

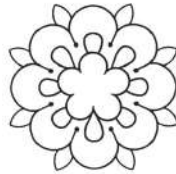

بنیادی از دانایے و وارستگی

تاریخ شفاهے بنیاد دانشگاه فردوسے

تہیہ و تدوین:

دکتر علی باغدار دلگشا

مرداد ماہ ۱۴۰۱

بنیاد دانشگاهی فردوسی

سرشناسه	: باغدار دلگشا، علی، ۱۳۷۰ -
عنوان و نام پدیدآور	: بنیادی از دانایی و وارستگی: تاریخ شفاهی بنیاد دانشگاهی فردوسی/ تهیه و تدوین علی باغدار دلگشا.
دشخصات نشر	: مشهد: واژگان خرد، ۱۴۰۱.
دشخصات ظاهری	: ۲۰۰ص.
زبانک	: 978-600-8878-56-8
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
عنوان دیگر	: تاریخ شفاهی بنیاد دانشگاهی فردوسی.
دوضوع	: بنیاد دانشگاهی فردوسی
دوضوع	: نیکوکاران -- ایران -- مشهد - سرگذشت‌نامه
	Benefactors -- Iran -- Mashhad -- Biography
	دانشگاه‌ها و مدارس عالی -- ساختمان‌ها -- مشارکت شهروندان
	College buildings -- Citizen participation
	دانشگاه‌ها و مدارس عالی -- ایران -- مشهد -- ساختمان‌ها
	College buildings -- Iran -- Mashhad
زبناسه افزوده	: بنیاد دانشگاهی فردوسی
رده‌بندی کنگره	: HV۲۷ [NA۶۶۰۵]
رده‌بندی دیویی	: ۳۶۱/۷۴۰۹۳۳
زبنامه کتابشناسی ملی	: ۸۹۵۳۶۵۸

انتشارات
واژه‌گان خرد

مشهد، آبکوه، چهارراه کلاهدوز، شماره ۴۵۲

E-mail: vkhpublish@gmail.com

بنیادی از دانایی و وارستگی

تاریخ شفاهی بنیاد دانشگاهی فردوسی

تهیه و تدوین: دکتر علی باغدار دلگشا

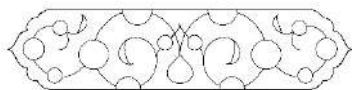
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه، چاپ اول پاییز ۱۴۰۱ - ۳۰۰ صفحه رقی

چاپ و صحافی: مؤسسه چاپ و نشر روزنامه قدس

قیمت: ۸۰/۰۰۰ تومان

حق چاپ برای ناشر و بنیاد دانشگاهی فردوسی محفوظ است

چو بخشده باشی گرامی شوی زدانی و داد نامی شوی

فهرست مطالب

پیشگفتار.....	۹
مقدمه.....	۱۱
فصل ۱. نقش آفرینی بنیادهای خیریه‌ای در ساختار نظام آموزشی ایران.....	۱۷
فصل ۲. بنیاد دانشگاهی فردوسی.....	۵۹
۱. پیشینه فعالیت‌های عام‌المنفعه در دانشگاه فردوسی مشهد.....	۶۰
۱. ۱. ستاد جذب هدایا و کمک‌های مردمی دانشگاه فردوسی مشهد.....	۶۰
۲. ۱. کمیته وقف دانشگاه.....	۶۱
۳. ۱. صندوق تعاون دانشجویان.....	۶۱
۴. ۱. مؤسسه همیاری دانشجویان دانشگاه.....	۶۱
۵. ۱. مؤسسه دانش‌یار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد.....	۶۲
۶. ۱. ستاد همیاران عمران دانشگاه.....	۶۳
۲. شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی.....	۶۵
۲. ۱. ارکان بنیاد.....	۶۸
۲. ۲. اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی.....	۷۱
فصل ۳. اقدامات بنیاد.....	۸۹
۳. ۱. جایزه دانش‌آموختگان برتر دانشگاه.....	۹۰
۳. ۲. تقدیر از دانشجویان رتبه اول.....	۹۱

- ۳.۳. جایزه عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه ۹۳
- ۴.۳. جایزه فردوسی شناسی ۹۷
- ۵.۳. ساخت و ساز خوابگاه ۹۹
- ۱.۵.۳. خوابگاه بقا ۱۰۰
- ۲.۵.۳. خوابگاه پردیس ۵ ۱۰۱
- ۳.۵.۳. خوابگاه مریم ۱۰۲
- ۴.۵.۳. مجتمع زنده یاد ناظران ۱۰۳
- ۵.۵.۳. مجتمع اندیشه ۱۰۳
- ۶.۵.۳. مجتمع خوابگاهی بنیاد (پردیس ۶) ۱۰۴
- ۷.۵.۳. خوابگاه دکتر محمد فرهادی (بنیاد فرهنگی مصلی نژاد) ۱۰۵
- ۸.۵.۳. خوابگاه زنده یاد مهندس شهرستانی ۱۰۶
- ۶.۳. اعطای پاداش تحصیلی ۱۱۰
- ۷.۳. کمک به درمان دانشجویان بیمار ۱۱۱
- ۸.۳. اعطای وام تحصیلی به دانشجویان بی بضاعت ۱۱۲
- ۹.۳. نشریه همیاران ۱۱۳

فصل ۴. آیین نامه های بنیاد ۱۱۵

- ۱.۴. آیین نامه نحوه اعطای جایزه علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی به عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد ۱۱۶
- ۲.۴. آیین نامه پاداش تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی ۱۱۹
- ۳.۴. معرفی نشان علمی درجه یک بنیاد دانشگاهی فردوسی ۱۲۱
- ۴.۴. آیین نامه کمیته دانشجویی بنیاد دانشگاهی فردوسی ۱۲۳
- ۵.۴. شیوه نامه نحوه اعطای کمک هزینه و وام تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی به دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد ۱۲۸
- ۶.۴. شیوه نامه بنیاد دانشگاهی فردوسی برای درمان دانشجویان بیمار مستعد کم برخوردار ۱۳۱

۱۳۵	فصل ۵. مصاحبه‌ها (به ترتیب حروف الفبا)
۱۳۶	آقای دکتر عبدالرضا باقری
۱۴۶	خانم زهره پولادین
۱۴۹	آقای دکتر محمدابراهیم رحمانی
۱۴۹	خانم دکتر شهین رضائی رکنی
۱۵۴	آقای مهندس محمد فقیه‌زاده
۱۶۰	آقای مهندس محمد گرجستانی
۱۶۳	خانم دکتر صدیقه گوینده
۱۶۹	آقای مهندس حمید مستشاری
۱۷۶	آقای مهندس علی مشارزاده مهرابی
۱۷۹	آقای اصغر ناظران
۱۸۳	آقای علیرضا ناظری
۱۹۲	خانم دکتر فاطمه هادوی
۱۹۸	آقای مهندس فرامرز یغمائی
۲۰۴	آقای دکتر عباس یوسفی
۲۱۱	بنیاد از نگاه رؤسا و معاونان دانشگاه فردوسی مشهد
۲۱۲	آقای مهندس محمدرضا قانع
۲۱۴	آقای دکتر علی حائریان
۲۱۵	آقای دکتر حسن حاجی کاظمی
۲۱۷	آقای دکتر کامران داوری
۲۱۹	آقای دکتر سید حسین سید موسوی
۲۲۱	آقای دکتر داور شاهسونی
۲۲۴	آقای دکتر مجتبی طهمورث‌پور
۲۲۶	آقای دکتر محمد کافی
۲۲۹	آقای دکتر احد ضابط
۲۳۱	گرامیداشت یاد هم‌یاران آسمانی بنیاد
۲۳۲	زننده یاد حاج علی باقرزاده (بقا)

- ۲۳۷..... زنده یاد مهندس سید جواد شهرستانی
- ۲۳۸..... زنده یاد حاج عباس حکیمیان
- ۲۴۰..... زنده یاد دکتر حسین اشتیاق حسینی
- ۲۴۲..... بزرگ زادگان نیک اندیش
- ۲۴۳..... خانم ربابه باقرزاده
- ۲۴۴..... آقای مهندس علی اکبر باقرزاده
- ۲۴۵..... آقای دکتر علی حکیمیان
- ۲۴۷..... آقای مهندس حسین مشارزاده مهرابی
- ۲۴۸..... خانم مهندس بنفشه یغمائی
-
- ۲۷۲..... لیست مطالب مندرج در شمارگان نشریه همیاران
- ۲۸۶..... تجلیل از خیران وزارت علوم ۱۳۹۴
- ۲۸۹..... کارکنان بنیاد (به ترتیب حروف الفبا)
- ۲۹۱..... همیاری اساتید و همکاران را ارج می نهیم

همت بلند دار که مردان روزگار از همت بلند به جانی رسیده اند

پیشگفتار

بنیاد دانشگاهی فردوسی، نخستین بنیاد دانشگاهی دارای مجوز ثبت در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی است. هسته اولیه این بنیاد توسط گروه "همیاران عمران دانشگاه" فردوسی مشهد بنا نهاده شد؛ گروهی متشکل از خیرانی نیک‌اندیش که بر اساس مسئولیت‌پذیری اجتماعی خویش در اواخر دهه هفتاد شمسی با دعوت رئیس وقت دانشگاه در دانشگاه فردوسی مشهد شکل گرفت و در حوزه‌های رفاهی و اسکان، به‌ویژه ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم گام‌های مؤثری برداشت. با انسجام بیشتر فعالیت‌های گروه مذکور، بسترسازی‌های مناسب توسط آنان و با دریافت مجوزهای رسمی، **بنیاد دانشگاهی فردوسی** در ۲۳ آذر ۱۳۸۳ تأسیس می‌شود.

این بنیاد در قالب یک مؤسسه غیرانتفاعی، غیرسیاسی و مستقل از تشکیلات رسمی دانشگاه با هدف کمک به ارتقای دانشگاه، برای بسیاری از بنیادهای دانشگاهی که پس از آن در دانشگاه‌های کشور شکل گرفته‌اند، الگو بوده است. این بنیاد در طول دو دهه فعالیت‌های اجرایی توانسته است نیاز این دانشگاه به خوابگاه برای دانشجویان نوبت دوم را مرتفع سازد؛ علاوه بر آن متناسب با نیازهای دانشجویان و

دانشگاه، در سایر حوزه‌های علمی، رفاهی، بهداشتی و تندرستی دانشجویان نیز فعالیت‌های اثربخش داشته و هم‌چنان با حمایت خیران نیک‌اندیش به مسیر خود ادامه می‌دهد.

شکل‌گیری ساختارهایی چون **بنیاد دانشگاهی فردوسی** نشان از منش اخلاقی و رفتار انسانی افرادی از جامعه است که با نیت خیر و نیک‌اندیشی به آینده فرزندان میهن خویش می‌اندیشند. ضمن تشکر و سپاس از همه این نیک‌اندیشان که ما را در انجام این کار بزرگ یاری نموده‌اند، ضرورت ثبت و ضبط این تلاش‌ها برای تداوم آن و همچنین اطلاع آیندگان از این اقدامات خداپسندانه ما را بر آن داشت تا به ثبت تاریخ شفاهی آن اقدام نماییم. در کتاب پیش‌رو تلاش شد تا فرایند شکل‌گیری بنیاد و برخی از اقدامات شاخص آن در حوزه‌های مختلف از زبان مؤسسان و همیاران بنیاد به ثبت برسد. از همه کسانی که در تهیه این مجموعه، یار و یاور ما بوده‌اند سپاسگزاری می‌نمایم و سلامتی و استمرار توفیق‌های آن‌ها را از خداوند متعال مسئلت می‌نمایم.

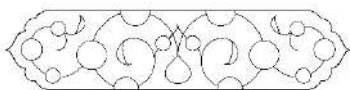
دکتر ابوالفضل باباخانی

مدیرعامل بنیاد دانشگاهی فردوسی

اسفندماه ۱۴۰۰

زکیتی دو چیز است جاوید بس دگر هر چه باشد نماید به کس
سخن گفتن نغز و کردار نیک نگر دو کهن تا جهانست ریک

مقدمه

نگاهی به دوران پرفرازونشیب نظام آموزش در ایران نشان می‌دهد که تحولات سیستم آموزشی در تاریخ ایران در دو گانه تجدد برون‌مرزی و تجدد درون‌مرزی درخور بحث و نظر است؛ تفاوت‌های بنیادین میان مدارس نظامیه در دوران سلاجقه با مدل‌هایی چون دارالفنون در روزگار قاجار، برآمده از همین ساختار دوگانه بر مدار تجدد است.

بررسی‌های تاریخی نشان‌دهنده آن است که هم‌زمان با شکل‌گیری اندیشه مشروطه‌خواهی و تلاش‌های سیاسی و اجتماعی برای تثبیت آن، نگاه اجتماعی ایرانیان به امر آموزش نیز دچار تغییر می‌شود. تلاش برای تأسیس مدارس نوین به پیشگامی افرادی چون میرزا حسن رشیدی و تأسیس مدارسی چون: تربیت، ناموس، دوشیزگان، بنات و مخدرات اسلامی در کنار توجه شاخص به لزوم آموزش نوین به‌مثابه یکی از رفتارهای مدرن در مطبوعات، چون: مجلس، صوراسرافیل، مساوات،

حبل‌المتین، رهنما، ندای وطن، ایران‌نو، دانش، شکوفه، زبان‌زنان، نامه بانوان و عالم نسوان در فاصله سال‌های ۱۲۸۵ تا ۱۲۹۹ ش نمونه‌هایی از این امر است.

هم‌زمان با طرح بحث مطالبات آموزشی در ساختار برآمده از نظام مشروطه در ایران و تأکید دگراندیشان بر لزوم «مدرسه‌سازی» و «تحصیل علم‌آموزی ابناء وطن»، متناسب با وضعیت نامناسب رفاهی برای برخی از افراد جامعه که خواهان علم‌آموزی فرزندان‌شان بودند، دغدغه‌ای اجتماعی با محوریت کمک مالی به دانش‌آموزان کم‌بضاعت نیز شکل گرفت. در ابتدای امر در فاصله سال‌های ۱۲۸۵ تا ۱۲۸۷ که دولت مشروطه نوپا بود و هنوز وزارت معارف امکان کمک مالی چندانی به مدارس تازه تأسیس نداشت و نیز دارای برنامه‌ای معین برای توسعه آموزشی نبود و همچنین عمده مدارس، امور خود را تنها از طریق دریافت هزینه ثبت‌نام می‌گذراندند، برخی انجمن‌ها به کمک مدارس تازه شکل گرفته آمدند، برخی خیران نیز با واگذاری یا پرداخت اجاره‌بهای املاکشان به این مدارس، زمینه‌های علم‌آموزی افراد بیشتری را فراهم آوردند. در این ظرف زمانی، سه مدرسه تربیت، مزینیه و انائیه آمریکایی از نمونه‌هایی بودند که در فاصله سال‌های ۱۲۸۵ تا ۱۲۹۹ ش به صورتی شبه‌بنیادی اداره می‌شدند. کانون دوستی آمریکا و ایران، کمک‌های مالی متعددی را به مدرسه تربیت انجام می‌داد، انجمن خواتین نسوان نیز مدرسه دخترانه مزینیه را حمایت می‌کرد و مدرسه انائیه آمریکایی نیز توسط مسیونرهای آمریکایی اداره می‌شد. بررسی

ساختار اجرایی و اداری این سه مدرسه نشان می‌دهد که خیران عمدتاً در محورهای کمک‌های مالی جهت پرداخت اجاره‌بهای مکان مدرسه، حقوق معلم‌ها و تهیه کتب درسی، تسریع در امکان دسترسی دانش‌آموزان به امکانات رفاهی مانند خوابگاه و تغذیه و کارآموزی و اشتغال به این مدارس کمک می‌کرده‌اند. این گزارش‌های تاریخی نمونه‌هایی از نخستین فعالیت‌های خیریه‌ای هدفمند در آموزش مدرن در تاریخ ایران است.

در دوران پهلوی اول با شکل‌گیری ایده تأسیس دانشگاه در سال ۱۳۰۵ش و در نهایت تشکیل و برپایی آن در سال ۱۳۱۳ش، زمین‌ها و باغ‌هایی وقف آن شد تا کمک‌هزینه‌ای برای اداره نخستین دانشگاه ایران باشد. در دوران پهلوی دوم نیز مدارس و کالج‌هایی چون دماوند و البرز و دانشگاه‌هایی چون دانشگاه شیراز و نوشیروانی بابل از جمله مکان‌های آموزشی بودند که به‌صورت بنیاد و هیئت‌امنای خیریه‌ای شکل گرفته و اداره می‌شدند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ش، با ترویج گفتمان اسلامی در امر آموزش که مروج اصلی آن ساختارهای سیاسی تازه شکل گرفته بود، خیران به کمک آموزش آمدند. این مساعدت‌ها به‌صورت نهادمند بیشتر در بخش مدرسه‌سازی شکل می‌گرفت و کمتر به بخش آموزش عالی، آن هم به‌صورت پراکنده و موردی اختصاص می‌یافت.

دانشگاه فردوسی مشهد از جمله دانشگاه‌هایی است که نخستین تلاش‌های ساختارمند خود را در زمینه جذب مشارکت‌های مردمی در

دهه شصت آغاز کرد. این دانشگاه با تأسیس صندوق‌های دانشجویی و کمیته‌های وقف و تشکیل ستادهایی چون ستاد جذب مشارکت‌های مردمی در تلاش بود تا زمینه‌هایی را جهت نقش‌آفرینی خیران فراهم آورد. این دغدغه با تصویب طرح جذب دانشجوی شبانه در دهه هفتاد فزونی یافت و در اواخر دهه هفتاد با شکل‌گیری ستادی با نام ستاد همیاران عمران دانشگاه تداوم می‌یابد.

گروه همیاران عمران دانشگاه فردوسی مشهد متشکل از خیرانی است که با دغدغه ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم که بر اساس ساختار اداری و آموزشی، امکان بهره‌مندی از محل اسکان درون دانشگاهی را نداشته‌اند، گرد هم آمده بودند. خروجی اقدامات گروه همیاران، از سویی ساخت خوابگاه‌های دانشجویی برای دانشگاه و از سوی دیگر سرآغاز تشکیل نخستین بنیاد نیکوکاری در دانشگاه بود. در اوایل دهه هشتاد، ریاست وقت دانشگاه فردوسی مشهد با این دغدغه که با تغییر دولت ممکن است فعالیت‌های گروه همیاران عمران دانشگاه قطع شود، پیشنهاد تأسیس بنیادی را می‌دهد. در این مسیر، گروه همیاران عمران دانشگاه که بسترسازی‌های خوبی را در دانشگاه فردوسی مشهد فراهم آورده بودند، در ۲۳ آذرماه ۱۳۸۳ش با دریافت مجوز ثبت، هسته اولیه بنیاد دانشگاهی فردوسی را تشکیل می‌دهد. سوابق موجود، نشان از آن دارد که این بنیاد در ساختار نظام آموزش عالی پس از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ش، نخستین بنیادی است که به صورت منسجم و ساختارمند و با دریافت مجوز رسمی فعالیت، شکل گرفته است. بنیاد

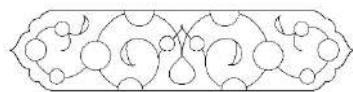
دانشگاهی فردوسی با رویکرد غیرانتفاعی و مستقل، کاملاً در تلاش بوده است تا جامعهٔ تحقق بر هدف اصلی خویش، یعنی ارتقای کمی و کیفی دانشگاه فردوسی مشهد پیوشاند.

کتاب «تاریخ شفاهی بنیاد دانشگاهی فردوسی» به فرایند شکل‌گیری این بنیاد با بهره‌گیری از مدل تاریخ شفاهی پرداخته است. در این کتاب با افرادی مصاحبه شده است که در گروه همیاران عمران دانشگاه و همچنین بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور داشته‌اند. این افراد، اشخاص فعال در گروه همیاران عمران دانشگاه یا از اعضای هیئت‌امنا و هیئت‌مدیرهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی هستند که در طول دو دههٔ اخیر، فعالیت‌های شاخصی را انجام داده‌اند. مصاحبه با این افراد بر اساس لیست مدنظر هیئت‌مدیرهٔ بنیاد انجام شده است. متن پیش‌رو در چهار محور اصلی گردآوری شده است: ۱. پژوهشی با موضوع نقش‌آفرینی بنیادهای خیریه‌ای در ساختار نظام آموزشی ایران؛ ۲. فرایند و زمینه‌های شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی به‌انضمام درج برخی از آیین‌نامه و متن اساسنامهٔ بنیاد؛ ۳. مصاحبه با افرادی از هیئت‌امنا و هیئت‌مدیرهٔ بنیاد؛ ۴. بخش پیوست شامل درج تصویر برخی اسناد آرشیوی.

امید است اسناد و مصاحبه‌های تنظیم‌شده که با هدف ثبت و حراست از اندیشه، مرام و تشریح فرایند شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی به پیشنهاد آن گرامی‌یان و فرهیختگان گردآوری شده است، ضمن تحقق هدف اصلی، الگویی باشد برای آنان که دل در گرو ایران و آیندهٔ بهتر فرزندان دارند.

در انتها بر خود لازم می‌دانم از دکتر ابوالفضل باباخانی، مدیرعامل محترم بنیاد دانشگاهی فردوسی به خاطر تسهیل‌گری‌های اداری و اجرایی این طرح و نیز دکتر عبدالرضا باقری، رئیس هیئت‌امنای بنیاد برای خوانش و تکمیل فرایند ساختاری متن و دکتر علی یوسفی، عضو محترم هیئت‌علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد به‌عنوان ناظر علمی کمال تشکر را داشته باشم. در فرایند تدوین این طرح، خانم خالقی، کارشناس محترم روابط عمومی بنیاد دانشگاهی فردوسی، خانم اکبرزاده، کارشناس محترم بنیاد دانشگاهی فردوسی و خانم بابایی مسئول تدوین و ضبط برنامه‌ها، همراه و یاری‌گر ما بودند، از این گرامی‌یان سپاسگزارم.

نباشد همی نیک و بد پایدار همان به که نیکی بود یادگار
بی‌آزاری و سودمندی‌گزين که این است فرهنگ و آیین و دین

دکتر علی باغدار دلگشا

مردادماه ۱۴۰۱

همه نام جاوید باید نه کام بینداز کام و برافراز نام

نقش آفرینی بنیادهای خیریه‌ای
در ساختار نظام آموزشی ایران

سابقه تاریخی بنیادهای دانشگاهی در مقایسه با انواع مدل‌های خیریه‌ای دیگر یا وقف (ساختار وقف در قالب شرعی و مذهبی آن)، در ایران چندان طولانی نیست. هم‌زمان با ظهور اندیشه‌های متجددانه در اوایل دوره قاجار و لزوم تحول در نظام آموزش در همان زمان، موضوع خیریه و بنیادهای تحصیلی در ایران محل تبادل نظر قرار گرفت. شکل‌گیری نظام آموزش آمریکایی در ایران در اواخر دوره قاجار و الگوگیری از مدل آموزش و سیستم حمایتی رفاهی آن‌ها در مدارس و آموزشگاه‌های ایران، اختصاص به زمان شروع فعالیت‌های خیریه‌ای مسیونرهای آمریکایی در ایران دارد. بررسی‌های تاریخی نشان می‌دهد که لزوم تحول در نظام آموزش سنتی و بسیاری از ساختارهای اجتماعی، پس از جنگ‌های ایران و روس در ذهن دگراندیشان ایرانی شکل گرفت. در این زمان پرسش اصلی آن بود که چرا ایرانیان در دو جنگ پی‌درپی از قوای روس شکست خورده‌اند؟ در مسیر دست‌یافتن به پاسخ چرایی این شکست، مهمترین مانع برای جلوگیری از شکست‌های احتمالی بعدی، اصلاحات در عرصه آموزش نظامی و نظام تحصیلی معرفی شد، به‌صورتی که دگراندیشان دوره فتحعلی‌شاه و پس از آن در دوران محمدشاه و ناصرالدین‌شاه قاجار تنها راه پیشرفت و توسعه کشور را در ایجاد مدارس نوین می‌پنداشتند (بهنام، ۱۳۷۵: ۷۰ تا ۷۱ و ۷۹). در دوران حکومت فتحعلی‌شاه قاجار، عباس میرزا نایب‌السلطنه نخستین تصمیم را برای اعزام محصلان ایرانی به فرنگ برای کسب تحصیل و الزام

بازگشت آن‌ها به ایران برای انجام اصلاحات آموزشی گرفت. بازگشت محصلان ایرانی از فرنگ و اقدامات مسیونرهای آمریکایی در دوره محمدشاه قاجار، نخستین اقدامات در حوزه اصلاحات نظام آموزشی و تعلیم و تربیت در ایران بوده است.

تحولات نظام آموزشی در ایران با ورود مسیونرهای فرنگی و ایجاد مدرسه به شیوه مدرن توسط آنان، ارتباطی مستقیم دارد. مدارس مسیونری، مدارس بود که عمدتاً توسط مسیونرهای آمریکایی در نواحی غربی ایران در زمانه محمدشاه قاجار تأسیس شده بود. زمینه برای تأسیس اولین مدارس مسیونرهای آمریکایی در ایران در سال ۱۸۲۹ میلادی شکل گرفت (فلاندن، ۱۳۵۶: ۴۴۰) و در نهایت اولین مدرسه آمریکایی در ۱۹ ژانویه ۱۸۳۷ میلادی با ۱۷ دانش آموز فعالیت خود را در شهر ارومیه آغاز کرد (ناطق، ۱۳۸۰: ۱۸۰). تأسیس این مدارس که عمدتاً در نواحی مسیحی‌نشین ایران نیز فعال بودند، نخستین زمینه‌های آشنایی ایرانیان با مدارس نوین، آموزش جدید و همچنین مدل و نظام آموزشی آمریکایی را فراهم آورد. نظام آموزشی آمریکایی علاوه بر مدرن‌بودن در ساختار آموزشی، ویژگی عمده دیگری نیز داشت که عبارت است از: ساختار حمایت مالی در امر آموزش از کسانی که به علم آموزی می‌پرداختند.

مطبوعات نیز که در این ظرف زمانی مهمترین منبع اطلاع‌رسانی اجتماعی به شمار می‌آمد، در دو محور به درج اخبار مربوط به نظام آموزشی مسیونری و آمریکایی پرداخته است: الف. شیوه نوگرایانه در امر آموزش؛ ب. فعالیت‌های جانبی مانند اقدامات فرهنگی و کمک‌های

مالی به‌عنوان آموزانه‌های حمایتی به محصلان. مطبوعاتی که چنین گزارش‌هایی را در میان اخبار خود به انتشار می‌رساند، در سه محور دسته‌بندی می‌شود:

۱. مطبوعات فارسی‌زبانِ درون‌مرزی منتشر شده در دوران ناصری که دولتی یا نیمه‌دولتی بوده‌اند؛ مانند روزنامهٔ دولت علیه ایران و روزنامهٔ اطلاع؛

۲. مطبوعات فارسی‌زبان برون‌مرزی؛ مانند جیل‌المین چاپ کلکته هند، اختر چاپ اسلامبول، کاوه چاپ برلین و حکمت و ثریا چاپ مصر و همچنین جریدهٔ چهره‌نما؛

۳. مطبوعات دوران مشروطه مانند روزنامه‌های مجلس و بهار. پس از شکل‌گیری مدارس مسیونری در ایران، در مطبوعات متعدد به‌خصوص نشریات فارسی‌زبانی که خارج از ایران انتشار می‌یافتند، به رشد علم در آمریکا و تأسیس مدارس و مراکز آموزشی متعدد و ظهور بنیادهای خیریه‌ای با هدف حمایت مالی از دانش‌آموزان نیازمند و فراگیران علوم جدید توجه ویژه شد و این جراید به انعکاس اخبار آموزشی در فرنگ روی آوردند (اختر، ۱۳۰۴ق، ش ۱۳: ۵؛ همان، ۱۳۱۱ق، ش ۱۶: ۶؛ ثریا، ۱۳۱۷ق، ش ۴۲: ۱۴-۱۵؛ تربیت، ۱۳۱۷ق، ش ۱۴۰: ۵۶۰؛ چهره‌نما، ۱۳۲۷ق، ش ۱۵: ۵؛ بهار، ۱۳۲۸ق، ش ۲: ۱۱۰). در حوزهٔ حمایت‌های مالی برخی مدارس آمریکایی از دانش‌آموزان و محصلان آمریکایی، برای نخستین‌بار روزنامهٔ دولت علیه ایران در دورهٔ ناصری که جریده‌ای دولتی بود به درج گزارشی در این خصوص

پرداخت (روزنامه دولت علیه ایران، ۱۲۸۰ق، ش ۵۴۵: ۵۸۴)؛ درج چنین گزارش‌هایی به انضمام انعکاس اخبار مربوط به تأسیس مدارس استثنائی برای کودکان معلول و حمایت مالی مضاعف از آنها در مطبوعات دوران مشروطه نیز ادامه یافت (مجلس، ۱۳۲۸ق، ش ۱۲۹: ۴؛ همان، ۱۳۲۹ق، ش ۱۴۶: ۱ تا ۲؛ معارف ۱۳۲۴ق، ش ۶: ۲؛ مظفری بوشهر، ۱۳۲۳ق، ش ۲۰: ۴). در این زمان روزنامه نیمه‌دولتی اطلاع از نخستین جرایدی بود که به توصیف نقش مدارس و بنیادهای خیریه‌ای در فرنگ در توسعه علم در آن کشور پرداخت (اطلاع، ۱۳۰۳ق، ش ۱۳۵: ۳). در تداوم ترویج این اخبار، مطبوعاتی دیگر چون اختر چاپ اسلامبول، حکمت و چهره‌نما منتشر شده در مصر و برخی مطبوعات فارسی‌زبان درون‌مرزی چون تربیت و ادب با تشریح گزارش‌ها و اقدامات خیریه‌ای در «معارف دول فرنگی» در تلاش بودند تا از چنین مدلی به‌عنوان الگوی تقلید و البته مقایسه برای توسعه و کارآمدی نظام تعلیم و تربیت در ایران استفاده کنند (اختر، ۱۳۱۳ق، ش ۲۷: ۴؛ تربیت، ۱۳۱۹ق، ش ۲۳۲: ۹۳۲؛ ادب، ۱۳۲۰ق، ش ۲۳: ۴؛ چهره‌نما، ۱۳۲۸ق، ش ۸، ۱۱ تا ۱۲؛ حکمت، ۱۳۳۱ق، ش ۲۷: ۴).

در کنار شکل‌گیری مدارس مسیونری در فاصله سال‌های پس از مشروطه، برخی انجمن‌های علمی نیز شکل گرفتند که هدفی مشابه مدارس مسیونری داشتند؛ این انجمن‌ها یکی از اهداف اصلی خود را ارتباط میان شرق و غرب قرار داده بودند و از این طریق با احداث و حمایت‌های متعدد از برخی مدارس در تلاش بودند تا دایره فعالیت‌های

اجرای خود را گسترش دهند. این انجمن‌ها به دلیل ارتباط تنگاتنگی که با برخی از فعالان فرهنگی و آموزشی در ایران پس از دوران مشروطه داشتند موفق شدند تا ارتباط‌های کاری را با برخی مدارس مانند مدرسه تربیت در تهران برقرار کنند. این انجمن‌ها در نخستین اقدامات خود هر ساله مبالغی متعدد از هفتصد تا سیصد دلار را به حساب مدرسی چون مدرسه تربیت واریز می‌کردند. مدرسه نیز این امور مالی را جهت افزایش کیفیت سطح آموزش و همچنین کمک به دانش‌آموزان نیازمند خرج می‌کرد. در کنار کمک مالی، این انجمن‌ها، معلم‌های خوب و متخصص را نیز برای مدرسه می‌فرستادند، پس از تأسیس شعبه دخترانه مدرسه تربیت نیز مشابه آنچه در مدارس پسرانه شکل گرفته بود، در مدارس دخترانه نیز انجام شد (چهره‌نما، ۱۳۲۸ق، ش ۶: ۱۰؛ جبل‌المتین، ۱۳۲۸ق، ش ۳۷، ۱۹ تا ۲۰؛ موجانی، ۱۳۸۴: ۱۴۲).

کمک‌های این انجمن‌ها به مدرسی چون مدرسه تربیت را در سه محور می‌توان تقسیم‌بندی کرد:

۱. کمک‌های مالی خیرخواهانه‌ای که به صورت سالانه و ماهانه به حساب مدارس تربیت واریز می‌شد؛ این کمک‌ها عمدتاً برای پرداخت حقوق معلم‌های مدرسه هزینه می‌شدند؛
۲. فراهم کردن شرایط تحصیل برای کودکان و اطفال یتیم؛
۳. کمک به تأسیس کتابخانه و فرستادن سیصد جلد کتاب درسی و ارسال یکصد و پنجاه کتاب مصور کمک درسی برای استفاده دانش‌آموزان.

هم‌زمان با ترویج اندیشهٔ تجددطلبانه در امر آموزش در سال‌های پس از مشروطه، مطبوعات متعدد در اهمیت ساختار نظام آموزشی عنوان می‌داشتند که تعلیم عمومی ملت، اساسی‌ترین مسئلهٔ کشور است و تحولات در امر آموزش و تعلیم و تربیت نیز حتی از اصلاحات سیاسی و دولتی هم اهمیتی بیشتر دارد؛ همچنین «اگر ایران می‌خواهد ترقی کند و جزء یکی از ملل بزرگ ترقی‌خواه روی زمین محسوب شود، می‌بایست دارای مدارس زیاد بشود. ما مدرسه لازم داریم. مدرسه، مدرسه، مدرسه» (روزنامهٔ کاوه، ۱۳۳۹ق، ش ۱: ۱ تا ۴؛ روزنامهٔ جبل‌المتین، ۱۳۲۸ق، ش ۱۸: ۱۲؛ روزنامهٔ عالم‌نسون، ۱۳۰۲، ش ۱: ۴).

انعکاس گزارش‌های مربوط به نظام آموزشی در دول فرنگی و مشروعیت یافتن آن از جانب دولت و تأییدش توسط مطبوعات باعث شد تا در کنار فعالیت‌های نیمه‌رسمی مسیونری در نواحی ارومیه و همدان، در سال ۱۲۹۰ق در دورهٔ ناصرالدین‌شاه قاجار، کالجی در ایران تأسیس شود؛ کالجی که بعدها با نام کالج البرز در ساختار آموزشی در ایران ادامه کار داده است. ۱۳ سال پس از تأسیس این کالج، در سال ۱۳۰۳ق مدرسهٔ دخترانه‌ای وابسته به آن کالج در تهران تأسیس شد که ناصرالدین‌شاه نیز کمک‌های مالی حمایت‌گرایانه‌ای به آن انجام می‌داد (بهنام، ۱۳۷۵: ۴۹). در این زمان مراکز آموزشی، حمایت‌هایی را نیز به دیگر مدارس در حال تأسیس با ارسال کتب درسی، مجلهٔ علمی و روزنامه به برخی مدارس مانند مدارس تربیت در تهران می‌کردند (ناطق، ۱۳۸۰: ۱۲۰). اوج این نقش آفرینی را در حمایت مسیونرها در تأسیس

مدرسهٔ انائیهٔ آمریکائیه در تهران در دوران احمدشاه قاجار می‌توان مشاهده کرد؛ مدرسه‌ای که از نوین‌ترین مدارس ایجادشده در ایران در اواخر دوران قاجار بود و تا میانهٔ دوران پهلوی به فعالیت‌های خود ادامه داده است. گزارش‌هایی از گسترهٔ فعالیت این مدرسه در قالب حمایت‌های آموزشی از محصلانش را در نشریهٔ عالم نسون می‌توان مشاهده کرد. این نشریه از برجسته‌ترین مطبوعات زنان در اواخر دورهٔ قاجار تا میانهٔ دورهٔ پهلوی اول است.

این مدرسه در تهران فعالیت‌های خیرخواهانهٔ خود در امر آموزش را در محورهای زیر انجام می‌داد:

۱. فراهم کردن شرایط تحصیل برای دانش‌آموزان نیازمند و بی‌بضاعت؛
۲. ارائهٔ خدمات رفاهی مانند خوابگاه برای دانش‌آموزان غیرتهرانی؛
۳. حمایت‌های معیشتی از دانش‌آموزان نیازمندی که در دیگر مدارس دخترانه در تهران در حال تحصیل بودند؛
۴. انتشار نشریهٔ عالم نسون با هدف درج اخبار مربوط به مسائل اجتماعی زنان جهت آگاهی و بیداری زنان ایران و همچنین درج گزارش‌های اخبار داخلی مدرسه.
۵. ساختن خانه‌هایی با نام خانه‌های امید برای زنان بی‌سرپرست و روسپی و تلاش برای باسواد کردن آن‌ها؛
۶. حمایت از گروه‌های دانش‌آموزی که در تلاش برای تشکیل انجمن‌هایی با هدف ایجاد رابطه میان مدرسه و جامعه بوده‌اند.

ایدهٔ تأسیس خانهٔ امید به قلم مهر تاج رخشان، نشریهٔ عالم‌نسون، شمارهٔ ۶/ سال ۱۳۰۷ شمسی

شمارهٔ ششم عالم‌نسون ۲۳۰

سامت هوس رانی خود این دخترهای پری بیگر مسموم را با مسلمانان و حواریان این روز
سپاه نماندند و آنها را اینطور بی‌خاستن و در پلر کردند. از اصال شیشهٔ خود عجات
کشیدند بلکه باز هم مشغول همان جنایات کثرتها میباشند. آیا ما کجاست از آن مظلومان
بی‌کس مایع کرده و میخوریم آنها را از این روزها هورتانها بیوات دهر؟ نباید عجات
بکشم. باید کار داشته باشیم؟ من تا آخرین نفس برای ایات آنها غواصم گوشتید. من
طرفدار فواحش نیستم بلکه بشدنی از آنها متشنم که از نفس آنها هر دم دارم! اما من
طرفدار آن بد بختانی هستم که کربل خورده و حالا از غراب غفلت بیچار شده و از
کردهٔ خود پشیمانند و میل بازگشت دارند. ولی در ما بوری آنها سخت مسود است و
هیچ پناهمی ندارند.

میخواهم این درها و بوری آنها باز و آنها را از قید این جنسایات اجباری
نجات دهم. ولی افسوس که تهیهٔ وسائل آن میسر نیست. آرزو دارم که دولت نوشونک
ما عاقلهٔ امیدی برای چنین بیچارگان تهیه کند و آنها را با پناهمی مطلق
فرمانده. آیا من آن روز را غواصم جدید که مأمورین دولت اولیای آن بیت‌العمریه را
کوچه و باغیان ملائمتی گویند: «بواطف ملائکهٔ اعیان حضرت قدر قدرت بر این قرار گرفته
که هر یک از شما که از این فعل شنیع زشت و منفر خود پشیمان و منموم هستید
در «خانهٔ امید» که مخصوص شما تهیه شده با کمال وقت و معیاری پذیرائی شوید.»
آیا من آن فرست را غواصم داشت که روزی یکساعت با هفتای چند ساعت بجای آنها
دوس اخلاقی داده و آنها را از حرکت کشندهٔ کابلا متنبه و منتظر سازم؟ این کار تنگ
و عار ندارد! بلکه بنظر من میتران آریا منشسیرین اقدامات ملی المهدی! چرا غاموس
تستنهٔ اید! مگر نخواهد اید بافتنیدهٔ اید که از بازگشت یک کشندهٔ تمام مملکت در
آسمانها بوجد و مسرور میباید؟ مگر نپندارید غداراندهٔ چنبره‌ها نوبهٔ گنجانکاران خوشنود
میباشد؟ بیایید برای رشتی خدا صحت بدست هر داد و باریان مظلومان یکس و فرمائندگان
دایهٔ سلاطین را از این درهٔ مرگ و از این روزها هورتانها کجای تمام. و بیایید و بر

۲۳۴ خانهٔ امید سال هجرت

خانهٔ امید

آنگاه خاک را بشنر کوبیا کنند - آیا بود که گوش بریاید ما کنند؟

مندیست هرچه با این صدای نازاری خود فریاد میزنم و با قلم نکشتهٔ خود
میکنم. جهانی نرسیده و منم ندری نمی کرده! ولی مأموس نباید شد بازم باید گشت
و باز هر بار نوشت. آیا میدانی فریاد من در چه موضوعی است؟ فریاد و فغان من
واقع یک جنایت است. بیش از هر چیز روح مرا نکند و معذب داشته است.
از قراین عزتم غواصم برکم. تندر چند دقیقه با حضور و جهان برایشم گوش بدهند.
فرش بفرمایند یکدکتر جوان بس دوازده یا چهارده یا کمتر و یا بیشتر یکدکتره بوسلطفهٔ
چشمی همسای خوارچ فریب خورده و یک شب با درویش یا یک مهنه ازخانهٔ پدر غیبت
میکنند و پس از مدت آن برالهرس هالی بی شرفیکه او را نکین و رسوا کرده! از او
سیر شده و بدبخت دستگیری را اناطیب و طمعهٔ شورت دانی خود میسازند. حالا تصور
بفرمایند که این دختر بیچاره چه میکند؟ آیا جرأت مراجعت بخانهٔ پدر عوفرا دارد؟
آگ هر این جبارت را بخرج داد؟ آیا از دست پدر و برادر چنان بدر خواهد پید؟
حاشا! لابد پس از چند روز سر گردانی و ولگردی تمام یکی ازخام های دلالهٔ فواحش
شعبان اولندهٔ قبهٔ بیچاره را باهمی اینکه میبخواهد برای پدر با رافرش عروسی کند به آن
فیرستان و حشمت ناک داهشل میگذرد و فرود درها همه پیری او بسته میشود. دیگر باقی
میرگذشت آن بدبخت را واکارگر برانطب احصایات قراین عظم خود مینماید.
حکایتیکه در این عروس از این رانگ شتیدام بقدری رفت آرزو بود که مرا
دیوانه وار عبور نوشتن این مسطور ندوده است. شما ای قراین عظم زمانی حالت وقت
آوو این که گشته گان در دهنر متشنم خود آرزوهٔ زری برای نجات آن مظلومان نکرشید.
آش آنها نیز حضور شما هستند - آنها هم ناموس شما هستند - آنها هم بشندگان خدا
هستند؛ از چه ملاحظهٔ میکنند؟ از چه چیز بک داریت، آن بیچاره‌ها را که برای یک

با این حال، سنگ بنای تأسیس مدارس نوین و آغاز فعالیت‌های خیرانه در
امر آموزشی را خارجی‌ها در ایران دورهٔ قاجار بنا نهادند. آمریکایی‌ها در
ارومیه و همدان، فرانسوی‌ها در تبریز و ارومیه و سلماس و آلمانی‌ها و
اتریشی‌ها و انگلیسی‌ها در تهران فعالیت‌هایی را در این خصوص انجام
می‌دادند (نک: صدیق، ۱۳۵۴: ۱۹۰ تا ۱۹۲). بررسی‌های تاریخی نشان
می‌دهد که پس از فعالیت‌های عام‌المنفعهٔ مسیونرها در ایران و پس از
شکل‌گیری برخی مدارس چون «مدرسهٔ نقاشی مجانی» تأسیس‌شده در

سال ۱۲۸۱ق به همت میرزا ابوالحسن نقاش‌باشی، «مدرسه مشیره» تأسیس شده در سال ۱۲۹۰ق با مدیریت محمدحسن خان اعتمادالسلطنه، وزیر علوم وقت و برخی مدارس دیگر چون «مدرسه علوم سیاسی»، «مدرسه سعادت بوشهر»، «مدرسه فلاح مظفری»، «مدارس رشديه» در تبریز و مشهد و تهران، «دبستان دانش» با مدیریت مفتاح‌الملک که خود نیز از نگارندگان کتب درسی در ایران بود، «مدرسه مبارکه اعتضادیه» در بروجرد، «مدرسه حسینیۀ رشت» و «مدرسه ایرانشهر» در یزد که عمدتاً مدارس مجانی و شبه‌خیریه‌ای به شمار می‌آمدند؛ هم‌زمان با جریان مشروطه‌خواهی در ایران، زنان نخستین گروهی بودند که با تأسیس مدارس نسوان و حمایت مالی از دانش‌آموزان دختر نوورود، پایه‌های بنیادهای خیریه در امر آموزش را تثبیت کردند.

دبستان دوشیزگان با مدیریت بی‌بی‌خانم استرآبادی را نخستین مدرسه دخترانه با محوریت موضوعی آموزش رایگان با کمک خیران به دانش‌آموزان دختران بی‌بضاعت می‌توان معرفی کرد. این مدرسه به دلیل مخالفت سنت‌گرایان دوام چندانی نیاورد و تعطیل شد. پس از تعطیلی مدرسه دوشیزگان، طوبی آزموده دبستانی با نام ناموس را در سال ۱۲۸۶ش تأسیس کرد. دبستان ناموس این اجازه را به دانش‌آموزان نیازمند خواهان علم‌آموزی می‌داد که بعد از تعطیلی مدرسه در اتاق‌های آن برای زندگی اقامت داشته باشند؛ چراکه مکان اولیه مدرسه، خانه شخصی و مسکونی طوبی آزموده بود. بر اساس اعلامی که در روزنامه شکوفه انتشار یافته است، در سال ۱۳۲۹ق/۱۲۸۹ش تعداد ۱۸۵

دانش آموز دختر در مدرسه ناموس به تحصیل می‌پرداختند که از این تعداد ۵۰ نفر با شهریه‌هایی که خانواده‌های نیکوکار پرداخت می‌کردند، ادامه تحصیل می‌دادند؛ در سال ۱۳۳۱ق/ ۱۲۹۲ش با بهره‌گیری از ظرفیت خانواده‌های نیکوکار، شرایطی فراهم شد تا از مجموع ۶۲ مدرسه دخترانه در تهران که دارای ۲۳۵۷ نفر دانش‌آموز بودند، ۵۲۸ نفر به‌صورت رایگان به تحصیل پردازند. در میان مدارس دخترانه در سال‌های پس از مشروطه و فاصله زمانی ۱۲۸۹ تا ۱۲۹۱ش، مدارس تربیت بنات، مزینیه، دوشیزگان وطن، ناموس، ساداتیه، حشمت المدارس و ترقی بنات بیشترین تعداد دانش‌آموزانی را داشتند که آموزانه‌های تحصیلی دریافت می‌کردند.

جدول شماره ۱- مدارس دخترانه شاخص با محوریت حمایت مالی از دانش‌آموزان نیازمند در سال ۱۲۹۲ شمسی

نام مدرسه	تعداد کل دانش‌آموزان	تعداد دانش‌آموزان تحت حمایت	درصد دانش‌آموزان تحت حمایت
مزینیه	۹۹ نفر	۳۹ نفر	۴۰
تربیت بنات	۱۱۷ نفر	۱۷ نفر	۱۴,۵
خواتین هفت تن	۷۳ نفر	۱۵ نفر	۲۰,۵
ساداتیه	۴۴ نفر	۱۶ نفر	۳۶,۵
دوشیزگان وطن	۷۰ نفر	۲۷ نفر	۳۸,۵
ناموس	۱۶۰ نفر	۴۱ نفر	۲۵,۵
حشمت المدارس	۲۹ نفر	۱۰ نفر	۳۴,۵
ترقی بنات	۸۶ نفر	۲۶ نفر	۳۰

صورت احصائیه مدارس انات دارالخلافة طهران در سنه ۱۳۳۱ قمری / ۱۲۹۲ شمسی، مندرج در روزنامه شکوفه

شماره ۲۰	سال و روز	صفحه ۳
۱۶	۲۸	۱۶
۵	۱۲	۵
۶	۳۳	۶
۶	۱	۶
۱۲	۴۱	۱۲
۳	۱۷	۳
۱۲	۶۲	۱۲
۸	۲۰	۸
۲۷	۴۳	۲۷
۳	۹	۳
۹	۲۸	۹
۴۱	۱۹۹	۴۱
۱۰	۲۱	۱۰
۲۶	۶۰	۲۶
۲	۱۰	۲
۲	۸	۲
۳	۱۲	۳
۸	۴	۸
۴	۱۱	۴
۲	۲	۲
۱	۳	۱
۱۶	۵۰	۱۶
۸	۲۱	۸
۶	۲۲	۶
۳	۱۲	۳
۲	۴	۲
۱۰۱	۱۹	۱۰۱
۱۱	۴۴	۱۱
۸	۸	۸
۵	۲۱	۵
۲	۱	۲
۳	۵۸	۳
۳	۶	۳
۱۷	۱۰۰	۱۷
۱۱	۲۷	۱۱
۳۹	۱	۳۹
۱۰	۱۵	۱۰
۱۲	۴۶	۱۲
۵	۱۰	۵
۱۲	۱۹	۱۲
۱۳	۹۲	۱۳
۱۲	۵۶	۱۲
۳	۲۲	۳
۳	۳	۳
۳	۳۰	۳
۸	۲۰	۸
۴	۲۰	۴
۱۰	۴۹	۱۰
۳	۱۸	۳
۶	۳۵	۶
۹	۱۹	۹
۵	۲۵	۵
۱۳	۶۷	۱۳
۱۴	۴۸	۱۴
۹	۳۱	۹
۱۵	۵۸	۱۵
۳	۷	۳

روزنامه شکوفه، سال ۱۳۳۱ قمری، شماره ۲۰: ۷۹
مدارس دخترانه در تهران در سال ۱۲۹۹ شمسی مندرج در جریده عالم‌نسوان

— ۴۶ —				— ۴۵ —			
عده شاگردان	اساسی مدارس	عده شاگردان	اساسی مدارس	عده شاگردان	اساسی مدارس	عده شاگردان	اساسی مدارس
۳۵	پرورش نابینا	۱۰	عفتیه	۵۰	طیبات	۴۹	داراللطافت دولتی
۶۰	سامانی	۹۰	شعبه مزینه	۱۰۰	عصمتیه	۱۳۲	نصریه ۳۱
	گوهریه	۸۰	عصمتیه اسلامی	۵۰	مکتب البنات	۱۲۷	نصریه ۳۳
	زینبیه	۸۰	حرمتیه سادات	۵۰	صدریه	۱۱۸	نصریه ۳۳
		۸۵	مستورات	۲۵	شمس المدارس	۱۲۱	نصریه ۳۳
		۶۵	ترقی بنات	۷۰	محمودیه دوشیزگان	۱۱۳	نصریه ۳۵
		۴۸	زردشتی	۸۵	حشمتیه	۱۱۸	نصریه ۳۶
		۵۰	سن ژرف	۳۰	انقلابیه	۱۱۵	نصریه ۳۷
		۲۰	عفاف	۶۰	بنات زهروه	۱۲۳	نصریه ۳۸
		۳۰	خواتین فاطمیه	۹۰	حدیثات	۱۱۹	نصریه ۳۹
		۶۰	قدسیه	۶۰	عصمت	۲۲۴	اموسی (انصار با مدرسه متوسطه)
		۱۹۷	آمریکائی	۶۰	مخدرات اسلامی	۱۳۳	ترتیب البنات
		۵۰	بنات ایام	۱۵	دبستان معصومیه	۸۰	نصرتیه فرهنگ
		۴۰	اعظمیه	۱۵	ترتیب اسلامی	۳۵	ترتیب دختران
		۲۵	امهات	۱۵	معصومه	۸۰	عزیزیه پردیگان
				۶۰	فرحیه نوباوگان	۱۲۵	عصمتیه
				۲۲	نواختران	۷۰	ترتیب السوان
جمع کل ۳۹۱۷		عده مدارس ۳۶					

روزنامه عالم نسوان، ۱۲۹۹ شمسی، شماره ۱: ۲۶-۲۵

توضیح: نام مدارس: ناموس، تربیت البنات، نصرتیة فرهنگ، تربیت دختران، نصرتیة پردیگان، نصرتیة، طیبات، عصمتیه، مکتب البنات، صدریه، شمس المدارس، محمودیه دوشیزگان، حشمتیه، انتظامیه، بنات زهروه، عصمت، مخدرات اسلامی، دبستان معصومیه، تربیت اسلامی، معصومه، فرحیه نوباوگان، نواختران، عفتیه، شعبه مزینیه، عصمتیه اسلامی، حرمتیه سادات، مستورات، ترقی بنات، زردشتی، سن ژرف، عفاف، خواتین فاطمیه، قدسیه، آمریکائی، اعظمیه، امهات، پرورش ناموس، سامانیه، گوهریه، زینبیه با جمع کل ۳۹۱۷ دانش آموز.

پس از تأسیس دبستان ناموس، مدرسه‌ای ملی با نام مدرسه تربیت‌نسون با مدیریت ماه سلطان امیرصحنی تأسیس شد؛ مدرسه‌ای که هم ملی بود و هم قرار بود پایبندی به امور اسلامی داشته باشد و به حمایت از محصلان نیازمند نیز پردازد. ابتکار مهمی که هم‌زمان با تأسیس مدارس نسوان در ایران ظهور یافت این بود که این مدارس عمدتاً هزینه‌های خود را از طریق حق ثبت‌نام و شهریه تأمین می‌کردند، با این حال برخی از فعالان حقوق زنان در اواخر دوره قاجار مانند مه‌رتاج رخشان با تأسیس بنیادهای خیریه وابسته به انجمن‌های زنان فعالیت‌های مشوقانه و خیرخواهانه‌ای را در دو محور انجام می‌دادند:

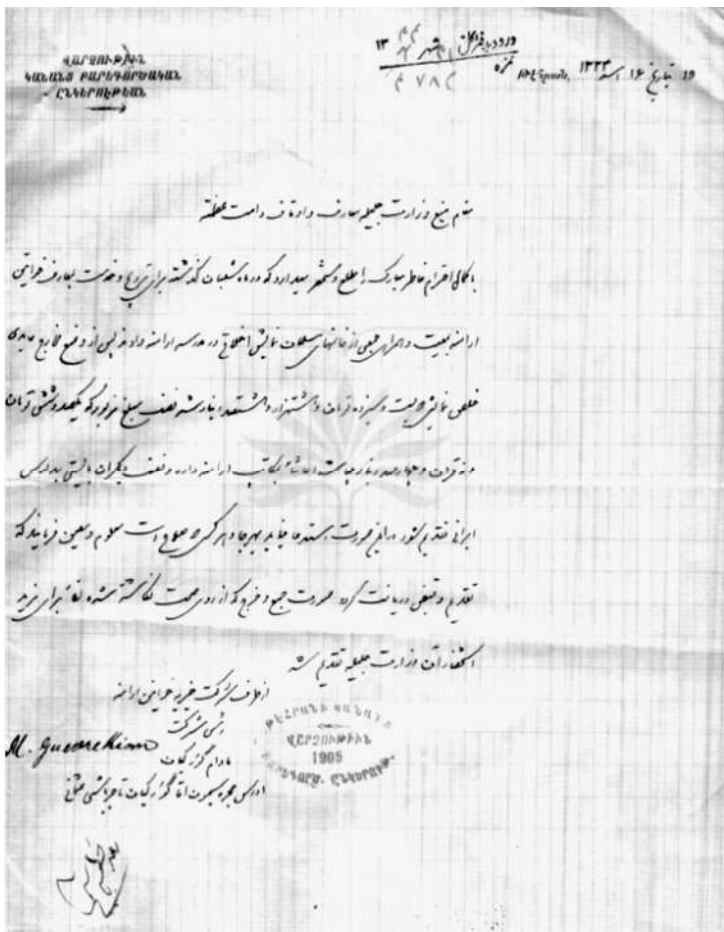
الف. دانش‌آموزان شهریه‌پردازی که شاگرد ممتاز می‌شدند در سال آینده نیمی از شهریه پرداختی به آنان در قالب جایزه تحصیلی بخشیده می‌شد.

ب. خانواده‌هایی که نیازمند بودند می‌توانستند بدون پرداخت هزینه، فرزندان‌شان را در مدرسه ثبت‌نام کنند و در صورتی که دانش‌آموز ثبت‌نام‌شده در طول دوران تحصیل نمرات خوبی را کسب می‌کرد؛ از سویی ثبت‌نام رایگان او در سال بعد تضمین شده بود و از سوی دیگر توسط مدرسه حمایت مالی می‌شد به صورتی که مدرسه به صورت ماهانه به او کمک‌هزینه تحصیلی پرداخت می‌کرد.

انجمن معارف نسوان نیز یکی از همین انجمن‌های زنان در سال‌های پس از مشروطه بود که هم‌زمان با تأسیس مدارس زنان و طرح بحث لزوم

علم‌آموزی زنان فعالیت خود را آغاز کرده بود. این انجمن بیشتر به دانش‌آموزان نیازمند در دو محور تهیه کتب درسی و پوشاک یاری می‌رساند. انجمن فرهنگی بانوان ارمنی و انجمن خیریه زنان ارمنی تهران نیز دو تشکل خیریه‌ای دیگر در اواخر دوره قاجار هستند. انجمن خیریه زنان ارمنی تهران در سال ۱۳۲۲ ق برابر با ۱۲۸۴ ش در تهران شروع به فعالیت کرد. این انجمن ضمن کمک به تهیه‌دستان و درمان بیماری‌های آنان، بخشی از کمک‌های خود را معطوف به افرادی کرده بود که به دلیل محدودیت‌های مالی فرزندان‌شان از درس خواندن بازمانده بودند (ملکی بخشمندی، ۱۳۸۲: ۱۵۰-۱۴۹)، همچنین این انجمن‌ها کمک‌های خیرانه‌ای در امر آموزش به مدارس ارامنه داشتند. این انجمن‌ها تا دوران پهلوی اول به فعالیت‌های خود ادامه داده‌اند. پس از تبعید رضاشاه و هم‌زمان با تأسیس مجدد مدارس ارامنه، این خیریه‌ها نیز فعالیت اجتماعی خود را گسترش داده و مجدد به حمایت مالی از دانش‌آموزان نیازمند برای ادامه تحصیل پرداختند. یکی از روش‌های این انجمن‌ها برای کمک مالی به دانش‌آموزان نیازمند آن بود که در دیگر مدارس، نمایش‌هایی برپا کرده و از پول فروش بلیت آن‌ها، اعانه‌های مالی را برای کمک به دانش‌آموزان نیازمند جمع‌آوری می‌کردند.

گزارش شرکت خیریهٔ خواتین آرامنه از برگزاری نمایش در مدارس ارامنه و تقسیم عوائد مالی آن بین مدارس ایرانی و آرامنه

نسخهٔ موجود در کتابخانهٔ ملی به شمارهٔ بازیابی ۲۹۷۰۱۲۵۰۷

بررسی‌های تاریخی نشان می‌دهد که ریشه تحول تغییرگرایانه در ساختار نظام آموزش در ایران را در دو محور می‌توان مشاهده کرد: ۱. اعزام دانشجویان به فرنگ برای تحصیل؛ ۲- شکل‌گیری مدارس مسیونری در ایران. نخستین اعزام محصلان به فرنگ در دوره عباس میرزا نایب‌السلطنه صورت گرفته است، اما اعزام ساختارمند آنان در فرایند نظام آموزش و تعلیم پس از سال‌های ۱۲۸۵ش و تحولات دوران مشروطه بوده است. از سال ۱۲۸۵ تا ۱۳۰۴ش، دانشجویان در ۵ مرحله برای ادامه تحصیل به خارج از کشور اعزام شده‌اند که دوره ششم آن مصادف با روی کار آمدن رضاشاه بود. در نهایت در سال ۱۳۰۷ش در قانون نظام آموزشی کشور مصوب شد که سالانه یکصد نفر برای ادامه تحصیل با هزینه دولت به خارج از کشور اعزام شوند. این اعزام‌ها نقشی مهم در افزایش سطح دانش و همچنین آگاهی ایرانیان از مدل‌های آموزشی در غرب داشته است.

در ساختار حکومتی دوره پهلوی اول وجود وزارت‌خانه‌ای با عنوان وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه که نخستین زمینه‌های اجرای تشکیلاتی آن در دوره ناصری شکل گرفته و تا میانه دوره پهلوی اول نیز تداوم پیدا کرده بود، خود نقشی مهم در گسترش علم‌آموزی مدرن در ایران داشت. ابتکار تشکیلاتی در این وزارت‌خانه به این صورت بود که بیشتر توان مالی بخش اوقاف برای حوزه آموزش نیز هزینه می‌شده است؛ بر این اساس وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه با بهره‌گیری از

توان مالی بخش اوقاف به کمک دانش آموزان و دانشجویانی که نیاز به کمک مالی برای تحصیل خود داشتند، می آمد. همچنین دسته بندی محصلان به دو گروه محصلان شهریه پرداز و محصلان مجانی نشان می دهد که گروهی از محصلان با حمایت مالی این وزارتخانه به تحصیل می پرداخته اند.

آمار شاگردان شهریه‌پرداز و محصل مجانی در مدارس تهران
در سال تحصیلی ۱۳۰۴-۱۳۰۵ شمسی

تاریخ ۷ آذر ماه سنه ۱۳۰۵
نمره ضمیمه

وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
معاونت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
اتراک از دفتر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه

آمار شاگردان مدارس تهران در سال تحصیلی ۱۳۰۴-۱۳۰۵					
مدرسه	مجان	شهریه‌پرداز	مجموع	مدرسه	مجموع
عالمیه	-	۳۰۱	۳۰۱	۲۷۳	۳۰۱
مدرسه کمال	-	۵۸۲	۵۸۲	۶۲۸	۵۸۲
مدرسه پارس	-	۷۲۸	۱۵۸۲	۲۱۴۰	۲۳۲۰
ابتدائی روس	-	۶۲۱۰	۶۲۱۰	۵۹۳۴	۶۲۱۰
مخصوصه	-	۱۹۹	۱۹۹	۱۵۹	۱۹۹
تاجیه و مستظرفه	-	-	-	۱۰۲۹	-
سنگر	۴۹	۶۷۸	۱۸۹۵	۲۵۸۴	۲۶۶۹
سازمان	۹۲۰	-	-	۲۷۲۳	۴۰۰۳
روانگرد	۲۴۵۹	-	-	۲۰۶۸	۲۴۵۹
دارالمصنف	۱۳۱	۲۶	-	۱۱۰	۱۵۷
فاری	۳۱۱	۹۰۴	۱۴۶۸	۳۰۴۳	۳۲۳۶
کتابخانه	-	۵۰۴	۱۲۳۸	۱۲۳۸	۱۷۴۲
قدیمه	-	۵۴۳	۵۴۳	۵۷۹	۵۴۳
مجموع کل	۳۸۷۰	۴۵۶۳	۹۸۳۳	۲۴۴۴۰	۲۳۵۵۹
<p>مجموع کل مدارس شهریه‌پرداز ۱۶۰۰۷ مجموع کل مدارس مجانی ۲۴۴۴۰ مجموع کل مدارس ۴۰۴۴۷</p>					

۹۱-ل

خوانش اجتماعی تاریخ آموزش نوین در ایران که همراه با پدیده‌هایی چون کمک‌های خیریه‌ای یا دولتی در امر آموزش نیز بوده است، نشان می‌دهد که در این خصوص به تحولات دورهٔ ناصری نیز توجهی شاخص باید داشت، هرچند که تأسیس دارالفنون در ایران هیچ‌گاه به معنای استقرار نظام آموزش عالی مدرن و عمومی نمی‌تواند باشد؛ این آموزش عالی مدرن و عمومی در ایران در سال ۱۳۱۳ و هم‌زمان با تأسیس دانشگاه تهران در دورهٔ پهلوی اول محقق شده است، با این حال دارالفنون در ایران که تحت تأثیر جریان‌های علمی در هند و عثمانی شکل گرفته بود، توانست نگاه دولت مرکزی و بخشی از طبقات بالای جامعه به امر آموزش نوین را تغییر دهد، به صورتی که برای نخستین بار در ساختار نظام نوپای آموزشی دولت مرکزی بنا بر درخواست وزارت معارف، اوقاف و صنایع مستظرفه کمک‌های مالی به مدرسهٔ دارالفنون را در دستور کار خود قرار داد؛ کمکی که بخشی از آن پرداخت شهریه به برخی محصلان بود.

صورت درخواست کمک‌های خیرانه از دولت توسط وزارت معارف، اوقاف و صنایع مستظرفه برای برخی دانشجویان محصل در مدرسه دارالفنون

صورت درخواست خیرانه از دولت توسط وزارت معارف و صنایع مستظرفه

شماره	شرح	مبلغ		مجموعت
		قوان	نقد	
۱	مدرسه دارالفنون	۷۷۹۲۰	-	۲۳۳۷۶۰
۲	مدرسه دارالفنون	۲۲۰۰۲	-	۱۳۲۰۰۶
۳	مدرسه دارالفنون	۲۹۲	-	۱۳۷۶۰
۴	مدرسه دارالفنون	۶۲۹	-	۱۸۸۷۰
۵	مدرسه دارالفنون	۱۰۰۰۰	-	۳۰۰۰۰
۶	مدرسه دارالفنون	۵۰۰۰	-	۱۵۰۰۰
۷	مدرسه دارالفنون	۳۹۹۵۰	-	۱۱۹۸۵۰
۸	مدرسه دارالفنون	۳۳۵	-	۱۰۰۵۰
۹	مدرسه دارالفنون	۳۷۰۰	-	۱۱۱۰۰
۱۰	مدرسه دارالفنون	۱۱۵۱۳۲	-	۵۸۵۳۹۶
۱۱	مدرسه دارالفنون	۴۸۸۳۳۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۲	مدرسه دارالفنون	۳۸۸۳۳۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۳	مدرسه دارالفنون	۶۶۶۹۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۴	مدرسه دارالفنون	۱۴۳۷	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۵	مدرسه دارالفنون	۲۲۸۵۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۶	مدرسه دارالفنون	۴۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۷	مدرسه دارالفنون	۱۲۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۸	مدرسه دارالفنون	۲۲۳۸۸۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۱۹	مدرسه دارالفنون	۹۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۰	مدرسه دارالفنون	۶۳۹۲۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۱	مدرسه دارالفنون	۸۱۶۳۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۲	مدرسه دارالفنون	۸۵۲	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۳	مدرسه دارالفنون	۴۱۷۸۰۵۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۴	مدرسه دارالفنون	۳۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۵	مدرسه دارالفنون	۱۳۵۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۶	مدرسه دارالفنون	۲۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۷	مدرسه دارالفنون	۱۵۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۸	مدرسه دارالفنون	۸۰۷۲۵۰۰	-	۱۳۶۳۹۶۰
۲۹	مدرسه دارالفنون	۱۶۳۵۶۱۵۰	-	۸۰۸۵۹۹۰
۳۰	مدرسه دارالفنون	۶۸۰۹۰۵۸۰۰	-	۶۸۰۹۰۵۸۰۰

مدرسه دارالفنون
 وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
 شماره ۱۱۱۱
 ۱۳۱۱

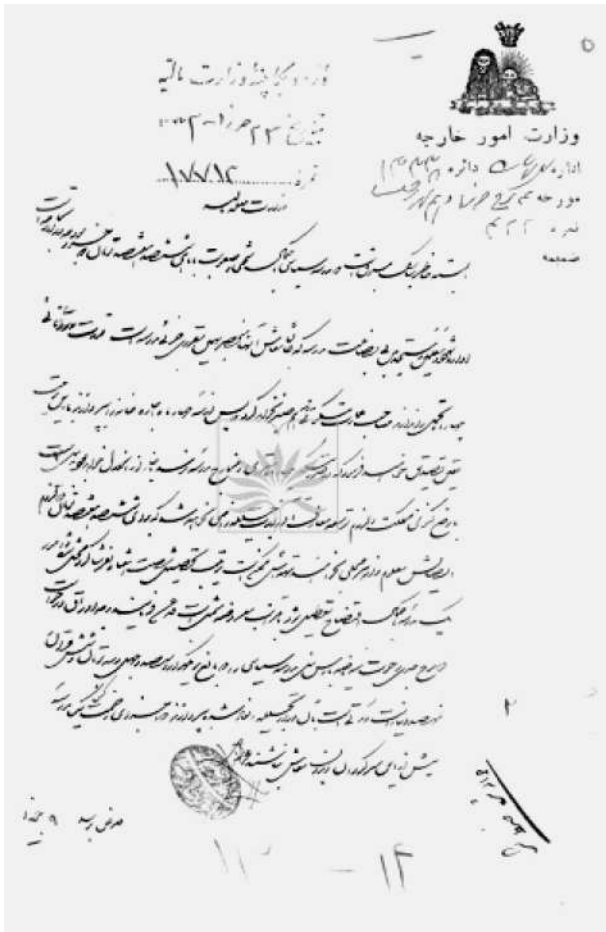
در میانه دوره قاجار با تأسیس مدرسه علوم سیاسی که شکل گیری اولیه آن در دوره ناصری و تثبیت و ادامه حیات علمی آن در دوره مظفری شکل گرفته بود، نخستین گام‌ها برای تربیت فرهنگی اشخاص در ایران برداشته شد. پس از تأسیس دارالفنون، برپایی مدرسه علوم سیاسی را دومین حرکت و تلاش منسجم برای برپایی آموزش عالی در ایران می‌توان دانست. در این مدرسه برای نخستین بار از افراد ۱۵ تا ۲۲ ساله آزمون علمی گرفته می‌شد و پس از ورود و تحصیل در مدرسه علوم سیاسی، مدرک دیپلم علوم سیاسی به آنان داده می‌شد؛ این امر زمینه‌ساز ظهور نخستین مدل‌های آموزشی و تحویل مدرک تحصیلی در ایران بوده است. در این مدرسه نیز حمایت‌های مالی تشویقی از دانشجویان مستعد در دستور کار قرار داشته است.

در سال ۱۳۱۷ق که اولین سال تأسیس ساختارمند مدرسه علوم سیاسی است، ۱۴ محصل جذب مدرسه شدند. برای پذیرش محصلان، کنکور کتبی و شفاهی در نظر گرفته شد و هیئتی مرکب از چند تن معلمان برجسته، از داوطلبان امتحان می‌گرفتند. دوره تحصیل در این مدرسه ابتدا چهار سال بود ولی به زودی تغییر کرد و یک سال بر آن افزوده شد؛ دوره آموزشی نیز به دو دوره تقسیم گردید. برای دوره مقدماتی سه سال و برای دوره عالی دو سال در نظر گرفته شد. مدرسه علوم سیاسی در طول حیات اجرایی آموزشی ۲۸ ساله‌اش، یکی از اداره‌های تابع وزارت امور خارجه بود و در ظرف این مدت ۲۱۰

دانش آموخته را تربیت کرد. در نهایت در دوران پهلوی اول و در ۶ اسفند ۱۳۰۵ش بر حسب پیشنهاد وزارت معارف و تصویب هیئت وزیران، مدرسه علوم سیاسی از وزارت خارجه جدا شد و زیرمجموعه وزارت معارف قرار گرفت. یک سال بعد یعنی در شهریور سال ۱۳۰۶ش با تصویب شورای عالی معارف که بالاترین شورای آموزشی در سطح کشور بود، مدرسه علوم سیاسی با مدرسه حقوق ادغام شد و مدرسه‌ای جدید با عنوان مدرسه عالی حقوق و علوم سیاسی به ریاست علی اکبر دهخدا شکل گرفت. با تأسیس دانشگاه تهران در سال ۱۳۱۳ش نیز این مدرسه و دیگر مدارس عالی در ساختار آموزشی دانشگاه تهران متمرکز شدند.

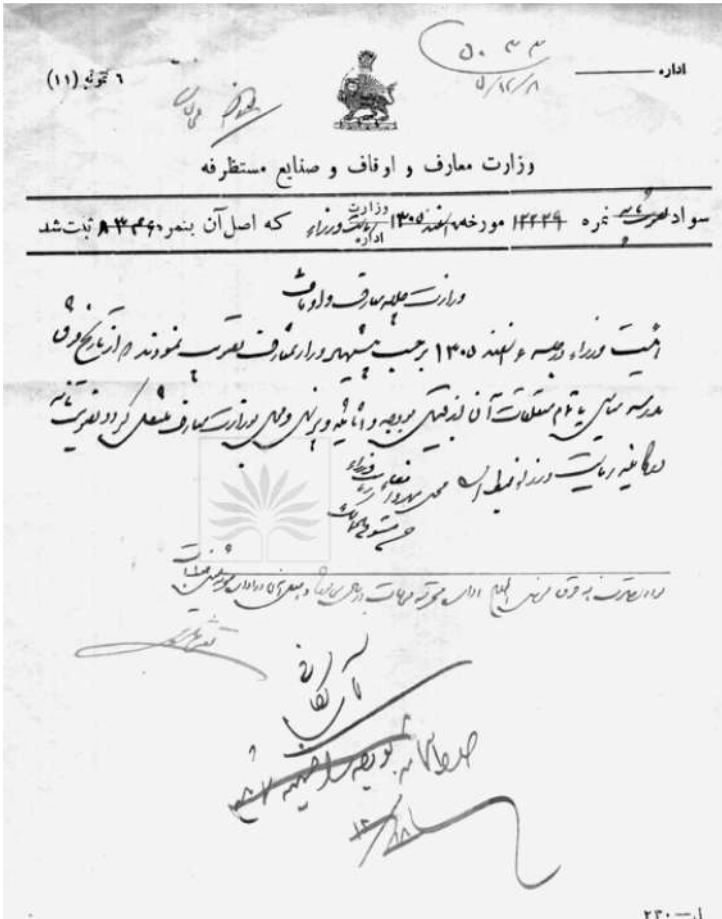

مکاتبه وزارت امور خارجه با وزارت ماليه در تاريخ ۱۳۹۴/۰۳/۰۴
در خصوص رفع مشکلات مالي مدرسه علوم سياسي

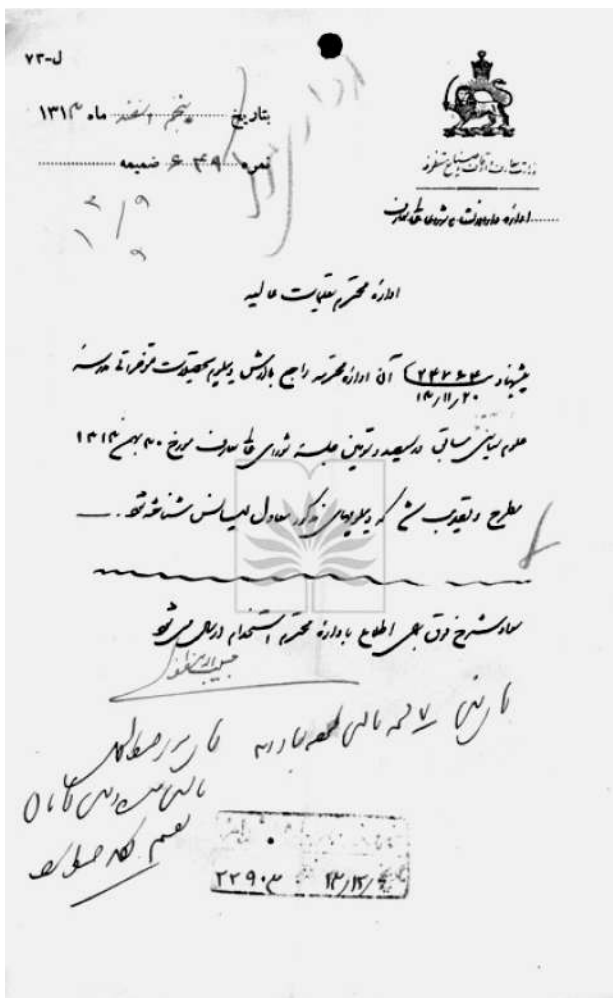

نسخه موجود در سازمان اسناد و کتابخانه ملی

ابلاغ رونوشت تصویب‌نامه هیئت‌وزرا در خصوص انتقال مدرسه علوم سیاسی به وزارت معارف ۱۳۰۵/۱۲/۰۷ شمسی

تصویب شورای عالی معارف مبنی بر معادل بودن ارزش مدرک
دیپلم مدرسه علوم سیاسی با لیسانس ۱۳۱۳/۱۲/۰۵ شمسی

رونوشت تصدیق‌نامهٔ دیپلم مدرسهٔ دولتی علوم سیاسی؛
۵ ذی‌القعدة ۱۳۴۳ قمری

نوع مسوده	نمرهٔ عمومی
موضوع مسوده	نمرهٔ خصوصی
شماره	کارتین
پانکویس کننده	دوسیه

وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
اداره
دائرة
شعبه

تاریخ تحریر ماه تاریخ ثبت ماه تاریخ خروج ماه ۱۳

نمره ۱۹۱ - محل شهر و فرستنده
تاریخ پنجشنبه شهر ذی‌قعدة ۱۳۴۳

دیپلم تخصصیات مؤخرانی مدرسه علوم سیاسی
رئیس مدرسه دولتی علوم سیاسی شهید بن‌سکینه که تحت اله‌خان ولد آقای دبیرالکلیک
علوم برخرانی بن مدرسه را که عبارت است از:
تاریخ جدید و معاصر متون سیاسی و دینی کمال عمومی علم فروع قرآنی سبب اصل بحکامات متون
متون تجاری متون حسباتی پرودجه حسباتی، تاریخ و دیپلومی نفاذ سلسله گجدره
منطق و علم انشائی ادبیات حسبات فرانسه
تعمیر کرده از مسده اسمان آناه پاره است

اعضای رئیس دهم درسه
محل شهر - مدرسه علوم سیاسی
اعضای وزیر دهم وزارت خارج
مسئول - مهر - وزارت معارف
سرار علی بن مهر
مهر

۱۱۳-۵

نسخهٔ موجود در سازمان اسناد و کتابخانهٔ ملی

ساختار نظام آموزش در ایران که در این ظرف زمانی از نظر مدل آموزشی تحت تأثیر مدل نظام آموزشی فرانسوی بود، چرخشی عمده را تجربه کرد و از دوران مشروطه به بعد به سمت الگوگیری از مدل نظام آموزش آمریکایی حرکت کرد. در مدل فرانسوی، آموزش از بالا به پایین و در نظام آموزش آمریکایی، آموزش از پایین به بالا بود. در نظام آموزش آمریکایی، افراد طبقات متوسط اجتماعی در مسیر تحصیل و علم آموزی قرار می‌گرفتند و پس از حمایت‌های آموزشی خود تبدیل به طبقات بالای اجتماعی می‌شدند. در این فرایند نیز طبیعی بود که این افراد، نیازمند کمک‌های خیریه‌ای و رفاهی در امر آموزش نیز بودند؛ از همین جهت با الگوگیری از این مدل آموزشی، اواخر دوره قاجار مدارس متعدد در ایران تأسیس شد که متناسب با شرایط اجتماعی جامعه معمولاً به صورت خیریه‌ای اداره می‌شدند.

مدرسهٔ ایتام مسلمین اصفهان

تصویر مندرج در آرشیو مؤسسهٔ مطالعات تاریخ معاصر ایران شمارهٔ آرشیو:

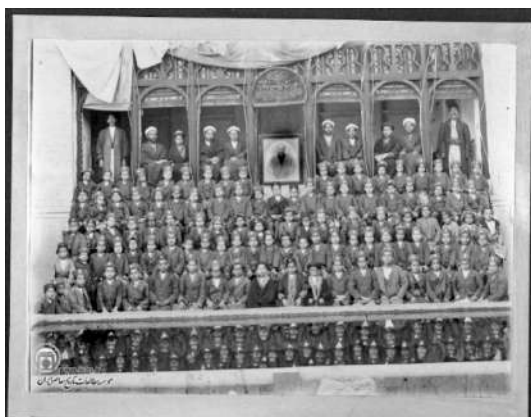
۳۲۶-۱۶۲ان

محصلان مدرسه خیریه‌ای مقدسه شریعت شیراز در سال ۱۲۹۷ شمسی

تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران
شماره آرشیو: ۷۴۴-۱ع

محصلان مدرسه خیریه‌ای نمازی در شیراز سال ۱۲۹۶ شمسی

تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران
شماره آرشیو: ۴۲۳۶-۱ع

معلمان مدرسه خیریه مقدسه باقریه قم تأسیس شده با حمایت مالی تولیت
آستان حضرت معصومه ۱۲۹۰ شمسی

تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران
شماره آرشیو: ۵۴۹۳-۴۱

در زمان روی کار آمدن پهلوی اول، مراکز خیریه‌ای در امر آموزش بیشتر در نواحی تهران، همدان، ارومیه، رشت و تبریز فعال بودند. جمعیت فرهنگ رشت و جمعیت پیک سعادت نسوان که فعالیت‌های خود را در نواحی شمال ایران به خصوص رشت متمرکز کرده بودند، از جمله این مراکز غیردولتی و خیریه‌ای هستند. این مراکز با حمایت مالی از نیازمندان و تشویق آنان به فرستادن فرزندانشان به مدرسه و همچنین برگزاری کلاس‌های اکابر برای مردان و زنان در تلاش بودند تا

سوادآموزی را رشد دهند (نک: خسروپناه، ۱۳۹۶: ۲۴)، با این حال مهمترین تحولات آموزشی در نظام اجتماعی ایران در دوران معاصر به ترتیب در سال‌های ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ به وقوع پیوست. در سال ۱۳۱۲ همه مدارس ابتدایی مجانی شدند و در سال ۱۳۱۳ش نیز با تأسیس دانشسرای مقدماتی و دانشسرای عالی، دانشکده‌هایی چون دانشکده معقول و منقول، دانشکده حقوق، دانشکده علوم سیاسی و تجارت، دانشکده پزشکی و در نهایت دانشگاه تهران در باغ جلالیه تأسیس شدند. با تأسیس نهاد دانشگاه در ایران، نظام آموزش و تعلیم و تربیت وارد فرایندی تحول‌گرا و مدرن شد.

پروژه (طرح) قانون اساسی تأسیس دانشگاه در تهران در سال ۱۳۱۲

در دوره پهلوی نیز ما با نمونه‌هایی از انجمن‌های خیریه‌ای با هدف کمک مالی برای محصلان نیازمند و مستعد مواجه هستیم. «جمعیت معارف پژوهان نسوان» تشکلی وابسته به «جمعیت پیک سعادت نسوان» در دوران پهلوی اول یکی از نخستین انجمن‌ها در این ساختار است. این جمعیت که متشکل از زنان دگراندیش رشت بود، فعالیت خود را در فاصله سال‌های ۱۳۰۶ به بعد آغاز کرد و رسالت اصلی خود را در ترویج معارف میان نسوان قرار داده بود. از جمعیت معارف پژوهان نسوان به‌عنوان اولین تشکلی می‌توان نام برد که در دوره پهلوی اول اهتمام به کمک مالی به نیازمندان جهت آشنایی آنان با علوم جدید و آموزش نوین با هدف ایجاد تغییرات و آگاهی اجتماعی داشته است. در پی لزوم حمایت از نظام آموزش نوین و پس از آن تأسیس نهاد دانشگاه در ایران، در سال ۱۳۱۶ وزارت معارف با هدف حمایت مالی متداوم از فعالیت‌های آموزشی و علمی در دانشگاه تهران، دو قریه قیدار و زواج را به همراه تعدادی از روستاهای مجاور آن وقف دانشگاه تهران کرد تا عوائد مالی و عائدات آن برای انتشار کتاب، نشر جزوات درسی و تهیه جوایز برای مقالات و پژوهش‌های برتر دانشجویان و اساتید استفاده شود (زرگری نژاد و دیگران، ۱۳۹۷ش، ج ۱: ۴۳۳-۴۳۰)؛ این امر را نخستین اقدام دولت مرکزی در حمایت، جهت استقلال مالی بخشی از ساختار اداری و اجرایی نهاد دانشگاه در ایران می‌توان دانست.

در تداوم این امور در کنار دولت، انجمن‌های دانشجویی نیز به تلاش برای تحقق برخی امور خیرانه در امر آموزش نیز می‌پرداختند؛ در سال ۱۳۲۱ش و هم‌زمان با انتشار اولین نشریه دانشجویی زنان در دانشکده داروسازی دانشگاه تهران با مقاله‌ای مواجه می‌شویم با عنوان «مسئولیت ما». این مقاله به قلم دانشجویی با نام هما ایران‌دوست است. او در مقاله خود ایده تشکیل انجمنی متشکل از دختران دانشجوی دانشکده داروسازی را می‌دهد؛ انجمنی که افراد با عضویت در آن و پرداخت مبلغی به صورت ماهانه در قالب حق عضویت، ضمن برگزاری کلاس‌های تقویتی برای دانشجویان نیازمند، به صورت داوطلبانه مقداری از هزینه‌های تحصیل دانشجویان نیازمند را نیز متقبل می‌شدند. نکته جالب در این انجمن آن است که دانشجویان نیازمند تا زمان دریافت مدرک تحصیلی خود می‌توانسته‌اند از این انجمن کمک مالی دریافت کنند و پس از اتمام تحصیل و کسب درآمد باید به عضویت این انجمن درآمده و دانشجوی نیازمند دیگری را تحت حمایت مالی خود قرار دهند تا چرخه کمک به دانشجویان نیازمند ادامه یابد (نشریه گلرخ، ۱۳۲۱ش، ش ۱: ۳).

در دوره پهلوی دوم نیز تشکلی با نام انجمن مبارزه با بی‌سوادی در سال ۱۳۲۵ش تأسیس شد که تلاش‌های خود را معطوف به پرداخت آموزانه تحصیلی به افراد کم‌برخوردار کرده بود. «جمعیت آزاد زنان» وابسته به شورای عالی زنان دیگر انجمنی بود که با ساختاری شبه‌بنیادی

در سال ۱۳۴۱ش شروع به فعالیت کرد (بنگاه بین‌المللی زنان، بی تا: ۵۳)؛ این انجمن هدف اصلی خود را کمک به افراد نیازمندی قرار داده بود که در امر آموزش و تحصیل نیاز به حمایت داشتند.

در این دوره، خیران در کنار تشکیل انجمن‌های حمایتی به ساختن دانشگاه نیز اهتمام ورزیده‌اند؛ برای نمونه در سال ۱۳۵۱ نیکوکاری با نام علیرضا افضلی پور دانشگاه کرمان (دانشگاه شهید باهنر کرمان در حال حاضر) را ساخت و هزینه‌های متعدد دیگری را برای ترویج علم در گستره محیط‌های دانشگاهی در شهرهای یزد و شیراز انجام داد. دانشگاه دیگر، صنعتی نوشیروانی بابل بود که در سال ۱۳۵۲ به‌همت سیدحسین فلاح نوشیروانی ساخته شد. در فاصله سال‌های ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۷ نیز دانشگاه پهلوی (دانشگاه شیراز کنونی) به‌عنوان برجسته‌ترین دانشگاه مستقل هیئت‌امنایی با دریافت کمک مالی از دولت ذیل برنامه دانشگاه اجتماعی آمریکایی از ظرفیت کمک‌های مردم‌نهاد و سازمان‌های غیردولتی بهره‌مند شد (ماحوزی، ۱۳۹۹: ۱۱۵ تا ۱۲۱). نکته محوری در سیاست‌گذاری دانشگاه پهلوی آن بود که این دانشگاه همانند دانشگاه آمریکایی پنسیلوانیا باید طرح ارتباط با جامعه را بر اساس الگوی بومی پیش می‌برد (همان: ۱۲۲). در ساختار نظام دانشگاهی در ایران، دانشگاه پهلوی را نخستین دانشگاهی می‌توان معرفی کرد که در آن موضوع حمایت مالی خانواده‌های متمول از دانشجویان خارجی و دانشجویان نیازمند و کم‌بضاعت داخلی به‌عنوان اصلی پذیرفته شده و بخشی از بدنه

اجرای و اداری تصمیم‌گیری دانشگاه بوده است؛ به‌صورتی که دانشجویان نیازمند با مراجعه به بخش اداری دانشگاه و پس از تصدیق آن اداره مبنی بر لزوم کمک مالی، آن افراد حمایت می‌شدند (همان).

فرایند کمک‌های خیرانه در امر آموزش که از دوران مشروطه به بعد به‌صورتی عمومی محل توجه و گسترش قرار گرفته بود، در دوره پهلوی با تأسیس دانشگاه و مدل‌سازی و الگوگیری نیز تداوم یافت و در دوران بعد از انقلاب ۱۳۵۷ نیز به راه خود ادامه داد. نخستین گام در این حوزه، تلاش برای ازبین‌بردن بی‌سوادی در ایران بود؛ در همین راستا مبنی بر فرامین فقهی آیت‌الله خمینی و برخی مراجع دیگر مقرر شد یک‌سوم وجوهات شرعی اختصاص به ساختن مدارس در مناطق محروم یابد (ماحوزی، ۱۳۹۹: ۱۲۴). با این حال در سال‌های پس از انقلاب بیشتر توجه‌ها و حمایت‌های مالی اختصاص به آموزش در سطوح اولیه (دبستان) یافت و به آموزش عالی و دانشگاه کمتر توجه شد. شکل‌گیری انقلاب فرهنگی و پس از آن تأسیس ساختاری آموزشی با نام دانشگاه آزاد اسلامی باعث شد که نخستین تلاش‌های ساختارمند برای ورود بخش غیردولتی به مدل نظام آموزش عالی در ایران فراهم شود. پس از آنان، زمینه‌های تأسیس دانشگاهی با نام دانشگاه امام صادق به‌عنوان نمونه تمرکزگرایی ساختاری در حوزه ساختار خیریه‌ای علم و فناوری ظهور یافت (همان: ۱۲۷).

سال‌ها بعد مصوبه‌ای از طرف مجلس شورای اسلامی با موضوع پذیرش دانشجوی شبانه توسط برخی دانشگاه‌ها ابلاغ شد؛ دانشجویان

شبانه در ابتدای امر عمدتاً کارمندان دستگاه‌های دولتی بودند که پس از ساعات اداری و معمولاً عصرها به دانشگاه می‌آمدند، قرار بود آن‌ها علم و سوادشان را روزآمد و ساختارمند کنند و حداقل مدرکی تحصیلی داشته باشند. این روند به مرور تغییر یافت، ابتدا نام آن‌ها از دانشجوی شبانه به دانشجوی نوبت دوم تغییر یافت و پس از آن نیز در کنار دانشجویان عادی یا اصطلاحاً دانشجویان روزانه در کلاسی مشترک قرار گرفتند. آن‌ها در دو حوزه با دیگر دانشجویان عادی دانشگاه تفاوت داشتند: الف. شهریه تحصیلی پرداخت می‌کردند؛ ب. از برخی امکانات رفاهی دانشگاه مانند دریافت خوابگاه محروم بودند (نک: معین، ۱۳۹۴: ۱۸۳). ورود این افراد به ساختار آموزش عالی، برخی مسائل اجتماعی احتمالی را پدید می‌آورد؛ قانون این اجازه را به مراکز آموزش عالی می‌داد که تضمینی برای ارائه برخی خدمات رفاهی به دانشجویان نوبت دوم نداشته باشند، باین حال ورود دانشجویان متعدد در قالب دانشجویان نوبت دوم و برخوردار نبودن آنان از خوابگاه باعث شد تا برخی مراکز آموزش عالی در این خصوص چاره‌اندیشی و ایده‌پردازی کنند. پیش از این روند، خیرانی بودند که به صورت مستقل به برخی مراکز آموزش عالی کمک می‌کردند و حتی دانشگاه‌سازی و دانشکده‌سازی‌ها را متقبل می‌شدند؛ اما برای نخستین بار در دانشگاه فردوسی مشهد در فاصله سال‌های ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ ایده‌ای ظهور یافت. در این زمان ستادی در دانشگاه تأسیس شد با عنوان ستاد همیاران عمران که رسالت اصلی‌اش بهره‌گیری از ظرفیت خیران، ساخت خوابگاه و تجهیز اماکن عمرانی

دانشگاه بود (تقوی و دیگران، ۱۳۸۳: ۵۴۸-۵۴۷). این ستاد در سال ۱۳۸۳ برای آنکه تبدیل به ساختاری منسجم و نهاد گونه شود، با دریافت مجوز از سازمان ثبت شرکت‌ها و تصمیم‌های اخذ شده مدیریتی در دانشگاه فردوسی مشهد به بنیاد دانشگاهی فردوسی تغییر نام یافت و اولین سنگ بنای ساختارمند یک بنیاد دانشگاهی گذاشته شد؛ بنیادی که بعدها الگویی شد برای برپایی بنیادهای متعدد دیگر در سطح کشور که در ادامه به فرایند شکل‌گیری آن خواهیم پرداخت.

منابع

- بنگاه بین‌المللی زنان ایران**، بی‌تا، راهنمای امور اجتماعی و مؤسسات خیریه در ایران، تهران: بانک ملی ایران.
- بهنام، جمشید، ۱۳۷۵، *ایرانیان و اندیشه تجدد*، تهران: نشر فرزانه.
- تقوی، محمد؛ صاحبیان، طاهره و چهارمحالی، جعفر (گردآورندگان)، ۱۳۸۳، *کارنامه دانشگاه فردوسی مشهد: گزارش عملکرد دانشگاه و تحول و توسعه آن ۱۳۸۳-۱۳۷۷*، مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد.
- خسروپناه، عبدالحسین، ۱۳۹۶، *جمعیت فرهنگ رشت ۱۳۱۰-۱۳۹۶ شمسی*، تهران: شیرازه.
- زرگری نژاد، غلامحسین و دیگران، ۱۳۹۷، *تاریخ دانشگاه تهران*، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

صدیق، عیسی، ۱۳۵۴، *تاریخ فرهنگ ایران*، تهران: دانشگاه تهران.
فلاندن، اوژن، ۱۳۵۶، *سفرنامه اوژن فلاندن*، ترجمه حسین نورصادقی، تهران:
اشراقی.

ماحوزی، رضا، ۱۳۹۹، *حامیان علم و فناوری در جهان و ایران*، تهران: مؤسسه
مطالعات فرهنگی و اجتماعی با همکاری مرکز نشر دانشگاهی.
معین، مصطفی، ۱۳۹۴، *تاریخ شفاهی آموزش عالی در ایران به روایت دکتر
مصطفی معین: آموزش عالی*، تحول ساختاری و توسعه علمی، به کوشش پدرام
الوندی، تهران: فرهنگ صبا.

ملکی بخشنندی، آنوشیک، ۱۳۸۲، *دائرة المعارف زن ایرانی*، ج ۱، تهران: نشر
مرکزی امور مشارکت بانوان ریاست جمهوری و بنیاد دانشنامه بزرگ فارسی.
موجانی، علی، ۱۳۸۴، *بررسی مناسبات ایران و آمریکا (۱۸۵۱-۱۹۲۵)*، تهران:
چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه.
ناطق، هما، ۱۳۸۰، *کارنامه فرهنگی فونگی در ایران ۱۹۲۱-۱۸۳۷*، پاریس: اختران.

مطبوعات

- اختر، ۱۳۰۴ قمری، شماره ۱۳، صفحه ۵.
- اختر، ۱۳۱۱ قمری، شماره ۱۶، صفحه ۶.
- اختر، ۱۳۱۳ قمری، شماره ۲۷، صفحه ۲.
- ادب، ۱۳۲۰ قمری، شماره ۲۳، صفحه ۴.
- اطلاع، ۱۳۰۳ قمری، شماره ۱۳۵، صفحه ۳.
- بهار، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۲، صفحه ۱۱۰.

- تروییت، ۱۳۱۷ قمری، شماره ۱۴۰، صفحه ۵۶۰.
- تروییت، ۱۳۱۹ قمری، شماره ۲۳۲، صفحه ۹۳۲.
- ترویا، ۱۳۱۷ قمری، شماره ۴۲، صفحه ۱۴-۱۵.
- چهره‌نما، ۱۳۲۷ قمری، شماره ۱۵، صفحه ۵.
- چهره‌نما، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۸، صفحه ۱۱-۱۲.
- چهره‌نما، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۶، صفحه ۱۰.
- حبل‌المتین، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۳۷، صفحه ۱۹-۲۰.
- حبل‌المتین، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۱۸، صفحه ۱۲.
- حکمت، ۱۳۳۱ قمری، شماره ۲۷، صفحه ۴.
- دولت علییه ایران، ۱۲۸۰ قمری، شماره ۵۴۵، صفحه ۵۸۴.
- شکوفه، ۱۳۳۱ قمری، شماره ۲۰، صفحه ۳.
- عالم نسوان، ۱۳۰۲ شمسی، شماره ۱، صفحه ۴.
- عالم نسوان، ۱۲۹۹ شمسی، شماره ۱، صفحه ۲۶-۲۵.
- کاوه، ۱۳۳۹ قمری، شماره ۱، صفحه ۴-۱.
- گلسرخ، ۱۳۲۱، شماره ۱، صفحه ۵.
- مجلس، ۱۳۲۸ قمری، شماره ۱۲۹، صفحه ۴.
- مجلس، ۱۳۲۹ قمری، شماره ۱۴۶، صفحه ۲-۱.
- منظری پوشهر، ۱۳۲۳ قمری، شماره ۲۰، صفحه ۴.
- معارف، ۱۳۲۴ قمری، شماره ۶، صفحه ۲.

اسناد آرشیوی

آمار شاگردان شهریه پرداز و محصل مجانی در مدارس تهران در سال تحصیلی ۱۳۰۵-۱۳۰۴ شمسی، نسخه کتابخانه ملی با شماره بایابی ۲۹۷۰۰۲۷۴۳۹.

ابلاغ رونوشت تصویب نامه هیئت وزراء در خصوص انتقال مدرسه علوم سیاسی به وزارت معارف ۱۳۰۵/۱۲/۷ شمسی، نسخه موجود در سازمان اسناد و کتابخانه ملی.

«پروژه (طرح) قانون اساسی تأسیس دانشگاه در تهران» در سال ۱۳۱۲ شمسی، نسخه موجود در کتابخانه ملی به شماره بایابی ۲۹۷-۳۴۱۲.

تصویب شورای عالی معارف مبنی بر معادل بودن ارزش مدرک دیپلم مدرسه علوم سیاسی با لیسانس ۱۳۱۳/۱۲/۵ شمسی، نسخه موجود در سازمان اسناد و کتابخانه ملی.

رونوشت تصدیق نامه دیپلم مدرسه دولتی علوم سیاسی؛ ۵ ذی القعدة ۱۳۴۳ق، نسخه موجود در سازمان اسناد و کتابخانه ملی.

صورت درخواست کمک های خیرانه از دولت توسط وزارت معارف، اوقاف و صنایع مستظرفه برای برخی دانشجویان بی بضاعت و محصل در مدرسه دارالفنون، نسخه موجود در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران به شماره بایابی ۲۰-۲۲۴۵-۱۲.

محصلان مدرسه خیریه ای مقدسه شریعت شیراز در سال ۱۲۹۷ شمسی، تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران شماره آرشیو ۷۴۴-۷۱ع.

محصلان مدرسه خیریه نمازی در شیراز سال ۱۲۹۶ شمسی، تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران شماره آرشیو: ۴۲۳۶-۷۱ع.

مدرسه ایتام مسلمین اصفهان، تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ
معاصر ایران شماره آرشیو: ۳۲۶-۱۶۲.

معلمان مدرسه خیریه مقدسه باقریه قم تأسیس شده با حمایت مالی تولیت آستان
حضرت معصومه ۱۲۹۰ شمسی، تصویر مندرج در آرشیو مؤسسه مطالعات تاریخ
معاصر ایران شماره آرشیو: ۵۴۹۳-۱ع.

گزارش شرکت خیریه خواتین ارامنه از برگزاری نمایش در مدارس ارامنه و
تقسیم عوائد مالی آن بین مدارس ایرانی و ارامنه، نسخه موجود در کتابخانه
ملی به شماره بازبایی ۲۹۷۰۱۲۵۰۷.

بنیاد دانشگاهے فردوسے پنجرہ ای روشن
به باغ سبز و باطراوت نیکوکاری

بنیاد دانشگاهی فردوسی ۲

۱. پیشینه فعالیت‌های عام‌المنفعه در دانشگاه فردوسی مشهد^۱

بررسی اسناد و اوراق آرشیوی در دانشگاه فردوسی مشهد نشان می‌دهد که تا پیش از شکل‌گیری گروه همیاران عمران دانشگاه که منتهی به تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی می‌شود، این دانشگاه از سال‌ها قبل با تأسیس برخی ستادها و مؤسسه‌های وابسته در تلاش بوده است تا از ظرفیت‌های مردمی و اجتماعی برای بهبود شرایط رفاهی دانشجویان خود استفاده کند. برخی از این واحدهایی که تا پیش از تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی فعالیت‌های عام‌المنفعه و خیریه را انجام داده‌اند، معرفی می‌شوند.

۱.۱. ستاد جذب هدایا و کمک‌های مردمی دانشگاه فردوسی مشهد
این ستاد در سال ۱۳۷۲ فعالیت خود را آغاز کرده است. احداث برخی ساختمان‌های آموزشی، سرمایه‌گذاری در صندوق تعاون دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد، تأمین برخی از تجهیزات آموزشی برای بعضی از گروه‌های مختلف آموزشی و کمک به تأمین بودجه دانشگاه فردوسی واحد نیشابور^۲ از جمله اهداف اجرایی آن بوده است.

۱. اطلاعات این بخش از پوشه شماره ۷-۲/۹۴ موجود در آرشیو بنیاد دانشگاهی فردوسی استخراج شده است.

۲. این مرکز در سال ۱۳۷۵ به‌عنوان واحدی از دانشگاه فردوسی مشهد با دو رشته علوم اجتماعی و علوم و مهندسی صنایع غذایی در نیشابور شکل گرفت که بعد به دانشکده هنر تغییر یافت. این دانشکده هسته اولیه شکل‌گیری دانشگاه نیشابور است که در حال حاضر به‌صورت مستقل از دانشگاه فردوسی مشهد می‌باشد.

۲.۱. کمیته وقف دانشگاه

این کمیته در سال ۱۳۷۳ با همکاری مشترک دانشگاه فردوسی مشهد و اداره اوقاف با هدف تحقق موضوع وقف علمی فعالیت داشته است.

۳.۱. صندوق تعاون دانشجویان

این صندوق که فعالیت اجرایی خود را در سال ۱۳۷۳ شروع کرده است از خلال تفاهم‌نامه مشترک اداره کل صنایع خراسان و دانشگاه فردوسی مشهد شکل گرفته است. هدف از شکل‌گیری آن، پرداخت وام یا کمک‌هزینه تحصیلی ماهانه به دانشجویان بی‌بضاعت یا کم‌بضاعت شاغل به تحصیل بوده است. اعضای هیئت‌امنای آن نیز به ترتیب شامل: ریاست دانشگاه فردوسی مشهد، معاون برنامه‌ریزی استانداری خراسان، نماینده نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه فردوسی مشهد، مدیرکل صنایع خراسان، مدیرکل بازرگانی خراسان، رئیس سازمان کشاورزی خراسان و دبیر ستاد جذب کمک‌های مردمی دانشگاه فردوسی مشهد بوده‌اند.

۴.۱. مؤسسه همیاری دانشجویان دانشگاه

این مؤسسه در سال ۱۳۷۸ فعالیت خود را آغاز کرد. هدف آن کمک به دانشجویان نیازمند و همچنین توانمند کردن آن‌ها در عرصه‌های مختلف بوده است؛ نمونه‌هایی از اقدامات آنان را در ایجاد دفتری مسافرتی جهت تسهیل‌گری در رفت‌وآمد دانشجویان شهرستانی کم‌بضاعت، برگزاری

کارگاه‌های اشتغال‌زایی و تأسیس دفاتر مشاوره دانشجویی می‌توان معرفی کرد. اهداف این مؤسسه عبارت‌اند از: ۱. مشارکت دانشجویان در امور رفاهی و خدماتی؛ ۲. اشتغال‌زایی برای دانشجویان با هدف تجربه کار اجرایی؛ ۳. ارائه وام‌های دانشجویی کوتاه‌مدت؛ ۴. رفع نیازهای ضروری دانشجویان روزانه و شبانه؛ ۵. ایجاد واحدهای خدماتی برای پاسخگویی به خدمات موردنیاز دانشجویان.

۱. ۵. مؤسسه دانش‌یار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد

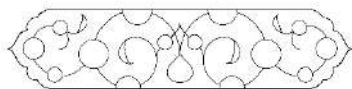
مؤسسه‌ای خیریه‌ای، خدماتی، رفاهی، فرهنگی، غیرسیاسی و غیرانتفاعی که زیرمجموعه معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ فعالیت داشته و هدف اصلی آن رسیدگی به امور دانشجویان نیازمند، فراهم کردن زمینه‌های اشتغال دانشجویان و حمایت مالی از دانشجویان مستعد بوده است. اعضای هیئت‌امنای آن نیز متشکل بوده‌اند از: رئیس دانشگاه به‌عنوان رئیس هیئت‌امنای، معاون دانشجویی و فرهنگی به‌عنوان قائم‌مقام و نائب‌رئیس هیئت‌امنای، معاون اداری و مالی دانشگاه، معاون آموزشی دانشگاه، معاون عمران دانشگاه، معاون طرح و برنامه و سه نفر خیر به پیشنهاد سایر اعضا و تأیید ریاست هیئت‌امنای. هیئت‌مدیره نیز شامل هفت نفر از مدیران و مقامات و کارکنان دانشگاه بوده‌اند که توسط هیئت‌امنای به مدت دو سال به فعالیت می‌پرداختند.

۱.۶. ستاد همیاران عمران دانشگاه^۱

دانشگاه فردوسی مشهد در اوایل دهه هفتاد شمسی در ساختار اداری خود، اداره‌ای با عنوان اداره ساختمان داشته است. این اداره در چارت سازمانی بعد از مدتی در ساختار معاونت عمرانی دانشگاه قرار می‌گیرد که وظیفه آن سامان‌دادن به منابعی بوده است که از طریق دولت و شهریه‌ها به عنوان درآمد دانشگاه مورد تعریف قرار می‌گرفته است. «اداره ساختمان» در نهایت در جایگاه حوزه زیرمجموعه معاونت اداری و مالی دانشگاه به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهد. با توجه به آنکه برای تکمیل پروژه‌های عمرانی دانشگاه، بودجه‌های دولتی برای انجام تمامی طرح‌ها کافی نبود، این برنامه در اولویت مدیران وقت دانشگاه قرار می‌گیرد که برای اتمام طرح‌های عمرانی از ظرفیت خیران استفاده شود. حضور مرحوم حاج علی باقرزاده (بقا) در هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد زمینه مناسبی را فراهم می‌آورد تا ایشان خیرانی دیگر چون مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی و آقای مهندس حمید مستشاری را تشویق و دعوت به حضور در دانشگاه کنند؛ این افراد در سال ۱۳۸۱ گروهی را با نام گروه همیاران عمران دانشگاه تشکیل می‌دهند. این خیران در کنار

۱. اطلاعات مربوط به ستاد همیاران عمران دانشگاه از متن مصاحبه مورخ ۱۴۰۰/۷/۲۷ با آقای محمدرضا قانع استخراج شده است؛ ایشان در فاصله سال‌های ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۴ به ترتیب در سمت‌های اداری رئیس اداره ساختمان، معاون عمرانی و معاون اداری و مالی دانشگاه فردوسی مشهد فعالیت داشته‌اند. همچنین رجوع شود به: تقوی، محمد؛ صاحبیان، طاهره و چهارمخالی، جعفر (گردآورندگان)، ۱۳۸۳، *کارنامه دانشگاه فردوسی مشهد: گزارش عملکرد دانشگاه و تحول و توسعه آن ۱۳۸۳-۱۳۷۷*، مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، صص ۵۴۸-۵۴۷.

مدیرت دانشگاه در ابتدا تنها به انجام یک کار مشغول می‌شوند و آن جذب منابع خیرخواهانه برای تکمیل طرح‌های خوابگاه‌سازی برای دانشجویان دختر نوبت دوم (دانشجویان شهریه‌پرداز غیرمشهدی) است. در فاصلهٔ سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳ فعالیت‌های این ستاد به ثبات رسیده و به صورت برنامه‌ریزی شده ادامه می‌یابد تا آنکه در سال ۱۳۸۳ ایدهٔ ثبت این گروه به صورت یک بنیاد مطرح می‌شود. در همان سال گروه همیاران عمران دانشگاه با تنظیم اساسنامه، تشکیل هیئت مؤسس و دریافت شمارهٔ ثبت از ثبت شرکت‌ها با نام بنیاد دانشگاهی فردوسی در ساختاری جدید و با هدف گذاری‌های کیفی‌تر به ایفای نقش می‌پردازد. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که این مؤسسات و انجمن‌ها با هدف ارتقای وضعیت رفاهی دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد به فعالیت می‌پرداخته‌اند، اما فعالیت‌های آن‌ها مقطعی بوده است؛ همچنین هیچ‌کدام همانند بنیاد دانشگاهی فردوسی شمارهٔ ثبت سازمانی نداشته‌اند و فعالیت‌های آن‌ها نیز همانند اقدامات بنیاد دانشگاهی فردوسی متداوم نبوده است.

اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست رهروی باید جهان سوزی نه خامی بی‌نمی

آدمی در عالم خاکی نمی‌آید به دست عالمی دیگر باید ساخت و از نو آدمی

۲. شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی

ایده شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی به طرح یک پیشنهاد و ظهور دغدغه‌ای باز می‌گردد؛ پیشنهادی که در سال ۱۳۸۱ از طرف دکتر محمدهادی هادی‌زاده از اساتید دانشکده علوم پایه دانشگاه فردوسی مشهد خطاب به دکتر عبدالرضا باقری، ریاست وقت دانشگاه فردوسی مشهد مبنی بر استفاده از ظرفیت یک خیر نیکوکار داده می‌شود. با دادن این پیشنهاد، مرحوم استاد علی باقرزاده (بقا) به ریاست دانشگاه فردوسی مشهد معرفی می‌شود. مرحوم علی باقرزاده (بقا) از نیکوکاران یزدی تبار ساکن مشهد بود که در کنار فعالیت اقتصادی و بازرگانی با بسیاری از اهل علم و ادب کشور مراوده داشت. کتاب‌ها و کارهای علمی و مقبولیت او نزد بزرگان اهل ادب، نظر ریاست دانشگاه فردوسی مشهد را به خود جلب می‌کند. برای نخستین بار این ایده در ذهن دکتر باقری شکل می‌گیرد که مرحوم علی باقرزاده به عضویت هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد در بیابند؛ رایزنی‌ها و نامه‌نگاری‌ها با وزیر وقت علوم، دکتر مصطفی معین صورت می‌گیرد و مرحوم علی باقرزاده به عضویت هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد در می‌آید. در همین زمان، دکتر باقری دفتر کاری را در کنار دفتر خودشان برای مرحوم علی باقرزاده در دانشگاه در نظر می‌گیرد و مرحوم علی باقرزاده هفته‌ای یک روز به دانشگاه می‌آید و در زمینی که به دانشگاه فردوسی مشهد اهدا کرده است، مشغول ساخت خوابگاهی برای دانشجویان متأهل می‌شود.

به موازات این امر در یکی از روزهای بهار یا تابستان سال ۱۳۸۱ پس از جلسه‌ای در اتاق بازرگانی استان خراسان، گزارشی توسط مرحوم علی باقرزاده ارائه می‌شود. موضوع گزارش، وضعیت نامناسبی است که دختران دانشجوی نوبت دوم در حوزه بهره‌گیری از خوابگاه دانشجویی دارند. در این جلسه دغدغه‌ای در ذهن مهندس مستشاری و مرحوم مهندس شهرستانی شکل می‌گیرد؛ دغدغه‌ای مبنی بر آنکه باید برای این دختران دانشجو کاری کرد. تلاش‌ها و فکرها به این ختم می‌شود که مهندس حمید مستشاری و دکتر محمدهادی هادی‌زاده که هر دو از دوستان مرحوم علی باقرزاده بوده‌اند، مسئله را با ایشان در میان می‌گذارند و اعلام آمادگی می‌کنند تا با بهره‌گیری از مشروعیت و اعتبار اجتماعی که دارند، خیرانی را جمع کرده و با حمایت دانشگاه شروع به ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم کنند. مرحوم باقرزاده طرح بحث این موضوع را به ریاست وقت دانشگاه فردوسی مشهد انتقال می‌دهد؛ این موضوع با استقبال دکتر باقری مواجه و مقرر می‌شود گروهی شکل گرفته و این کار را آغاز کنند. در این زمان هسته اولیه گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد شکل می‌گیرد. گروهی که خیرانی مانند مرحوم علی باقرزاده، دکتر محمدهادی هادی‌زاده، مهندس حمید مستشاری، مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی، مهندس محمد فقیه‌زاده، مهندس فرامرز یغمایی، دکتر حسن حاجی‌کاظمی، مهندس محمدرضا قانع، حاج آقای رحیمیان و حاج آقای مدنی و افرادی دیگر

در آن حضور دارند. گروه همیاران داوطلبانه و خیرانه شکل گرفت و در این زمان تنها یک هدف داشت و آن ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم بود.

ایده شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۳ شکل می‌گیرد، زمانی که سال انتهایی فعالیت دولت هشتم (دولت اصلاحات، حجت‌الاسلام سیدمحمد خاتمی) بوده است. دکتر باقری، ریاست وقت دانشگاه فردوسی مشهد که نقش آفرینی مثبت گروه همیاران را مشاهده کرده است، تصمیم می‌گیرد که از دل گروه همیاران بنیادی را به ثبت رساند تا با تغییر دولت، کارهای مؤثر انجام شده متوقف نشده و گروه خیرانی که گرد آمده‌اند، پراکنده نشوند. در این زمان آقای علیرضا ناظری، عضو هیئت‌علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی از سوی ریاست دانشگاه فردوسی مشهد مأمور می‌شود تا با بررسی اساسنامه بنیادهای موجود در کشور، اساسنامه‌ای را پیشنهاد و اقدامات اداری و اجرایی جهت ثبت گروه همیاران را در ثبت شرکت‌ها و دریافت مجوز قانونی فعالیت انجام دهد. اکثریت اعضای گروه همیاران نیز موافق این امر هستند. پیگیری‌ها آغاز و نام بنیاد دانشگاه فردوسی مشهد انتخاب می‌شود، اما این نام مجوز نمی‌گیرد؛ چراکه کلمه بنیاد به‌عنوان پیشوند در کنار نامی حقوقی یعنی دانشگاه فردوسی مشهد قرار گرفته است. با پیشنهاد دکتر کامران داوری، معاون وقت دانشجویی، نام بنیاد دانشگاهی فردوسی انتخاب می‌شود؛ لفظ دانشگاه به اصطلاح دانشگاهی تبدیل و

نام مشهد نیز حذف می‌شود تا نام دانشگاه فردوسی مشهد که ساختاری حقوقی دارد، مانع انجام کار نباشد. پس از پیگیری‌های متعدد در سال ۱۳۸۳ اساسنامه‌ای تنظیم و گروهی نیز به‌عنوان هیئت‌مؤسس معرفی می‌شوند؛ مرحوم علی باقرزاده، مرحوم سیدجواد شهرستانی، مهندس حمید مستشاری، دکتر عبدالرضا باقری و آقای علیرضا ناظری به‌عنوان هیئت‌مؤسس معرفی می‌شوند. در متن اساسنامه نیز بر دو موضوع تأکید می‌شود: ۱. بنیاد کاملاً غیردولتی، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است؛ ۲. هدف بنیاد ارتقای جایگاه دانشگاه فردوسی مشهد خواهد بود. در سال ۱۳۸۳ پس از پیگیری‌های متعدد و انجام اصلاحات، مجوز صادر می‌شود و گروه همیاران به بنیاد دانشگاهی فردوسی تبدیل می‌شود و از این‌رو نخستین بنیاد خیریه‌ای به‌صورتی ساختارمند، دارای مجوز و اساسنامه در نظام دانشگاهی و آموزش عالی پس از انقلاب ۱۳۵۷ شکل می‌گیرد.

باتوجه به ضرورت محوریت خیران در بنیاد، اساسنامه بنیاد به‌گونه‌ای تنظیم شده است که اکثریت اعضای هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره از خیران هستند؛ به‌دلیل ضرورت هماهنگی مطالبات و اقدامات بنیاد با دانشگاه، رئیس و معاون آموزشی وقت دانشگاه، عضو هیئت‌امنا و معاون دانشجویی و فرهنگی وقت دانشگاه، عضو هیئت‌مدیره هستند.

۲.۱. ارکان بنیاد

الف. هیئت‌مؤسس بنیاد

هیئت‌مؤسس بنیاد که در زمان دریافت مجوز شکل گرفت و اعضای آن

عبارت بودند از: مرحوم استاد علی باقرزاده، مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی، مهندس حمید مستشاری، دکتر حسن حاجی کاظمی، دکتر عبدالرضا باقری و آقای علیرضا ناظری، پس از دریافت مجوز، اعضای هیئت مؤسس به ساختار اعضای هیئت‌امنا پیوستند.

ب. هیئت‌امنای بنیاد

اعضای هیئت‌امنای بنیاد دانشگاه فردوسی شامل اعضای حقیقی و اعضای حقوقی می‌باشند. اعضای حقیقی بنیاد (به ترتیب حروف الفبا) عبارت‌اند از: آقایان دکتر حمیدرضا ابراهیمی ویشکی، مهندس مهدی اختراعی صناعی، مهندس علی‌اکبر باقرزاده، دکتر عبدالرضا باقری، دکتر علی حکیمیان، مهندس رضا حمیدی ازغدی، دکتر مرتضی خادمی، دکتر محمد ابراهیم رحمانی، مهندس حمید شهرستانی، مهندس اسداله عباسپور، مهندس محمد فقیه‌زاده، دکتر علیرضا کوچکی، مهندس محمد گرجستانی، مهندس حمید مستشاری، دکتر مصطفی معین وزیر وقت علوم، مهندس علی مشارزاده مهرابی، مهندس حسین مشارزاده مهرابی، مهندس اصغرناظران، مهندس علی ناظران، علیرضا ناظری، مهندس مسعود یزدی، مهندس فرامرز یغمائی، دکتر عباس یوسفی و خانم‌ها: ربابه باقرزاده، عدرا برزگر، زهره پولادین، دکتر شهین رضائی رکنی، دکتر صدیقه گوینده و دکتر فاطمه هادوی. اعضای حقوقی نیز شامل رئیس وقت و معاون آموزشی وقت دانشگاه می‌باشند.

اولین رئیس هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی، مرحوم مهندس

سیدجواد شهرستانی بوده‌اند و پس از درگذشت ایشان، مرحوم استاد علی باقرزاده این سمت را عهده‌دار شدند. پس از آن تاکنون دکتر عبدالرضا باقری ریاست هیئت‌امنای بنیاد را به عهده دارند. از ابتدای شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی تاکنون نیز مهندس حمید مستشاری نایب‌رئیس هیئت‌امنا بودند.

پ. هیئت‌مدیره بنیاد

اعضای آن بر اساس رأی‌گیری در میان اعضای هیئت‌امنا برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند. از زمان تأسیس بنیاد در سال ۱۳۸۳ تا سال ۱۳۹۸ آقای علیرضا ناظری مدیرعامل بوده‌اند و پس از ایشان آقای دکتر ابوالفضل باباخانی عضو هیئت‌علمی دانشکده مهندسی تاکنون در جایگاه مدیرعامل ایفای نقش کرده‌اند.

ت. کمیته‌های بنیاد

این کمیته‌ها عبارت‌اند از:

۱. کمیته روابط عمومی با محوریت انجام اطلاع‌رسانی اقدامات بنیاد؛
۲. کمیته مشارکت‌های مردمی با محوریت تسهیل‌گری در جذب مشارکت‌های اجتماعی در حوزه خیران؛
۳. کمیته فرهنگی اجتماعی با مسئولیت انجام اقدامات فرهنگی و اجتماعی؛
۴. کمیته خوابگاه‌های تحت پوشش بنیاد با محوریت بررسی و نظارت بر خوابگاه‌های تحت حمایت بنیاد؛

۵. کمیته علمی پژوهشی با مسئولیت انتخاب اساتید نمونه پژوهشی و ارزیابی های علمی و پژوهشی؛
۶. کمیته عمران با محوریت مسئولیت خوابگاه سازی و ساخت و سازها؛
۷. کمیته بورس های تحصیلی با هدف حمایت از دانشجویان و اساتید برتر و اهدای بورس تحصیلی به آنان.

۲.۲. اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی

فصل اول: کلیات و اهداف

ماده ۱. تعریف

بنیاد دانشگاهی فردوسی که از این پس به اختصار «بنیاد» نامیده می شود، مؤسسه ای است علمی، فرهنگی، غیرسیاسی، غیرانتفاعی و عام المنفعه که از حیث تشکیلاتی مستقل از تشکیلات رسمی دانشگاه فردوسی مشهد بوده و توسط هیئت مؤسس تأسیس و با جلب مشارکت و کمک های مردمی و دولتی و... به منظور مساعدت و همیاری دانشگاه فردوسی مشهد فعالیت می نماید.

ماده ۲. اهداف بنیاد

۱. فرهنگ سازی جذب کمک های مردمی و اشاعه این فرهنگ در سطح جامعه.
۲. تحقق اهداف خیرخواهانه بنیاد از طریق جلب کمک های نقدی و غیرنقدی در داخل و خارج از کشور.
۳. حمایت از دانشجویان مستعد بی بضاعت یا کم بضاعت با جلب حمایت افراد خیر و یا مؤسسات برای در اختیار قرار دادن بورس های

- تحصیلی کوتاه‌مدت و بلندمدت به‌منظور گذراندن دوره‌های کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری و نظایر آن.
۴. فراهم‌آوردن زمینه‌ی اشتغال دانشجویان با توجه به مهارت‌های آن‌ها با استفاده از امکانات دولتی و کمک‌های سایر ارگان‌ها و اشخاص حقیقی و حقوقی (خیرین).
۵. ایجاد مراکز رفاهی و آموزشی و همچنین ارائه‌ی خدمات دانشگاهی مورد نیاز دانشجویان و همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد در جهت توسعه‌ی امکانات فوق.
- تبصره ۱: در مواردی که ارائه‌ی این خدمات مستلزم استفاده از فضا و یا امکانات متعلق به دانشگاه باشد، این امکانات از طریق عقد قرارداد با دانشگاه خواهد بود.
۶. گسترش و ارتباط قوی بین دانشگاه با دولت و جامعه.
۷. تقویت تشکل‌های دانش‌آموختگان دانشگاه فردوسی.
۸. همکاری با دانشگاه در تدوین سیاست‌های آموزشی و تحقیقاتی به‌منظور تطابق با پیشرفت‌های جدید علمی و پژوهش.
۹. همکاری با دانشگاه در جهت ارتقای کمی و کیفی آن به عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه‌ای.
۱۰. کمک‌های مالی، درمانی و خدماتی به دانشجویان نیازمند دانشگاه به‌صورت قرض‌الحسنه یا وام بلاعوض.
۱۱. کمک‌ها و تشویق‌های مالی و خدماتی به دانشجویان برتر و اساتید ممتاز دانشگاه.

ماده ۳. سرمایه بنیاد

سرمایه اولیه بنیاد اعم از منقول و غیرمنقول مبلغ یک میلیون و پانصد هزار ریال می‌باشد که توسط هیئت‌مؤسس پرداخت گردیده و در

اختیار هیئت‌مدیره قرار گرفته است که باتوجه‌به صورت‌جلسه مورخ ۱۳۸۴/۰۲/۰۵ مجمع عمومی هیئت‌مؤسس که کل سرمایه را به بنیاد دانشگاهی فردوسی اهدا نمودند، بنیاد فاقد سرمایه می‌باشد.

ماده ۴. مدت و مرکز فعالیت بنیاد

مدت فعالیت بنیاد نامحدود و مرکز آن در مشهد می‌باشد. بدیهی است در صورت لزوم می‌تواند در شهرستان‌ها و دیگر مناطق و یا بعد از موافقت مراجع رسمی ذی‌ربط در خارج از کشور نیز جهت جلب کمک‌های مردمی نمایندگی یا دفتر داشته باشد.

ماده ۵. تابعیت

بنیاد دارای شخصیت حقوقی بوده و بر طبق اساسنامه اداره می‌شود. ضمناً اعضای هیئت‌امنا و هیئت‌اجرایی (هیئت‌مدیره و مدیرعامل) بنیاد، تابعیت جمهوری اسلامی ایران را داشته و به نام بنیاد حق هیچ‌گونه فعالیت سیاسی و یا وابستگی و ارتباط با احزاب و گروه‌های سیاسی را نخواهند داشت.

ماده ۶. هیئت‌مؤسس

هیئت‌مؤسس بنیاد عبارت‌اند از: ۱. آقای دکتر عبدالرضا باقری؛ ۲. آقای حاج علی باقرزاده؛ ۳. آقای دکتر حسن حاجی کاظمی؛ ۴. آقای مهندس سیدجواد شهرستانی؛ ۵. آقای مهندس حمید مستشاری؛ ۶. آقای علیرضا ناظری.

تبصره ۲: هیئت‌مؤسس بنیاد پس از تأسیس بنیاد و معرفی هیئت‌امنای بنیاد (از بین خود و یا دیگران) هیچ‌گونه مسؤولیتی در بنیاد نخواهد داشت.

« هیئت مؤسس »

مهندس سید جواد شهرستانی

دکتر عبدالرضا باقری

مهندس حمید مستشاری

حاج علی باقرزاده (بقاء)

علیرضا ناظری

دکتر حسن حاجی کاظمی

ماده ۷. ارکان بنیاد

ارکان بنیاد عبارت‌اند از: ۱. هیئت‌امنا؛ ۲. هیئت‌مدیره؛ ۳. مدیرعامل؛ ۴. بازرسان.

فصل دوم: هیئت‌امنا و مجمع عمومی

ماده ۸. هیئت‌امنا

هیئت‌امنا بنیاد که متشکل از تعداد ۳۱ نفر می‌باشد، عالی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری در بنیاد بوده که جلسات آن به‌صورت عادی یا

فوق العاده تشکیل می‌شود. ضمناً هیئت‌امنا در اولین جلسه با رأی‌گیری از بین خود یک نفر را به‌عنوان رئیس و یک نفر را به‌عنوان نایب‌رئیس برای مدت دو سال انتخاب می‌نماید.

تبصره ۳: رئیس وقت دانشگاه و یا نماینده تام‌الاختیار وی و یکی از معاونان دانشگاه به انتخاب رئیس دانشگاه جزء ۳۱ نفر اعضای هیئت‌امنا بوده و مابقی اعضا از بین افراد خیر و خوشنام دانشگاهی و غیردانشگاهی خواهند بود که در شروع کار بنیاد توسط هیئت‌مؤسس تعیین خواهند شد.

تبصره ۴: فعالیت هیئت‌امنا، افتخاری خواهد بود.

ماده ۹. نحوه جانشینی هیئت‌امنا

در صورت فوت، استعفا یا حدوث شرایطی که به سلب عضویت هریک از اعضای هیئت‌امنا بیانجامد، هیئت‌امنا در مجمع عمومی خود فردی را که دارای شرایط و صلاحیت‌های لازم باشد (ترجیحاً از بین اعضای افتخاری مذکور در ماده ۲۶) به جانشینی او بر می‌گزیند. ضمناً عضویت افتخاری بنیاد بر اساس آیین‌نامه اجرایی خواهد بود.

ماده ۱۰. وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی هیئت‌امنا

- * تعیین خط‌مشی کلی بنیاد
- * انتخاب اعضای هیئت‌مدیره و بازرس (اصلی و علی‌البدل)
- * تعیین عضو جانشین هیئت‌امنا طبق مندرجات ماده
- * رسیدگی و تصویب ترازنامه و بودجه بنیاد
- * رسیدگی به گزارش هیئت‌مدیره و بازرس
- * بررسی و تصویب اخذ وام از منابع عمومی و خصوصی به پیشنهاد

هیئت‌مدیره در جهت نیل به اهداف

- * بررسی و تصویب پیشنهادات هیئت‌مدیره در خصوص خرید و فروش و یا نقل و انتقال اموال و دارائی‌های ثابت بنیاد
- * ارائه راهکارهای لازم در مورد تأمین و هزینه منابع مالی و افزایش سرمایه بنیاد
- * تصمیم‌گیری در مورد ایجاد نمایندگی طبق ماده
- * تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی

ماده ۱۱. زمان تشکیل و حد نصاب مجمع عمومی عادی هیئت‌امنا

الف. مجمع عمومی عادی هیئت‌امنا حداقل سالی یک بار به دعوت هیئت‌مدیره در اوایل سال تحصیلی و حداکثر تا پایان آبان‌ماه هر سال در محل بنیاد تشکیل خواهد شد. برای رسمیت جلسه، حضور اکثریت و جهت هر موضوعی نیز رأی موافق اکثریت ضرورت دارد. چنانچه تعداد اعضای حاضر در جلسه در نوبت اول فراخوانی به حد نصاب نرسید، برای جلسه بعدی حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز از زمان جلسه اول دعوت مجدد به عمل خواهد آمد. در این صورت جلسه با هر تعداد حاضر تشکیل و رسمیت خواهد یافت. بدیهی است کلیه تصمیمات متخذه در جلسه هیئت‌امنا با حداقل رأی نصف به اضافه یک نفر حاضرین در جلسه به تصویب خواهد رسید. ضمناً در صورتی که آرای موافق و مخالف برابر باشد، رأی طرفی که رئیس هیئت‌امنا موافق آن باشد، مورد تصویب قرار خواهد گرفت.

ب. مجمع عمومی عادی به صورت فوق‌العاده می‌تواند در هر زمان به تقاضای حداقل دو سوم اعضای هیئت‌مدیره و یا یک‌سوم اعضای

- هیئت‌امنا و یا رئیس هیئت‌امنا تشکیل گردد.
- ج. دعوت‌نامه برای تشکیل مجامع عمومی باید به صورت کتبی و حداقل یک‌هفته قبل از جلسه ارسال گردد.
- د. از مذاکرات و تصمیمات هیئت‌امنا صورت جلسه‌ای توسط دبیر جلسه تهیه و به امضای کلیه اعضای حاضر در جلسه خواهد رسید.
- تبصره ۵. صورت‌جلساتی که به امضای کلیه اعضای هیئت‌امنا رسیده باشد، جنبه رسمی و قانونی دارد.

ماده ۱۲. وظایف و اختیارات مجمع عمومی فوق‌العاده هیئت‌امنا

* تصویب تغییرات در مفاد اساسنامه و ارکان بنیاد

* عزل هیئت‌مدیره بنیاد

* بررسی و تصویب انحلال بنیاد

ماده ۱۳. شرایط تشکیل و حد نصاب مجمع عمومی فوق‌العاده هیئت‌امنا:

مجمع عمومی فوق‌العاده هیئت‌امنا با شرایط زیر تشکیل خواهد شد.

الف. با درخواست کتبی حداقل دوسوم اعضای هیئت‌مدیره.

ب. بر اساس درخواست کتبی بازرسی.

ج. با درخواست کتبی حداقل یک‌سوم اعضای هیئت‌امنا.

د. برای رسمیت جلسه حضور دوسوم اعضا و جهت هر موضوعی رأی

موافق سه‌چهارم حاضران ضروری است.

ماده ۱۴. اداره مجامع عمومی: مجامع عمومی عادی یا فوق‌العاده توسط

رئیس هیئت‌امنا و در غیاب او توسط نایب‌رئیس هیئت‌امنا اداره می‌شود.

تبصره ۶. رئیس هیئت‌امنا و نایب‌رئیس هیئت‌امنا نباید از بین

کاندیداهای هیئت‌مدیره و بازرسان باشند.

(ردیف اول از راست به چپ) زنده‌یاد دکتر حسین اشتیاق حسینی، دکتر محمد کافی، زنده‌یاد مهندس سیدجواد شهرستانی، زنده‌یاد حاج علی باقرزاده (بقا)، دکتر عبدالرضا باقری (ردیف دوم از راست به چپ) ربابه باقرزاده، عدرا برزگر، زهره پولادین، دکتر فاطمه هادوی، زنده‌یاد عباس حکیمیان، مهندس حمید مستشاری، مهندس فرامرز یغمائی، مهندس محمد فقیه‌زاده، مهندس رضا حمیدی (ردیف سوم از راست به چپ) علیرضا ناظری، مهندس اسداله عباسپور، اصغر ناظران، مهندس حسین مشارزاده مهرابی، مهندس علی مشارزاده مهرابی

نشست هیئت‌امنای بنیاد در مجمع سال ۱۳۹۰

(ردیف اول از راست به چپ) دکتر فاطمه هادوی، دکتر شهین رضایی رکنی، ربابه باقرزاده (ردیف دوم از راست به چپ) دکتر علی حکیمیان، مهندس محمد گرجستانی، مهندس حمید مستشاری، دکتر محمد کافی، زنده‌یاد حاج علی باقرزاده (بقا)، دکتر سیدرضا حرمی، دکتر عباس یوسفی، مهندس محمد فقیه‌زاده، مهندس فرامرز یغمائی، زنده‌یاد دکتر حسین اشتیاق حسینی، مهندس حمید شهرستانی، دکتر محمدابراهیم رحمانی، علیرضا ناظری، دکتر حمیدرضا ابراهیمی وشکی

نشست هیئت‌امنای بنیاد در مجمع سال ۱۳۹۵

فصل سوم: هیئت‌مدیره

ماده ۱۵. هیئت‌مدیره

بنیاد توسط هیئت‌مدیره‌ای متشکل از ۷ نفر عضو اصلی (که یکی از آن‌ها می‌تواند از بین معاونان دانشگاه به پیشنهاد ریاست دانشگاه باشد) و ۲ نفر عضو علی‌البدل توسط هیئت‌امنا برای مدت ۲ سال انتخاب می‌شوند، اداره خواهد شد.

انتخاب هریک از اعضا برای دوره بعدی بلامانع بوده و هیئت‌مدیره موظف است حداکثر دو ماه قبل از پایان دوره تصدی خود از هیئت‌امنا به‌منظور انتخاب هیئت‌مدیره جدید دعوت نماید. بدیهی است تا انتخاب هیئت‌مدیره جدید، اختیارات و مسئولیت‌های هیئت‌مدیره کماکان به‌قوت خود باقی است.

(از راست به چپ) دکتر ابوالفضل باباخانی، مهندس محمد فقیه‌زاده، مهندس حمید مستشاری، مهندس فرامرز یغمائی، علیرضا ناظری، دکتر عباس یوسفی، دکتر علی حکیمیان، اصغر ناظران

تبصره ۷. فعالیت اعضای هیئت‌مدیره افتخاری خواهد بود.

ماده ۱۶. نحوه جانشینی اعضای هیئت‌مدیره

در صورت استعفا یا فوت یا سلب شرایط از هریک از اعضای هیئت‌مدیره، عضو علی‌البدل (به‌ترتیب آراء) برای مدت باقیمانده به‌جای عضو اصلی انجام وظیفه خواهد نمود.

ماده ۱۷. نحوه تعیین مسئولیت در هیئت‌مدیره

اعضای هیئت‌مدیره بایستی تا یک هفته بعد از انتخاب‌شدن، تشکیل جلسه داده و از بین خود یک نفر رئیس و یک نفر نائب‌رئیس انتخاب نمایند. ضمناً انتخاب مسئول امور مالی بنیاد به پیشنهاد مدیرعامل و تصویب هیئت‌مدیره انجام می‌پذیرد. بدیهی است مسئول امور مالی، مسئولیت خزانه‌داری بنیاد را نیز دارا است. در ضمن حدود اختیارات هریک از آنان را آیین‌نامه اجرایی که توسط هیئت‌مدیره تدوین و به تصویب هیئت‌امنا خواهد رسید، مشخص می‌نماید.

ماده ۱۸. وظایف و اختیارات هیئت‌مدیره

اداره امور بنیاد باتوجه‌به اهداف مندرج در ماده ۲ و مصوبات هیئت‌امنا.

انتخاب و عزل مدیرعامل و تعیین حقوق و مزایای وی.

تهیه آیین‌نامه‌های بنیاد و پیشنهاد آن به هیئت‌امنا جهت تصویب.

تعیین ضوابط شغلی، حقوق، پاداش، دستمزد، ترفیع، تشویق و سایر شرایط و ضوابط به‌کارگیری نیروی انسانی.

وصول مطالبات و پرداخت دیون بنیاد در حدود اعتبارات.

افتتاح حساب و استفاده از آن به نام بنیاد نزد بانک‌ها و مؤسسات

مالی و اعتباری و یا مسدودکردن حساب‌ها.

شرکت در هرگونه مناقصه و مزایده و انعقاد قرارداد.
انعقاد هرگونه اجاره و استجاره با حق فسخ و با حق ادعای خسارت یا بدون آن.

حلول فصل دعاوی از طریق سازش و در صورت اقتضای تفویض و واگذاری تمام یا قسمتی از اختیارات خود به هر شخص دیگر اعم از حقیقی یا حقوقی با حق توکیل به غیر. به‌طور کلی هیئت‌مدیره می‌تواند هر اقدام و معامله‌ای را که ضروری بداند در مورد نقل و انتقال اموال غیرمنقول پس از تصویب هیئت‌امنا به نام بنیاد انجام دهد.

تعقیب جریانات قضایی، مالی و مالیاتی و ثبتی در کلیه مراحل قانونی در محاکم و نصب حکم و انتخاب وکیل و عزل آن‌ها.
تنظیم خلاصه صورت دارایی و درآمد و هزینه بنیاد حداکثر هر شش ماه یک بار و ارائه آن به بازرس بنیاد.

تنظیم صورت دارایی و دیون بنیاد پس از انقضای سال مالی و همچنین ترازنامه و حساب عملکرد.

تنظیم بودجه سالانه جهت تصویب در مجمع عمومی هیئت‌امنا.

نظارت بر حسن اجرای مصوبات توسط مدیرعامل.
تفویض اختیارات لازم جهت انجام امور اداری، مالی، فرهنگی و خدماتی به اشخاص حقیقی یا حقوقی و مدیرعامل
حفظ و حراست از اموال منقول و غیرمنقول بنیاد.

اجرای مصوبات هیئت‌امنا.

تحویل ابنیه و تأسیسات احداثی تکمیل‌شده به دانشگاه فردوسی و یا تحقق هریک از موارد مندرج در ماده ۲ اساسنامه پس از دریافت موافقت کتبی (تعهد) ریاست دانشگاه در خصوص رعایت کامل و

دائمی شرایط قانونی خیرین در هنگام عقد قرارداد. جز درباره موضوعاتی که به موجب مفاد این اساسنامه اخذ تصمیم و اقدام درباره آنها در صلاحیت خاص هیئت‌امنا است، هیئت‌مدیره کلیه اختیارات لازم برای اداره امور را مشروط به رعایت حدود اهداف بنیاد دارا می‌باشد.

ماده ۱۹. نحوه تشکیل جلسات هیئت‌مدیره

۱. جلسات هیئت‌مدیره حداقل ماهی یک بار به دعوت رئیس هیئت‌مدیره یا مدیرعامل تشکیل خواهد شد. بدیهی است حد نصاب لازم جهت رسمیت جلسه، حضور نصف به اضافه یک نفر از اعضا بوده و کلیه تصمیماتی که با اکثریت آراء (حداقل ۴ رأی) گرفته شود قابل اجراست. ضمناً حضور رئیس یا نایب‌رئیس هیئت‌مدیره الزامی می‌باشد.

۲. شرکت اعضای هیئت‌مدیره در جلسات ضروری است و غیبت هر یک از اعضا بدون عذر موجه و بدون اطلاع قبلی تا سه جلسه متوالی در حکم استعفای عضو غایب خواهد بود.

ماده ۲۰. مدیرعامل

هیئت‌مدیره بایستی یک نفر شخص حقیقی را از بین خود یا از خارج به مدیریت عامل بنیاد برگزیند. بدیهی است مدیرعامل بالاترین مقام اجرایی بنیاد بوده و بنیاد را طبق مفاد ماده ۲۱ اساسنامه و با اختیارات دیگری که هیئت‌مدیره به وی تفویض نموده است اداره و تصمیمات متخذه هیئت‌مدیره را در راستای اهداف بنیاد اجرا می‌نماید.

تبصره ۸. اگر مدیرعامل، عضو هیئت‌مدیره باشد، دوره مدیریت عامل او از مدت عضویتش در هیئت‌مدیره بیشتر نخواهد بود. در صورت عدم معرفی مدیرعامل جدید تا انتخاب مدیرعامل بعدی مسئولیت‌ها و اختیارات نامبرده با تصویب هیئت‌مدیره به قوت خود باقی می‌باشد.

ماده ۲۱. وظایف و اختیارات مدیرعامل

۱. اجرای مصوبات هیئت‌مدیره.
۲. عهده‌دار بودن وظایف اداری، مالی و اجرایی بنیاد در حدود اختیارات و مقررات این اساسنامه و اختیارات تفویض شده از سوی هیئت‌مدیره.
۳. دارا بودن نمایندگی رسمی بنیاد در مراجع قانونی دولتی، محاکم، سازمان‌ها و ادارات و اشخاص حقیقی و حقوقی با حق توکیل به غیر.
۴. انجام کلیه امور مربوط به نیروی انسانی بنیاد طبق مقررات مربوطه.
۵. نظارت بر نحوه ارائه خدمات و حسن انجام کار مؤسسات واحدها و اشخاص حقیقی و حقوقی طرف قرارداد با بنیاد.
۶. تهیه و تنظیم گزارش نهایی لازم و ترازنامه فعالیت‌های مالی برای دوره‌های مشخص و ارائه آن‌ها به هیئت‌مدیره.
۷. شرکت در جلسات هیئت‌مدیره (چنانچه عضو هیئت‌مدیره نباشد حق رأی نخواهد داشت).

ماده ۲۲. صاحبان امضای مجاز

کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور با امضای ثابت مدیرعامل و رئیس هیئت‌مدیره یا یکی از اعضای هیئت‌مدیره به همراه مهر بنیاد معتبر است. ضمناً کلیه قراردادهای و تعهدات مالی بنیاد بایستی با امضای رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل بنیاد باشد.

فصل چهارم: بازرسان

ماده ۲۳. بازرسان

مجمع عمومی عادی هیئت‌امنا یک نفر را به‌عنوان بازرس اصلی و یک نفر را به‌عنوان بازرس علی‌البدل برای مدت یک سال انتخاب خواهد نمود و انتخاب مجدد بازرسان بلامانع است.

ماده ۲۴. وظایف و اختیارات بازرسان

۱. بررسی کلیه اسناد و اوراق مالی بنیاد و تهیه گزارش برای مجمع عمومی.
۲. مطالعه گزارش سالانه هیئت‌مدیره اعم از مالی و غیرمالی و تهیه گزارش عملکرد بنیاد جهت اطلاع مجمع عمومی.
۳. درخواست تشکیل جلسه هیئت‌امنا در صورت عدم توجه هیئت‌مدیره به تخلفات انجام‌شده و گزارش هرگونه تخلف هیئت‌مدیره از مفاد اساسنامه به هیئت‌امنا.
۴. سایر امور محوله از سوی هیئت‌امنا.
- تبصره ۹. بازرس می‌تواند بدون داشتن حق رأی در جلسات هیئت‌مدیره شرکت کند.
- تبصره ۱۰. کلیه اسناد و مدارک بنیاد اعم از مالی و غیرمالی در هر زمان بدون قید و شرط بایستی به‌وسیله هیئت‌مدیره بنیاد جهت بررسی در دسترس بازرس قرار گیرد.

فصل پنجم: مسائل مالی

ماده ۲۵. سال مالی بنیاد

سال مالی بنیاد سال شمسی بوده و همواره به پایان اسفندماه ختم می‌شود.

ماده ۲۶. بودجه بنیاد

بودجه بنیاد از طریق جلب مشارکت کمک‌های مردمی و دولتی، اعانات، قبول وصیت، وقف و نیز عواید ناشی از اموال منقول و غیرمنقول متعلق به بنیاد و نیز فعالیت‌های انتفاعی و غیرانتفاعی انجام شده در چهارچوب موضوع اهداف و اساسنامه بنیاد و همچنین حق عضویت اعضای افتخاری تأمین می‌شود.

تبصره ۱۱. بنیاد در قبول هدایا از اشخاص خیر اعم از حقیقی و حقوقی مختار است. بدیهی است در صورت قبول، کلیه وجوه و اموال منقول و غیرمنقول به بنیاد واگذار می‌شود و به مالکیت بنیاد در خواهد آمد. ضمناً مؤسسان و وابستگان طبقات اول و دوم آنان و همچنین هیئت‌امنا و مدیران مؤسسه حق معامله با مؤسسه را ندارند.

ماده ۲۷. مسئول امور مالی

مسئول امور مالی بنیاد به پیشنهاد مدیرعامل و تصویب هیئت‌مدیره برای مدت‌زمان مشخص، تعیین و بر طبق مقررات مربوطه، وظایف محوله را انجام خواهد داد. بدیهی است اسناد مربوط به تعهدات مالی بنیاد باید به امضای مسئول امور مالی و دیگر صاحبان امضای مجاز برسد. ضمناً انتخاب مجدد وی بلامانع می‌باشد.

ماده ۲۸. نحوه ثبت درآمد و هزینه‌های بنیاد:

درآمد و هزینه‌های بنیاد در دفاتر قانونی ثبت و گزارش آن در پایان هر سال مالی تنظیم و به تصویب هیئت‌امنا می‌رسد.

تبصره ۱۲. کلیه دارایی‌های نقدی بنیاد در حساب‌های بانکی و مؤسسات مالی اعتباری و صندوق‌های قرض‌الحسنه رسمی کشور، نگهداری خواهد شد.

ماده ۲۹. محل نگهداری دفاتر و اسناد

کلیه دفاتر و مدارک و اسناد مالی و پرونده‌های اداری و مالی بنیاد در محل بنیاد نگهداری می‌شود و مدیرعامل، مسئول حفظ و حراست از آن‌ها خواهد بود. مکاتبات رسمی با امضای مدیرعامل و با مهر بنیاد انجام می‌شود.

تبصره ۱۳. مصوبات و صورت‌جلسات مجمع عمومی و همچنین هیئت‌مدیره که به امضای اعضا رسیده است به ترتیب تاریخ، ضبط و نگهداری خواهد شد.

تبصره ۱۴. در نقاطی که بنیاد دفتر یا شعبه یا نمایندگی داشته باشد، اسناد و مدارک مربوطه در همان محل نگهداری و خلاصه عملکرد ماهانه به دفتر مرکزی ارسال خواهد شد.

فصل ششم: موارد متفرقه

ماده ۳۰. آیین‌نامه‌های اجرایی: آیین‌نامه‌های اجرایی این اساسنامه توسط هیئت‌مدیره تهیه و بعد از تصویب هیئت‌امنا قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۳۱. مهر و آرم بنیاد: بنیاد دارای سربرگ با آرم مشخص و مهر مخصوص خواهد بود که طرح آن با تصویب هیئت‌امنا می‌باشد.

تبصره ۱۵. هیئت‌مدیره و مدیرعامل در حفظ و حراست از سربرگ و مهر و آرم بنیاد مسؤولیت قانونی دارند.

ماده ۳۲. هرگونه تغییری در مفاد اساسنامه و ارکان بنیاد در صورتی معتبر است که به تصویب هیئت‌امنا رسیده باشد.

ماده ۳۳. محل بنیاد و اقامتگاه اعضای هیئت‌مدیره، مدیرعامل و بازرسان و اشخاص صاحب امضا و تغییرات بعدی آن بایستی به اطلاع مراجع رسمی ذی‌ربط برسد و مادامی که اطلاع داده نشده باشد استناد به آن معتبر نخواهد بود.

ماده ۳۴. نحوه انتشار نشریات: انتشار هرگونه نشریه، بعد از کسب مجوز از مراجع ذی‌ربط و تحصیل پروانه انتشار با رعایت کامل قانون انجام خواهد شد.

ماده ۳۵. انحلال بنیاد: در صورت انحلال بنیاد، مجمع عمومی فوق‌العاده هیئت‌امنا، هیئت تصفیه‌ای انتخاب و این هیئت موظف خواهد بود پس از ادای دیون و وصول مطالبات نسبت به واگذاری اموال و املاک بنیاد اعم از نقدی و غیرنقدی به دانشگاه فردوسی مشهد اقدام نماید تا در مسیر اهداف مندرج در اساسنامه بنیاد به کار گیرد.

ماده ۳۶. این اساسنامه مشتمل بر ۶ فصل، ۳۶ ماده و ۱۵ تبصره در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۰۶/۱۷ به تصویب هیئت‌مؤسس بنیاد رسید و هرگونه تغییر در آن با تصویب هیئت‌امنا خواهد بود.

یادآوری: بر اساس مصوبات مجامع عمومی فوق‌العاده هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی در تاریخ‌های ۸۳/۱۱/۲۵، ۸۴/۰۲/۰۵، ۸۴/۱۰/۰۱

و ۸۵/۱۰/۱۴ تغییراتی در مواد ۱، ۲، ۳، ۸، ۱۵، ۲۲ و تبصره ذیل ماده ۲۶ اساسنامه حاصل گردیده که جهت مشخص شدن آنها، ذیل موارد مربوطه خط کشیده شده است.

خیزو آباد کن مقامے نیک تا برآری به خیر نامے نیک

۳ اقدامات بنیاد

۳.۱. جایزه دانش‌آموختگان برتر دانشگاه

بنیاد دانشگاهی فردوسی در راستای تحقق اهداف خود که ارتقای دانشگاه فردوسی مشهد اصلی‌ترین آن‌ها است؛ از دانش‌آموختگان برتر مقطع کارشناسی دانشگاه فردوسی مشهد طی مراسمی تجلیل می‌کند. این جایزه به دانش‌آموختگان رتبه‌های اول، دوم و سوم سال آخر همه رشته‌های دوره‌های کارشناسی که در بین دانش‌آموختگان آن دوره بالاترین میانگین واحدهای گذرانده شده را داشته باشند، اهدا می‌شود که شامل لوح تقدیری با امضای مشترک رئیس محترم دانشگاه و رئیس محترم هیئت امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی به انضمام هدیه‌ای است که نوع هدیه توسط هیئت‌مدیره در هر سال تعیین می‌شود.

(از راست به چپ) مهندس حمید مستشاری، دانش‌آموخته برتر، زنده‌یاد عباس حکیمیان، زنده‌یاد علی باقرزاده، زنده‌یاد مهندس سیدجواد شهرستانی، دکتر مجتبی طهمورث‌پور، دکتر مهدی خواجوی.

تجلیل از دانش‌آموختگان برتر سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۸۸
مراسم اهدا هر سال در اواخر همان سال تحصیلی یا ابتدای سال تحصیلی
بعد به‌طور مشترک توسط دانشگاه و بنیاد و با حضور مسئولان دانشگاه،
مسئولان بنیاد، دانش‌آموختگان ممتاز و خانواده‌آنها و اعضای
هیئت علمی شاغل و بازنشسته دانشگاه برگزار می‌شود.

تجلیل از دانش‌آموختگان برتر سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۷

۲.۳. تقدیر از دانشجویان رتبه اول

بنیاد دانشگاهی فردوسی برای تشویق دانشجویان، همه‌ساله از دانشجویان
رتبه اول سال‌های اول، دوم و سوم تمامی رشته‌های تحصیلی مقطع
کارشناسی دانشگاه با اهدای لوح تقدیر و بن کتاب تقدیر می‌کند که از
سال ۹۸ کارت هدیه ۵۰۰ هزار ریالی جایگزین بن کتاب شده است.
لازم به ذکر است اجرای این تقدیر و نوع هدیه در هر سال، منوط به
تصویب هیئت‌مدیره بنیاد است.

تقدیر از دانشجویان برتر سال تحصیلی ۱۳۹۸

که ایزد مقامی بخشد بلند بر آنان که در بحر دانش دُرند

۳.۳. جایزه عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه

بنیاد دانشگاهی فردوسی در راستای تحقق اهداف مندرج در اساسنامه خود و برای همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد و ارتقای کمی و کیفی آن و همچنین پاسداشت کیان دانش و ارج نهادن به فعالیت‌های علمی و پژوهشی و تشویق و ترغیب اعضای محترم هیئت علمی به تلاش علمی بیشتر و ایجاد رقابت سالم، هر سال نسبت به انتخاب، معرفی و اهدای جایزه به عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد، اقدام می‌کند. انتخاب عضو هیئت علمی برتر بر اساس آیین‌نامه انتخاب عضو هیئت علمی برجسته صورت می‌گیرد. بدین ترتیب که چهار شاخه تخصصی در سطح دانشگاه فردوسی تعریف شده است:

۱. علوم انسانی؛

۲. علوم پایه؛

۳. کشاورزی، منابع طبیعی و دامپزشکی؛

۴. مهندسی، معماری و شهرسازی.

این انتخاب به صورت ادواری هر ۴ سال یک بار برای یک نفر از اعضای هیئت علمی یکی از این شاخه‌ها برای این جایزه در نظر گرفته می‌شود و روند این انتخاب به این صورت است که اسامی اساتید از معاونت‌های مختلف آموزشی و پژوهشی دانشگاه استعلام و سپس مستندات و فعالیت‌های اساتید مربوطه در کمیته علمی پژوهشی بنیاد، بررسی و استاد برجسته انتخاب می‌شود. از جمله فعالیت‌های مؤثر در گزینش؛

فعالیت‌های آموزشی پژوهشی، کارآفرینی، تربیت دانش‌آموختگان برجسته‌ای که در کشور منشأ اثرات مثبت شده‌اند، اشتهار ملی، اعتبار بین‌المللی، خدمت‌رسانی به جامعه و... است. جایزه نیز عبارت است از لوح تقدیری با امضای رئیس دانشگاه و رئیس هیئت‌امنای بنیاد، نشان بنیاد^۱ و سکهٔ بهار آزادی. لازم به ذکر است تعداد سکه در هر سال توسط هیئت‌مدیرهٔ بنیاد تعیین می‌شود.

اعطای این جایزه از سال ۱۳۸۹ با اعطای جایزه به عضو هیئت‌علمی برجسته دانشگاه شروع شده است.

اولین سال انتخاب عضو هیئت‌علمی برجسته (سال ۱۳۸۹)

۱. توضیحات اجمالی مربوط به نشان بنیاد در بخش پیوست‌ها آمده است.

(از راست به چپ) دکتر محمد کافی، دکتر علی حائریان، دکتر محمدرضا اکبرزاده تونوچی، خانم ناصح همسر محترم دکتر اکبرزاده تونوچی

آخرین سال انتخاب عضو هیئت علمی برجسته (سال ۱۴۰۰)

برگزیدگان دریافت جایزه عضو هیئت علمی برجسته در طی سالیان گذشته

* آقای دکتر محمدجعفر یاحقی، عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۸۹.

* آقای دکتر محمد صال مصلحیان، عضو هیئت علمی دانشکده علوم ریاضی در سال ۱۳۹۰.

* آقای دکتر مهدی نصیری محلاتی، عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی در سال ۱۳۹۱.

* در سال ۱۳۹۲ هیچ یک از اعضای هیئت علمی دانشکده مهندسی امتیاز لازم را در کمیته علمی پژوهشی بنیاد دانشگاهی فردوسی به دست نیاورده‌اند.

* آقای دکتر رضا پیش قدم، عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات در سال ۱۳۹۳.

* آقای دکتر سیدرضا موسوی حرمی، عضو هیئت علمی دانشکده علوم پایه در سال ۱۳۹۴.

* آقای دکتر ابوالقاسم گلیمان، عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی در سال ۱۳۹۵.

* آقای دکتر قوشه عابدهدتنی، عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی در سال ۱۳۹۶.

* در سال ۱۳۹۷ هیچ یک از اعضای هیئت علمی امتیاز لازم را در کمیته علمی پژوهشی بنیاد دانشگاهی فردوسی به دست نیآورده‌اند.

* آقای دکتر محمدحسن انتظاری، عضو هیئت علمی دانشکده علوم در سال ۱۳۹۸.

* آقای دکتر امیر فتوت، عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی در سال ۱۳۹۹.

* آقای دکتر محمدرضا اکبرزاده توتونچی، عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی در سال ۱۴۰۰.

۳.۴. جایزه فردوسی‌شناسی^۱

این جایزه به آثار مکتوب (اعم از رساله، پایان‌نامه، مقاله، کتاب، طرح پژوهشی و...) یا آثار هنری (طرح، نمایشنامه، اجرای نمایش، تندیس و...) دانشجویان شاغل به تحصیل رشته‌های مختلف دانشگاه فردوسی مشهد که در زمینه فردوسی و شاهنامه، پژوهش یا اقدامی درخور توجه انجام داده باشند، تعلق می‌گیرد.

زمان اعطای جایزه، مراسم سالانه تجلیل بنیاد دانشگاهی فردوسی از دانش‌آموختگان برتر و استاد برجسته دانشگاه در هر سال خواهد بود.

برگزیدگان دریافت جایزه فردوسی‌شناسی طی سالیان گذشته

* جواد راشکی علی‌آبادی با عنوان پژوهش شاهنامه فردوسی و شاهنامه‌سرایی در عصر فرمانروایی مغولان بر ایران (بررسی موردی: دو شاهنامه خطی در تاریخ مغول) از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۰.

* فاطمه ماه‌وان با عنوان پژوهش تحلیل ادبی نگاره‌ها در شاهنامه فردوسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۰.

* مرضیه خافی با عنوان پژوهش مقاله‌شناسی توصیفی انتقادی فردوسی و شاهنامه از سال ۷۱ تا ۸۰ از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۱.

۱. این جایزه هر سال هم‌زمان با معرفی استاد برجسته از محل سکه‌های اهدایی استاد ارجمند آقای دکتر محمدجعفر یاحقی که جایزه خود را به بنیاد برای این کار تخصیص داده‌اند به یکی از پژوهشگرانی که تحقیقی ارزنده‌ای در زمینه فردوسی انجام داده، تعلق می‌گیرد.

- * فرزانه علوی‌زاده با عنوان پژوهش سیمای شهرها و کاربری آیینی آن‌ها در ایران باستان (بر مبنای شاهنامه فردوسی و روایات تاریخی) از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۱.
- * زهرا بستان با عنوان پژوهش تحلیل محتوای هویت ایرانی در داستان سیاوش شاهنامه فردوسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۲.
- * فاطمه ماه‌وان با عنوان پژوهش متن‌پژوهی شاهنامه با رویکرد استفاده از نگاره‌ها از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۳.
- * لیلا حق‌پرست با عنوان پژوهش ارائه دیدگاه‌های نوین در حوزه فردوسی‌شناسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۴.
- * وحید بهرامی با پژوهش نگارش چهار مقاله علمی در حوزه شاهنامه از دانشکده علوم اداری و اقتصادی در سال ۱۳۹۵.
- * طاهره سیفی‌زاده با عنوان پژوهش بررسی قدرت زنان در شاهنامه فردوسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۵.
- * نغمه دادور و فاخره سلجوقی با پژوهش تحقیق در حوزه شاهنامه‌شناسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۶.
- * فرشته محمدزاده، با پژوهش تحقیق در حوزه شاهنامه‌شناسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۷.
- * علی ضیاء‌الدین دشت‌خاکی و اعظم نیکخواه فاردقی با پژوهش تحقیق در حوزه شاهنامه‌شناسی از دانشکده ادبیات و علوم انسانی در سال ۱۳۹۸.

تقدیر از برگزیده شاهنامه پژوهی سال ۱۳۹۴

نمزم آن دستی که نیکی ساز کرد صدکره از کار مردم باز کرد

۳.۵. ساخت و ساز خوابگاه

از آنجا که ایجاد مراکز رفاهی و آموزشی و همچنین ارائه خدمات رفاهی دانشگاهی مورد نیاز دانشجویان و همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد با هدف توسعه امکانات فوق یکی از مهمترین اهداف نه گانه اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی بود و در واقع فلسفه وجودی بنیاد از آن نشأت می گیرد، لذا هیئت امنای بنیاد که متشکل از جمعی از خیران دانشگاهی و غیردانشگاهی هستند و از طریق اطلاعاتی که از مسئولان وقت دانشگاه در اختیار آنان قرار گرفته بود به کمبود خوابگاه دانشجویان واقف بودند، در ادامه راهی که قبلاً توسط همیاران عمران دانشگاه پایه گذاری شده

بود، درصدد بر آمدند تا با جلب کمک‌های مردمی، تأمین خوابگاه را که از مهمترین نیازهای دانشگاه بود، در دستور اولین اقدامات خود قرار دهند؛ بر این اساس بنیاد تاکنون توانسته است با کمک نیک‌اندیشان مرتبط هفت خوابگاه با ظرفیت بیش از ۲۲۰۰ تخت فراهم آورد. در این راستا با هدایت هیئت‌امناى بنیاد، خیران خوابگاه‌های بقا و پردیس ۵ را به دانشگاه اهدا کرده‌اند و خوابگاه‌های مریم، ناظران، اندیشه، مجتمع خوابگاهی بنیاد (شماره ۶) و دکتر محمدفرهادی را خود اداره می‌کند و هم‌اکنون در حال ساخت پروژه سرای زنده‌یاد مهندس سیدجواد شهرستانی هستند.

پیش از این دانشجویان دختر نوبت دوم و بسیاری از دانشجویان متأهل از خوابگاه‌های خودگردان کم‌کیفیت و پرهزینه در سطح شهر مشهد استفاده می‌کردند.

خوابگاه‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی

بنیاد دانشگاهی فردوسی هشت مجتمع خوابگاهی با نام‌های بقا، پردیس ۵، مریم، ناظران، اندیشه، مجتمع خوابگاهی بنیاد (شماره ۶)، دکتر محمد فرهادی (بنیاد فرهنگی مصلی‌نژاد) و پردیس ۹ دارد. این خوابگاه‌ها در مجموع دارای ۴۳۰۴۶ متر مربع زیربنا بوده و بیش از ۲۱۳۶ دانشجو از ظرفیت رفاهی و مسکونی آن استفاده می‌کنند.

۳. ۵. ۱. خوابگاه بقا

زمین این خوابگاه، اهدایی مرحوم حاج علی باقرزاده (بقا) است که با

همت ایشان و مشارکت دانشگاه فردوسی مشهد برای استفاده دانشجویان متأهل در سال ۱۳۸۱ ساخته شده است. این خوابگاه ۳۴۴۰ متر مربع زیربنا و ۶۰ واحد آپارتمان دارد که ۶۰ زوج دانشجو از آن استفاده می کنند. خوابگاه بقا با مدیریت دانشگاه فردوسی مشهد اداره می شود.

نمایی از ساختمان خوابگاه بقا

۳.۵.۲. خوابگاه پردیس ۵

نخستین خوابگاه ویژه دانشجویان دختر نوبت دوم می باشد. این خوابگاه ۱۰۶۳۶ متر مربع زیربنا دارد که شامل ۱۲۰ اتاق برای اسکان ۴۷۶ دانشجو است و با مدیریت دانشگاه فردوسی مشهد اداره می شود و از سال ۱۳۸۶ فعالیت خود را آغاز کرده است.

نمایی از خوابگاه پردیس ۵

۳. ۵. ۳. خوابگاه مریم

این خوابگاه اهدایی آقای مهندس علی مشارزاده و بیژة دانشجویان دختر است که با مساحت ۵۰۰ متر مربع و ۷۲۰ متر مربع زیربنا، فعالیت خود را از سال ۱۳۸۶ آغاز کرده است.

نمایی از خوابگاه مریم

۳. ۵. ۴. مجتمع زنده‌یاد ناظران

این خوابگاه از سال ۱۳۹۲ از طرف خانواده زنده‌یاد ناظران به صورت واگذاری موقت در اختیار دانشجویان دختر و دانشجویان متأهل قرار گرفته است. مجتمع زنده‌یاد ناظران به مساحت ۲۲۷۳ مترمربع و شامل ۷۰۵۰ متر مربع زیربنا است که ۴۰۰ نفر دانشجوی دختر و ۱۵ زوج دانشجوی از آن استفاده می‌کنند.

نمایی از مجتمع خوابگاهی زنده‌یاد ناظران

۳. ۵. ۵. مجتمع اندیشه

این مجتمع به صورت موقت از طرف آقای مهندس عباسپور جهت استفاده ۵۰ زوج دانشجو با زیربنای بیش از ۶۰۰۰ متر مربع از سال ۱۳۹۲ در اختیار بنیاد دانشگاهی فردوسی قرار گرفته است.

نمایی از مجتمع خوابگاهی اندیشه

۳. ۵. ۶. مجتمع خوابگاهی بنیاد (پردیس ۶)

این خوابگاه که با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و مشارکت بنیاد دانشگاهی فردوسی ساخته شده است به دانشجویان دختر نوبت دوم اختصاص دارد. زیربنای آن بیش از ۶۵۰۰ متر مربع بوده و ۴۲۰ نفر دانشجو از ظرفیت رفاهی آن استفاده می‌کنند. این خوابگاه از سال ۱۳۹۳ فعالیت خود را آغاز کرده است.

نمایی از مجتمع خوابگاه پردیس ۶

۳. ۵. ۷. خوابگاه دکتر محمد فرهادی (بنیاد فرهنگی مصلی نژاد)
این خوابگاه که تمام هزینه ساخت آن را آقای دکتر مصلی نژاد متقبل شده‌اند با ۳۲۰۰ متر مربع زیربنا برای استفاده دانشجویان دختر مقطع کارشناسی ارشد (روزانه) ساخته شده و فعالیت خود را با ظرفیت استفاده ۲۰۴ نفر از سال ۱۳۹۵ شروع کرده است.

نمایی از خوابگاه دکتر محمد فرهادی (بنیاد فرهنگی مصلی نژاد)

۳. ۵. ۸. خوابگاه زنده یاد مهندس شهرستانی

این خوابگاه با نام زنده یاد مهندس سیدجواد شهرستانی در ۵۵۰۰ متر مربع زیربنا و ظرفیت ۲۸۶ نفر دانشجو در حال ساخت است.

مراسم کلنگ‌زنی آغاز ساخت خوابگاه زنده یاد مهندس شهرستانی

نمای بیرونی خوابگاه زنده یاد مهندس شهرستانی

بر این رواق زبرد نوشته اند بر زر که جز گلویی اهل کرم نخواهد ماند

۳. ۵. ۹. ساختمان اداری بنیاد دانشگاهی فردوسی

نمایی از ساختمان اداری بنیاد دانشگاهی فردوسی

پس از ثبت بنیاد دانشگاهی فردوسی در سال ۱۳۸۳، بنیاد به طور موقت ابتدا در ۲ اتاق از ساختمان متعلق به خوابگاه پردیس ۲ واقع در ضلع مقابل دانشکده ادبیات و علوم انسانی مستقر شد و پس از آن با گسترش فعالیت‌های بنیاد، ۳ اتاق دیگر به آن افزوده شد. در حال بنیاد در مجموع به مدت ۱۲ سال خدمات خود به دانشگاه را در این ساختمان ادامه داد.

از آنجاکه ساختمان مزبور موقت و فرسوده بود، هیئت امنای دانشگاه‌های شمال شرق کشور در تاریخ ۹۳/۱۰/۱۴ موافقت کرد تا

زمینی به مساحت ۵۰۰ مترمربع در مجاورت ساختمان مرکز زمین‌لرزه‌شناسی برای ساخت مکان دائمی به بنیاد دانشگاهی فردوسی در اختیار بنیاد قرار گیرد. پس از تحویل زمین به بنیاد، مراحل ساخت محل فعلی بنیاد با همت خیران و مدیریت اجرایی آقای مهندس علی مشارزاده مهرابی در تاریخ ۹۴/۰۳/۲۶ شروع شد و پس از حدود ۹ ماه به اتمام رسید. مراسم افتتاحیه آن در آبان‌ماه سال ۱۳۹۵ با حضور آقای دکتر محمد فرهادی، وزیر وقت علوم، تحقیقات و فناوری و آقای دکتر محمد کافی، رئیس محترم وقت دانشگاه فردوسی مشهد افتتاح شد.

تمامی هزینه‌های مربوط به ساخت این بنا را خیران گرانقدر آقایان مهندس حمید مستشاری و مهندس فرامرز یغمائی تأمین کرده‌اند. لازم به توضیح است که مشابه با سایر سراهای دانشجویی بنیاد، تمامی خدمات چوبی و مبلمان اداری آن به همت شرکت مبل دقت به مدیریت آقای دکتر علی حکیمیان انجام شده است.

لیست ساختمان‌ها و اراضی واگذارشده توسط افراد نیکوکار به بنیاد دانشگاهی فردوسی

۱. اهدای هزار متر مربع زمین توسط خیر گرانقدر مرحوم حاج علی باقرزاده برای احداث خوابگاه متاهلان در خیابان هاشمیه.
۲. اهدای هزار مترمربع زمین توسط خیر گرانقدر آقای مهندس علی ناظران در خیابان پیامبر اعظم (آزادی ۱۱۷ سابق)
۳. اهدای دویست و پنجاه متر مربع زمین توسط خیر گرانقدر خانم آفاق

رحیم‌زاده در چناران.

۴. اهدای منزل مسکونی با چهار واحد آپارتمانی توسط نیکوکار گرامی آقای مهندس علی مشارزاده مهرابی و خانواده ایشان برای اسکان دانشجویان دختر شبانه در خیابان فلسطین ۴.

۵. اهدای دو باب آپارتمان مسکونی توسط آقای مهندس محمد فقیه‌زاده و خانواده ایشان برای تأمین هزینه‌های مربوط به اهدای جوایز به عضو هیئت علمی برجسته و دانشجویان ممتاز دانشگاه در خیابان فرهنگ و خیابان سلمان فارسی.

۶. اهدای منزل مسکونی توسط استاد ارجمند خانم دکتر شهین رضائی رکنی به بنیاد دانشگاهی فردوسی برای اسکان دانشجویان متأهل دانشگاه فردوسی و دانشگاه علوم پزشکی مشهد در بولوار سجاد خیابان حامد شمالی.

۷. اهدای کلینیک دندانپزشکی و سه واحد آپارتمان توسط استاد گرانقدر آقای دکتر محمدابراهیم رحمانی.

۸. ساخت ساختمان اداری بنیاد دانشگاهی فردوسی به‌همت آقای مهندس فرامرز یغمائی، آقای مهندس حمید مستشاری و آقای مهندس علی مشارزاده مهرابی.

برای کمک به دانشجویان دختر متأهل و نیازمند نیز تفاهم‌نامه‌ای بین بنیاد دانشگاهی فردوسی و آقای مهندس اصغر ناظران، تولید موقوفه نیک‌اندیش مرحوم حاج احمد ناظران به‌منظور مشارکت بنیاد در کمک به بهره‌برداری صحیح از موقوفه مذکور امضا شده است.

تفاهم‌نامه دیگری نیز بین آقای مهندس اسداله عباسپور و بنیاد دانشگاهی فردوسی در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۰۳ جهت استفاده دانشجویان پسر متأهل در ۲ بلوک ساختمانی به تعداد پنجاه آپارتمان ۲ خوابه در خیابان اندیشه ۷۲ در قاسم‌آباد منعقد شده است که بنیاد دانشگاهی فردوسی بر خود لازم می‌داند قدردان چنین خیران شایسته‌ای باشد.

اهدای بخشی از حقوق ماهیانه تعداد شایان توجهی از اعضای هیئت علمی و کارکنان دانشگاه به بنیاد برای کمک به دانشجویان نیازمند و مستعد دانشگاه.

در پایان ضمن تشکر از همه دست‌اندرکاران بنیاد و اعتمادی که تاکنون نسبت به این مؤسسه نیکوکاری شده است، امیدواریم که این بنیاد با دنبال کردن اهداف نیکوکارانه خود بتواند با حمایت‌های خیران بیش‌ازپیش قدم‌های مثبت‌تر و مؤثرتری بردارد.

۳.۶. اعطای پاداش تحصیلی

از مهمترین مواردی که در طی چند سال اخیر (از سال ۱۳۹۳ تاکنون) به‌منظور تحقق یافتن بند ۹ اهداف اساسنامه بنیاد که همکاری با دانشگاه جهت ارتقای کمی و کیفی آن به‌عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه‌ای می‌باشد، اجرایی شده است، تخصیص پاداش‌های تحصیلی بنیاد برای مدت ۴ سال به دانشجویان رشته‌های مختلف دانشگاه است. بدین ترتیب بنیاد در سال ۱۳۹۳ تعداد ۳ نفر، در سال ۱۳۹۴ تعداد ۱۴ نفر، در سال ۱۳۹۵ تعداد ۸ نفر، در سال ۱۳۹۶ تعداد ۴ نفر، در سال ۱۳۹۷

تعداد ۹ نفر، در سال ۱۳۹۸ تعداد ۷ نفر، در سال ۱۳۹۹ تعداد ۵ نفر، در سال ۱۴۰۰ تعداد ۵ نفر با مبالغ دویست و پنجاه هزار تا سیصد و پنجاه هزار تومان در ماه تا سال ۱۳۹۹ و مبلغ یک میلیون تومان از سال ۱۴۰۰ پاداش تحصیلی داشته است که در مجموع از سال ۱۳۹۳ تا سال ۱۴۰۰ تعداد ۵۵ دانشجوی حمایت شده‌اند. در ضمن هیئت مدیره بنیاد و یک نفر از اعضای هیئت امنای بنیاد در یکی از جلسات اسفندماه سال ۱۳۹۵ تصویب کردند که برای ارتقای دانشگاه و جذب دانشجویان برتر از طریق دفتر استعداد‌های درخشان دانشگاه از ابتدای سال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ به مدت ۲ سال به ۳ گروه ۱۰ نفره از دانش آموزان با استعداد منتخب دبیرستان‌های مشهد که احتمالاً در آزمون سراسری دانشگاه‌ها جز برترین‌های کنکور خواهند بود و احتمالاً جذب دانشگاه فردوسی می‌شوند، ماهانه مبلغ یکصد هزار تومان پرداخت شود.

۳.۷. کمک به درمان دانشجویان بیمار

طبق توافق بنیاد دانشگاهی فردوسی با بعضی از بیمارستان‌ها و پزشکان متخصص رشته‌های مختلف پزشکی شهرستان مشهد مقرر شده است که نسبت به انجام درمان دانشجویان بیمار نیازمند دانشگاه فردوسی که مبتلا به یکی از بیماری‌های روانی، ژنتیکی (تالاسمی، هموفیلی)، MS، کلیوی، سرطان، دیابت داخلی، شکستگی‌ها، نقص عضو، معلولیت و... هستند، اقدام شود. از دانشجویان مذکور درخواست می‌شود جهت معرفی به پزشک متخصص یا بیمارستان، با دردست داشتن مدارک

پزشکی و دفترچه بیمه خود، ابتدا به پزشک معتمد بنیاد (مرکز بهداشت و درمان دانشگاه، جنب اداره کل امور دانشجویی دانشگاه) و سپس به بنیاد دانشگاهی فردوسی مراجعه کنند تا با توکل به خداوند متعال نسبت به درمان ایشان اقدام شود. بدیهی است کمک به درمان دانشجویان واجد شرایط بسته به نوع بیماری، به صورت مقطعی یا در طول تحصیل خواهد بود. متقاضی دریافت کمک هزینه درمان بایستی طبق آیین نامه مربوطه، بی بضاعت یا کم بضاعت بوده و طبق تأیید پزشک معتمد بنیاد نیاز به درمان داشته باشد. ضمناً هزینه پرداختی به دانشجویان بیمار، بلاعوض است.

باین حال دانشجوی درمان شده طی تکمیل فرمی از نظر اخلاقی متعهد خواهد شد در صورت داشتن توانایی مالی در آینده معادل یا بیش از هزینه‌های انجام شده را جهت مساعدت به درمان دانشجویان بیمار دیگر پرداخت کند.

۳.۸. اعطای وام تحصیلی به دانشجویان بی بضاعت

بنیاد دانشگاهی فردوسی برای کاهش مشکلات مالی دانشجویان مستعد و نیازمند دانشگاه اقدام به پرداخت وام به صورت وام ضروری و وام کمک هزینه تحصیلی می کند:

الف. وام ضروری: این وام فقط یک بار در طول تحصیل به دانشجوی پرداخت می شود و هنگام فراغت از تحصیل بایستی تسویه شود.

ب. وام کمک هزینه تحصیلی: این وام به دانشجویانی تعلق می گیرد که

ناتوانایی مالی آنان موجب اشکالاتی در امر تحصیلشان خواهد شد و همچنین ضوابط تحصیلی پذیرفته شده طبق دستورالعمل پرداخت کمک هزینه تحصیلی بنیاد را داشته باشند.

تأمین هزینه وام‌ها: برخی از نیکوکاران و صندوق‌های خیریه که با مشکلات مالی دانشجویان آشنا هستند، کمک‌های مالی خود را به وام‌های دانشجویی بنیاد اختصاص می‌دهند و بنیاد بنا به خواسته و شرایط آنان و برابر دستورالعمل کمیته فرهنگی اجتماعی خود، اقدام به پرداخت وام می‌کند.

سطح پرداخت وام به دانشجویان تابع میزان کمک‌های مردمی به بنیاد است.

۳.۹. نشریه همیاران

همیاران، نشریه‌ای خبری، فرهنگی، اجتماعی و تنها نشریه وابسته به بنیاد دانشگاهی فردوسی است که به صورت سالانه منتشر می‌شود. این نشریه به عنوان ارگان اطلاع‌رسانی و جریده داخلی بنیاد، فعالیت خود را از خردادماه سال ۱۳۸۷ آغاز کرده است و تاکنون ۱۲ شماره پیوسته از آن منتشر شده است.^۱

۱. فهرست مطالب مندرج در شمارگان دوازده‌گانه این نشریه در بخش پیوست درج شده است.

چشم‌مادر بے خوبان جهان خواهد بود

تا جهان باقیه و آیین محبت باقیه است

۴ آیین‌نامه‌های بنیاد

۴. ۱. آیین‌نامه نحوه اعطای جایزه علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی به عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد

مقدمه

بنیاد دانشگاهی فردوسی (که از این پس در این آیین‌نامه، بنیاد خوانده می‌شود) در راستای تحقق اهداف مندرج در اساسنامه خود به منظور همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد (که از این پس در این آیین‌نامه دانشگاه خوانده می‌شود) در جهت ارتقای کمی و کیفی آن به‌عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه‌ای و همچنین پاسداشت کیان دانش و ارزش‌گذاری به فعالیت‌های علمی و پژوهشی و تشویق و ترغیب هرچه بیشتر نسل جوان دانشگاهی و نخبگان به کار و تلاش علمی که فرجام نیک آن توسعه دانایی و بالندگی افتخارات ملی در میان نسل آتی خواهد بود، برابر شرایط این آیین‌نامه مبادرت به اعطای جایزه علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی (که از این پس در این آیین‌نامه به اختصار جایزه خوانده می‌شود) می‌نماید.

ماده ۱. حداقل شرایط برای درخواست جایزه: آن دسته از اعضای هیئت علمی می‌توانند در فهرست نامزدهای دریافت جایزه قرار گیرند که طی سه سال گذشته با عنایت به کیفیت تدریس و پژوهش (بر اساس شاخص ترکیبی که توسط دانشگاه طراحی شده است)، جزء ۵ درصد بالای اعضای هیئت علمی شاخه تخصصی مربوطه باشند.

تبصره ۱. شاخص ترکیبی کیفیت تدریس و پژوهش (بر مبنای ۵۰-۵۰)،

از طریق معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه در اختیار کمیته ارزیابی فرم‌های متقاضیان جایزه علمی (که از این پس در این آیین‌نامه به اختصار کمیته خوانده می‌شود) قرار خواهد گرفت.

ماده ۲. انتخاب عضو هیئت علمی برجسته: جایزه هر سال به یک عضو هیئت علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد در یکی از شاخه‌های چهارگانه ذیل که بر اساس شرایط این آیین‌نامه در سطح دانشگاه یا کشور از طریق کار و تلاش به برجستگی‌های ویژه علمی، پژوهشی و فناوری نائل شده و بالاترین امتیاز را در بین اعضای هیئت علمی آن شاخه تخصصی (طبق جدول امتیازدهی پیوست ۴ آیین‌نامه) کسب نموده باشد، اعطا می‌شود.

الف. علوم انسانی و هنر، ب. علوم پایه، ج. کشاورزی و دامپزشکی، د. فنی مهندسی

تبصره ۲. چنانچه فردی برای یک بار به عنوان عضو هیئت علمی برجسته انتخاب شده باشد، فرم تقاضا برای ایشان ارسال نخواهد شد.

ماده ۳. جایزه: جایزه عبارت از یک لوح تقدیر با امضای مشترک رئیس دانشگاه و رئیس هیئت امنای بنیاد و یک نشان (به شرح پیوست ۱) و تعداد ۵ سکه تمام بهار آزادی خواهد بود.

لازم به توضیح است که هزینه‌های مربوط به این جایزه و مراسم، از محل اجاره سالانه دو واحد آپارتمان که توسط آقای مهندس محمد فقیه‌زاده، عضو محترم هیئت امنای بنیاد به بنیاد اهدا شده است، تأمین می‌شود.

ماده ۴. مراحل اجرایی و نحوه انتخاب: فراخوان تکمیل فرم‌های مربوط به انتخاب عضو هیئت علمی برجسته (پیوست ۲) به همراه این آیین‌نامه، همه‌ساله تا خردادماه هر سال توسط بنیاد به معاون پژوهش و فناوری دانشگاه ارسال خواهد شد. معاون پژوهش و فناوری دانشگاه با در اختیار قرار دادن فرم‌ها به اعضای هیئت علمی واجد حداقل شرایط (مطابق ماده ۱ آیین‌نامه) از آن‌ها خواهد خواست تا فرم‌ها را تکمیل و همراه با مدارک ضروری به دفتر معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه عودت دهند. معاون پژوهش و فناوری دانشگاه حداکثر تا اواسط تیرماه، فرم‌های تکمیل شده را به همراه مدارک مربوطه برای بررسی و امتیازدهی در کمیته ارزیابی فرم‌های متقاضیان جایزه علمی (تشریح در ماده ۵ همین آیین‌نامه) مطابق دستورالعمل این آیین‌نامه و پیوست‌های آن به مدیرعامل بنیاد می‌فرستد. نتایج بررسی‌های کمیته‌های مربوطه ظرف مدت یک ماه جهت اقدامات بعدی به هیئت‌مدیره بنیاد ارسال می‌شود.

ماده ۵. کمیته ارزیابی فرم‌های متقاضیان جایزه علمی: کمیته ارزیابی فرم‌های متقاضیان جایزه علمی از تعدادی اعضای ثابت (اعضای کمیته علمی پژوهشی بنیاد) و تعدادی اعضای غیرثابت شامل معاون پژوهش و فناوری دانشگاه و نمایندگان از شاخه‌های تخصصی هیئت‌ممیزه دانشگاه به انتخاب کمیته علمی پژوهشی بنیاد تشکیل می‌شود.

تبصره ۳. اعضای کمیته مزبور نمی‌توانند خود نامزد دریافت جایزه باشند. ماده ۶. اهدای جایزه: جایزه در پاییز هر سال هم‌زمان با برگزاری مراسم اهدای جایزه به دانش‌آموختگان ممتاز دانشگاه در مراسمی که با حضور مسئولان دانشگاه، اعضای هیئت‌امنای دانشگاه و بنیاد، اعضای هیئت‌مدیره بنیاد، اعضای هیئت علمی و خانواده‌های دانش‌آموختگان و

سایر اقشار اجتماعی برگزار می‌شود، به عضو هیئت علمی برجسته اهدا خواهد شد.

* این آیین‌نامه در ۱ مقدمه، ۶ ماده، ۱ تبصره و ۳ پیوست در یکصدوسی و هشتمین جلسه مورخ ۸۹/۰۱/۱۷ هیئت‌مدیره بنیاد تصویب و از سال ۱۳۸۹ قابل اجرا خواهد بود.

* این آیین‌نامه در ۱ مقدمه، ۶ ماده، ۳ تبصره و ۴ پیوست در دویست و شصت و چهارمین جلسه مورخ ۹۴/۰۷/۰۱ هیئت‌مدیره بنیاد تصویب و از سال ۱۳۹۴ قابل اجرا خواهد بود.

* این آیین‌نامه در ۱ مقدمه، ۶ ماده، ۳ تبصره و ۴ پیوست در سیصد و بیست و پنجمین جلسه مورخ ۹۷/۰۵/۲۵ هیئت‌مدیره بنیاد تصویب و از سال ۱۳۹۷ قابل اجرا خواهد بود.

۴.۲. آیین‌نامه پاداش تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی

مقدمه

یکی از اهداف بنیاد دانشگاهی فردوسی کمک به ارتقاء کمی و کیفی دانشگاه فردوسی مشهد به عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه‌ای است که این امر با جلب حمایت افراد و مؤسسات نیک‌اندیش و خیر انجام می‌شود. در همین راستا این آیین‌نامه به منظور ارتقاء کیفی آموزشی دانشگاه در رشته‌های مورد نظر پشتیبانان بورس تنظیم شده است تا به دانشجویان برتر که دانشگاه فردوسی مشهد را برای تحصیل خود انتخاب می‌کنند، بورس تحصیلی اعطا نماید.

ماده ۱: بورس تحت حمایت مادی یک یا چند فرد به دانشجویان واجد شرایط، برای یک دوره کامل تحصیلی در مقطع کارشناسی رشته‌های مورد نظر پشتیبانان بورس در دانشگاه فردوسی مشهد تعلق خواهد گرفت.

ماده ۲: بورس‌گیرندگان از بین دانشجویان با رتبه‌های بالای آزمون سراسری که دانشگاه فردوسی مشهد را برای ادامه تحصیل انتخاب می‌کنند تعیین می‌شوند.

تبصره ۱: شرایط مربوط به بورس برای هر رشته تحصیلی طی دستورالعملی که توسط بنیاد تهیه خواهد شد، تعیین می‌گردد.

تبصره ۲: رشته‌هایی که بورس تحصیلی به آن‌ها تعلق می‌گیرد و مبلغ ماهیانه بورس، هر سال در ابتدای سال تحصیلی توسط بنیاد تعیین و در وب سایت دانشگاه و دفترچه آزمون سراسری درج خواهد شد.

ماده ۳: این بورس برای چهار سال تحصیلی و هر سال ۹ ماه (از اول مهر لغایت خردادماه هر سال تحصیلی) طبق گواهی اداره کل امور آموزشی دانشگاه به شرط اشتغال به تحصیل و حفظ کیفیت تحصیل (موضوع تبصره ۳ ماده ۵) به صورت ماهیانه به دانشجو پرداخت می‌شود.

ماده ۴: بنیاد دانشگاهی فردوسی در شروع سال تحصیلی با هماهنگی اداره کل امور آموزشی دانشگاه دانشجویان واجد شرایط بورس را شناسائی و نامه تبریک به همراه فرم تقاضای اعطای بورس برای آنان ارسال می‌نماید. متقاضی بورس، فرم مربوطه را تکمیل و به همراه مدارک لازم به بنیاد تحویل می‌نماید.

ماده ۵: بنیاد دانشگاهی فردوسی در اولین فرصت، نسبت به اعطای بورس اقدام می‌نماید.

تبصره ۳: در صورت افت کیفیت تحصیل و قرار گرفتن دانشجو در رتبه پایین‌تر از ۱۰٪ اول دانشجویان هم‌دوره خود، بورس دانشجو از ابتدای سال تحصیلی بعدی قطع خواهد شد.

ماده ۶: هر نوع وقفه‌ای در تحصیل از قبیل مسافرت طولانی، ترک تحصیل و غیره موجب قطع بورس خواهد شد. برقراری مجدد بورس مستلزم تجدید تقاضا و رسیدگی مجدد است.

ماده ۷: اختصاص بورس‌های تحصیلی به دانشجویان واجد شرایط زیرنظر کمیته‌ای متشکل از مدیرعامل بنیاد، نماینده هیئت‌مدیره بنیاد، رئیس یا معاون آموزشی دانشکده مربوطه، رئیس یا نماینده کمیته علمی پژوهشی بنیاد و پشتیبانان مالی بورس یا نمایندگان آنان صورت می‌پذیرد.

این آیین‌نامه در ۷ ماده و ۳ تبصره در تاریخ ۹۲/۰۸/۲۱ به تصویب هیئت‌مدیره بنیاد رسیده است و از تاریخ تصویب به مدت یک سال به صورت آزمایشی به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

۴.۳. معرفی نشان علمی درجه یک بنیاد دانشگاهی فردوسی

- * نام: نشان علمی درجه یک بنیاد دانشگاهی فردوسی
- * جنس: نشان علمی از جنس طلا با عیار هجده و به وزن تقریبی ۲۷ گرم که به سفارش بنیاد دانشگاهی فردوسی طراحی و ساخته شده است.

* اعتبار: محل تأمین مالی جایزه و نشان علمی، درآمد حاصله از اجاره یک دستگاه آپارتمان اهدایی خیر ارجمند آقای مهندس محمد فقیه‌زاده می‌باشد که به تصویب هیئت‌مدیره محترم بنیاد دانشگاهی فردوسی رسیده است.

* طرح: قسمت اول نشان علمی ملهم از نقوش اسلامی «اسلمی» است که از ویژگی‌های هنر نگارگری ایران و نمادی از دقایق و ظرائف علم و اندیشه و هنر شرقی و اسلامی است. قسمت دوم نشان علمی، نماد ستاره هشت پر محمدی (ص) است که نقش آن در ساختار آثار و ابنیه علمی، فرهنگی و مذهبی کشور نمایان است.

* مینای فیروزه‌ای کنایه از هستی لاینتاهی است که از پرتو مشکات الهی نشأت گرفته و راز شناخت آن در قالب نبوت محمدی (ص) به فطرت و خرد بشری ارزانی شده است.

* هدف از اعطای نشان علمی، متأسی از مأموریت و هویت بنیاد دانشگاهی فردوسی و بر اساس فرموده حکیم توس که «خرد دست گیرد به هر دو سرای» ترویج و حمایت دانش‌اندوزی، خردورزی و خیرخواهی تعریف و شناخته شده است.

* محل الصاق: سمت راست سینه بر روی لباس دارنده نشان تعیین شده است.
* لوح نشان: از جنس چرم و به شکل دو «لت» می‌باشد که نمادی از کتاب است.

* جایزه نشان: تعداد بیست سکه بهار آزادی است که در محل تعبیه شده در لوح نشان قرار می‌گیرد.

* اعطای نشان: برابر مقررات و اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی و تصویب هیئت مدیره است.

۴.۴. آیین‌نامه کمیته دانشجویی بنیاد دانشگاهی فردوسی

ماده ۱. مقدمه

در راستای تحقق اهداف مندرج در اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی، کمیته دانشجویی بنیاد طبق این آیین‌نامه تشکیل می‌گردد.

ماده ۲. اهداف

۱. ۲. معرفی و شناساندن بیشتر بنیاد دانشگاهی فردوسی به جامعه دانشگاهی به ویژه خانواده دانشجویان

۲. ۲. شناسایی افراد خیر و جلب حمایت‌های آنها برای همکاری با بنیاد

۳. ۲. شناسایی دانشجویان واجد شرایط برای استفاده از تسهیلات بنیاد و

معرفی آنها به کمیته فرهنگی اجتماعی بنیاد جهت حمایت از آنها

۴. ۲. همکاری با بنیاد در برگزاری مراسم تجلیل از دانشجویان ممتاز و

دانش‌آموختگان برتر دانشگاه به منظور ایجاد زمینه مناسب برای شکوفایی

بیشتر استعدادها

۵. ۲. همکاری با بنیاد در جهت تقویت و تحکیم پیوند بین نظام آموزش

عالی با بخش‌های مختلف جامعه

۶. ۲. کمک به بنیاد در جهت برگزاری دوره‌های کارآموزی و اشتغال

برای دانشجویان علاقه‌مند به این فعالیت‌ها با همکاری بخش‌های اجرایی و صنعتی استان

۷.۲. سازمان‌دهی دانشجویان علاقه‌مند به فعالیت‌های نیکوکاری در قالب دانشجویان یاری‌گر بنیاد

۸.۲. همکاری با بنیاد در برگزاری غرفه بنیاد در حاشیه جشنواره‌ها و یا سایر نشست‌های موجود در استان

۹.۲. کمک به بنیاد در برگزاری نشست با خیرین برای تجلیل از خدمات آن‌ها

۱۰.۲. برقراری ارتباط با دانش‌آموختگان دانشگاه و جلب حمایت آنان در جهت تحقق اهداف بنیاد

۱۱.۲. برگزاری همایش‌های دانشجویی و بازدیدهای دوره‌ای در زمینه‌های مرتبط با اهداف بنیاد

ماده ۳. ساختار

کمیته دانشجویی بنیاد در قالب کمیته‌های دانشکده‌ها و کمیته مرکزی به صورت زیر تشکیل می‌گردد:

۳.۱. کمیته دانشجویی بنیاد دانشگاهی در دانشکده

در هر دانشکده، کمیته دانشجویی بنیاد می‌تواند تشکیل گردد. تعداد اعضای کمیته‌های دانشجویی دانشکده حداکثر برابر تعداد رشته‌های موجود در هر دانشکده خواهد بود. دبیر کمیته دانشکده از طریق رأی نصف به اضافه یک با حضور و نظارت عضو هیئت علمی نماینده بنیاد در هر دانشکده برای یک سال در آبان‌ماه هر سال انتخاب می‌گردد.

تبصره ۱. در دانشکده‌هایی که تعداد رشته‌ها کم است از بین دانشجویان علاقه‌مند به فعالیت در کمیته دانشجویی بنیاد حداقل سه نفره به‌عنوان کمیته دانشجویی مطابق بند ۱.۳ انتخاب خواهد شد.

۲.۳. کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد

کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد متشکل از دبیران کمیته‌های دانشکده‌ها خواهد بود که مسئول کمیته مرکزی از طریق رأی نصف به اضافه یک اعضا با حضور مدیرعامل بنیاد و یا نماینده ایشان برای یک سال انتخاب می‌گردد.

تبصره ۲. شرط عضویت افراد در کمیته‌های مذکور، دانشجوی بودن آن‌ها است.

تبصره ۳. با توجه به ضرورت هماهنگی فعالیت‌های کمیته با خط‌ومشی‌های بنیاد و انتقال تصمیمات به هیئت مدیره، مدیرعامل بنیاد یا نماینده ایشان در جلسات کمیته مرکزی شرکت می‌نماید.

تبصره ۴. سایر جزئیات مربوط به برگزاری انتخابات نماینده رشته و دبیر دانشکده توسط کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد تدوین خواهد شد.

ماده ۴. شرح وظایف

شرح وظایف کمیته دانشجویی

۱.۴. کمیته دانشجویی دانشکده‌ها

۱.۱.۴. محورهای فعالیت کمیته دانشکده، موارد ذکر شده در ماده ۲ به استثناء بندهای ۲.۴، ۲.۶، ۲.۸، ۲.۹ خواهد بود.

۲.۱.۴. معرفی بنیاد به دانشجویان جدید در آغاز هر سال تحصیلی

۳.۱.۴. برگزاری نمایشگاه‌های فروش وسایل اهدایی دانشجویان یا سایر

سازمان‌ها به منظور جلب کمک‌های خیرخواهانه

۴.۱.۴. همکاری با کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد در برگزاری دوره‌های

کارآموزی و اشتغال برای دانشجویان علاقه‌مند به این فعالیت‌ها با

همکاری بخش‌های اجرایی و صنعتی استان

۴.۱.۵. همکاری با کمیته مرکزی بنیاد در برگزاری غرفه بنیاد در حاشیه

جشنواره‌ها و یا سایر نشست‌های موجود در استان

۴.۱.۶. همکاری با کمیته مرکزی در برگزاری نشست با خیرین برای

تجلیل از خدمات آن‌ها

تبصره ۵. کلیه فعالیت‌ها با هماهنگی کمیته مرکزی بنیاد صورت

می‌گیرد.

۴.۲. کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد

۴.۲.۱. دریافت پیشنهادات کمیته‌های دانشجویی بنیاد در دانشکده‌ها،

بحث و تبادل نظر در مورد آن‌ها و هماهنگی با مدیرعامل بنیاد در جهت

اجرای کردن این پیشنهادات و تصمیمات

۴.۲.۲. ارائه و دریافت پیشنهادات و تبادل نظر مابین مدیرعامل، هیئت‌مدیره

بنیاد و کمیته دانشجویی و کمک به ایشان در اجرای این فعالیت‌ها

۴.۲.۳. کمک به مدیرعامل در اجرای بندهای ۴.۶، ۲.۸، ۲.۹؛

۴.۲.۴. برنامه‌ریزی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت برای تحقق

اهداف کمیته دانشجویی بنیاد

۴.۲.۵. همکاری با بنیاد در تدوین مطالب نشریه بنیاد و سایر فعالیت‌های

فرهنگی و اجتماعی

ماده ۵. شرح وظایف دبیر کمیته دانشجویی دانشکده و مسئول کمیته مرکزی

۵. ۱. شرح وظایف دبیر کمیته دانشجویی دانشکده
 ۵. ۱. ۱. برگزاری جلسات کمیته دانشجویی دانشکده و پیگیری تصمیمات کمیته
 ۵. ۱. ۲. هماهنگی و همکاری با عضو هیئت علمی نماینده بنیاد در دانشکده
 ۵. ۱. ۳. شرکت در جلسات کمیته مرکزی و پیگیری اجرای تصمیمات این کمیته در دانشکده
 ۵. ۱. ۴. تدوین گزارش فعالیت‌های کمیته و ارسال آن به دبیر کمیته مرکزی
 ۵. ۱. ۵. تدارک برگزاری همایش‌ها و برنامه‌های درون‌دانشکده‌ای متناسب با اهداف کمیته دانشجویی بنیاد
 ۵. ۲. شرح وظایف مسئول کمیته مرکزی دانشجویی بنیاد
 ۵. ۲. ۱. برگزاری جلسات کمیته مرکزی
 ۵. ۲. ۲. ارتباط با دبیران کمیته‌های دانشکده‌ها و مدیرعامل بنیاد برای اجرای کردن تصمیمات اتخاذ شود.
 ۵. ۲. ۳. ارائه گزارش فعالیت‌های کمیته به مدیرعامل بنیاد
 ۵. ۲. ۴. همکاری با مدیرعامل در پیشبرد اهداف مندرج در این آیین‌نامه
 ۵. ۲. ۵. تدارک برگزاری همایش‌ها و برنامه‌های درون‌دانشکده‌ای متناسب با اهداف کمیته دانشجویی
 ۵. ۲. ۶. شرکت در جلسات بنیاد مرتبط با موضوعات کاری کمیته دانشجویی
- این آیین‌نامه در ۵ ماده و ۳۶ بند و ۵ تبصره در جلسه هیئت مدیره بنیاد

دانشگاهی فردوسی در مورخ ۱۳۹۱/۰۳/۰۲ تصویب شده و از این تاریخ برای مدت یک سال قابل اجرا خواهد بود.

۴. ۵. شیوه‌نامه نحوه اعطای کمک‌هزینه و وام تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی به دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد

یکی از برنامه‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی (بنیاد)، حمایت از دانشجویان مستعد کم‌برخوردار از طریق اعطای کمک‌هزینه تحصیلی و وام تحصیلی می‌باشد. از آنجا که منابع لازم برای این امر از طریق افراد خیر یا مؤسسات نیکوکاری تأمین و منابع آن محدود است، ضابطه‌مند نمودن و تسهیل سازوکارهای پرداخت این کمک‌هزینه ضروری است. لذا نحوه پرداخت، دریافت و بازپرداخت آن مطابق با این شیوه‌نامه می‌باشد:

ماده ۱: شرایط اعطای کمک‌هزینه و وام تحصیلی به شرح زیر است:

الف. دانشجویان شاغل به تحصیلی در دانشگاه فردوسی مشهد
 ب. اثبات نیازمند بودن دانشجو به وام از یکی از طرق: اذعان دانشجو، بازدید از وضع زندگی، ارائه مدارک لازم از شورای محل، بهزیستی، کمیته امداد و غیره.

تبصره ۱: معرفی دانشجویان واجد شرایط می‌تواند توسط افراد و یا تشکلهای دانشجویی صورت گیرد ولی در هر صورت دانشجو باید درخواست کتبی خود را به اداره رفاه دانشجویی دانشگاه (واقع در حوزه معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه) ارائه دهد.

ماده ۲: کمک‌هزینه اعطایی به دانشجویان واجد شرایط به صورت شرافتی و بلاعوض می‌باشد. دانشجو در هنگام درخواست به صورت اخلاقی تعهد می‌سپارد تا پس از دانش‌آموختگی و اشتغال به کار در آینده آن را به شماره حساب ۴۲۵۰۴۷۰۰ بنیاد نزد بانک تجارت واریز تا در اختیار سایر دانشجویان قرار گیرد. اما وام تحصیلی (بدون کارمزد است) باید حداکثر تا زمان پایان تحصیل به بنیاد مسترد شود.

تبصره ۲: کمک‌هزینه و وام تحصیلی یکبار در طی دوره تحصیل به منظور تأمین هزینه درمان، تغذیه، شهریه، خرید لوازم کمک آموزشی و غیره پرداخت خواهد شد. سقف این وام، ۸۰٪ مبلغ وام تحصیلی توسط صندوق رفاه دانشجویان خواهد بود.

تبصره ۳: سقف و میزان کمک‌هزینه و وام تحصیلی طبق مصوبه‌ای در ابتدای هر سال تحصیلی تعیین خواهد شد.

ماده ۳: کمک‌هزینه تحصیلی به مدت یک نیمسال تحصیلی (۵ ماه) تصویب می‌شود ولی در صورت پیشرفت تحصیلی دانشجو (کسب معدل مساوی یا بالاتر از نیمسال قبلی) و باقی‌بودن نیاز برای دانشجویان کارشناسی و دکتری تا سقف هفت نیمسال و برای دانشجویان کارشناسی ارشد تا سقف سه نیمسال قابل پرداخت است.

ماده ۴: در صورت محدودبودن اعتبار، در شرایط مساوی موارد زیر موجب حق اولویت برای دانشجوی متقاضی خواهد بود:

الف. دانشجویان غیربومی

ب. دانشجویانی که ولی خود را از دست داده و سرپرست خانواده باشند.

- ج. وضعیت نامناسب مالی خانواده
- د. بالاتر بودن معدل نیمسال در مقایسه با متقاضیان دیگر رشته‌های یکسان
- ه. دانشجویان بیمار و معلول (با تأیید پزشک معتمد دانشگاه)
- و. متاهل و تعداد فرزند
- ز. دانشجویان استعداد درخشان

ماده ۵: نحوه استرداد مبلغ وام تحصیلی به صورت زیر خواهد بود:
هم‌زمان با دریافت وام، بدهی دانشجو در سیستم سدف ثبت و لازم است حداکثر تا زمان دانش آموختگی از دانشگاه، وام تسویه شود.

ماده ۶: تکمیل فرم درخواست (پیوست) و ثبت نام متقاضی در اداره رفاه دانشجویی دانشگاه انجام می‌شود. اداره رفاه با همکاری واحد مددکاری مرکز مشاوره و توانمندسازی دانشجویان، لیست درخواست‌کنندگان را اولویت‌بندی و تصمیم‌گیری در مورد آن توسط کمیته سه‌نفره‌ای متشکل از نماینده بنیاد، رئیس اداره رفاه دانشجویی و نماینده مرکز مشاوره صورت می‌گیرد. پس از آن لیست افراد واجد شرایط توسط اداره رفاه دانشجویی دانشگاه برای انجام اقدام لازم به مدیرعامل بنیاد ارسال خواهد شد.

این شیوه‌نامه در ۶ ماده و ۳ تبصره در تاریخ ۱۴۰۱/۳/۱۲ به تصویب هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی رسید و از این تاریخ جایگزین شیوه‌نامه مصوب ۱۳۸۶/۱۲/۲ می‌شود.

۴.۶. شیوه‌نامه بنیاد دانشگاهی فردوسی برای درمان دانشجویان بیمار مستعد کم‌برخوردار

یکی از برنامه‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی (بنیاد)، کمک به درمان دانشجویان بیمار مستعد کم‌برخوردار از طریق تأمین هزینه‌های درمان، معرفی به پزشکان خیر یا مؤسسات درمانی می‌باشد. از آنجا که منابع لازم برای این امر از طریق افراد خیر یا مؤسسات خیریه تأمین می‌شود و منابع آن محدود است، ضابطه‌مند نمودن و تسهیل سازوکارهای این نوع حمایت‌ها ضروری است. لذا از این پس نحوه شناسایی، معرفی به مراکز درمانی و ارزشیابی نتایج حاصله مطابق با این شیوه‌نامه می‌باشد:

ماده ۱: دانشجوی بیمار به دانشجویی اطلاق می‌شود که مبتلا به یکی از انواع بیماری‌های روانی حاد، ژنتیکی (تالاسمی، هموفیلی)، ام‌اس، کلیوی، سرطان، دیابت، شکستگی‌ها، نقص عضو و یا معلولیت (بینائی، شنوائی) باشد.

ماده ۲: کمک به درمان دانشجویان واجد شرایط بسته به نوع بیماری، به صورت مقطعی و یا در طول تحصیل خواهد بود.

تبصره ۱: برای ادامه اقدامات درمانی، ارائه کارنامه تحصیلی مورد تأیید آموزش کل دانشگاه و دارا بودن شرایط مندرج در ماده ۵ ضروری است.

ماده ۳: چنانچه دانشجوی متقاضی، بیمه نباشد لازم است ابتدا در مورد بیمه سلامت اقدام نماید، بنیاد در صورت محرز شدن عدم استطاعت مالی دانشجو، هزینه بیمه یک‌ساله را پرداخت تا دانشجو مراحل بیمه‌شدن خود را طی نماید.

تبصره ۲: اعطای کمک هزینه درمان منوط به داشتن بیمه درمانی دانشجوی می باشد.

ماده ۴: سقف مبلغ کمک هزینه درمان متناسب با وضعیت مالی دانشجوی، نوع بیماری، اعتبارات موجود و گزارش پزشک مرکز بهداشت و درمان دانشگاه خواهد بود که ممکن است بخشی یا تمام هزینه سهم بیمار را پوشش دهد.

تبصره ۳: تصمیم گیری در مورد نحوه و میزان کمک در جلسه ای با حضور پزشک مرکز بهداشت و درمان دانشگاه و نماینده بنیاد خواهد بود.

ماده ۵: متقاضی دریافت کمک هزینه درمان باید دارای شرایط زیر باشد:

الف. دانشجوی شاغل به تحصیل در دانشگاه فردوسی مشهد

ب. گزارش دقیق پزشک مرکز بهداشت و درمان دانشگاه

ج. اثبات کم برخوردار بودن دانشجو

د. وضعیت تحصیلی قابل قبول

ماده ۶: معرفی دانشجو به بنیاد از طریق اداره بهداشت و درمان دانشگاه صورت می گیرد.

ماده ۷: بنیاد در ابتدای هر سال با تعدادی از پزشکان، مؤسسات درمانی و بیمارستان های داوطلب ارائه خدمات درمانی به صورت رایگان یا با تخفیف به دانشجویان بی بضاعت، تفاهم نامه ای را به امضا خواهد رساند تا نسبت به معرفی دانشجویان اقدام لازم بعمل آید. این مراکز خلاصه اقدامات انجام شده و هزینه ها را به بنیاد اعلام تا پس از بررسی مطابق مفاد تفاهم نامه، نسبت به پرداخت هزینه های مورد قبول اقدام لازم بعمل آید.

ماده ۸: کمک‌هزینه پرداختی درمان به دانشجویان شرافتی و بلاعوض خواهد بود. در عین حال دانشجوی درمان‌شده با تکمیل فرم از نظر اخلاقی متعهد خواهد شد پس از دانش‌آموختگی و اشتغال به کار در آینده معادل یا بیش از هزینه‌های انجام‌شده را برای مساعدت به درمان سایر دانشجویان بیمار به شماره حساب ۴۲۵۰۴۷۰۰ بنیاد نزد بانک تجارت واریز نماید. این فرم در دو نسخه تکمیل که یک نسخه تحویل دانشجو و نسخه دوم در بنیاد نگهداری خواهد شد.

این شیوه‌نامه در ۸ ماده و ۳ تبصره در تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۶ به تصویب هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی رسید و از این تاریخ جایگزین شیوه‌نامه مصوب ۸۶/۱۲/۲۳ می‌شود.

صدها فرشته بوسه بر آن دست می‌زنند

کز کار خلق یک گره بسته وا کند

۵ مصاحبه‌ها

(به ترتیب حروف الفبا)

مصاحبهٔ یک^۱

آقای دکتر عبدالرضا باقری

عضو هیئت‌امنا و بنیان‌گذار بنیاد در دانشگاه فردوسی مشهد

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

تحصیلات دوران ابتدایی و دبیرستان خود را در میبد یزد گذراندم. در سال ۱۳۵۵ دانشجوی دانشگاه فردوسی مشهد شدم. پس از پایان تحصیلات در دورهٔ کارشناسی که به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها و انقلاب فرهنگی طولانی شد برای تحصیل در دورهٔ کارشناسی ارشد به دانشگاه صنعتی اصفهان رفتم و در سال ۱۳۶۶ پس از فراغت از تحصیل از آن دانشگاه به عضویت هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد در آمدم. پس از دو سال فعالیت برای ادامه تحصیل در مقطع دکتری به استرالیا اعزام و اوایل سال ۱۳۷۳ با اخذ درجهٔ دکتری در رشتهٔ ژنتیک و اصلاح نباتات (گرایش بیوتکنولوژی) به ایران بازگشتم و به فعالیت‌های علمی و آموزشی خودم به عنوان عضو هیئت علمی ادامه دادم. حسب تقاضاهایی که بود در حوزهٔ اجرا هم ورود پیدا کردم، مدتی در دانشکدهٔ کشاورزی

مسئولیت داشتم و پس از آن در سال ۷۷ تا ۸۴ به‌عنوان رئیس دانشگاه فردوسی مشهد ایفای نقش کردم. از ابتدای سال ۹۳ تا آبان‌ماه سال ۹۴، حسب تقاضای وزارت جهاد کشاورزی با سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی همکاری داشتم، سپس از آبان‌ماه سال ۹۴ تاکنون (۱۴۰۰) در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به‌عنوان رئیس مرکز هیئت‌های امناء و هیئت‌های ممیزه به وزارت علوم در پیشبرد برنامه‌های آموزش عالی کشور کمک می‌کنم.

بررسی‌های ما نشان می‌دهد ایده‌ی تأسیس بنیاد برای نخستین‌بار توسط شما مطرح شده است. ایده‌ی شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی چگونه در ذهن شما شکل گرفت؟ در این ساختار آیا الگوی مقایسه‌ای داشتید؟

در دورانی که در دانشگاه فردوسی مشهد مسئولیت داشتم، حسب تجربه‌هایی که در حوزه‌ی فعالیت خیران در دانشگاه‌های دنیا وجود داشت و ضرورت‌های آن در دانشگاه‌های کشور چنین موضوعی برای من به دغدغه تبدیل شده بود. در کنار آن در داخل کشور نیز تجربه‌ی ورود خیران به حوزه‌ی آموزش و پرورش را داشتیم. همواره معتقد بوده و هستم که آموزش عالی یکی از موضوعات بااهمیت امروز کشور است و در توسعه‌ی علم و پیشرفت کشور نقش مهمی دارد و جلب‌نظر خیران به آن می‌تواند مهم باشد. البته باید اشاره داشته باشم که پیش از طرح این ایده به‌صورت پراکنده در دانشگاه‌های کشور، خیران ورود پیدا کرده بودند، اما به‌عنوان یک فعالیت نهادمند نبود؛ برای مثال دانشگاه شهید باهنر

کرمان توسط خیران ساخته شده بود یا دانشگاه یزد که خیران نقش مهمی در ساخت آن داشتند، نمونه‌هایی از این امر هستند.

لازم است به این موضوع اشاره کنم که در سال‌های ۷۵ و ۷۶، موضوع جذب دانشجوی شبانه مطرح و پذیرش دانشجوی شبانه با اخذ شهریه به دانشگاه‌ها ابلاغ شد. به طوری که در زمان مسئولیت من در دانشگاه این طرح آغاز شده بود. این تجربه جدیدی بود که در این سال‌ها دانشجوی شبانه با دانشجوی عادی در کنار هم‌دیگر باشند. با این طرح، در دانشگاه در کنار دانشجویان غیرشهریه‌پرداز، دانشجویان شبانه را داشتیم که حسب ضوابط نه از موارد رفاهی برخوردار می‌شدند و نه خوابگاه به آن‌ها تعلق می‌گرفت. فضای سکونت دانشجویان در شهر نیز قابلیت پذیرش این تعداد دانشجو به‌ویژه دانشجوی دختر را به‌عنوان دانشجوی شبانه نداشت؛ در کنار این دغدغه‌ها، سکونت دانشجویان دختر در محل‌های نامناسب بخش خصوصی در شهر و همراه با آسیب‌های آن نیز به لحاظ فرهنگی هم بود که در مجموع، این امور نگرانی‌های مرا برای دانشجویان شبانه افزایش می‌داد. مجموع این عوامل باعث می‌شد تا در جایگاه رئیس دانشگاه به‌عنوان شخصی که سرنوشت همه دانشجویان برایش مهم است باید فکری کند تا موجبات آرامش خانواده‌ها که فرزندان‌شان را به دانشگاه می‌فرستند، فراهم آورد.

در اسناد دانشگاه و مصاحبه‌های پیشین با یک نام مواجه شده‌ایم: «ستاد همیاران عمران دانشگاه»، این چه ستادی بود و پایه‌گذاران آن چه افرادی بودند؟

در یکی از روزهای سال ۱۳۷۷ آقای دکتر محمدهادی هادی‌زاده، استاد فیزیک دانشکده علوم پایه به دفتر اینجانب مراجعه کردند و گفتند می‌خواهند فردی خیر را به بنده معرفی کنند تا دانشگاه بتواند از کمک‌های خیر خواهانه ایشان استفاده کند. ایشان در این ملاقات، استاد علی باقرزاده که اصالتاً یزدی بودند را به من معرفی کردند. پس از آن من با ایشان دیداری داشتم. مرحوم علی باقرزاده تحصیلات دانشگاهی نداشت؛ اما اهل ادب و فرهنگ بود و با فضایی حوزه فرهنگ و ادب کشور ارتباط‌های بسیار نزدیک و صمیمی داشتند، آن افراد نیز استاد باقرزاده را به عنوان شخصی که به توسعه علم، ادب و فرهنگ علاقه‌مند است، می‌شناختند.

مرحوم علی باقرزاده در حوزه تجارت، کسب و کار خوبی داشتند و در میان تجار در استان فردی مقبول و شناخته شده بودند. همان طور که عرض کردم ایشان اصالتاً یزدی بودند و در صنعت قند در استان منشأ کارهای بزرگی بودند. پس از این دیدار به ایشان علاقه‌مند شدم. استاد باقرزاده (بقا) طبع شاعری داشتند و آثار متعددی در این زمینه داشتند. پس از مدتی مرحوم باقرزاده را به همراه ارسال برخی از سوابق و آثار ایشان به وزیر علوم وقت، آقای دکتر مصطفی معین معرفی کردم و پیشنهاد دادم در صورت امکان شرایط همکاری استاد باقرزاده به عنوان عضو هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد فراهم شود، چراکه ایشان می‌توانند فردی مؤثر باشند. آقای دکتر مصطفی معین از این امر استقبال

کردند و پس از مشورت با رئیس جمهور وقت، حکم ایشان صادر شد. شاید این برای نخستین بار بود که چنین فردی به عنوان شخصی غیردانشگاهی و با هدف جلب حمایت خیران و نیکوکاران از دانشگاه به عضویت هیئت امنای یک دانشگاه در می آمد.

در چنین شرایطی برای آنکه بتوانیم از ظرفیت خیران بیشتر استفاده کنیم از استاد علی باقرزاده خواستم تا هفته‌ای یک روز کاری در دانشگاه حضور داشته باشند. برای این کار اتاقی نیز در کنار دفتر خودم به ایشان دادم. استاد باقرزاده نیز هر هفته سه‌شنبه‌ها در دانشگاه حاضر می شدند. به برخی از معاونان دانشگاه نیز مأموریت دادم تا هماهنگی نمایند تا در زمان‌های حضورشان در دانشگاه، از بخش‌های مختلف دانشگاه بازدید کنند تا بتوانند آشنایی بیشتری با فضای دانشگاه پیدا کنند. استاد باقرزاده نیز در نخستین گام و متناسب با نیاز دانشگاه، فعالیت خود را در ایجاد و توسعه فضاهای خوابگاهی دنبال کردند. مرحوم باقرزاده از من خواستند تا افراد دیگری که مانند خودشان بودند نیز در دانشگاه حاضر شوند و من نیز از این موضوع استقبال کردم. از جمله افرادی که ایشان از آن‌ها دعوت کرد می توان به آقایان حاج آقا مدنی، مرحوم حاج آقا رحیمیان، آقای مهندس گرجستانی و آقای مهندس مستشاری اشاره کرد. این افراد هسته‌ای از خیران را تشکیل دادند و به پیشنهاد خودشان نام «همیاران عمران دانشگاه» را بر آن گذاشتند. این گروه همان هسته اولیه تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی هستند.

پس از تشکیل ستاد همیاران عمران دانشگاه، معاون عمرانی وقت

دانشگاه آقای دکتر حسن حاجی کاظمی و همچنین مدیر ساختمان‌ها و تأسیسات دانشگاه آقای مهندس محمدرضا قانع را مأمور کردم تا در جلسات همیاران عمران دانشگاه شرکت کنند. با این اقدام و تلاش‌های ارزنده آقایان دکتر حاجی کاظمی و مهندس قانع پیگیری ساخت خوابگاه‌های متعدد برای دانشجویان به کمک خیران فراهم آمد. بعد از آن مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی و سایر افراد از جمله مرحوم حاج آقا حکیمیان، مهندس فرامرز یغمائی و دیگران نیز به این جمع اضافه شدند. پس از مدتی فعالیت و در سال‌های انتهایی دولت، ایده تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی که هسته اولیه آن در زمان ستاد همیاران عمران دانشگاه شکل گرفته بود، فراهم شد.

چه شد که تصمیم گرفتید ستاد همیاران عمران دانشگاه به بنیاد دانشگاهی فردوسی تبدیل شود؟

پس از قوت گرفتن فعالیت‌های ستاد عمران دانشگاه و در پیش‌بودن اتمام دولت، دغدغه من این بود که اگر اقدامی نکنیم که این حرکت نهادینه شود ممکن است این فعالیت‌ها ادامه پیدا نکنند؛ از این‌رو استاد ارجمند آقای علیرضا ناظری که در آن زمان مدیر آموزش دانشگاه بودند و به بازنشستگی نیز نزدیک می‌شدند را مأمور کردم که بیانند و در حوزه خیران به ما کمک کنند. آقای ناظری شخصیتی جافتاده و مقبول بود. ایشان مأمور شدند آیین‌نامه‌های مربوط به نهادها و بنیادهای خیران که در حوزه‌های مختلف در کشور فعالیت می‌کردند را جمع‌آوری کنند تا از تجربه‌های آنان استفاده شده و بر اساس آن‌ها اساسنامه‌ای تهیه شود تا

ستاد عمران در قالب نهادی جدید و قانونمند به فعالیت خود ادامه دهد. با تلاش ایشان و همکاران هیئت رئیسه، پیش‌نویس اساسنامه آماده شد و در هیئت‌امنا به تصویب رسید، سپس اساسنامه آن از طریق ثبت شرکت‌ها تحت‌عنوان بنیاد دانشگاهی فردوسی ثبت شد. در تنظیم اساسنامه، آقایان علیرضا ناظری که دیگر بازنشسته شده بود و به‌صورت تمام‌وقت کار را دنبال می‌کرد و دکتر کامران داوری که آن‌زمان معاون فرهنگی دانشجویی بود، نقشی محوری داشتند.

از ابتدا نام بنیاد دانشگاهی فردوسی انتخاب شد؟ این انتخاب با استفاده از خرد جمعی بوده است؟

بله، از ابتدا همین نام بود. این عنوان با همفکری خیران، هیئت‌رئیسه و مشورت هیئت‌امنا انتخاب شد. بنا بر تصمیم گرفته‌شده مقرر شد تا نامش بنیاد باشد و نام فردوسی به‌خاطر نام دانشگاه و نام حکیم ابوالقاسم فردوسی به آن اضافه شد و درنهایت، نام بنیاد دانشگاهی فردوسی برای آن برگزیده شد.

در گام اول، هدف از تشکیل چنین بنیادی چه چیز بود؟

هدف اصلی از تشکیل بنیاد، کمک به ارتقای جایگاه دانشگاه به‌ویژه کمک به رئیس دانشگاه در رفع مشکلاتی که دانشگاه با آن مواجه است و به لحاظ قوانین و مقررات امکان انجام آن‌ها را ندارد؛ مثلاً در حوزه کمک به دانشجویان بی‌بضاعت از همان ابتدا قرار بود تا بنیاد در حوزه‌های متعدد جهت ارتقای دانشگاه نقش آفرینی داشته باشد. با این نوع از هدف‌گذاری، بنیاد تاکنون هم‌زمان در چندین حوزه فعالیت

داشته است از جمله عبارت‌اند از؛ تقدیر از دانشجویان برجسته هر رشته و رتبه‌های اول تا سوم هر رشته آموزشی، اهدای نشان فردوسی و تقدیر از اساتید برجسته در حوزه علمی و خدمات اجتماعی، همچنین کمک در حوزه خوابگاه‌سازی، درمان دانشجویان بی‌بضاعت یا کم‌بضاعت، پرداخت وام و کمک‌های بلاعوض به آن‌ها، تجهیز آزمایشگاه‌ها و بسیاری امور دیگر. همچنین چندین سال است در دفترچه آزمون سراسری این نکته درج می‌شود که بنیاد دانشگاهی فردوسی به دانشجویانی که حائز رتبه‌های برتر کنکور سراسری باشند کمک‌هزینه تحصیلی پرداخت می‌کند. همان‌طور که ملاحظه می‌فرمایید این‌ها اقدامات ضروری است که مدیریت دانشگاه به لحاظ محدودیت‌های مالی و گاهی ضوابط حاکم بر دانشگاه قادر به انجام آن‌ها نیست و کمک بنیاد می‌تواند بسیار راهگشا باشد.

اولین هیئت‌رئیس بنیاد چگونه انتخاب شدند؟

طبق اساسنامه بنیاد، بنیاد نهادی غیرانتفاعی و غیرسیاسی و مستقل از تشکیلات رسمی دانشگاه است. در عین حال همان‌طور که بیان شد بنیاد به لحاظ تشکیلات، مستقل از مدیریت دانشگاه است؛ ولی دغدغه آن کمک به ارتقای دانشگاه است؛ در واقع، مستقل از دانشگاه اما در خدمت اهداف دانشگاه. بنا بر اساسنامه، رئیس و معاون آموزشی دانشگاه، عضو حقوقی هیئت‌امنا و معاون دانشجویی و فرهنگی دانشگاه، عضو حقوقی هیئت‌مدیره بنیاد هستند؛ لذا از این طریق فعالیت‌های بنیاد با

مدیریت دانشگاه هماهنگ است.

در جلسات متعددی که داشتیم روی ترکیب هیئت‌امنا خیلی بحث شد. قرار شد ترکیب آن عمدتاً غیردولتی و افرادی باشند که در سطح استان به لحاظ جایگاه اخلاقی و نفوذ اجتماعی و اعتماد مردم، شخصیت‌های شناخته‌شده و مورد وثوق جامعه باشند. در نهایت در هیئت‌امنا اول عمدتاً افرادی حضور پیدا کردند که در ستاد همیاران عمران بودند. ملاک انتخاب نیز حضور افرادی بود که بیشترین کمک مالی را به بنیاد می‌کردند. بر این اساس هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره انتخاب شدند. هیئت‌امنای بنیاد، طبق اساسنامه نقش سیاست‌گذاری و هیئت‌مدیره نیز نقش اجرای آن سیاست‌گذاری‌ها را داشت.

اعضای هیئت‌مدیره از چه طریق انتخاب می‌شدند؟

در این ساختار مقرر شد تا تمام اعضای هیئت‌مدیره توسط هیئت‌امنا انتخاب شود. آقای علیرضا ناظری نخستین مدیرعامل بنیاد بودند که به مدت ۱۵ سال در جایگاه مدیرعامل ایفای نقش کردند که در اینجا لازم می‌دانم از زحمات ایشان سپاسگزاری نمایم. ایشان فردی با شخصیت، پاک‌دست و امین بودند که پاک‌دستی و امانت‌داری ایشان باعث جلب اعتماد خیران به بنیاد شده است. حفظ امانت‌های خیران و هزینه کردن درست آن مطابق با نظر واقف، مهمترین موضوع در بنیاد است که تاکنون به بهترین نحو توسط ایشان انجام شده است.

بر اساس بررسی‌هایی که داشته‌ایم، متوجه شدیم که بنیاد دانشگاهی فردوسی، نخستین بنیاد دانشگاهی پس از انقلاب در جمهوری اسلامی است؛ این صحبت صحیح است؟ آیا بنیاد پس از تأسیس با هدف انتقال تجربهٔ تأسیس خود با دانشگاه‌های دیگر وارد گفت‌وگو شد؟

بله، بنیاد دانشگاهی فردوسی نخستین بنیاد دانشگاهی است. فعالیت اولیهٔ آن در سال ۱۳۷۷ در قالب ستاد همیاران عمران دانشگاه آغاز شد و در سال ۱۳۸۳ نیز فعالیت خویش را به عنوان نهادی غیرانتفاعی آغاز کرد. پس از تأسیس بنیاد، مراوداتی با دانشگاه‌های دیگر پیدا کردیم و الگوی خودمان را به آن‌ها معرفی کردیم. یک سال بعد از تأسیس بنیاد؛ یعنی در سال ۱۳۸۴، بنیاد فنی در تهران وابسته به دانشگاه تهران تأسیس شد که در فرایند آغاز به کار از اساسنامهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی الگوبرداری کردند.

در دانشگاه فردوسی مشهد نیز اقداماتی انجام شد تا دانشکده‌های مختلف دانشگاه نیز با بنیاد در ارتباط باشند. ابتدا اهداف و رسالت بنیاد به دانشکده‌ها اطلاع‌رسانی و قرار شد برخی اعضای هیئت علمی به صورت داوطلبانه در جایگاه نمایندهٔ بنیاد در دانشکده‌ها به فعالیت بپردازند.

پس از چند سال مجدداً از سال ۹۲ به بعد با بهره‌گیری از تجارب دوران قبل و در دوران حضورم در وزارت خانه، تلاش شد تا مدل ساختاری بنیاد دانشگاهی فردوسی در سطح ملی گسترش یابد که به لطف خدا در این امر هم موفق شدیم. در حال حاضر بالغ بر ۷۰ بنیاد در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی وجود دارد که حامیان بزرگی برای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور هستند.

مصاحبهٔ دو^۱

خانم زهره پولادین

عضو هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

من متولد مهرماه ۱۳۳۹ در مشهد هستم. تحصیلات خودم را در مقطع کارشناسی در رشته بهداشت عمومی گذرانده‌ام و دانش‌آموختهٔ دانشگاه فردوسی مشهد هستم.

از چه سالی و چگونه با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدید؟

از سال ۱۳۸۵ با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدم. این شناخت از طریق مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی که از بستگان همسرم بودند، صورت گرفت. من نیز چون معتقد بودم که آیندهٔ کشور توسط همین دانشجویان ساخته خواهد شد و بر اساس علاقه‌ای که داشتم از همان ابتدای شناختم در بنیاد حضور پیدا کردم.

در سال ۱۳۸۵ که شما وارد بنیاد دانشگاهی فردوسی شدید، اولویت‌های بنیاد چه بود؟

^۱. ۱۸ مهر ۱۴۰۰؛ مصاحبه به‌صورت آنلاین.

در آن زمان بنیاد دانشگاهی فردوسی بیشتر بر موضوع ایجاد امکانات رفاهی برای دانشجویان به‌ویژه ساخت‌وساز خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم متمرکز بود. از همین زمان نیز علاوه بر ساخت خوابگاه در پردیس دانشگاه، خیرانی نیز بودند که با اهدای زمین و منزل مسکونی به بنیاد دانشگاهی فردوسی، زمینه‌های اسکان دانشجویان در خوابگاه‌های خارج از دانشگاه را نیز فراهم آورده بودند.

از دیگر اولویت‌های بنیاد، شناسایی دانشجویان نیازمند و کمک‌رسانی به آن‌ها بود. بعدها به برنامه‌های دیگری نیز توجه شد؛ مانند تقدیر از دانشجویان ممتاز در رشته‌های مختلف و تقدیر از عضو هیئت علمی برتر.

به نظر شما با توجه به اقداماتی که بنیاد دانشگاهی فردوسی انجام می‌دهد؛ وجود مدل‌هایی چون بنیاد دانشگاهی فردوسی چقدر برای آموزش عالی در ایران می‌تواند اهمیت داشته باشد؟

آینده کشور در دست جوانان است، بر همین اساس این موضوع مهمی است که ما بتوانیم تمامی امکانات را برای آنان فراهم آوریم تا بتوانند رشد بهتری داشته باشند. وجود مدل‌هایی چون بنیاد دانشگاهی فردوسی در ساختار آموزش عالی ما بسیار مهم است؛ همچنین با توجه به تجربه موفقیتی که بنیاد دانشگاهی فردوسی در این دو دهه داشته است می‌تواند برای دیگر دانشگاه‌های کشور نیز الگو باشد. این امر مهمی است که دانشگاه‌ها و مراکز علمی و آموزشی بتوانند خیران و کارآفرینان منطقه

خود را جذب کنند و از طریق آنان بتوانند مشکلات دانشجویان ناحیه خود را رفع کنند.

من اگر بخواهم عملکرد بنیاد را ارزیابی کنم باید بگویم که بنیاد دانشگاهی فردوسی از زمان تشکیل تاکنون خیلی خوب عمل کرده است، به ویژه در حوزه اسکان دانشجویان و ساخت پردیس‌های متعدد. تأمین محل اسکان و خوابگاه‌سازی را برجسته‌ترین اقدام بنیاد می‌توان معرفی کرد؛ عملی که متناسب با نیاز دانشجویان و دانشگاه بود.

به نظر شما بنیاد برای آنکه بتواند اثرگذاری بیشتری داشته باشد باید چه کارهایی انجام دهد؟

در زمان ابتدای تشکیل بنیاد، دانشجویان زیادی بودند که نیاز به خوابگاه و محل اسکان داشتند و بنیاد نیز به خوبی توانست این نیاز را رفع کند. به نظر من، دانشجویان امروز دغدغه کار دارند، مسئله و مشکل اصلی برای دانشجویان آن است که پس از دانش‌آموختگی باید چه کار کنند. به نظرم بنیاد این توانایی را دارد که برای این موضوعات نیز فکر کند و به دانشگاه ایده دهد. موضوع اشتغال جوانان مسئله مهمی است؛ چراکه این سرمایه‌های رشد یافته مجبور به خروج از کشور نباشند، این شایسته نیست که ما با مسئله‌ای به نام فرار مغزها مواجه باشیم.

مصاحبه سه^۱

آقای دکتر محمد ابراهیم رحمانی
عضو هیئت‌امناى بنیاد دانشگاهی فردوسی

خانم دکتر شهین رضائی رکنی
عضو هیئت‌امناى بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

من دکتر محمد ابراهیم رحمانی متولد ۱۳۲۶ هستم. تحصیلات دانشگاهی خودم را در رشته دندانپزشکی در مشهد گذراندم و تخصص خودم را نیز در پرودنتولوژی در سال ۱۳۵۸ از دانشگاه شهید بهشتی گرفته‌ام. همچنین در سال ۱۳۶۱ بورد ناسیونال پرودنتولوژی (اولین برد) را گذراندم. دوره‌های تکمیلی و تحقیقاتی پرودنتولوژی و ایمپلنتولوژی را در دانشگاه‌های UCLA (University of California, Los Angeles) آمریکا در سال ۱۹۸۴، دانشگاه نیویورک آمریکا در سال ۱۹۹۱، دانشگاه تورنتو کانادا در سال ۲۰۰۱ و مجدد در دانشگاه UCLA آمریکا در سال

۱. ۱۶ آبان ۱۴۰۰؛ ۱۰ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

۲۰۱۱ گذرانده‌ام. در سال ۱۳۵۸ به‌عنوان عضو هیئت علمی دانشکده دندانپزشکی مشهد مشغول به کار شدم. در سال ۱۳۸۴ به‌عنوان پژوهشگر برتر دانشگاه علوم پزشکی مشهد انتخاب و در دو دوره یعنی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۴۰۰ به‌عنوان دندانپزشک نمونه معرفی شدم. در دوران فعالیت‌های علمی در دانشگاه نیز در سمت‌هایی چون مدیر گروه، سرپرست دوره‌های تخصصی در دانشکده و عضو هیئت‌بورد تخصصی مسئولیت داشته‌ام. در اسفندماه سال ۱۳۸۶ با درجه‌استادی به افتخار بازنشستگی نائل آمدم.

من نیز دکتر شهین رضایی رکنی متولد ۱۳۲۵ هستم. در سال ۱۳۴۳ به‌عنوان اولین دوره‌ورودی رشته دندانپزشکی وارد دانشگاه مشهد و در سال ۱۳۵۰ نیز از دانشکده دندانپزشکی دانش آموخته شدم و در همان سال نیز به‌عنوان مربی، به عضویت هیئت علمی دانشکده دندانپزشکی در آمدم. تحصیلات تکمیلی و تخصص خودم را در دانشگاه جرج تاون در آمریکا گذراندم. در سال ۱۳۸۵ نیز با درجه‌استادی از دانشکده دندانپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد بازنشسته شده‌ام.

شما دو بزرگوار چگونه با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شده‌اید؟

ما دو نفر بر اساس وظایف ملی و مذهبی خودمان به‌صورت مشترک تصمیمی گرفتیم؛ تصمیم آن بود که مکانی را انتخاب کنیم برای واگذاری دارایی‌هایی که داشتیم تا از آن‌ها برای ترویج علم و دانش استفاده شود. ما بر اساس دوستی که با آقای مهندس حمید مستشاری

داشتیم با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدیم. در آن زمان آقای مهندس حمید مستشاری عضو هیئت‌مدیره بنیاد بودند. ما در سال ۱۳۹۳ یا ۱۳۹۴ به بنیاد دانشگاهی فردوسی آمدیم و در برخی جلسات آن شرکت کردیم. پس از مطالعه اساسنامه بنیاد و شناختی که از افرادی چون دکتر عبدالرضا باقری و مرحوم علی باقرزاده و مهندس سید جواد شهرستانی پیدا کردیم، متوجه دریایی از معرفت شدیم و این امر بود که جذب بنیاد دانشگاهی فردوسی شدیم.

به نظر تان چه چیز باعث می‌شود تا وارد همکاری با ساختارهایی چون بنیاد دانشگاهی فردوسی شوند؟ تجربه خودتان را در این خصوص توضیح دهید. وقف همچون چشمه‌ای جاری است. اشاره کردم جزئی از وظایف ملی و مذهبی ما نیز هست. حتی شما زمانی که به ایران باستان و ابنیه‌های تاریخی نیز می‌نگرید متوجه اهمیت چنین موضوعی در آن زمان می‌شوید. این امر باعث تعالی اجتماع شده و اجری اخروی نیز دارد. توجه به این موضوعات و فکر کردن درباره آن‌ها باعث می‌شود تا انسان به اهمیت این کارها بیشتر بیندیشد. در کنار این موضوع و کنار آمدن افراد با خودشان، مکان هم اهمیت دارد اینکه شما وقف خود را در چه مکانی و چه مسیری صرف کنید. دو موضع محوری که باعث شد ما به سمت بنیاد دانشگاهی فردوسی بیاییم عبارت‌اند از؛ ۱. اعتمادسازی و ۲. استقلال. ما در زمان آشنایی با بنیاد افراد بزرگی چون دکتر عبدالرضا باقری، مهندس حمید مستشاری، مرحوم علی باقرزاده، مرحوم

سیدجواد شهرستانی و مرحوم عباس حکیمیان را دیدیم و این باعث اعتمادسازی ما شد؛ همچنین بنیاد مؤسسه‌ای بود غیرانتفاعی و این برای ما موضوع بسیار مهمی بود.

شما در چه حوزه‌ای به بنیاد دانشگاهی فردوسی کمک کرده‌اید؟ هدف‌تان از این امر چه بود؟

ما دو نفر تصمیم گرفتیم که اموال خودمان را در راهی هزینه کنیم که آن راه برای جامعه‌مان مفید باشد. ما تصمیم داشتیم که دارایی خودمان را در اختیار دستگاه یا نهاد و سازمانی قرار دهیم تا پس از نبودنمان از آن در راه خیر استفاده شود؛ تا زمانی که بنیاد را انتخاب نکرده بودیم و این مسئله برایمان حل نشده بود. ما دغدغه درونی بزرگی داشتیم که پس از مرگ، اموالمان در چه راهی مصرف خواهد شد. پس از آشنایی با بنیاد متوجه شدیم که تصمیمی درست گرفته‌ایم. ما منزل مسکونی و ساختمان محل طبابت‌مان را به بنیاد دانشگاهی فردوسی واگذار کرده‌ایم. در صلح‌نامه‌ای که نوشته‌ایم، آورده‌ایم که منزل مسکونی‌مان به صورت خوابگاه و محل مطب‌مان به همان صورت کلینیک برای اقدامات علمی و عملی در اختیار بنیاد باشد تا دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهود و دانشگاه علوم پزشکی مشهود به صورت مشترک از آن استفاده کنند.

اقدامات بنیاد دانشگاهی فردوسی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بنیاد در عرصه‌های خیریه‌ای بسیار فعال است. به نظرمان اقدامات آقای علیرضا نظری در این مسیر بسیار راهگشا بوده است؛ چرا که ایشان در

جذب ما به بنیاد نقشی مهم داشتند؛ همچنین آقای مهندس حمید مستشاری. در این فرایند مرحوم علی باقرزاده نیز برای ما اعتمادسازی زیادی را ایجاد کردند و مطمئن هستیم که این افراد چنین اقداماتی را نه تنها برای ما بلکه برای بسیاری افراد دیگر نیز انجام داده‌اند و این خود اقدامی مهم و توانایی بالایی است که افراد امین در بنیاد دارند. در کنار این موضوع، بنیاد توانسته است شرایطی را فراهم آورد که خیران با آسودگی خاطر به آن اعتماد کنند. بنیاد با ساخت خوابگاه و تأمین امکانات رفاهی و آموزشی نیز بستری خوب را برای دانشجویان فراهم آورده است.

بنیاد دانشگاهی فردوسی برای تقویت بیشتر باید چه کاری انجام دهد؟

به نظر ما بنیاد مکمل تشکیلات دولتی است. بنیاد باید بتواند بیشتر و بهتر خودش را معرفی کند؛ بخش اطلاع‌رسانی بنیاد باید تقویت شود. باید کیفیت جایگزین کمیت شود. باید بستری فراهم شود تا خیران بر اساس شناختی که از بنیاد پیدا می‌کنند به سمت آن بیایند. همچنین بنیاد باید از بزرگان و مؤسسان خود یاد کند و از آن‌ها تجلیل به عمل آورد؛ البته که آن افراد نیازی به تجلیل ندارند اما این اقدام باعث می‌شود که جوانان امروز الگو بگیرند و افراد بدانند که نام خیران و بزرگان همیشه جاودان است.

مصاحبه چهار^۱

آقای مهندس محمد فقیه‌زاده

عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

متولد مشهد هستم. تحصیلات خودم را در مشهد گذراندم. تحصیلات عالی را در رشته مهندس راه و ساختمان (مهندسی عمران) در تهران گذرانده‌ام و فارغ‌التحصیل دانشگاه علم و صنعت در سال ۱۳۵۴ هستم. پس از دوران تحصیل، دو سال سربازی را در طرح‌های عمرانی گذراندم و سپس در حوزه‌های عمرانی اشتغال یافتم. هم‌اکنون نیز در شرکت عمرانی خودم مشغول به کار هستم.

چگونه با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدید؟

من با برخی افراد مانند مرحوم علی باقرزاده و دکتر محمدهادی هادی‌زاده رابطه دوستانه داشتم؛ آن‌ها در دانشگاه مشغول به انجام برخی امور عمرانی و خیرخواهانه بودند. آن‌ها با من درباره مسائل دانشجویان دختر نوبت دوم و نیاز آن‌ها به خوابگاه صحبت کردند. این آغاز همکاری من با این دوستان بود. ما گروهی را تشکیل دادیم با عنوان

۱. ۹ تیر ۱۴۰۰؛ ساعت ۹ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

گروه همیاران دانشگاه فردوسی. دکتر محمدهادی هادی‌زاده، مرحوم علی باقرزاده، مهندس حمید مستشاری و دیگرانی چون من در آن عضو بودند. با این حال دکتر محمدهادی هادی‌زاده که فردی باسواد و خوش‌فکر بود باعث آشنایی ما شد. در همان زمان ورود و تشکیل هسته اولیه که از اواخر سال ۸۱ به بعد بود، ما در گروه همیاران عمران دانشگاه فعالیت داشتیم.

در سال ۸۱ چه کسانی در گروه همیاران عضویت داشتند؟

دکتر محمدهادی هادی‌زاده که مدتی حضور داشتند، مهندس علی مشارزاده، مهندس حمید مستشاری، مرحوم عباس حکیمیان، مرحوم سیدجواد شهرستانی، حاج آقای رحیمیان، مرحوم محمود معاون، آقای علیرضا ناظری، دکتر عبدالرضا باقری و مدتی هم دکتر حسن حاجی کاظمی که آن زمان معاون وقت دانشگاه بودند.

در گروه همیاران، اعضای وابسته به دانشگاه مانند رئیس و معاون وقت در کنار خیرانی حضور داشتند که وابستگی سازمانی به دانشگاه نداشتند؟

بله، درحقیقت بیشتر اعضای گروه همیاران و ستون فقرات این گروه را خیرانی تشکیل می‌دادند که وابستگی سازمانی به دانشگاه نداشتند. اینان افراد نیکوکاری بودند که بر اساس دغدغه‌ای که برای آنان شکل گرفته بود در کنار همدیگر گرد آمده بودند و آن دغدغه نیز مربوط به لزوم اسکان و محل امن برای دختران دانشجوی نوبت دوم بود. اعضای وابسته به دانشگاه نیز بیشتر از جایگاه حقوقی‌شان بود که در جمع گروه همیاران حضور می‌یافتند.

لطفاً چگونگی تبدیل گروه همیاران به بنیاد دانشگاهی فردوسی را توضیح دهید؟

در آن زمان که انتهای فعالیت‌های دولت وقت بود صحبت‌هایی را مسئولان دانشگاه داشتند مبنی بر اینکه از ظرفیت افراد خیر و نیک‌اندیش برای حل مشکلات دانشگاه باید استفاده کرد. برای اینکه با تغییر مسئولان دانشگاه این گروهی که این‌گونه با شوق در کنار هم قرار گرفته بودند و در حال فعالیت‌های بسیار مفیدی برای دانشگاه نیز بودند پراکنده نشوند ایده‌ای مطرح شد و آن ایده، تأسیس یک بنیاد بود. بنیادی که غیرانتفاعی باشد. دکتر عبدالرضا باقری، رئیس وقت دانشگاه چنین موضوعی را در جلسات مطرح کرد. البته من نیز در جلسات متعدد تأکید داشتم که ما باید از بنیادهای خارج از ایران الهام بگیریم، چه ایرادی دارد که کارهای خوب آنان را یاد بگیریم؛ مثلاً دانشگاه هاروارد که تأسیس آن از اتاقی روستایی شروع شده است. اینجا بود که فکر تأسیس بنیاد قوت گرفت. آقای علیرضا ناظری نیز مأمور پیگیری کارهای اداری شدند تا بنیاد را به ثبت برسانند و پس از پیگیری‌های متعدد ایشان بالاخره بنیاد مجوز ثبت گرفت. نام آن نیز تلفیقی از نام دانشگاه و نام حکیم ابوالقاسم فردوسی شد: «بنیاد دانشگاهی فردوسی».

همه افراد با انتخاب نام بنیاد دانشگاهی فردوسی موافق بودند؟

بله، همه موافق بودند. اساسنامه خوبی هم نوشته شد. بعد از آن به وزارت علوم هم اطلاع‌رسانی شد.

شما در ابتدای امر پس از تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی از اعضای هیئت‌امنا بودید، در حوزه دیگری هم فعالیت داشتید؟

ما ابتدا یک هیئت‌امنا داشتیم. افراد دیگری نیز به این جمع اضافه شدند. من ابتدا در هیئت‌امنا بودم و پس از آن در کارگروه دیگری فعالیت کردم و با رأی اعضای هیئت‌امنا در جایگاه بازرس بنیاد انتخاب شدم. با این حال من در کارهای عمرانی کمک می‌کردم. در حوزه بازرسی نیز وظیفه نظارتی هم داشتم.

آیا تمام کسانی که با بنیاد همکاری داشتند به عضویت در هیئت‌امنا نیز در می‌آمدند؟

خیر، این طور نبود. هم‌اکنون نیز بسیاری افراد هستند که با بنیاد همکاری دارند اما جزو هیئت‌امنا نیستند.

در طول این دوران از فعالیت، در سیاست‌گذاری‌های بنیاد تغییراتی نیز ایجاد شده است؟

بله. ما در ابتدای کار تنها اولویت‌مان تأسیس خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم بود. پس از مدتی توانستیم این کمبود را رفع کنیم. پس از آن عمده‌ترین هدف بنیاد همان گونه که در اساسنامه هم آمده است ارتقای علمی و آموزشی دانشگاه فردوسی مشهد بوده است. ما هدفمان این بود که بین دانشگاه و جامعه ارتباط برقرار کنیم. از همین رو بنیاد نگاه تک‌بُعدی نداشته است. دانشگاه‌های موفق دنیا، دانشگاه‌هایی هستند که با جامعه ارتباط دارند؛ ما نیز در بنیاد چنین رویکردی را داشته‌ایم.

طبیعی است که هر نهاد و سیستم برای تکامل و برپایی، فراز و فرودهایی را طی می‌کند. با توجه به حضوری که شما در بنیاد داشته‌اید در طول این سال‌ها، سختی‌های کار در بنیاد کجا بوده است؟

ما باید امید به آینده بدهیم، شکست معنی ندارد، شکست پله‌ای است برای رسیدن به موفقیت. خداوند رحمت کند مهندس حامی، پدر بتن ایران را، روزی تعریف می‌کرد که پلی را در شهری ساخته بود و قرار بود رضاشاه برای بازدید بیاید. پل که ساخته شد، یک روز قبل از بازدید رضاشاه، فرو ریخت. همه از ترس، شهر را ترک کردند؛ مهندس حامی تعریف می‌کرد من ایستادم بر پای همان پلی که ساخته بودم و خراب شده بود. فردا که رضاشاه آمد گفت: خبر آوردند که پل خراب شده است، این پل را تو ساختی؟ مهندس حامی می‌گفت به رضاشاه گفتم پل را من ساختم و خراب شد. می‌گفت رضاشاه نگاهی کرد و گفت چون خودت ساختی، همه چیزش را می‌دانی، دوباره بساز اما این مرتبه طوری بساز که دیگر خراب نشود. این جملات درس بزرگی برای ما دارد. به ما یاد می‌دهد که چگونه کار کنیم. طبیعی است که بنیاد فراز و فرودهایی هم داشته است. باید یاد بگیریم که چگونه می‌شود کار کرد و ادامه داد و مفید بود.

به نظر شما بنیاد برای آنکه در ادامه راه، ترقی بیشتری کند، چه کارهایی باید انجام بدهد؟

بنیاد نباید تک‌بعدی باشد، همین که ما کمیته‌های متعدد داریم یعنی کار گروهی و تنوع موضوعی. اصل اساسی موفقیت بنیاد را در شناخت و

معرفی بنیاد می‌دانم. ما باید از ظرفیت خیران ایرانی که در خارج از کشور هستند استفاده کنیم. خیلی‌ها بنیاد را نمی‌شناسند. ما باید بنیاد را به جامعه معرفی کنیم. بنیاد باید اساس کار خود را بر معرفی خودش بگذارد. ما باید با جامعه ارتباط برقرار کنیم، حتی بنیاد دانشگاهی فردوسی باید با دانشگاه‌های بزرگ دنیا ارتباط برقرار کند.

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد

نهال دشمنی برکن که رنج بی‌شمار آرد

مصاحبه پنجم^۱
آقای مهندس محمد گرجستانی
عضو هیئت امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

اینجناب محمد گرجستانی، متولد سال ۱۳۳۰ در مشهد هستم. تحصیلات ابتدائی و متوسطه (دبستان و دبیرستان) را در مدرسه علوی در مشهد گذراندم و پس از آن برای ادامه تحصیل به آمریکا رفتم، در رشته معماری ادامه تحصیل داده و موفق به اخذ مدرک فوق لیسانس در آن رشته شدم. در سال ۱۳۶۹ شرکت مشاورین رهداد با محوریت طراحی و نظارت در حوزه معماری را پایه گذاری کردم، تا سال ۱۳۹۷ نیز مدیرعامل آن شرکت بودم. در حال حاضر بازنشسته شده و همکاری‌های مشاوره‌ای را با همان شرکت دارم.

چگونه با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدید؟

من ابتدا در خدمت آقای دکتر حسن حاجی کاظمی در دانشگاه حضور داشتم. در آن زمان سازمان و گروهی در دانشگاه وجود داشت با نام

۱. ۷ آبان‌ماه ۱۴۰۰، مصاحبه در فضای مجازی.

همیاران عمران دانشگاه. از من دعوت شده بود تا در این حوزه فعالیت کنم. وظیفه کاری من نیز سروسامان دادن به ساختمان‌های دانشگاه بود. از این طریق با دانشگاه همکاری‌هایی داشتم. در زمان فعالیتم در گروه همیاران عمران دانشگاه، گروهی از خیران گرد هم جمع شده و فعالیت‌هایی را در حوزه خوابگاه‌سازی شروع کرده بودند که من نیز از همان ابتدا همکاری‌هایی با آنان نیز داشتم و پس از آنکه بنیاد نیز به صورت رسمی فعالیت خود را آغاز کرد این توفیق را داشتم که به همکاری با آنان پردازم.

فعالیت‌های شما بیشتر در کدام حوزه بود؟

از زمان تشکیل بنیاد به عضویت هیئت‌امنای آن در آمدم. با توجه به آنکه رشته تحصیلی‌ام معماری و شهرسازی بود و در امور عمرانی دانشگاه فعالیت داشتم، در امور عمرانی بنیاد دانشگاهی فردوسی و ساختمان‌سازی آن نیز ورود پیدا کردم، در این زمان در بنیاد کمیته‌ای داشتیم با عنوان کمیته ساختمان که من در آن کمیته فعالیت داشتم. پس از آن نیز مدتی بازرس و اکنون در جایگاه بازرس علی‌البدل در بنیاد دانشگاهی فردوسی فعالیت دارم.

عملکردهای بنیاد دانشگاهی فردوسی در طول این سال‌ها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

برجسته‌ترین و شاخص‌ترین عملکرد بنیاد در بخش ساختمانی و خوابگاه‌سازی می‌باشد که به نظر متناسب با نیاز دانشگاه بسیار مؤثر بوده

است. بنیاد به خوبی توانست مسئله دانشجویان دختر نوبت دوم و نیاز آنان به خوابگاه را حل کند و این امر یکی از موفق‌ترین نمونه‌های نقش‌آفرینی خیران در رفع نیازهای ساختار آموزش عالی است.

به نظر شما بنیاد برای آنکه بتواند همچون گذشته نقش‌آفرین باشد باید چه کاری انجام دهد؟

زمانی دانشگاه نیاز به خوابگاه داشت که بنیاد آن نیاز را به کمک خیران رفع کرد. در حال حاضر خوابگاه زنده‌یاد مهندس سیدجواد شهرستانی، آخرین خوابگاهی است که بنیاد در حال ساخت آن است و از این پس، دانشگاه دیگر نیازی به خوابگاه نخواهد داشت. به نظرم بنیاد در این شرایط باید بیشتر بر روی کارهای ارتقای فرهنگی متمرکز شود و اگر می‌تواند در حوزه‌های علمی کمک‌های مؤثرتری داشته باشد.

مصاحبه‌نش^۱
خانم دکتر صدیقه گوینده
عضو هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

صدیقه گوینده متولد ۱۳۳۶/۱۱/۰۴ در مشهد هستم. فارغ‌التحصیل دکتری علوم آزمایشگاهی از دانشگاه شهید بهشتی هستم. در دانشگاه علوم پزشکی مشهد فعالیت علمی و کاری داشته‌ام؛ اکنون بازنشسته آن دانشگاه هستم. بیشتر فعالیت من حمایت بیماران در حوزه‌های درمانی است و این را بخشی از وظیفه خود می‌دانم که بایستی انجام دهم.

چگونگی آشنایی و ارتباطتان با بنیاد دانشگاهی فردوسی را توضیح دهید. از بستگان من آقای مهندس سبزواری که در حوزه ساختمان و ساخت مراکز این دانشگاه همکاری می‌کردند، بنیاد دانشگاهی فردوسی را به من معرفی کردند و سپس از طریق آقای دکتر حسن حاجی کاظمی که از اساتید دانشگاه فردوسی مشهد هستند، آشنایی بیشتر پیدا کردم. در ابتدا برایم بسیار مهم بود که اساسنامه بنیاد را مطالعه و برای حضور یا عدم

۱. اول تیرماه ۱۴۰۰، ساعت ۹:۳۰ در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

حضور خود تصمیم‌گیری کنم. چون بنیاد، غیرسیاسی و غیرانتفاعی بود و نیز مطالعه بعضی از بخشنامه‌های آن، همکاری خود را در جایگاه عضو هیئت‌امنا با آن آغاز کردم. من از سال ۱۳۸۳ که بنیاد دانشگاهی فردوسی در زمان ریاست آقای دکتر عبدالرضا باقری در دانشگاه شروع به کار کرد، تاکنون در این سمت انجام وظیفه می‌نمایم. البته باید اذعان نمود در این شرایط، حضور کسانی چون مرحوم حاج علی باقرزاده و نیز مهندس حمید مستشاری که مقبولیت و مشروعیت ویژه‌ای داشتند برای پیوستن و شرکت در این نهاد بسیار مهم بود.

زمینه‌های اصلی فعالیت‌های شما در ابتدا در بنیاد دانشگاهی فردوسی بیشتر در کدام حوزه اجرایی بوده است؟

مسئله اصلی در ابتدا بر مبنای پیشگیری قبل از درمان، ساختن خوابگاه برای دانشجویان دختر بود. دختران دانشجویی که به‌عنوان دانشجوی نوبت دوم به مشهد می‌آمدند و فاقد محل اسکان بودند. ما نیز اهتمام خود را بر موضوع عمرانی و ساخت محل اسکان برای همین دانشجویان دختر قرار داده بودیم، توفیقات خوبی هم به‌دست آوردیم. از نکات مهم صداقت و شفافیت در این پروسه توسط هیئت‌مدیره بود، خاطرمان است در یکی از جلسات انتهایی، یکی از مسئولان دانشگاه پیشنهاد کردند که از خوابگاه ساخته‌شده برای دختران در حال حاضر برای دانشجویان پسر استفاده شود که با مخالفت اعضا مواجه شد؛ حتی اشاره شد که ساخت در ابتدا با بررسی و تأیید دانشگاه انجام گرفته و نمی‌توان تغییر داد، در

انتها مرحوم حاج آقای باقرزاده مطرح کردند که ایرادی ندارد اما تمام هزینه آن را پرداخت کنید؛ چراکه اعضای شرکت کننده در بنیاد با همت و کمک مالی (خود و دوستان) این خوابگاه را برای دختران دانشجو ساخته است که این نشان شفافیت و صلاحیت هیئت‌مدیره بود. با این حال، هدف بنیاد در ابتدا طرح ساخت خوابگاه و تأمین اسکان برای دانشجویان به خصوص دختران بود. بعد از مسائل عمرانی، اقدامات دیگر حمایت از پژوهشگران برتر یا جایزه تحصیلی به دانشجویان ممتاز بود؛ از مسائل مهم دیگر حمایت بهداشتی و سلامت دانشجویان بود که از آن پس در حوزه سلامت فعالیت خود را آغاز کردم.

در حوزه سلامت، محور اصلی کار شما چه بود؟

در یکی از جلسات هیئت‌امنا مطرح شد در کنار ساخت خوابگاه باید نسبت به سلامتی دانشجویان نیز فکر و فعالیت کرد. پس از تأیید متناسب با توانایی و ظرفیت که در این حوزه در اختیار داشتم اساسنامه درمان را با نگرش درمان برای همه نوع بیماری (ژنتیک، ارتوپدی، جراحی، گوش و حلق و بینی، کمک و تهیه وسایل خاص برای نابینایان و ناشنویان و...) نوشته و سپس تأیید مالی شد. یکی از فعالیت‌ها، حضور و تأیید پزشک معتمد بود که انتخاب شد و همچنین با ۱۲ پزشک حاذق باتوجه به نوع بیماری قرارداد بسته شد. جهت درمان دانشجویان حتی در حوزه دندانپزشکی نیز اقداماتی انجام گرفت. البته در حال حاضر به علت شیوع بیماری کرونا فعالیت بخش مشاوره دانشجویی کمتر شده و

در نتیجه معرفی دانشجوی نیازمند جهت سلامت و درمان کاهش یافته است.

بانوان در بنیاد بیشتر به پیگیری کدام امور اجرایی می‌پرداختند؟ آیا زن بودن آنان در تصمیماتشان اثرگذار بوده است؟

ما در بنیاد کاری به خانم و آقا بودن نداشتیم، تعهد و عمل آنان مهم بود. بانوانی که از بانیان اساسی و اصلی بنیاد بودند شامل خانم برزگر، خانم دکتر هادوی، خانم باقرزاده، خانم پولادین و خانم دکتر رکنی می‌باشند. ما همه در جلسات شرکت و در بخش‌های تخصصی خود فعالیت می‌کردیم. فعالیت بنده در حوزه سلامت و درمان بنیاد، تهیه اسانامه بنیاد، همکاری با مرکز مشاوره دانشجویی دانشگاه و در نهایت تشخیص و درمان دانشجوی معرفی شده بود. مجدد عرض می‌کنم این بانوان نقش بسیار ارزنده‌ای جهت کمک به طرح‌های بنیاد مثل ساخت خوابگاه و... انجام دادند.

نقاط قوت و ضعف بنیاد در طول ۱۷ سالی که در هیئت‌انامی بنیاد حضور داشته‌اید به نظر شما چیست؟ آیا تصمیمات خارج از بنیاد در کار بنیاد دخالت دارد؟

نقطه قوت آن است که بنیاد غیرانتفاعی است و با نیروهای خود قدم‌های مثبت برداشته و این مهم است ولی باید اکنون متناسب با شرایط و نیاز روز نیز کار کرد. البته در این شرایط کاری، خطر موازی کاری هم است که باید دقت کرد. در مورد تصمیمات خارج از بنیاد اطلاعی ندارم. در

جلسه‌ای ریاست وقت اعلام کردند جهت ارتقای کیفی و رشد علمی در دانشکده‌های مختلف نیاز به همکاری مالی داریم و از اعضا درخواست ارتباط بیشتر با دیگران به خصوص خیران داشت. ببینید سؤال دیگران آن است که شما سازمانی دولتی هستید با فعالیت خودتان بودجه گرفته و عمل کنید. ببینید مردم ما بسیار مهربان و نیکوکار هستند. من به دلایلی ارتباطی هرچند کم با دیگران در پروسه درمان بیماران دارم. شما اعلام کمک درمانی می‌کنید، سپس عمل می‌نمایند؛ مثل انکولوژی رضا که به کمک مردم تأسیس و تاکنون به بهترین وجه خدمت می‌کنند. مسئله دیگر مسیر ارتباطی است مثلاً بهتر است در رسانه‌ها به جای مسئولان و مدیران، گفتمان از کسانی باشد مانند دانشجو که خود مشکلات و درنهایت نیازهای خود را جهت رشد علمی بیان کنند. نباید همه چیز در ساختار بروکراسی تعریف شود. فکر می‌کنم ما در بنیاد با این پروسه اداری کاری نداریم. ما ارتباط مستقیم را با خود دانشجو داشتیم و از همین جهت بود که می‌توانستیم سریعاً مشکل دانشجو را حل کنیم، این روش به نظرم کارکرد خوبی خواهد داشت که باید گسترش یابد.

اشاره داشتید که از طریق شبکه ارتباطات و معرفی افراد، با بنیاد دانشگاهی آشنا شده‌اید، آیا خودتان از ظرفیت مدل شبکه‌ای برای آشناکردن افرادی دیگر جهت ورود به بنیاد استفاده کرده‌اید؟

راستش خیلی کم. موضوع را با افراد متعدد در میان گذاشته‌ام، اما آنان به دلیل مشغله کاری، امکان همکاری اجرایی نداشتند. البته همان طور که

گفتم، واسطه‌ها نقش مهمی دارند؛ خیلی از افراد که از آنان برای حضور در بنیاد دعوت به عمل می‌آمد حضور را نمی‌پذیرفتند، اما از کمک‌های خود کوتاهی نمی‌کنند و حمایت خود را دارند. حتی هستند کسانی که نمی‌خواهند نامی از آنان برده شود. اگر هدف کار است، کار انجام می‌شود.

اگر صحبت انتهایی دارید در خدمت شما هستم.

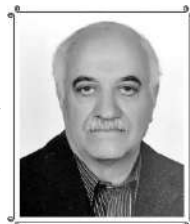
این کاری که شما انجام می‌دهید، در انتقال تجربیات و جانشین‌پروری بسیار مهم است. این حرکت را به نسل جوان انتقال می‌دهیم. در انتها خوب است این جمله ذکر شود: آنچه که هستی هدیه‌ی خداوند به توست و آنچه که می‌شوی هدیه‌ی تو به خداوند است، پس بی‌ظنیر باش.

مصاحبه هفت^۱

آقای مهندس حمید مستشاری

عضو هیئت‌امنا و نایب‌رئیس هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

متولد اول آذرماه سال ۱۳۱۷ در کرمانشاه هستم. تحصیلات دانشگاهی خودم را در تهران در هنرسرای عالی فنی گذراندم و موفق به اخذ مدرک فوق لیسانس از آنجا شدم. در سال ۱۳۴۳ به مشهد آمدم و در همان سال با استخدام در آموزش و پرورش در آموزشگاه فنی حرفه‌ای مشهد مشغول به تدریس شدم. در کنار تدریس در حوزه فعالیت‌های فنی، در بخش خصوصی نیز فعالیت‌م را آغاز کردم که تاکنون نیز ادامه دارد. در دهه هشتاد شمسی نیز در گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد در کنار مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی و مرحوم حاج علی باقرزاده و سایر بزرگان خیر حضور یافتم و از ابتدای تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی تاکنون نیز با این بنیاد همکاری داشته‌ام.

لطفاً در خصوص ستاد همیاران دانشگاه فردوسی، چگونگی شکل‌گیری و اقداماتش توضیحاتی را مطرح بفرمایید.

روزی از روزهای بهاری تابستان سال ۱۳۸۱ در اتاق بازرگانی استان خراسان رضوی جلسه‌ای بود و پس از اتمام جلسه، یکی از افراد حاضر در نشست به ارائه گزارشی پرداخت، گزارش مربوط به موضوع جلسه ما در اتاق بازرگانی نبود، جلسه تمام شده بود و همه با هم در حال گفت‌وگو بودیم. گزارشی در خصوص برخی آسیب‌های رسیده به دانشجویان دختر در دانشگاه مطرح شد؛ دختران دانشجوی شهرستانی که فاقد خوابگاه دانشجویی بودند. آن گزارش‌ها به حدی دردناک و ناراحت‌کننده بود که در همان زمان من صحبتی با مهندس سیدجواد شهرستانی که در همان جلسه حاضر بود، انجام دادم. موضوع صحبتم با ایشان این بود که ما باید کاری بکنیم؛ بهترین کار این است که از اعتبار اجتماعی‌مان استفاده کنیم و با مشارکت خیرانی که می‌شناسیم برای این دانشجویان دختر، خوابگاه بسازیم. مهندس شهرستانی گفت که من فکری بکنم و تصمیمی بگیریم. این موضوع ذهن من را درگیر کرد. من با کمیته مسکن انقلاب اسلامی ارتباط داشتم، ابتدا می‌خواستم از ظرفیت آنان استفاده کنیم که دیدگاه‌های من با سیاست‌های کاری آنان همخوان نبود تا آنکه من را دعوت کردند به جلسه مؤسسه خیریه توان‌یابان.

مؤسسه خیریه توان‌یابان به توانمندسازی افراد دارای معلولیت می‌پرداخت. در آن جلسه دکتر محمدهادی هادی‌زاده اطلاع داد که مرحوم علی باقرزاده به عضویت هیئت‌امنای دانشگاه فردوسی مشهد درآمده و موضوع را با ایشان هماهنگ کنیم و به اطلاعشان برسانیم. من و دکتر هادی‌زاده روزی به دانشگاه رفتیم. در آن زمان مرحوم استاد علی

باقرزاده در حال ساخت خوابگاهی برای دانشجویان متأهل بود و دفتری هم در دانشگاه فردوسی مشهد در کنار دفتر رئیس دانشگاه داشت. با مرحوم باقرزاده صحبت کردیم و دغدغه‌ها را گفتیم و لزوم آنکه برای دانشجویان دختر نوبت دوم باید خوابگاه بسازیم. در آن جلسه، من و مرحوم علی باقرزاده و دکتر محمدهادی هادی‌زاده بودیم. مرحوم باقرزاده موضوع را به دکتر عبدالرضا باقری اطلاع دادند و ایشان استقبال کردند و قرار شد ما سه نفر هر کسی را که می‌شناسیم معرفی کنیم و گروهی را تشکیل دهیم. پس از این گفت‌وگو بود که مقرر شد باتوجه‌به حضور مرحوم علی باقرزاده در دانشگاه، ما نیز در کنار ایشان حضور یابیم و گروهی را تشکیل دهیم با نام گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد؛ گروهی که اولویت و هدفش ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختری بود که متناسب با قوانین وقت دانشگاه به دلیل آنکه دانشجوی نوبت دوم بودند، نمی‌توانستند از خوابگاه دانشجویی تحت نظارت دانشگاه استفاده کنند. اینجا بود که ایده شکل‌گیری گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد باتوجه‌به آن دغدغه، شکل گرفت. بعد از موافقت دکتر عبدالرضا باقری ما جلسه‌ای را با ایشان تشکیل دادیم، ریاست دانشگاه گفتند که زمین خوابگاه را دانشگاه تأمین می‌کند تا بتوانم به شما کمک می‌کنم و شما خیران هم ساختمان بسازید. این اولین جلسه گروه همیاران بود.

در اولین جلسه گروه همیاران با رئیس وقت دانشگاه فردوسی مشهد چه کسانی حضور داشتند؟

مرحوم حاج محمود معاون، آقای حاج جواد رحیمیان، مرحوم استاد علی باقرزاده (بقا)، مهندس اکبر باقرزاده، آقای مهندس محمد گرجستانی، مهندس محمد فقیه‌زاده، مهندس فقیه سبزواری، مهندس محمدرضا قانع که رئیس واحد ساختمان و تأسیسات دانشگاه بودند، من، دکتر حسن حاجی کاظمی که معاون دانشگاه بود و دکتر عبدالرضا باقری که رئیس دانشگاه بودند؛ عده دیگری از خاطر من رفته است. البته در این زمان گروه همیاران تنها گروهی مشورتی و اسمی بود. ما در گروه همیاران رئیس و دبیر نداشتیم در این زمان، دوستانه همگی در کنار همدیگر قرار داشتیم و متناسب با دغدغه‌ای که داشتیم، کار می‌کردیم.

گروه همیاران دانشگاه با ستاد همیاران عمران دانشگاه یکی بودند؟

خیر، ستاد همیاران عمران را دانشگاه درست کرده بود، ساختار اداری داشت و گروهی مشورتی بوده است. من و مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی زمانی که در کنار مرحوم علی باقرزاده حضور یافتیم، گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد را تشکیل دادیم. هسته اولیه این گروه را ما سه نفر تشکیل دادیم: مرحوم علی باقرزاده، مرحوم سیدجواد شهرستانی و من. ستاد عمران دانشگاه پیش از تشکیل گروه ما، فعالیت‌هایی انجام می‌داد اما این گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد بود که در ساختاری خیریه‌ای فعالیت‌اش را در سال ۱۳۸۱ به صورت منسجم آغاز کرده بود.

گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد چگونه به بنیاد دانشگاهی فردوسی تبدیل شد؟

پس از فعالیت‌های گروه همیاران عمران، در سال ۱۳۸۳ که آخرین سال دولت آقای خاتمی بود، دکتر عبدالرضا باقری پیشنهاد داد تا این گروه را به ثبت برسانیم و آن تبدیل به مؤسسه یا بنیاد شود. من و دکتر حسن حاجی کاظمی که آن زمان معاون وقت دانشگاه بود با این طرح مخالف بودیم؛ چرا که مخالف حضور دولت در این گونه کارها بودیم؛ البته من بعد متوجه شدم که کار خوبی است، دکتر حاجی کاظمی نیز دغدغه‌های به‌جایی داشت. در نهایت قرار شد گروه همیاران را تبدیل به یک بنیاد کنیم، البته بنیادی که غیرانتفاعی و غیرسیاسی باشد. برای این کار باید هیئت مؤسسی انتخاب می‌شد، با مشورتی که انجام دادیم قرار شد من، دکتر عبدالرضا باقری، مرحوم علی باقرزاده، مرحوم سیدجواد شهرستانی و آقای علیرضا ناظری به‌عنوان هیئت مؤسس جهت گرفتن مجوز معرفی شویم.

با تبدیل گروه همیاران به بنیاد دانشگاهی فردوسی، در اهداف اولیه گروه همیاران تغییری ایجاد شد؟

بله، زمانی که گروه همیاران دانشگاه فردوسی مشهد به بنیاد دانشگاهی فردوسی تبدیل شد، برخی از افرادی که در گروه همیاران بودند، به مناسبت‌های مختلف دیگر در بنیاد حاضر نشدند؛ ما هدفمان این بود که بنیاد باید کاملاً غیرسیاسی، غیردولتی و غیرانتفاعی باشد. در هدف نیز

تغییری دادیم، در گروه همیاران تنها به خوابگاه‌سازی می‌پرداختیم اما بعد از آنکه به بنیاد تبدیل شد، مقرر گردید که در حوزه‌های دیگر هم فعالیت کنیم. در این زمان آقای علیرضا ناظری در حال تنظیم اساسنامه بود و این مطالب را در اساسنامه درج کردیم.

هستهٔ اولیهٔ هیئت‌امنا در بنیاد دانشگاهی فردوسی چگونه شکل گرفت؟
 هستهٔ اولیه به صورت انتخاباتی نبود. تمام افرادی که در گروه همیاران بودند به عضویت هیئت‌امنا درآمدند. علاوه بر این مقرر شد تا دکتر عبدالرضا باقری، مرحوم سیدجواد شهرستانی، مرحوم علی باقرزاده و من، افرادی را که می‌شناسیم در قالب جایگاه حقیقی‌شان به عضویت هیئت‌امنای بنیاد درآوریم و از ظرفیت آنان در این حوزه استفاده کنیم. پس از شناسایی و دعوت افراد، در هیئت‌امنا رئیسی انتخاب کردیم که اولین رئیس هیئت‌امنا مهندس سیدجواد شهرستانی شدند که تا زمان حیات نیز در همین جایگاه بودند، پس از فوت ایشان نیز مرحوم استاد باقرزاده (بقا) رئیس هیئت‌امنا شدند و در طول این دوران نیز من تاکنون نائب‌رئیس هیئت‌امنا بودم.

ساختار برگزاری جلسات در بنیاد چگونه بود؟ آیا تا حال حاضر تغییری کرده است؟

ما ابتدا یک هیئت‌مؤسس داشتیم. پس از آنکه هیئت‌امنا را تشکیل دادیم تمام افراد هیئت‌مؤسس در دل هیئت‌امنا جای گرفتند. هیئت‌امنا نیز

مسئول انتخاب هیئت‌مدیره شد. در آن زمان هیئت‌امنا به صورت سالانه جلسه عادی را دارد و البته گاه ممکن است جلسه فوق‌العاده نیز داشته باشد. مدیریت اجرایی کارهای بنیاد را نیز هیئت‌مدیره برعهده دارد و هیئت‌مدیره توسط اعضای هیئت‌امنا با رأی‌گیری انتخاب می‌شدند که هنوز هم همین گونه است. مدت زمان عضویت افراد در هیئت‌مدیره نیز دو ساله است. هیئت‌مدیره نیز یک رئیس و یک مدیرعامل دارد؛ آقای علیرضا ناظری که از اعضای هیئت‌مؤسس هستند، اولین مدیرعامل بنیاد بودند و در حال حاضر نیز آقای دکتر ابوالفضل باباخانی، مدیرعامل بنیاد می‌باشند. همان طور که اشاره شد، هیئت‌امنا، نشست سالانه دارند و هیئت‌مدیره نیز معمولاً جلسات دو هفته‌ای دارند که متناسب با نیاز و برنامه‌های کاری نیز گاه برنامه‌ها و زمان برگزاری آن متغیر است.

مصاحبه هشت^۱

آقای مهندس علی مشارزاده مهرابی
عضو هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

معرفی

مهندس علی مشارزاده، متولد سال ۱۳۲۰ در شهر کرمان می‌باشند. ایشان تحصیلات ابتدائی خود را در مدرسه ۱۵ بهمن و دوران دبیرستان را نیز در مدرسه پهلوی کرمان گذرانده‌اند. در سال ۱۳۳۸ وارد دانشسرای عالی شده و تحصیل در رشته ریاضی را در همان سال آغاز کردند و در سال ۱۳۴۱ نیز فارغ‌التحصیل شدند. در سال ۱۳۴۱ نیز در کرمان به‌عنوان دبیر ریاضی مشغول به کار شدند و در کنار آن به تحصیل ادامه دادند. در سال ۱۳۴۹ در مقطع فوق لیسانس از دانشگاه صنعتی شریف تهران فارغ‌التحصیل شدند. پس از آن مجدد به کرمان بازگشته و در کنار تدریس، دبیرستان علوی کرمان را با هم‌یاری دوستانشان تأسیس کردند. ایشان در فعالیتهای متعدد عام‌المنفعه حضوری فعال و تأثیرگذار داشته‌اند.

۱. اطلاعات این بخش از CD «از تبار نیکاندیشان: مهندس علی مشارزاده» و همچنین مصاحبه میزگردی مورخ ۱۴۰۰/۰۷/۱۹ با حضور آقای دکتر عبدالرضا باقری و آقای علیرضا ناظری استخراج شده است.

آشنایی با بنیاد دانشگاهی فردوسی

آشنایی و همکاری آقای مهندس علی مشارزاده از سال ۱۳۸۴ با بنیاد دانشگاهی فردوسی آغاز شد؛ زمانی که آقای دکتر حمیدرضا ابراهیمی ویشکی از اساتید دانشکده علوم ریاضی، ایشان را به رئیس وقت دانشگاه معرفی کردند و اشاره داشتند که معلمی می‌خواهد خانه خود را به بنیاد دانشگاهی فردوسی اهدا کند. مهندس مشارزاده با دغدغه انجام کار نیک پس از شنیدن صحبت ایشان مبنی بر آنکه دانشجویان دختر نوبت دوم در دانشگاه فردوسی مشهد نیاز وافر به خوابگاه دارند، تصمیم نهایی خود را مبنی بر واگذاری منزل مسکونی شان گرفته و پس از دیدار با ریاست دانشگاه و حضور در بنیاد دانشگاهی فردوسی، مراحل واگذاری منزل خویش به بنیاد را آغاز می‌کنند.

خوابگاه مریم

آقای مهندس علی مشارزاده پس از طرح بحث با هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی، منزل مسکونی خویش را به بنیاد دانشگاهی فردوسی اهدا می‌کنند تا اولین خوابگاه دانشجویی برای دانشجویان دختر نوبت دوم، خارج از پردیس دانشگاه در اختیار بنیاد جهت استفاده دانشجویان قرار گیرد. مکان اهدایی ایشان پس از اندکی تغییر، جهت استفاده در اختیار دانشجویان دختر نوبت دوم قرار گرفت. تواضع آقای مهندس علی مشارزاده باعث شد تا اجازه ندهند که نام خودشان را بر خوابگاه دانشجویی اهدایی شان بگذارند؛ حتی به مدیران وقت بنیاد نیز اطلاع

دادند در صورتی که این اتفاق بیفتند دیگر به بنیاد نخواهند آمد. این خوابگاه که با نام خوابگاه مریم شناخته می‌شود، عنوان خود را از نام خانم مریم غفوری، همسر آقای مهندس علی مشارزاده گرفته است.

نقش آفرینی در ساخت پردیس ۷ و ساختمان بنیاد دانشگاهی فردوسی

مهندس علی مشارزاده که دوستان و همکارانشان از ایشان با ویژگی‌هایی چون: سادگی، بی‌آلایشی، متواضع و ساده‌زیست بودن یاد می‌کنند از افرادی هستند که هر زمان این احساس و توانایی را داشتند که در هر محوری می‌توانند همیار بنیاد دانشگاهی فردوسی باشند، دریغ نکرد و در میدان عمل نقش آفرینی می‌کردند، از تلاش برای تأمین منابع برای دریافت وام و مصالح ساخت ساختمان تا کمک در ساخت پردیس‌های ۵ و ۷ و همچنین ساختمان بنیاد دانشگاهی فردوسی در مقام ناظر. در زمان ساخت پردیس ۷ زمانی که محدودیت‌های مالی به وجود آمده بود هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی پیشنهاد فروش خوابگاه اهدایی ایشان با نام خوابگاه مریم را دادند تا هزینه‌اش صرف ساخت خوابگاه پردیس ۷ شود؛ ایشان نیز این امر را پذیرفته و از هیچ مساعدتی دریغ نکردند؛ در نهایت با مساعدت بیشتر خیران و حمایت‌های بیشتر دانشگاه، خوابگاه مریم فروخته نشد و خوابگاه پردیس ۷ نیز تکمیل شد تا دانشجویان دختر نوبت دوم بتوانند از هر دو خوابگاه استفاده کنند.

مصاحبه نه^۱

آقای اصغر ناظران

عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

من متولد ۱۳۳۲ در مشهد هستم. پس از تحصیل در سال ۱۳۵۵ وارد عرصه صنعت و تولید شدم و در حوزه صنعت اشتغال خودم را شروع کردم. از سال ۱۳۶۲ تاکنون نیز مدیریت شرکت مشهد پلاست را برعهده دارم؛ این شرکت در حوزه صنعت پلاستیک فعالیت دارد.

از چه سالی و چگونه با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدید؟

من در سال ۱۳۹۰ با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شدم. پدرم مرحوم حاج احمد ناظران که از تجار برنج در مشهد بود، بر اساس خوابی که دیده بود، ساختمانی را ساخت و وصیت کرده بود که این ساختمان به‌عنوان خوابگاه در اختیار دانشجویان متأهلی قرار گیرد که درس خودشان را تمام کرده‌اند و به‌دنبال شغل هستند. پس از فوت ایشان ما باید به وصیت پدر عمل می‌کردیم؛ اما من در حوزه صنعت فعال بودم و

پذیرش دانشجو برای اسکان در خوابگاه، سازوکارِ خاص خودش را داشت. من به دنبال مکانی بودم تا بتوانیم بر این موضوع جامهٔ تحقق بپوشانیم. همسرم با خانم دکتر هادوی آشنا بودند. خانم دکتر هادوی نیز در هیئت‌مدیرهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور داشتند و من از طریق ایشان با بنیاد آشنا شدم. پس از این آشنایی، من به جلساتی از بنیاد دعوت شدم و در آن جلسات تعدادی از صاحبان صنعت مانند آقای دکتر عباس یوسفی، مهندس فرامرز یغمائی و مهندس حمید مستشاری را دیدم که با این افراد آشنایی‌هایی داشتم. موضوع خودم را در این جلسات مطرح کردم و مقرر شد تا خوابگاهی را که پدر مرحومم ساخته بودند طی قراردادی جهت استفاده در اختیار بنیاد قرار دهیم. از این پس بود که من در بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور یافتم.

پس از آشنایی، بیشتر در کدام بخش از بنیاد فعالیت بیشتری داشتید؟
 با توجه به ساختمان خوابگاهی که پدرم آن را ساخته بودند و تکمیلاتی که آن ساختمان لازم داشت، بیشترِ محورهایی که من به طرح بحث در جلسات بنیاد می‌پرداختم طبیعی بود که مرتبط با همین خوابگاه باشد. پس از مدتی که کمیته‌های مختلف در بنیاد شکل گرفت من در کمیتهٔ خوابگاه‌ها فعالیت داشتم.

هدف از ساخت خوابگاه مرحوم حاج احمد ناظران چه بود؟ این خوابگاه چگونه وارد ساختار بنیاد دانشگاهی فردوسی جهت استفاده و بهره‌برداری قرار گرفت؟

هدف از ساخت این خوابگاه بنا بر وصیت پدرم، استفاده از آن برای دانشجویان متأهل به مدت دو سال بود. این مجتمع خوابگاهی با ۴ بلوک سه طبقه در حد فاصل میدان ابوطالب و چهارراه عبدالمطلب قرار دارد که در هر طبقه تعداد ۵ واحد وجود دارد؛ در مجموع ۱۲۳۵ متر زمین که ۷۰۵۰ متر زیرینا دارد. نام آن نیز مرکز آموزشی خوابگاهی حاج احمد ناظران است. من پس از آنکه تولیت و مدیریت آن را بنا بر وصیت پدرم عهده‌دار شدم، با توجه به نیازهای بنیاد و موضوع تصمیم‌گیری متناسب با نیاز روز و اختیاراتی که تولیت دارد تصمیم گرفتیم سه بلوک آن را برای دانشجویان دختر و یک بلوک آن را برای دانشجویان متأهل استفاده کنیم. بر این اساس ما تفاهم‌نامه‌ای پنج‌ساله با بنیاد دانشگاهی فردوسی نوشتیم و مقرر شد مسئولیت‌گزینش، اسکان دانشجویان و پرسنل آن بر عهده بنیاد باشد، البته لازم بود که شرایط مندرج در وصیت پدر نیز رعایت شود؛ یعنی خوابگاه در اختیار دانشجویان شهرستانی کم‌بضاعت باشد. با این تصمیم، ما در سال ۱۳۹۱ این خوابگاه را افتتاح کردیم و پس از آن تمام بخش‌های آن در اختیار بنیاد قرار گرفت؛ تاکنون نیز این موضوع تداوم داشته است. ما تصمیمی دیگر نیز در خصوص مدت اقامت دانشجویان گرفتیم، قرار را بر آن گذاشتیم که دانشجویان دختری که در خوابگاه اقامت دارند، حضورشان تا زمانی که دانشجوی دانشگاه فردوسی مشهد هستند ادامه داشته باشد؛ همچنین برای اقامت دانشجویان متأهل نیز تصمیم گرفتیم در کنار حداکثر اقامت

دوساله این تبصره را داشته باشیم که در صورت نیاز دانشجویان متأهل به اقامت بیشتر، آن را تا یک سال نیز تمدید کنیم. این بود که خوابگاه ناظران سه بلوک خود را جهت اسکان دانشجویان دختر و یک بلوک را جهت استفاده دانشجویان متأهل اختصاص داد.

باتوجه به حضور مستمری که شما در هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی داشته‌اید، عملکرد بنیاد را در طول این سال‌ها چگونه ارزیابی می‌کنید؟

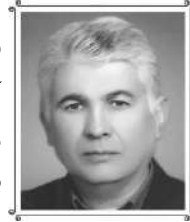
به نظر من بنیاد یک بازوی قوی برای دانشگاه فردوسی مشهد است. همچنین بنیاد در طول این سال‌ها خوب عمل کرده است، البته مواردی هم هست که بنیاد خودش را در آن محورها باید تقویت کند. وجود بنیاد برای استان ما آبرو است؛ چراکه یآوری صدیق برای دانشگاه و علم بوده و هست. به نظرم در کنار تمامی این نقش‌آفرینی‌های مثبت، بنیاد دانشگاهی فردوسی باید در عرصه تبلیغات مقداری قوی‌تر عمل کند، بنیاد در سطح استان و در سطح ملی باید شناسانده شود و دایره عملکردش را به‌خوبی به همگان معرفی کند، این معرفی زمینه‌های شناخت و آگاهی را به همراه دارد که موضوع بسیار مهمی است.

مصاحبهٔ ده^۱

آقای علیرضا ناظری

مدیرعامل سابق و عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیرهٔ
بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

متولد ۱۳۲۱ در شهرستان نیشابور هستم. در سال ۱۳۴۰ موفق به دریافت دیپلم ریاضی از دبیرستان خیام در نیشابور شدم. پس از گذراندن دورهٔ فوق دیپلم (تربیت معلم) به استخدام آموزش و پرورش درآمدم. هم‌زمان با کار در آموزش و پرورش، تحصیل را نیز ادامه دادم و در سال ۱۳۵۰ مدرک کارشناسی خود را در رشته زبان و ادبیات فرانسه از دانشگاه مشهد اخذ کردم. سپس به تهران منتقل شدم و با استفاده از بورس مشترک دولت فرانسه و وزارت آموزش و پرورش در سال ۱۳۵۲ به فرانسه عزیمت کردم و دیپلم آموزش زبان‌های فرانسه خود را از دانشگاه سوربن پاریس گرفتم. پس از بازگشت از فرانسه در ایران مجدداً ادامه تحصیل داده و موفق به اخذ مدرک کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فرانسه از دانشگاه تهران شدم. در سال ۱۳۵۵ در آزمون استخدامی دانشگاه بوعلی سینا همدان شرکت کردم. این دانشگاه در آن زمان با محوریت برخی استادان فرانسوی اداره می‌شد. من در سال ۱۳۵۵ به‌عنوان

۱. ۲ تیر ۱۴۰۰؛ ساعت ۹:۰۰ در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

عضو هیئت علمی وارد آن دانشگاه شدم و پس از یک سال برای ادامه تحصیل عازم فرانسه شدم. در سال ۱۳۵۷ به دلیل شکل گیری انقلاب و برخی مشغله‌ها و محدودیت‌ها به ایران باز گشتم و با آنکه دو سال و نیم از دوران دکتری را گذرانده بودم از ادامه تحصیل انصراف دادم. در فاصله سال‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۷۰ در دانشگاه بوعلی سینا به خدمت پرداختم؛ در این دانشگاه نیز در کنار تدریس در سمت‌هایی چون: مدیریت مرکز آموزش زبان‌های خارجی، مدیریت گروه آموزشی زبان فرانسه، مدیرکل آموزش دانشگاه و ریاست دانشکده ادبیات خدمت کردم. در سال ۱۳۷۰ به دانشگاه فردوسی مشهد منتقل و در این دانشگاه نیز مدتی مدیر گروه آموزشی زبان و ادبیات فرانسه بودم و در سال ۱۳۷۹ نیز به درخواست رئیس وقت دانشگاه فردوسی مشهد، به عنوان مدیرکل آموزش دانشگاه به فعالیت پرداختم. در سال‌های منتهی به بازنشستگی به پیشنهاد و درخواست رئیس وقت دانشگاه، آقای دکتر عبدالرضا باقری، مسئول پیگیری شکل گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی شدم و تنظیم اساسنامه و کارهای اداری ثبت این بنیاد را در اولویت کاری خود قرار دادم. پس از آن در جایگاه مدیرعامل بنیاد دانشگاهی فردوسی به انجام وظیفه در بنیاد پرداختم و هم‌اکنون نیز به عنوان عضو هیئت‌امنا در بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور دارم.

شما از نخستین افرادی بوده‌اید که از زمان طرح بحث ایده تأسیس بنیاد، نقش آفرینی‌های اجرایی داشته‌اید، لطفاً توضیح دهید چگونه وارد این عرصه شدید؟

آقای دکتر عبدالرضا باقری، رئیس وقت دانشگاه گروهی از خیران همچون مرحوم حاج علی باقرزاده، مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی، مهندس حمید مستشاری و مهندس فرامرز یغمائی را که از خیران مشهد بودند وارد دانشگاه کردند و گروهی را تشکیل دادند که در حوزه ساخت‌وساز دانشگاه فعالیت می‌کردند. نام گروه، همیاران عمران دانشگاه بود. مرحوم علی باقرزاده زمینی را به دانشگاه داده بودند و دانشگاه نیز برنامه ساخت آن را داشت. مرحوم باقرزاده نیز هفته‌ای یک روز به دانشگاه می‌آمدند و اتاقی در کنار اتاق ریاست دانشگاه داشتند. اینجانب که در این زمان بازنشسته شده بودم؛ ریاست دانشگاه فرمودند که من نیز در همان اتاق حضور و همکاری‌هایی داشته باشم. بعد از مدتی به آقای دکتر عبدالرضا باقری پیشنهاد دادم برای بررسی سوابق فعالیت‌ها به دبیرخانه دانشگاه بروم و سابقه فعالیت‌های خیرانه را استخراج کنم. پس از حدود سه هفته فعالیت در دبیرخانه دانشگاه، اسنادی را مشاهده کردم که مرتبط با فعالیت‌های نیکوکارانه خیرانی بود که با دانشگاه فردوسی مشهد ارتباط داشته‌اند. در سال ۱۳۸۱ آقای دکتر باقری، ریاست دانشگاه ایده‌ای را مطرح کردند که گروه همیاران عمران به‌عنوان یک نهاد به ثبت شرکت‌ها معرفی شود. من نیز مدارکی را که از دبیرخانه تهیه کرده بودم در اختیار ایشان قرار دادم و در این زمان موضوع ثبت یک مؤسسه مطرح شد که قرار بود کارهای گروه همیاران عمران را انجام دهد.

شما با ستاد همیاران عمران دانشگاه هم همکاری داشتید؟

خیر، من تنها با مرحوم علی باقرزاده هم‌اتاق بودم. البته آنان را می‌شناختم اما فعالیتی در آن گروه نداشتم.

با توجه به آنکه پس از فعالیت‌های گروه همیاران عمران دانشگاه مقرر شد که بنیادی تأسیس شود، لطفاً از مراحل اخذ مجوز ثبت شرکت‌ها و نام‌گذاری بنیاد دانشگاهی فردوسی مطالبی را مطرح بفرمایید.

آقای دکتر عبدالرضا باقری به اداره ثبت شرکت‌ها نامه‌ای نوشتند که عده‌ای از خیران می‌خواهند شرکتی را ثبت کنند. من نیز به دنبال این کار رفتم. ثبت شرکت‌ها پاسخ دادند که شما نمی‌توانید لفظ و اصطلاح بنیاد را به کار ببرید. مجدداً نامه درخواستی نوشتیم؛ حتی شخصاً نزد فرماندار وقت مشهد رفتم اما کارها نتیجه نمی‌داد. به تهران سفر کردم و به وزارت کشور رفتم و درخواست را دادم؛ درخواست ما این بود که عده‌ای از خیران جمع شده‌اند و می‌خواهیم بنیادی تأسیس کنیم برای فعالیت‌های خیرانه در داخل دانشگاه. وزارت کشور با استانداری خراسان رضوی نامه‌نگاری کرد و من همچنان دنبال این موضوع بودم تا اینکه ثبت شرکت‌ها به من اطلاع داد که ما باید در کنار معرفی هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره، یک هیئت‌مؤسس نیز تشکیل دهیم. ما این کار را انجام دادیم و مجدداً درخواست خودمان را به ثبت شرکت‌ها ارسال کردیم.

در معرفی نامه‌ای که برای ثبت شرکت‌ها ارسال کردید، اعضای هیئت‌مؤسس چه کسانی بودند و چگونه انتخاب شدند؟

من موضوع درخواست ثبت شرکت‌ها را با آقای دکتر باقری در میان گذاشتم. مقرر شد سه نفر از خیران اعضای گروه همیاران عمران دانشگاه و سه نفر از اعضای دانشگاه که جمعاً گروه شش نفره‌ای را تشکیل می‌دادند به عنوان هیئت مؤسس انتخاب شوند. از گروه همیاران عمران دانشگاه، مرحوم علی باقرزاده، مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی و مهندس حمید مستشاری و از اعضای دانشگاه نیز دکتر عبدالرضا باقری، رئیس دانشگاه، دکتر حسن حاجی کاظمی، معاون وقت طرح و برنامه دانشگاه و اینجانب علیرضا ناظری از اعضای هیئت علمی دانشگاه معرفی شدیم.

در آن درخواست چه نامی برای نخستین بار برای بنیاد دانشگاهی فردوسی انتخاب شد؟

ما ابتدا نام بنیاد دانشگاه فردوسی مشهد را انتخاب کردیم و آقای دکتر باقری نیز در نامه‌ای همین عنوان را نوشتند و درخواست مجددی را از طریق ثبت شرکت‌ها به تهران ارسال کردیم. یک ماه بعد پاسخ درخواست آمد و منفی بود. من نزد رئیس ثبت شرکت‌ها رفتم که دلیل چیست؟ ایشان پاسخ داد که شما لفظ بنیاد را در کنار اسمی خاص آورده‌اید و این مجوز نمی‌گیرد؛ بنابراین ما باید نام را تغییر می‌دادیم. نزد آقای دکتر کامران داوری، معاون وقت دانشجویی دانشگاه رفتم و با مشورت ایشان نام را تغییر دادیم. ایشان گفتند لفظ دانشگاه را به دانشگاهی تغییر دهید و نام مشهد را هم بردارید، بنابراین عنوان تبدیل

شد به بنیاد دانشگاهی فردوسی. مجدداً نامه‌ای ارسال کردیم و پس از دو هفته مجوز را دریافت کردیم و موفق شدیم که در سال ۱۳۸۳ نخستین بنیاد دانشگاهی پس از انقلاب را تأسیس کنیم.

اساسنامهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی را چگونه تدوین کردید؟

پس از اخذ مجوز و ثبت بنیاد دانشگاهی فردوسی، مقرر شد اساسنامه‌ای تنظیم کرده و به ثبت رسانیم. آقای دکتر عبدالرضا باقری مسئولیت انجام این کار را بر عهدهٔ من گذاشتند. من نیز با استخراج و مطالعهٔ برخی اساسنامه‌ها، متن پیش‌نویسی را نوشتم. متن پیش‌نویس را از الگوی اساسنامه‌های موجود که در حوزه‌های دیگر فعالیت داشتند گرفتیم؛ چون تا آن زمان هنوز بنیادی شکل نگرفته بود. البته از ظرفیت فکری آقای دکتر باقری نیز بسیار استفاده کردیم. با این حال متن اولیهٔ اساسنامه را نوشتم. جلساتی با هیئت‌مؤسس هم داشتیم. در این زمان هستهٔ اولیهٔ هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره تشکیل شد؛ یعنی تمامی کسانی که در ستاد همیاران بودند به عضویت هیئت‌امنا درآمدند. ابتدا ۱۵ نفر و بعد به ۲۱ نفر تبدیل شد، در حال حاضر هم که ۳۱ نفر هستند. اساسنامه نیز به نظر اعضا رسید و اینجانب در جایگاه نخستین مدیرعامل بنیاد انتخاب شدم. با این حال پیش‌نویس اولیه را چندین بار که از طرف ثبت شرکت‌ها به آن ایراد گرفته شده بود با مشورت آقای دکتر باقری تنظیم و تکمیل کردیم.

باتوجه به حضور پیوسته‌ای که شما در بنیاد داشته‌اید، دوره‌ای را در ذهن دارید که ساختار یا نهادی برای بنیاد مسئله‌ای ایجاد کند؟ رابطه بنیاد با مدیریت دانشگاه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بنیاد و دانشگاه به هم پیوسته هستند. بنیاد تأسیس شد برای ارتقای دانشگاه؛ باین وجود در برخی زمان‌ها مواردی پیش می‌آمد، زمانی که ما در حال ساخت خوابگاه پردیس ۷ بودیم در فاصله سال‌های ۸۸ تا ۹۱ با مشکل مالی مواجه شدیم. روزی معاون آموزشی وقت وزارت علوم و دولت دهم به دانشگاه فردوسی مشهد آمدند. من نیز نزد ایشان رفتم و درخواست کمک مالی جهت ساخت خوابگاه کردم. ایشان از خوابگاه بازدید کردند و گفتند نامه درخواستی بنویسید. نامه‌ای نوشته شد. پس از مدتی پیگیری کردم تا اینکه گفتند وزارت علوم مبلغ یک میلیارد تومان کمک کرده و به حساب دانشگاه واریز شده است؛ آن موقع متوجه شدیم که دانشگاه این مبلغ را دریافت کرده است و بدون اطلاع بنیاد قرار است آن را برای هزینه‌های دیگری صرف کند که با پیگیری‌هایی که انجام شد مشکل رفع شد. در مجموع همواره همان طور که ذکر شد در ادوار مختلف، بنیاد و دانشگاه در کنار هم بوده‌اند. هسته اولیه بنیاد در دوران ریاست آقای دکتر عبدالرضا باقری شکل گرفت و پس از آن بنیاد ارتباط بسیار خوبی با رؤسای وقت دانشگاه داشته است.

اهم فعالیت‌های ۱۷ ساله بنیاد دانشگاهی فردوسی از بدو تأسیس تاکنون کدام است؟

این بنیاد در زمان ریاست آقای دکتر باقری به پیشنهاد ایشان در حالی که

هیچ بنیاد دانشگاهی در ایران وجود نداشت به ثبت رسید که پس از ثبت آن و شروع فعالیت بنیاد در سال ۱۳۸۳، سایر دانشگاه‌ها با تماس تلفنی یا گروه‌های ۳ تا ۵ نفره به مشهد آمدند تا اطلاعاتی را در اختیار آن‌ها قرار داده و از روی آن الگوبرداری کنند. باید گفت که از بیش از ۷۵ بنیاد دانشگاهی که تاکنون تأسیس شده است. قریب یک‌سوم آن‌ها در سال‌های اولیه و حتی سه چهار سال اخیر به مشهد مسافرت یا به صورت تلفنی تماس حاصل کردند تا راهکارهای لازم را طی کنند. ضمناً فتوکپی اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی به برخی از آن‌ها داده شده است. لازم به ذکر است که دومین بنیاد دانشگاهی، بنیاد حامیان دانشکده فنی دانشگاه تهران است که پس از تماس‌های بسیار زیاد با بنیاد دانشگاهی فردوسی، توانستند آن را در سال ۱۳۸۵ به ثبت برسانند. ضمناً دانشگاه تهران نیز با تماس‌های مداوم، بنیاد حامیان دانشگاه تهران را در سال ۱۳۹۳ به ثبت رسانید.

فعالیت‌های ۱۷ساله بنیاد به شرح زیر است:

۱. ساخت ۷ مجتمع خوابگاهی و رفاهی به مساحت بیش از سی هزار متر مربع خوابگاهی که بیش از دو هزار تخت را شامل می‌شود. ضمناً یک خوابگاه هم به مساحت خوابگاه‌های ۵ و ۷ که فعلاً در حال ساخت است؛
۲. جلب پشتیبانی نیکوکاران در زمینه کمک به ارتقای سطح علمی دانشگاه فردوسی و همچنین ایجاد امکانات رفاهی و تشویقی دانشجویان؛

۳. اعطای وام ضروری و کمک‌هزینه تحصیلی به دانشجویان بی‌بضاعت؛
۴. کمک به پرداخت تمام یا بخشی از شهریه برخی از دانشجویان نیازمند؛
۵. کمک به پرداخت اجاره‌بهای خوابگاه بعضی از دانشجویان پسر دوره شبانه؛
۶. معرفی و درمان تمامی دانشجویان بی‌بضاعت یا کم‌بضاعت دانشگاه به پزشکان متخصص؛
۷. تحت پوشش قراردادن شارژ کارت تغذیه دانشجویان نیازمند در هر نیمسال تحصیلی.

مصاحبه یازده^۱

خانم دکتر فاطمه هادوی

عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

من متولد ۱۰ دی‌ماه ۱۳۲۸ در بیرجند هستم. کارشناسی خودم را در رشته زمین‌شناسی در سال ۱۳۵۲ اخذ کردم. پس از دریافت لیسانس در سازمان زمین‌شناسی کشور در تهران مشغول به کار شدم و پس از ۳ سال به انگلستان رفتم و تحصیلات مقطع دکتری را در دانشگاه لندن گذراندم. از سال ۱۳۵۶ تا سال ۱۳۶۰ دوره دکتری را سپری کردم و مجدد به سازمان زمین‌شناسی کشور بازگشتم و از سال ۱۳۷۳ به دانشگاه فردوسی مشهد آمدم و به‌عنوان عضو هیئت‌علمی کار خودم را شروع کردم. در سال ۱۳۷۸ به مقام دانشیاری رسیدم و در سال ۱۳۸۲ موفق به دریافت مقام استاد تمامی شدم و از سال ۱۳۹۷ نیز از گروه آموزشی زمین‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد بازنشسته شده‌ام. در حال حاضر همکاری‌های پیوسته‌ای را با بنیاد دانشگاهی فردوسی دارم.

چگونگی آشنایی خودتان با بنیاد دانشگاهی فردوسی را توضیح دهید،

چگونه وارد هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد شدید؟

۱. ششم تیرماه ۱۴۰۰، ساعت ۸ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

قبل از ورود به بنیاد، هنرستانی برای دخترانی با نیازهای ویژه ذهنی با مشارکت اینجانب و سازمان نوسازی و تجهیز مدارس کشور در دست ساخت بود. در همین زمان سازمانی مردم‌نهاد نیز با عنوان «همیاران استثنائی» فعالیت داشت که جهت همکاری با آموزش و پرورش استثنائی خراسان رضوی بود و من هم به‌عنوان یکی از اعضای هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره آن انجمن فعال بودم. عوامل فوق سبب شد که به همیاری با دانش آموزان با نیازهای ویژه علاقه‌مند شوم. در این راستا فکر کردم چنانچه بشود همین کار را در دانشگاه با این قبیل دانشجویان انجام داد، خوب است. برای عملی کردن این مسئله در دانشگاه حداقل به اتاقی برای دفتر کار نیاز بود. پس از جستجو، به بنیاد دانشگاهی فردوسی که در آن زمان دفتری روبه‌روی دانشکده ادبیات داشت، هدایت شدم. سپس با شادروان علی باقرزاده که در آن زمان ریاست هیئت‌مدیره بنیاد را به‌عهده داشتند و با من آشنایی خانوادگی داشتند، تماس گرفتم و در این خصوص صحبت کردم. پس از آن از من دعوت شد تا در جلسه هیئت‌مدیره بنیاد شرکت کنم. در آن جلسه آقایان علیرضا ناظری (مدیرعامل)، علی باقرزاده (رئیس هیئت‌مدیره)، عباس حکیمیان، مهندس فرامرز یغمائی و مهندس حمید مستشاری تشریف داشتند که در آن جلسه درباره دانشجویان با نیازهای ویژه و تعداد آن‌ها سؤالاتی شد و من هم توضیح دادم. با توجه به مسائل عنوان‌شده، در ساختمان بنیاد اتاقی در اختیار من گذاشتند که آن اتاق، تجهیز و کار ما شروع شد. بعد از چند هفته آقای ناظری با من تماس گرفتند و گفتند که به‌عنوان عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد برگزیده شدم. این خبر مرا کمی متعجب

کرد و نمی دانستم که تا چه اندازه می توانم در این راستا مؤثر باشم، اما آن را به فال نیک گرفتم و از آنجا که همیشه دوست داشتم در کارهای نیکو مفید باشم، پذیرفتم؛ زیرا می توانستم در کنار انسان های خیر و باتجربه در این راه تجربه ای کسب کنم.

انتخاب تان برای هیئت مدیره هم بدون اطلاع شما بود و حتی بدون آنکه کاندیدا شوید؟ چون میتنی بر اساسنامه بنیاد افراد باید ابتدا عضو هیئت امنا باشند و بعد از کاندید شدن و رأی آوردن به هیئت مدیره ورود یابند.

بله، درست است؛ افراد باید ابتدا عضو هیئت امنا شوند و پس از کاندید شدن و رأی گیری به عضویت هیئت مدیره در آیند. البته آن روز از کم و کیف این انتخاب مطلع نبودم، ولی بعدها خانم عذرا برزگر، عضو قدیمی هیئت مدیره که خواهرزاده مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی (رئیس هیئت امنای وقت) بودند به من گفتند که در جلسه هیئت امنا مرا به عنوان یکی از افراد هیئت مدیره به مرحوم مهندس شهرستانی پیشنهاد کردند و ایشان گفتند که ابتدا بایستی عضو هیئت امنا باشم، سپس مرحوم علی باقرزاده مرا معرفی کردند و بدین طریق به عضویت هیئت امنا و سپس جایگزین خانم برزگر در هیئت مدیره شدم. ورود من از سال ۱۳۸۵ به بنیاد بود. ابتدا که وارد بنیاد شدم از من خواستند که وارد کمیته های فرهنگی و روابط عمومی شوم. من به خاطر مشغله کار دانشگاهی عذرخواهی کردم. البته بعداً به عنوان یکی از اعضای کمیته پژوهشی نیز معرفی شدم. در سال ۱۳۸۵ بنیاد خوابگاه پردیس ۵ را ساخت و مبلغ زیادی بدهی داشت. روال کار بدین شکل بود که هر کدام از سوئیت های ساخته شده با معرفی خیری که مبلغ ۵ میلیون تومان کمک کرده بود به

نامی که او پیشنهاد می‌کند، نام‌گذاری شود. در آن زمان ۲۴ سوئیت بدون نام‌گذاری وجود داشت. من پیشنهاد کردم که برای نام‌گذاری سوئیت‌های باقیمانده تبلیغ کرده و در مقابل، همان رویه نام‌گذاری را اجرا کنیم. این مسئله پذیرفته شد و آقای مهندس حمید مستشاری پیشنهاد کردند که اولین سوئیت به نام من باشد و من که در آن هنگام به‌خاطر ساخت هنرستان دخترانه، محدودیت‌هایی داشتم، با اصرار ایشان پذیرفتم. درحقیقت فعالیت من در بنیاد از همان روز و به‌صورت جدی‌تری شروع شد. با افراد زیادی تماس گرفتم و آن‌ها در این خصوص کمک کردند، البته غالب آن‌ها را بانوان تشکیل می‌دادند. مطمئناً از این طریق تعداد افراد بیشتری نیز با بنیاد آشنا می‌شدند.

شما تنها بانویی هستید که در مقام قائم‌مقامی بنیاد ایفای نقش کرده‌اید، محوری‌ترین اقدامات خودتان را در این دوران تشریح بفرمایید.

در این مدت علاوه بر انجام بخشی از کارهای اداری و روابط عمومی به‌عنوان نماینده بنیاد در اکثر کمیته‌ها؛ فرهنگی اجتماعی، علمی پژوهشی، روابط عمومی، مشارکت‌های مردمی، بورس‌های تحصیلی شرکت می‌کردم. یک جلسه هم با کمیته بانوان دانشگاه داشتم. گرچه دوران این کار اجرایی در حدود یک سال و کوتاه بود؛ تجربیات زیادی را کسب کردم و همیشه سعی داشتم که بنیاد مرجعیت و استقلال خود را حفظ کند. پس از این به‌جز کمیته پژوهشی رسماً در هیچ‌گونه کمیته دیگری عضو نبودم؛ اما آمادگی خود را برای خدمت در راستای موارد مندرج در اساسنامه بنیاد اعلام داشتم و در این کار تا حدی موفق بودم.

پس از قائم‌مقامی در کدام بخش اجرایی بنیاد به انجام کارهایتان ادامه دادید؟
 پس از آنجا، من در بخش کمیته پژوهش فعالیت‌های خودم را ادامه
 دادم؛ در این کمیته افراد برجسته و باتجربه‌ای که عضو هیئت علمی
 دانشکده‌های مختلف دانشگاه فردوسی هستند، حضور دارند. در حال
 حاضر نیز مسئول کمیته روابط عمومی هستم.

اقدامات اصلی و کاستی‌های کمیته پژوهش را در چه اموری می‌دانید؟

کمیته پژوهشی علاوه بر بررسی کارهای پژوهشی ارجاع شده به بنیاد از
 طرف هیئت‌مدیره غالباً متمرکز بر هر موضوع پژوهشی است؛ اهدای
 جوایز سالانه به دانشجویان برتر که خود موجب ارتقا و تشویق همه
 دانشجویان است و دیگری انتخاب استاد برجسته دانشگاه فردوسی مشهد
 که بر اساس شیوه‌نامه مدون توسط کمیته مذکور صورت می‌گیرد. این
 مسئله علاوه بر تقدیر از اساتید برتر، موجب ارتقای کیفیت آموزشی و
 پرورشی دانشجویان خواهد بود. البته این نوع گزینش دقت نظر زیادی را
 می‌طلبد و با انتخاب استاد نمونه دانشگاه متفاوت است.

فراز و فرودهای بنیاد دانشگاهی فردوسی را در طول این سال‌ها چگونه
 ارزیابی می‌کنید و مهمترین مسئله حال حاضر بنیاد دانشگاهی فردوسی را
 چه می‌دانید؟

بنیاد از ابتدای تأسیس تاکنون در ساخت‌وساز و حوزه‌هایی چون
 آموزش، پژوهش، رفاهی فعالیت‌هایی داشته و تا حدی موفق بوده است،
 اما از موفق‌ترین آن‌ها می‌توان به ساخت‌وساز خوابگاه‌ها که اساساً

زندگی رفاهی دانشجو را تشکیل می‌دهد، اشاره کرد. البته باید گفت که امکان جذب کمک‌های مردمی در ساخت خوابگاه‌ها بیشتر است و کمک به آموزش و پژوهش برای عامه مردم تا حدی نامأنوس است؛ زیرا دانشگاه را محل تحصیل دانشجویان با استعداد می‌دانند و معتقدند که آن‌ها نیاز چندانی به آموزش ندارند، درحالی که آسیب‌هایی که در نتیجه کمبود هر کدام از موارد رفاهی، آموزشی، پژوهشی برای دانشجویان پیش می‌آید، بهتر است در نظر گرفته شود. از این‌رو دانشجو احتیاج به حمایت درخور توجه دارد. به نظر من بنیاد را با توجه به اینکه مؤسسه غیرانتفاعی، غیردولتی و غیرسیاسی است بایستی به مردم معرفی کرد که این نیاز به روابط عمومی قوی دارد که می‌تواند توسط خود خیران محترم، دانشگاهیان و دانشجویان نیز فرهنگ‌سازی شود. شایان ذکر است حمایت دانشجویان فارغ‌التحصیل دانشگاه فردوسی مشهد که در داخل و خارج از کشور سکونت دارند خود می‌تواند گام مؤثری در شناخت این بنیاد نیکوکارانه باشد.

کارآفرینی برای دانشجو خود نیز مورد دیگری است که توسط بنیاد و با حمایت نیک‌اندیشان محترم اجراشدنی است. با اینکه فعالیت نیک‌اندیشان و نیکوکاران فعال در بنیاد دانشگاهی فردوسی که خالصانه و آگاهانه عمل کرده‌اند منجر به انجام کمک‌های مفیدی برای دانشگاه فردوسی بوده است، ولی امید است همراه با گذشت زمان و افزایش نیازهای دانشگاه، گام‌های بیشتری در این خصوص برداشته شود که آن هم با امید و توکل به خدا و پشتوانه مردمی انجام خواهد شد.

مصاحبه دوازده^۱

آقای مهندس فرامرز یغمائی

عضو هیئت‌امنا و رئیس هیئت‌مدیره فعلی بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

متولد ۱۳۱۹ در تهران هستم. با وجود تولد در تهران، بزرگ‌شده مشهد می‌باشم. تحصیلات خودم را در دانشگاه پلی تکنیک انجام داده‌ام. در حال حاضر بازنشسته هستم. از ابتدای شکل‌گیری بنیاد نیز در آن حضور داشتم و در حال حاضر نیز رئیس هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی هستم.

همکاری شما با بنیاد از چه زمانی آغاز شده است؟

از صفر؛ یعنی زمانی که هنوز بنیاد شکل نگرفته بود من در گروه همیاران حضور داشتم. موضوع هم از یک ناهنجاری شروع شد؛ ناهنجاری درباره یک دانشجوی دختر نوبت دوم به دلیل آنکه خوابگاه به آن‌ها تعلق نمی‌گرفت. پس از طرح این موضوع بود که با مهندس حمید مستشاری به دانشگاه آمدم و گروه همیاران شکل گرفت و من نیز عضوی از آن بودم. عامل اصلی و محوری در پیگیری این موضوع آقای

۱. ۱۷ مرداد ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۰ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

مهندس مستشاری بود که گروه اولیه شکل گرفت. البته ما وقتی آمدیم این گروه هنوز شکل نگرفته بود. من با آقای مهندس مستشاری از دوران تحصیل آشنا بودم و بعد از آمدن به مشهد نیز هر دو در شرکتی سهام‌دار بودیم. آن، شرکتِ فرش مشهد بود و قرار شده بود بخشی از سودهای سالیانه شرکت برای کارهای عام‌المنفعه هزینه شود. ما وقتی به دانشگاه آمدیم، مرحوم حاج آقای علی باقرزاده و مهندس سیدجواد شهرستانی هم در آن حضور یافتند. ابتدای امر نیز قرار شد خوابگاهی ساخته شود و آن خوابگاه بشود برای دانشجویان دختر نوبت دوم. زمین را دانشگاه داد و هزینه‌ها را هم گروه همیاران عهده‌دار شد؛ در آغاز کار ما نه برنامه‌ریزی دقیقی برای زمان ساخت داشتیم و نه برآورد مالی دقیقی. پس از مدتی برای نظم و انسجام در کار، دکتر عبدالرضا باقری که آن زمان رئیس دانشگاه بودند پیشنهاد ایجاد و تشکیل سازمانی را دادند و نام این سازمان شد بنیاد دانشگاهی فردوسی.

لطفاً درباره انتخاب نام‌های همیاران و بنیاد دانشگاهی فردوسی توضیحی بفرمایید. همگی اعضا با این عناوین موافق بودند؟

ما وقتی وارد کار شدیم گروهی که بعد می‌شود گروه همیاران عمران دانشگاه اسمی نداشت. در جلسه دوم بود که دکتر حسن حاجی کاظمی، معاون وقت دانشگاه یا مهندس محمدرضا قانع، مدیر ساختمان‌های دانشگاه پیشنهاد دادند بیایید برای این گروه نامی انتخاب کنیم، همان‌جا اسم همیاران انتخاب شد؛ همیاران یعنی گروهی که همیاری می‌کنند

برای کاری خاص. در گروه همیاران نیز همگی ما با رابطه‌ی دوستانه در کنار همدیگر قرار گرفته بودیم و رئیس و مدیری نبود اما از آنجا که مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی بزرگ ما بودند ایشان محوریت را در دست داشتند.

در خصوص نام بنیاد دانشگاهی فردوسی نیز در ابتدا در یکی از جلسات پیشنهاد داده شد که اصطلاح بنیاد گذاشته شود، آقای دکتر باقری، آقای دکتر ناظری را به نام مدیرعامل به جمع ما اضافه کردند و مقرر شد کارهای اجرایی و اداری برای ثبت را ایشان تقبل کنند. آقای ناظری زحمات زیادی را کشیدند و سفرهای متعددی به تهران و وزارت کشور داشتند که بنیاد را به ثبت رساندند. در خصوص نام نیز همگی ما می‌خواستیم عنوان فردوسی در نام بنیاد باشد.

هدف گروه همیاران عمران دانشگاه در ابتدا تنها ساختن خوابگاه بوده است؟

بله، هدف تنها احداث ساختمانی برای دانشجویان دختر نوبت دوم بود. البته بعد از ساخت، ما متوجه شدیم طبق قوانین آموزشی که درست شده و تفکیک دانشجویان به روزانه و شبانه، امتیازات دانشگاه به هر گروه متفاوت است و بنابراین باز هم خوابگاه به دختران گروه شبانه تعلق نمی‌گیرد. آقای علیرضا ناظری با مهندس علی مشارزاده ارتباطی داشتند و از خلال این ارتباط بود که مهندس علی مشارزاده ساختمانی داشتند آن را به بنیاد دانشگاهی فردوسی هدیه دادند. در ساختمان‌اهدایی ایشان تغییراتی دادیم و این خوابگاه را به دانشجویان دختر نوبت دوم اختصاص

دادیم. این ساختمان که به نام خوابگاه مریم نام گذاری شد، نخستین ساختمانی بود که بنیاد در خارج از پردیس دانشگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم تجهیز کرده بود.

پس از شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی، تمامی اعضای گروه همیاران به عضویت بنیاد دانشگاهی فردوسی درآمدند؟ لطفاً راجع به ساختار مدیریتی بنیاد توضیحاتی بفرمایید.

بله، تقریباً همگی در هیئت‌امنا عضو شدند به اضافه تعداد دیگری که بنا بر پیشنهاد گروهی مرحوم علی باقرزاده و مرحوم سیدجواد شهرستانی و مهندس حمید مستشاری به هیئت‌امنا اضافه شدند و ۳۱ یا ۳۲ نفر به‌عنوان مجمع عمومی هیئت‌امنا تعیین شدند و هیئت‌مدیره نیز بر اساس رأی‌گیری از دل همین مجمع بیرون می‌آید، هیئت‌مدیره در حقیقت مجری تصمیمات مجمع عمومی است. هیئت‌امنا نیز در این ساختار همیشه ثابت و صاحبان اصلی مجمع عمومی هستند. هیئت‌مدیره نیز از میان اعضا یا از بیرون مجمع مدیرعامل انتخاب می‌کند. با این حال ما امسال تصمیم گرفتیم که گروه شماره دومی تشکیل دهیم به اسم اعضای افتخاری هیئت‌امنا. البته این موضوع هنوز در اساسنامه وارد نشده است. اعضای افتخاری افرادی خواهند بود که می‌توانند در جلسه مجمع عمومی که به صورت سالانه برگزار می‌شود حضور یابند؛ البته اعضا بدون حق رأی شرکت خواهند کرد؛ همچنین قرار است با توجه به کم‌شدن برخی از اعضای مجمع عمومی هیئت‌امنا که یا خودشان استعفا داده‌اند یا به رحمت خدا رفته‌اند، اعضای هیئت‌انمای جدید از میان

اعضای افتخاری چند نفری را انتخاب کنند که این افراد به جمع هیئت‌امنا بپیوندند تا مجمع با عضویت ۳۲ نفر تکمیل شود.

در طول این دوران، بنیاد دانشگاهی فردوسی با مدیریت دانشگاه زاویه‌ای نداشته است؟

هنر بنیاد این است که در طول این سال‌ها از محبت دانشگاه بهره برده است. خب در ساخت خوابگاه اولی که ما می‌ساختیم دانشگاه به ما کمک کرد. ما از کمک‌های مردمی هم برای ساخت آن خوابگاه استفاده کردیم، حتی از صندوق رفاه دانشجویی که دکتر امید مدیریت آن را عهده‌دار بودند به ما کمک کردند. دانشگاه هم در آن زمان هرآنچه در انبارها داشت از مصالح و آهن در اختیار ما گذاشت و بالاخره نخستین خوابگاه این‌گونه ساخته شد. برای ما دانشجوی و رفاه او مهم است، فرقی نمی‌کند نوبت اول باشد یا شبانه.

باوجود تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی و ترسیم برنامه‌های جدید در اساسنامه، همچنان در فاصله سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ همان کارهایی دنبال می‌شود که جزء اولویت‌های گروه همیاران بوده است؛ دلیل چیست؟ این موارد در اساسنامه پیش‌بینی شده اما چون ساخت خوابگاه اول طول کشید ما مجبور به چنین رفتاری بودیم. هدف اصلی در سال‌های نخست تکمیل خوابگاه اول بود. پس از آنکه کار اول و اصلی ما به اتمام رسید، به کارهای دیگر نیز پرداختیم. ما پس از ساختن خوابگاه اول، شروع به ساخت خوابگاه دیگری کردیم چون نیاز بود. پس از ساختمان‌سازی‌ها

بود که ما دیگر نیاز کمتری به ساخت خوابگاه داشتیم و ذهنمان متمرکز شد بر موضوعات دیگر اهداف اساسنامه.

با توجه به حضور شما از ابتدای شکل‌گیری بنیاد، بنیاد دانشگاهی فردوسی چه فرازونشیب‌هایی را در طول این دوران تجربه کرده است؟ لطفاً دربارهٔ شکل‌گیری و حذف کمیته‌های بنیاد نیز توضیحاتی مطرح بفرمایید.

ما فرازونشیب زیادی در بنیاد نداشتیم؛ چون کارمان معلوم بود، همچنین مؤسسه‌ای غیرانتفاعی هستیم. در خصوص کمیته‌ها نیز همیشه همه چیز به اعضا بستگی داشته است. ما خیلی جدی نبودیم که همیشه این کمیته‌ها را فعال داشته باشیم. شما باید واقعیت را متوجه شوید، تعصب خاصی هم نداشتیم. هدف ما خدمت بود برای همین متمرکز شدیم بر تشکیل کمیته سلامت و کارهایی را برای سلامت و درمان دانشجویان شروع کردیم. ما همیشه به دنبال تفاهم با سیستم و کار برای اهداف دانشگاه و دانشجویان هستیم.

مصاحبهٔ سیزده^۱

آقای دکتر عباس یوسفی

عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیرهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی

لطفاً خودتان را معرفی بفرمایید.

متولد ۱۷ مرداد ۱۳۲۵ در شهر مشهد هستم. دوران ابتدایی را در مشهد بودم و تحصیلات متوسطه را در دبیرستان شاه‌رضای سابق گذراندم. تحصیلات دانشگاهی‌ام را در سال ۱۳۴۴ در دانشگاه ملی ایران (دانشگاه شهید بهشتی فعلی) در تهران ادامه دادم. رشتهٔ تحصیلی من شیمی بود. پس از فارغ‌التحصیلی در مقطع لیسانس در سال ۱۳۴۸ در دانشگاه ملی به‌دلیل آنکه مقاطع تحصیلی بالاتر در رشتهٔ شیمی در دانشگاه‌های ایران نبود، برای ادامهٔ تحصیل در سال ۱۳۵۰ از ایران خارج شدم، مقصد اولم فرانسه (پاریس) بود و بعد از آن به انگلستان مهاجرت کردم. من به صنعت شیشه و زیرشاخه‌های علمی آن (علم مواد) علاقه داشتم؛ برای همین مجبور شدم از رشتهٔ شیمی فاصله بگیرم و به‌سمت رشتهٔ مهندسی مواد بروم. شیشه و مسائل علمی آن برایم جذاب بود و چون این حوزه علمی در ایران ناشناخته بود تصمیم گرفتم تا تحصیلات خود را در این

زمینه ادامه دهم. هم‌زمان با گذراندن دوران تحصیلات تکمیلی در برخی از کمپانی‌های تولیدی و صنعتی بزرگ و معروف نیز مشغول به کار و کسب تجربه شدم. در سال ۱۹۷۵ میلادی (۱۳۵۴ش) پس از دریافت مدرک کارشناسی ارشد به ایران بازگشتم. پس از بازگشت به ایران و ازدواج، با دریافت پیشنهاد کاری از فرانسه و همچنین بورس تحصیلات تکمیلی هیئت‌امنای دانشگاه مشهد جهت همکاری با دانشکده مهندسی، مجدداً عازم فرانسه شده و به کار مشغول شدم و تحصیلات دکتری خودم را در فرانسه گذراندم. پس از پنج سال گذراندن دوران تحصیلات تکمیلی در فرانسه و دریافت دکترای دولتی از دانشگاه لوئی پاستور شهر استراسبورگ و یک سال پس از انقلاب به ایران بازگشتم. در ایران نیز در عرصه علمی و صنعتی کار خودم را ادامه دادم.

سابقه آشنایی و همکاری خودتان با بنیاد دانشگاهی فردوسی را توضیح دهید.

باتوجه به ارتباطات علمی و فعالیت‌های تحقیقاتی با دانشگاه و همچنین سابقه تدریس در دانشکده مهندسی و فعالیت‌های ارتباط صنعت و دانشگاه، نامه‌ای از آقای علیرضا ناظری دریافت کردم که در آن از من دعوت شده بود که به گروهی در دانشگاه فردوسی بپیوندم که فعالیت‌های عام‌المنفعه انجام می‌دادند. البته این گروه مدت‌ها بود که شکل گرفته بود و به نام گروه همیاران در دانشگاه فعالیت می‌کردند؛ بنابراین من در دوران شکل‌گیری گروه همیاران حضور نداشتم اما در

انتهای دوران کاری گروه همیاران و زمانی که می‌خواستند گروه همیاران را به بنیاد تبدیل کنند به آن گروه اضافه شدم. تقریباً جلسات انتهایی بود، درحقیقت در دوران گذار بود که من به بنیاد آمدم. در آن زمان گروهی به نام هیئت‌امنا متشکل از تعداد محدودی از علاقه‌مندان شکل گرفت و من نیز در آن حضور داشتم؛ از آن طریق نیز به عضویت در گروه هیئت‌مدیره در آمدم.

پس از شکل‌گیری و دریافت مجوز تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی، اعضای هیئت‌امنا چگونه انتخاب شده بودند؟

انتخاب هیئت‌مدیره در بنیاد همانند سایر تشکلهای توسط اعضای هیئت‌امنا و از میان افراد کاندید شده تعیین می‌شود. البته برخی از گروه همیاران، افرادی را که می‌شناختند جهت عضویت معرفی می‌کردند. این افراد معمولاً اشخاص شناخته شده و علاقه‌مند بودند که ضمن داشتن امکانات مالی و اقتصادی از افراد خیر جامعه نیز به حساب می‌آمدند. البته نوع نگاه اینجانب نسبت به مسائل اقتصادی متفاوت بود ولی خوشبختانه این توفیق را داشتم که در کنار این افراد برجسته و چهره‌های ماندگاری چون مهندس حمید مستشاری، مرحوم علی باقرزاده و مهندس سیدجواد شهرستانی قرار بگیرم و با این بزرگواران همکاری داشته باشم.

ساختار اداری و سلسله مراتب در بنیاد چگونه بود؟

بنیاد دانشگاهی فردوسی نهادی مردمی است، هدفش مطابق آنچه که در اساسنامه بیان شده در درجه نخست کمک به توسعه علمی و فرهنگی

دانشگاه فردوسی مشهد در جهت ارتقای کمی و کیفی آن و داشتن دانشگاهی برتر در سطح ملی و بین‌المللی است و ساختاری که در آن شکل گرفت نیز تثبیت چنین هدفی را دنبال می‌کرد. در ابتدای تأسیس، ما گروه هیئت‌امنا را داشتیم. از میان هیئت‌امنا بر اساس رأی‌گیری، هیئت‌مدیره انتخاب می‌شدند که من نیز این افتخار را داشتم که یکی از اعضای هیئت‌مدیره از ابتدای فعالیت بنیاد باشم. البته همانند سایر تشکلهای علاوه بر هیئت‌مدیره، مسئولیت و پیگیری کارهای اجرایی به‌عهده ریاست هیئت‌مدیره و مدیرعامل می‌باشد.

هیئت‌مدیره همیشه به‌صورت رأی‌گیری انتخاب می‌شده‌اند؟

بله، همیشه به همین صورت بوده است و اعضا طبق قانون برای مدت دو سال انتخاب می‌شده‌اند و پس از آن برای شکل‌گیری هیئت‌مدیره جدید مجدداً رأی‌گیری می‌شده است. البته در این ساختار برخی مانند ریاست دانشگاه و معاونت‌های آموزشی در هیئت‌امنا و معاون دانشجویی از طریق جایگاه حقوقی خویش در هیئت‌مدیره حضور داشته‌اند، اما حضور بقیه افراد از طریق رأی‌گیری و انتخاب انجام می‌گرفت.

ما در بخشی از طرح تاریخ شفاهی دانشگاهی فردوسی به این‌گزاره پرداخته‌ایم که بنیادهای عام‌المنفعه چگونه در کنار نهاد آموزش و دانشگاه در ایران قرار گرفته‌اند، به داده‌هایی نیز رسیده‌ایم؛ در اسناد و مدارک نیز به این نتیجه رسیده‌ایم که بنیاد دانشگاهی فردوسی به‌صورت نهادی منسجم، اولین بنیادی است که پس از انقلاب ۵۷ در یک دانشگاه شکل

گرفته است، بنیادی که شماره ثبت و ساختاری معین دارد. باتوجه به شناختی که از دانشگاه‌های ایران دارید، آیا شما با بنیادی همانند بنیاد دانشگاهی فردوسی برخورد کرده بودید؟

خیر، تا آنجایی که ذهنم اجازه می‌دهد و به خاطر دارم، البته شاید هم درست نباشد، ما پیش از انقلاب هم تشکل‌هایی مشابه بنیاد را در دانشگاه فردوسی که در آن زمان دانشگاه مشهد نامیده می‌شد داشتیم که احتمالاً ماهیت شکل‌گیری و اهداف آن متفاوت بود و در واقع این مدل از طریق دولت حمایت می‌شد که نهادینه و فرهنگ نشده بود. در هر صورت این بنیادها به هیچ عنوان ساختار و اهداف بنیادهای دانشگاهی کنونی را نداشته و نقش آن‌ها بیشتر مشابه صندوق‌های حمایتی بوده است.

پیش از حضور در بنیاد دانشگاهی فردوسی، الگویی از بنیادهای کشورهای اروپایی در ذهن شما بوده است؟

این مدل از بنیادها در دانشگاه‌های اروپایی در زمان تحصیل ما بسیار زیاد بودند و به شکل دیگری فعالیت می‌کردند. البته بعضی از آن‌ها در مقیاس بین‌المللی و به عنوان نهادهایی که وابسته به سازمان ملل یا سایر ارگان‌ها بودند به دانشجویان خدمات می‌دادند و برخی دیگر وابسته به صنایع یا نهادهای آموزشی تحقیقاتی بودند که بیشتر به دانشجویان تحصیلات تکمیلی یا دانشجویان برجسته خدمات خود را ارائه می‌کردند.

من در زمان تحصیل در انگلستان و فرانسه با برخی از این سازمان‌ها آشنا شدم. البته سایر تشکل‌های کوچکتر و با فعالیت‌های دانشجویی نیز بودند که توسط خود دانشجویان شکل می‌گرفت و از حمایت دانشگاه و سایر

ارگان‌ها و مخصوصاً صنایع نیز برخوردار بودند. در هر صورت شاید به جرأت می‌توان گفت که بنیادهایی با ماهیت و اهداف مشابه به آنچه که ما در بنیاد دانشگاهی فردوسی دنبال می‌کنیم، وجود خارجی نداشت و من هم بیشتر بر اساس مسئولیت‌پذیری اجتماعی در بنیاد حضور یافتم.

در کنار ساختار هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره، بنیاد کمیته‌های متعددی نیز دارد، این کمیته‌ها تحت نظارت هیئت‌مدیره به فعالیت می‌پردازند؟
بله، بنیاد کمیته‌هایی متعدد دارد. هدف از شکل‌گیری این کمیته‌ها بررسی دقیق‌تر و تخصصی‌تر مسائل مختلفی است که از طریق هیئت‌مدیره محترم به آن کمیته ارجاع می‌شود.

شما در کدام کمیته بیشتر عضویت داشته‌اید؟
من بیشتر در کمیته تحقیق و پژوهش فعالیت دارم.

کار کمیته تحقیق و پژوهش چیست؟

نهادهای و تشکل‌هایی که در زمینه علمی و پژوهشی فعالیت می‌کنند معمولاً با توجه به گستردگی مسائل مختلف، باید دارای زیرگروه‌های تخصصی متفاوتی باشند. این گروه‌های تخصصی قادر هستند تا با تهیه دستورات العمل‌ها، شیوه‌ها و استراتژی‌ها، خدمات کامل‌تر، بهتر و مناسب‌تری را در زمینه موارد علمی و پژوهشی که از طریق هیئت‌مدیره به کمیته ارجاع می‌شود ارائه کنند. ما در این کمیته بیشتر به دنبال همکاری با دانشگاه در جهت ارتقای کمی و کیفی بر سه موضوع متمرکز هستیم:

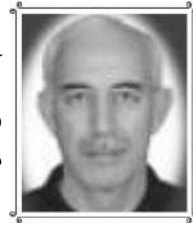
اول: تدوین سیاست‌های کمی و کیفی در مسائل تحقیقاتی و پژوهشی، جوایز تحصیلی دانشجویان ممتاز و بورس‌های تحصیلی دانشجویی.
دوم: تعیین معیارها و بررسی کارنامه اعضای هیئت علمی جهت انتخاب عضو هیئت علمی برجسته.
سوم: بررسی پروژه‌های تحقیقاتی که از بنیاد درخواست کمک مالی دارند.

کیفیت فعالیت‌های اجرایی و برنامه‌های بنیاد را در کمیته‌ها و حوزه‌های مختلف چگونه ارزیابی می‌فرمایید؟

همان‌طور که اشاره کردم بنیاد دانشگاهی فردوسی از ابتدا هدفی معین داشت؛ ما می‌خواستیم در عرصه علمی، باعث توسعه دانشگاه از نظر رفاهی و علمی و پژوهشی بشویم. ویژگی مهم بنیاد دانشگاهی فردوسی مردمی، غیرانتفاعی و غیردولتی بودن است؛ در حقیقت دولت پای خودش را از این ساختار بیرون کشیده است و همین امر یکی از نقاط قوت بنیاد است. در عرصه توسعه علمی در بنیاد کارهای متعددی نیز در این زمان‌ها انجام شده است؛ از خوابگاه‌سازی بگیریید تا بورس تحصیلی و جایزه اعضای هیئت علمی. کمیته‌های متعدد نیز شکل گرفت که هر کدام هدفی معین داشتند؛ از کمیته اجتماعی گرفته تا کمیته تحقیق و پژوهش. این اقدامات نشان می‌دهد که بنیاد در کارهای خود در کنار هدف، برنامه راهبردی نیز دارد. طبیعی نیز هست که نقاط قوت و کاستی هم داشته اما آنچه مهم است این موضوع است که بنیاد دانشگاهی فردوسی تلاش داشته و دارد که باعث توسعه علمی در دانشگاه فردوسی مشهد شود و بر اساس مسئولیت‌پذیری اجتماعی خود به ایفای نقش بپردازد.

بنیاد از نگاه رؤسا و معاونان دانشگاه فردوسی مشهد

باتوجه به متن اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی، در کنار اعضای حقیقی که عضو هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره بنیاد می‌شوند، رئیس و معاونان آموزشی و دانشجویی و فرهنگی (در حال حاضر معاون فرهنگی و اجتماعی و دانشجویی) دانشگاه نیز به‌عنوان اعضای حقوقی در جلسات هیئت‌مدیره بنیاد حضور می‌یابند. اهمیت حضور اعضای حقوقی از آن جهت است که مسئولان دانشگاه ضمن تشریح دقیق‌تر دغدغه‌ها و نیازهای دانشجویان می‌توانند تسهیل‌گری‌های اداری و اجرایی را نیز برای بنیاد فراهم سازند و این موضوع باتوجه به تصمیماتی که هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی در حوزه‌های مختلف دانشجویی مانند بورس یا خوابگاه اتخاذ می‌کنند، بسیار حائز اهمیت است. از همین جهت در کنار مصاحبه با پیش‌کسوتان و بنیان‌گذاران بنیاد دانشگاهی فردوسی، در این بخش، مصاحبه‌هایی با رؤسا و معاونان دانشجویی فرهنگی دانشگاه در ادوار مختلف شامل سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۴۰۰ گرفته شده است. در این مصاحبه‌ها از افراد خواسته شده تا ضمن تشریح تجربیات خود از شرکت در جلسات هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی باتوجه به اندوخته‌های خود در عرصه مدیریتی نیز به بیان نقش بنیاد دانشگاهی فردوسی، فرصت‌ها و ظرفیت‌سازی‌ها آن در ارتقای دانشگاه فردوسی مشهد بپردازند.

آقای مهندس محمدرضا قانع^۱

رئیس اداره ساختمان‌ها، معاون عمرانی و معاون اداری و مالی دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۸۴-۱۳۷۷

تجربه انجام کارهای مدیریتی و اجرایی در دانشگاه آن هم با بودجه‌های ناکافی دولتی باعث شد تا مدیران وقت دانشگاه برای اتمام طرح‌های مختلف از جمله طرح‌های عمرانی به تلاش برای استفاده از ظرفیت خیران روی آوردند. زمینه مؤثر این موضوع در دانشگاه فردوسی مشهد با حضور مرحوم حاج علی باقرزاده (بقا) در هیئت‌امنای دانشگاه فراهم شد؛ حضور ایشان و دیگر خیران سرشناس مشهد باعث شد تا با شکل‌گیری گروه همیاران عمران، دانشگاه فردوسی مشهد بتواند با جذب منابع خیرخواهانه به تکمیل طرح‌های خوابگاه‌سازی برای دانشجویان دختر نوبت دوم (دانشجویان شهریه‌پرداز غیرمشهدی) پردازد. عملکرد مثبت این گروه زمینه‌ساز آن شد تا در سال ۱۳۸۳، علاوه بر حوزه عمرانی (ساخت و ساز خوابگاه) در محورهای دیگر نیز فعالیت نمایند و در نهایت با شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی در سال ۱۳۸۳، تبدیل به نهادی قانونی و دارای شماره ثبت شوند. گروه همیاران عمران دانشگاه و پس از آن بنیاد دانشگاهی فردوسی با قرار گرفتن در

۱. ۲۷ مهرماه ۱۴۰۰؛ ساعت ۹ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

کنار ساختار رسمی مدیریت دانشگاه فردوسی مشهد از زمان شکل‌گیری تاکنون توانسته‌اند با فراهم کردن شرایط حمایتی مختلف، ارتقای وضعیت رفاهی و پژوهشی دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد را فراهم آورند. فعالیت‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی می‌تواند به عنوان یک نمونه موفق، الگویی باشد برای دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی در سطح ملی.

آقای دکتر علی حائریان^۱

رئیس کمیته علمی پژوهشی بنیاد دانشگاهی فردوسی و
معاون پژوهش و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۸۲-۱۳۷۷

پس از تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی، همکاری من با آن شروع و به تدریج جدی تر شد. در سال ۱۳۹۵ کمیته علمی پژوهشی بنیاد شکل گرفت و از ابتدا عضو آن بودم. پس از مدتی نیز مسئولیت این کمیته را عهده دار شدم. یکی از ویژگی های مهم بنیاد دانشگاهی فردوسی آن است که این بنیاد در محورهای مختلف با هدف ارتقای کمی و کیفی دانشگاه فردوسی مشهد به نقش آفرینی پرداخته است؛ از ساخت خوابگاه های دانشجویی متعدد تا اعطای بورس تحصیلی برای تشویق داوطلبانی که دانشگاه فردوسی را برای تحصیل انتخاب کرده اند. بنیاد در عرصه حمایت های علمی نیز تأثیر گذاری خوبی داشته که انتخاب عضو هیئت علمی برجسته به منظور ایجاد فضای مطلوب تدریس و کوشش برای ارتقای علمی دانشگاه از سال ۱۳۸۸ تا کنون و اعطای بورس های تحصیلی به دانشجویان از سال ۱۳۹۳ به بعد نمونه هایی از آن هستند. بر اساس تجربه ای که دارم به جرأت می توان گفت که اقدامات بنیاد دانشگاهی فردوسی در بالابردن روحیه دانشجویان و استادان دانشگاه نقش مؤثری داشته است.

۱. ۲۴ بهمن ماه ۱۴۰۰؛ مصاحبه به صورت آنلاین.

آقای دکتر حسن حاجی کاظمی^۱

معاون عمرانی دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۸۳-۱۳۷۶

اینجانب در ساختار مدیریتی دانشگاه ابتدا در حوزه معاونت عمرانی دانشگاه مشغول به فعالیت بوده‌ام؛ پس از آن به معاونت تازه تأسیس طرح و برنامه رفتم. در حال حاضر در چارت سازمانی دانشگاه، ما معاونت عمرانی نداریم. معاونت عمرانی دانشگاه، وظیفه‌اش در حوزه عمرانی و ساخت و ساز دانشگاه تعریف شده بود. ما در آن زمان مشغول ساخت و تکمیل پردیس دانشگاه و انتقال دانشکده‌های پراکنده شده در سطح شهر در مدل ساختاری و شکلی فعلی دانشگاه بودیم. در دهه هفتاد ما در دانشگاه با مشکل کمبود زیاد خوابگاه مواجه بودیم و باید برای این موضوع چاره‌اندیشی می‌شد. پس از مدتی، ایده تأسیس گروه همیاران عمران دانشگاه داده و بحث شد که از مشارکت افراد سرشناس در حوزه‌های عمرانی دانشگاه استفاده کنیم؛ هدف اصلی نیز مشارکت دادن افراد بیرون از دانشگاه در امور دانشگاه متناسب با اولویت‌ها و نیاز دانشگاه بود. در ابتدا مرحوم علی باقرزاده با این هدف به عضویت هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد درآمدند و پس از آن نیز افرادی دیگر به این جمع اضافه شدند. در آن زمان ما دغدغه اسکان دانشجویان

۱. ۱۶ آذرماه ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۲ ظهر در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

دختر نوبت دوم را داشتیم، همچنین مقرر شده بود تا معاونت دانشجویی نیز بر خوابگاه‌های خارج از دانشگاه نظارت داشته باشد. در این زمان خیران در کنار هم قرار گرفتند و مسئولیت ساخت خوابگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم را برعهده گرفتند و بسیار مسئولیت‌پذیرانه آن را پیگیری کرده و ساخت آن را دنبال می‌کردند. پس از سال‌ها فعالیت، زمینه‌های تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی فراهم شد و آقای دکتر عبدالرضا باقری، رئیس وقت دانشگاه نقشی محوری در انسجام قانونی آن داشتند. بنیاد دانشگاهی فردوسی در نهایت در سال ۱۳۸۳ مجوزهای قانونی ثبت و تأسیس خود را دریافت کرد و در ابتدا نیز مانند گذشته اولویت خود را بر ساخت خوابگاه متمرکز کرده بود. اینک در عرصه‌های مختلف دیگر هم نقش آفرینی دارد. به نظر اینجانب بنیاد به‌خوبی توانست نیاز وقت دانشگاه را رفع کند و دانشگاه نیز باید بتواند با نیازسنجی صحیح از ظرفیت بنیاد به‌خوبی استفاده کند.

آقای دکتر کامران داوری^۱

معاون دانشجویی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ و معاون فرهنگی اجتماعی و دانشجویی ۱۳۹۴-۱۳۹۶ دانشگاه فردوسی مشهد

اینجانب در سال ۱۳۸۰ قائم‌مقام آقای دکتر محمد کافی، معاون دانشجویی وقت دانشگاه بودم. در دو دوره زمانی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۵ در جایگاه معاون دانشجویی و در فاصله سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶ نیز در مقام معاون فرهنگی، اجتماعی و دانشجویی در جلسات هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور داشتم. در دوران نخست مدیریتی، ما گروهی را در دانشگاه تشکیل دادیم با عنوان همیاری دانشجویان که از جانب امور دانشجویی کارهای اجرایی آن انجام می‌شد؛ این گروه هدف‌اش کمک به دانشجویان کم‌بضاعت بود. من چنین الگویی را در دوران تحصیل‌ام در دانشگاه مک‌گیل در کانادا مشاهده کرده بودم. در دورانی که معاون دانشجویی دانشگاه بودم تصمیم گرفته شد تا گروه همیاری دانشجویان از نظر دایره کاری وسیع‌تر شود و ما توانستیم از تجربیات آن برای آینده استفاده بهتری کنیم. در همین دوران بود که بنیاد دانشگاهی فردوسی تأسیس شد؛ به خاطر دارم که در آن زمان ابتدا نام بنیاد دانشگاه فردوسی مشهد برای آن انتخاب

۱. ۲۶ مهر ۱۴۰۰؛ ساعت ۸ صبح در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

شده بود که این نام نتوانست مجوز بگیرد؛ زیرا اصطلاح بنیاد در کنار نامی حقوقی یعنی دانشگاه فردوسی مشهد قرار گرفته بود. زمانی که از این موضوع مطلع شدم پیشنهاد دادم نام را با اندکی تغییر به بنیاد دانشگاهی فردوسی تبدیل کنند و همین طور شد. بنیاد دانشگاهی فردوسی با این هدف تأسیس شد تا بتواند در عرصه‌های مختلف به دانشگاه فردوسی مشهد کمک کند و در حد توانایی خود زمینه‌های رشد کمی و کیفی آن را تسریع بخشد. بر همین اساس در همان زمان که دانشگاه برای دانشجویان دختر نوبت دوم نیاز جدی به خوابگاه داشت، بنیاد نیز تمام اهتمام خود را معطوف به ساخت خوابگاه کرد و در این امر نیز بسیار موفق بود. در کنار این امور در بنیاد گروهی هم تشکیل شد با عنوان کانون دانشجویی وابسته به بنیاد دانشگاهی فردوسی که در حوزه‌های روانشناسی، آموزش عمومی و حتی ورزش به دانشجویان کمک می‌کردند. بنیاد دانشگاهی فردوسی در طول این سال‌ها پشتیبان علم و فناوری در دانشگاه فردوسی مشهد بوده است. با توجه به نقشی که بنیاد دانشگاهی فردوسی دارد به نظرم در حوزه تصمیم‌گیری باید در جلسات شورای دانشگاه نیز حاضر شود و نقش سیاست‌گذاری‌اش در دانشگاه باید پررنگ‌تر باشد. همچنین بنیاد دانشگاهی فردوسی این توانایی را دارد که به موضوعات جدید نیز ورود پیدا کند و برای دانشگاه نیز موقعیتی اثبات‌شده فراهم کند، دانشگاه نیز باید چنین فرصتی را برای بنیاد فراهم آورد.

آقای دکتر سیدحسین سید موسوی^۱

معاون دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۹۲-۱۳۹۱

اینجانب از طریق دو مسئولیت کاری‌ام با بنیاد دانشگاهی فردوسی ارتباط و همکاری داشته‌ام، از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۲ که به مدت ۱۳ ماه معاونت دانشجویی دانشگاه را برعهده داشتم و نیمهٔ اسفند ۱۳۸۸ تا دی‌ماه ۱۳۹۲ که به‌عنوان مدیر دفتر ریاست و روابط عمومی دانشگاه فعالیت داشتم. من به‌عنوان کسی که فلسفه خوانده است معتقد هستم که هر چیزی بودنش بهتر از نبودنش هست؛ پس در ساختار اداری دانشگاه خوب است که ما بخش‌هایی را داشته باشیم که یاری‌رسان ساختار اصلی باشند. بنیاد دانشگاهی فردوسی چنین نقشی را در طول این سال‌ها در دانشگاه فردوسی مشهد داشته است. البته نقش بنیاد بالاتر از انجام کار خیر است. بنیاد دانشگاهی فردوسی در طول سال‌های حضورش در دانشگاه فردوسی مشهد در بخش‌های مختلف فعالیت کرده است و دانشجویان و اساتید از حضور و فعالیت‌هایش بهره برده‌اند. اینکه از دانشجویان کم‌بضاعت در حوزه‌های مختلف آموزشی و رفاهی و درمانی حمایت کرده است و در کنار دانشجویان نیز از اساتید در عرصه‌های پژوهشی و علمی، تقدیر کرده است.

۱. ۱۹ مهر ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۲ ظهر در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

من در سال‌هایی که در جلسات بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور داشتم، اشخاص متفاوتی را دیده‌ام؛ مانند مرحوم حاج آقای باقرزاده. آنچه برای من جالب بود این است که تمام افرادی که در بنیاد دانشگاهی فردوسی فعالیت می‌کردند، کارهای خیرخواهانه خود را بدون هیچ‌گونه چشم‌داشت و توقعی انجام می‌دادند.

موضوع مهم دیگر آن است که بنیاد دانشگاهی فردوسی نگاه و بینش چندبُعدی داشته که به نظرم بسیار مهم است. شاید بتوان مهمترین اقدام بنیاد را خوابگاه‌سازی‌ها معرفی کرد؛ در زمانی که بنیاد فعالیت‌های خود را آغاز کرده بود، دانشگاه برای دانشجویان نوبت دوم با این مسئله مواجه بود که به‌صورت قانونی نمی‌توانست خوابگاه در اختیار این دانشجویان قرار دهد، در این زمان بنیاد در دو محور فعالیت‌های بسیار خوبی را شروع کرد: ۱. خوابگاه‌هایی را در پردیس دانشگاه ساخت؛ ۲. در خارج از پردیس و در سطح شهر خیران، خوابگاه‌هایی را در اختیار دانشگاه قرار دادند؛ مانند خوابگاهی که در اندیشه بود یا خوابگاه ناظران. به نظرم در حوزه کمک‌های خیران ما باید به دو موضوع توجه داشته باشیم؛ چرا که ما خیران فراوانی داریم اما باید خیران را شناسایی کنیم که بنیاد در این امر به‌خوبی عمل کرده است و همچنین خیران را در مسیر درست و مورد نیاز هزینه کنیم که در این امر هم بنیاد دانشگاهی فردوسی بسیار خوب عمل کرده است.

آقای دکتر داور شاهسونی^۱

معاون دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۹۴-۱۳۹۲

در کشورهای توسعه‌یافته، کمک خیران مثلاً به دانشگاه یا نهادهای دیگر به‌عنوان یک ادای دین و یک وظیفه اجتماعی مورد توجه و تعریف قرار می‌گیرد و افراد به‌عنوان خوشبختی فردی به آن نگاه می‌کنند؛ این موضوع خود می‌تواند ملاکی باشد برای سنجش سطح رشد اجتماعی. من در دو دوره مدیریت با بنیاد دانشگاهی فردوسی ارتباط داشتم؛ در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۷ که مدیر دانشجویی دانشگاه بودم و به‌صورت ثابت در جلسات بنیاد حضور داشتم و دیگری در فاصله سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۴ که در مقام معاون دانشجویی در آن جلسات شرکت می‌کردم.

زمانی که در کنار خیران در بنیاد قرار می‌گرفتم احساس می‌کردم که این افراد کسانی هستند که از کاری که انجام می‌دهند لذت می‌برند، بدنه‌ای با روح بلند که به‌هیچ‌وجه به‌دنبال منافع شخصی نبودند. آن‌ها کسانی بودند که وقت و سرمایه خود را بدون هیچ منتی در اختیار دیگران قرار می‌دادند و این موضوع بسیار مهمی است.

۱. ۲۵ مهر ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۲ ظهر در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

جلسات بنیاد دانشگاهی فردوسی جلساتی بود که به خوبی و شفافی بلوغ فکری و بلوغ رفتاری در آن نمایان بود. به نظر من خیرانی که اعضای بنیاد دانشگاهی فردوسی را تشکیل می‌دادند، افرادی بودند که بزرگ‌شدن فکری را تجربه کرده بودند. من مهمترین کار بنیاد دانشگاهی فردوسی را در نقش آفرینی‌اش در حوزه خوابگاه‌ها می‌دانم؛ بنیاد در این حوزه وزنه بزرگی را بلند کرد. شما وقتی از مشکلات مطلع باشید می‌توانید اهمیت کار بنیاد دانشگاهی فردوسی را در حوزه خوابگاه‌سازی متوجه شوید. پردیس ۵ که بنیاد اهتمام ویژه‌ای برای ساخت آن داشت و موفق به انجام آن نیز شد، توانست حد بالایی از نیاز دانشجویان دختر نوبت دوم به خوابگاه را رفع کند. ویژگی ممتاز بنیاد دانشگاهی فردوسی آن است که استقلال دارد، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است و مهمتر آنکه افراد حاضر در آن با تمام وجود فعالیت‌های خیرخواهانه خویش را دنبال می‌کنند. به نظرم بنیاد اثر جمعی زیادی داشته است و علاوه بر این، ریشه قوی از لحاظ شخصیتی و معرفتی و اقتصادی دارد؛ درحقیقت اسکلتی محکم دارد. حضور خیران در بنیاد دانشگاهی فردوسی می‌تواند برای تمامی ما به مثابه الگویی باشد برای بزرگ‌شدن فکری و روحی.

به نظر من بنیاد دانشگاهی فردوسی نیاز به پوست‌اندازی هم دارد؛ بنیاد باید نفوذ کاری و نفوذ معرفتی خود را گسترش دهد. باید بر روی نخبگان دانشجویی و ساماندهی آنان متمرکز شود. همچنین باید وارد

افکارسنجی شود و خودش خوراک خودش را پیدا کند. درحقیقت فکر می‌کنم آگاهی‌سنجی و آگاهی‌رسانه‌ای از بنیاد در بدنه دانشگاه وارد نشده است؛ به‌طور مثال اهداف و اساسنامه بنیاد در جلسات شورای عمومی دانشکده‌ها نرفته است که برای این امور باید برنامه‌ریزی کرد.

آقای دکتر مجتبی طهمورث پور^۱

معاون دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد ۱۳۸۸-۱۳۹۱

بنیاد دانشگاهی فردوسی خیریه‌ای است که با هدف کمک به ارتقای دانشگاه فردوسی مشهد به فعالیت می‌پردازد. من نیز در دوران مدیریت‌ام به صورت ثابت در جلسات آنان که هفته در میان بود حضور پیدا می‌کردم. آنچه بیش از همه در این جلسات توجه من را به خود جلب می‌کرد این بود که من حضور کسانی را درک می‌کردم که بدون داشتن هیچ گونه انگیزه دنیایی در کنار هم جمع شده بودند تا به دانشگاه و دانشجویان کمک کنند. بنیاد دانشگاهی فردوسی متشکل از خیرانی است که با انگیزه‌های خیرخواهانه تشکیل شده و به صورت نیازمحور در تلاش است تا در عرصه‌های متعدد به دانشگاه فردوسی مشهد کمک کند.

آنچه بیش از همه مهم می‌باشد آن است که بنیاد از ابتدای تشکیل تاکنون همیشه دو نگاه غیرانتفاعی و غیرسیاسی بودن را داشته است؛ از همین جهت و با توجه به اقدامات زیادی که انجام داده باید به آن به مثابه یک الگو نگریست.

۱. ۲۰ مهر ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۲ ظهر در محل بنیاد دانشگاهی فردوسی.

در خصوص ارتقای بیشتر بنیاد دانشگاهی فردوسی نیز به نظرم دو کار با قوت بیشتری باید انجام پذیرد: ۱. باید برنامه‌ای تنظیم شود تا بنیاد بتواند خیران بیشتری را جذب کند؛ ۲. باید راه‌هایی ترسیم شود تا بنیاد دانشگاهی فردوسی با توجه به کارهای عام‌المنفعه و خیرخواهانه‌ای که انجام می‌دهد از پرداخت مالیات به دولت معاف باشد.

آقای دکتر محمد کافی^۱

رئیس دانشگاه فردوسی مشهد ۱۴۰۰-۱۳۹۲

ابتدا باید به این موضوع پرداخت که توفیق یک دانشگاه ناشی از چه مؤلفه‌هایی است؟ اگر یک دانشگاه متکی به منابع دولتی باشد، تمکین صددرصد از دولت دارد و بر همین اساس نیز به صورت کامل تبعیت از منویات دولت خواهد داشت؛ در مقابل اگر یک دانشگاه به صورت مطلق از منابع بخش خصوصی استفاده نماید، ممکن است از حمایت‌های دولت دیگر نتواند استفاده کند، بر همین اساس دانشگاه به عنوان مکانی که تکامل و پیشرفت محورهای علمی را به عنوان اصلی‌ترین برنامه و هدف خود دنبال می‌کند باید از منابع مختلف مالی، تأمین اعتبار کند؛ یعنی طوری برنامه‌ریزی کند که هم‌زمان بتواند از منابع دولتی و منابع بخش خصوصی برای پیشبرد اهداف خویش استفاده کند.

تجربه‌های مدیریتی به ما نشان داده است که دولت و دستگاه حکمرانی به تنهایی قادر به تأمین منابع و پیشبرد برنامه‌ها نیست و در این خصوص سهم خیران و نیک‌اندیشان باید بیشتر شود. سیاست‌گذاری ما

۱. ۲۵ مهر ۱۴۰۰؛ ساعت ۱۰ صبح، سازمان مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد، حوزه ریاست دانشگاه.

در دانشگاه فردوسی مشهد به صورتی بوده است که هم‌زمان بتوانیم از هر دو فرصت برای ارتقای کمی و کیفی دانشگاه فردوسی مشهد استفاده کنیم.

بنیاد دانشگاهی فردوسی با هدف بهره‌گیری ساختارمند و منظم از ظرفیت خیران در دانشگاه به وجود آمد؛ این بنیاد از ابتدا بر این اساس تشکیل شد تا صرفاً به دانشگاه فردوسی مشهد کمک کند. بنیاد دانشگاهی فردوسی در حدود دو دهه فعالیت خود در حوزه‌های مختلف در کنار دانشگاه فردوسی مشهد بوده است: در امر خوابگاه‌سازی، درمان و سلامت دانشجویان کم‌بضاعت که خود من نیز مدتی در این بخش در بنیاد دانشگاهی فردوسی فعالیت می‌کردم و مواردی دیگر چون تأمین مایحتاج دانشجویان، حمایت از تغذیه آنان و حتی تهیهٔ بُن برای خرید کتاب.

در این دوران که من ریاست دانشگاه فردوسی مشهد را برعهده دارم، تمام تلاش‌ام بر محور استقلال بنیاد دانشگاهی فردوسی بود به صورتی که در این دوران ساختمان بنیاد دانشگاهی فردوسی ساخته شد و بنیاد به صورتی منظم‌تر و منسجم‌تر، هویت مستقلی پیدا کرد.

حضور خیران و دانش‌دوستانی که در بنیاد دانشگاهی فردوسی هستند برای دانشگاه فردوسی مشهد یک فرصت است؛ افرادی که در بنیاد دانشگاهی فردوسی حضور دارند، بزرگانی هستند که به دانشگاه آمده‌اند تا ببینند در کجا خلأ و کمبود وجود دارد تا آن را با کمک دانشگاه حل و فصل کنند. در چنین محوری این ما هستیم که باید به‌دنبال خیران

برویم و آنان را به دانشگاه بیاوریم. من معتقد هستم که در این خصوص ما هنوز در ابتدای راه هستیم و باید با دغدغه بیشتری به سمت فرهیختگان و برزگان این حوزه برویم.

آقای دکتر احد ضابط^۱

رئیس دانشگاه فردوسی مشهد ۱۴۰۰- ادامه دارد

وقف یک صدقه جاریه است و البته باید توسعه پذیر نیز باشد. ما همان گونه که وقف را توسعه می‌دهیم، باید واقفان را هم توسعه دهیم. بنیاد دانشگاهی فردوسی که در حوزه‌های مختلفی به وقف و کارهای خیرانه در دانشگاه فردوسی مشهد پرداخته و یکی از نمونه‌های آن هم خوابگاه‌سازی است که در ظرف زمانی معینی، یکی از نیازهای جدی دانشگاه بوده و این مرکز توانسته است با نقش آفرینی مثبت آن نیاز را رفع نماید، از مراکزی است که می‌تواند با توجه به تجربه‌های خوبی که در طول حدود سه دهه فعالیت خود به دست آورده است در حوزه‌های دیگر نیز به ایفای نقش پردازد؛ برای مثال این خیران می‌توانند مشاوران خوبی در حوزه‌های توسعه وقف در دانشگاه باشند و مثلاً هفته‌ای یک روز با حضور در دانشگاه به ارائه مشورت به دیگران در این حوزه پردازند. توسعه فعالیت‌های دانش‌بنیان نیز امروزه یکی از نیازهای جدی ما در دانشگاه است که خیران می‌توانند با همکاری با پارک علم و

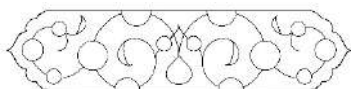
۶۰۱ تیر ۱۴۰۱، ساعت ۱۳؛ سازمان مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد، حوزه ریاست دانشگاه.

فناوری دانشگاه زمینه‌های توسعه‌ی این امر را محقق سازند. ما باید بتوانیم متناسب با نیازهای امروز، در نگاه واقفان تغییر ایجاد کنیم؛ بنیاد دانشگاهی فردوسی با توجه به تجربیاتی که دارد باید بتواند نیازسنجی کند، برنامه‌های منسجمی در خصوص کارآمدی بیشتر ارائه داده و با انجام کارهای بلندمدت اثرگذاری بیشتری از خود نشان دهد؛ همچنین تلاش کند تا در حوزه توسعه زیست‌بوم نوآوری نیز فعال باشد. ما باید بتوانیم با توجه به ظرفیت‌هایی که داریم، علم را به ثروت تبدیل کنیم. باید بتوانیم خیرانی از جنس کارآفرینی تربیت کنیم و بنیاد دانشگاهی فردوسی متناسب با ظرفیتی که دارد می‌تواند مسئولیت تربیت این واقفان کارآفرین را در سطح دانشگاه بر عهده گیرد.

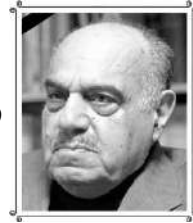

گرامیداشت یاد هم‌یاران آسمانی بنیاد^۱

خوش آن‌گونه در عرصه زندگی چو دریا دلان پاکبازی کنند
ز آزادی در مقام نیاز ز خلق جهان بی‌نیازی کنند
خوش آن‌گونه در همتی عاریت دل آزاده را دل‌نوازی کنند
چنان زندگی را به پایان برند که در شکر کردن فزازی کنند

۱. اطلاعات این بخش شامل مطالب مربوط به مرحوم مهندس سیدجواد شهرستانی و مرحوم حاج آقای حکیمیان از مصاحبه مورخ ۱۴۰۰/۰۷/۱۹ با حضور آقای دکتر عبدالرضا باقری و آقای علیرضا ناظری استخراج شده است.

زنده یاد حاج علی باقرزاده (بقا)^۱

استاد علی باقرزاده در ۱۱ تیر ۱۳۰۸ در مشهد در خانواده‌ای تاجر و یزدی تبار متولد شد. او بیشتر به عنوان شاعر، ادیب، بازرگان و خیر نیکوکار شناخته می‌شود. شهرت او در میان اهالی علم و ادب به واسطه قطعه سروده‌های متعددی است که با تخلص بقا سروده است. او در سال ۱۳۴۶ به سرپرستی شرکت قند ثابت خراسان (کارخانه قند فریمان) رسید و ۳۷ سال عضو هیئت‌مدیره آن بود. مدتی ریاست اتاق تجارت را در اوایل انقلاب در استان خراسان برعهده داشت. او چندین سال رئیس هیئت‌مدیره قند شیرین نیز بود. در سال ۱۳۷۸ بنا بر دعوت آقای دکتر عبدالرضا باقری، ریاست وقت دانشگاه فردوسی مشهد به عضویت هیئت‌امنای دانشگاه فردوسی مشهد و در سال ۱۳۸۰ به عضویت هیئت‌امنا و رئیس هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی درآمد. باقرزاده با نویسندگان و شعرائی چون: محمدعلی جمال‌زاده، غلامحسین یوسفی، حسین خدیو جم، احمد گلچین معانی، اخوان ثالث، شفیع کدکنی و

۱. مطالب مندرج از فیلم‌های مرتبط با مرحوم باقرزاده موجود در آرشیو بنیاد دانشگاهی فردوسی مستخرج شده است. ایشان در آذرماه سال ۱۳۹۵ رحلت کرده‌اند. سی دی آرشیوی: بقا: دل بیدار دیده بینا (یادبود زنده یاد حاج علی باقرزاده) ۱۳۹۵/۰۹/۲۴.

محمدرضا حکیمی مراوداتی علمی داشته است؛ در پژوهش‌های ادبی خویش با آنان گفت‌وگوها و مکاتبات داشته است. تعدادی از آثار علمی و ادبی او عبارت‌اند از: لطیفه‌ها: درباره‌ی حاضر جوابی‌های شاعران؛ زندگی‌نامه و شعر عبدالوهاب طراز یزدی؛ ده مقاله؛ چهل حدیث: ترجمه‌ی منظوم چهل حدیث رضوی؛ سیمی از دیار خراسان: گزیده اشعار؛ یاد مادر: شامل آثار برتر اندیشمندان درباره‌ی مادر؛ زلال بقا: دیوان شعر او؛ سفری به مسکو و سن پترزبورگ: سفرنامه و خاطره‌نامه‌ی او؛ سیر آفاق با موضوع سفرنامه‌اش به کشورهای گوناگون و بزم محبت با موضوع اشعار مدح و مرثیه او درباره‌ی اهل بیت. استاد علی باقرزاده در ۱۹ آذر ۱۳۹۵ در مشهد به دلیل ایست قلبی فوت کرد.

آشنایی با دانشگاه

«من تحصیلات دانشگاهی نداشته‌ام. از کودکی وارد بازار کار و تجارت شدم؛ چراکه پدرم نیز چنین حرفه‌ای را داشت. با این حال به هنگام کار، خواندن و علم‌آموزی را شروع کردم؛ زبان‌های انگلیسی و عربی را در مدرسه‌های «ایران» و «مهدیه حاجی عابدزاده» آموختم و در محضر استادانی چون محمدتقی ادیب نیشابوری و قاسم رسا شاگردی کردم. در دوران جوانی به منزل مرحوم فرخ که از شعرای معروف مشهد بود، رفت‌وآمد داشتم. بیشتر بزرگان و اهالی ادب که از تهران به مشهد سفر می‌کردند به منزل مرحوم فرخ می‌آمدند و من برای اولین بار در آن مکان با افرادی چون ملک‌الشعراى بهار، مجتبی مینوی و بدیع‌الزمان

فروزان فر آشنا شدم. من درس دانشگاهی نداشتم اما در مسیر دانش و دانشگاه بودم. کتاب زیاد می خواندم. با آنکه بیشتر در حوزه تجارت و بازرگانی فعالیت داشتم؛ حداقل روزی چهار تا پنج ساعت مطالعه می کردم. شعر و شاعری نیز باعث شد تا با بسیاری از بزرگان علم و ادب آشنایی داشته باشم. در دهه هفتاد نیز میان من و دانشگاه فردوسی مشهد ارتباطی برقرار شد و از این پس در دانشگاه نیز حضور یافتم».

ارتباط با دانشگاه و حضور در هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد

«پیش از ارتباط با دانشگاه فردوسی مشهد، در برخی مجامع خیریه‌ای و نیکوکاری حضور داشتم البته وقتی به کارهای خودم و کارهای بزرگان نگاه می کنم، احساس شرمندگی دارم. از طریق یکی از دوستان که در دانشگاه فردوسی مشهد بود ظاهراً به دکتر باقری، ریاست وقت دانشگاه معرفی شدم و ایشان نیز پس از ارتباط با من تقاضای دیداری داشتند. من با ایشان دیداری داشتم و پیرو درخواست رئیس دانشگاه و پیگیری‌هایی که ایشان داشتند به عضویت هیئت امنای دانشگاه فردوسی مشهد در آمدم. دکتر باقری از من خواستند که هفته‌ای یک روز در دانشگاه حضور یابم و با محیط‌های مختلف دانشگاه آشنا شوم. هدف آن بود که نمادی باشم برای ارتباط اجتماع و دانشگاه. من هر هفته دوشنبه‌ها در دانشگاه حضور می یافتم. احساس می کردم که دانشگاه برای توسعه عمرانی‌اش از کمک‌های مردمی استفاده نکرده است. قرار شد من زمینه‌های این ارتباط را فراهم آورم».

همکاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

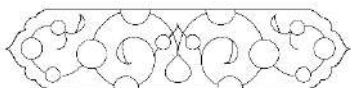
«در زمان حضور در دانشگاه و بازدید از بخش‌های مختلف متوجه شدم که نیاز به کمک خیرانه برای رشد عمرانی دانشگاه بسیار زیاد است. به ریاست وقت دانشگاه اطلاع دادم که می‌خواهم برخی دیگر را نیز به دانشگاه دعوت کنم تا از ظرفیت آنان هم استفاده شود و ایشان موافقت کردند. من از مهندس جواد شهرستانی و مهندس مستشاری دعوت کردم تا آن‌ها هم به دانشگاه بیایند. هر دو قبول کردند. حضور مهندس سیدجواد شهرستانی اعتبار زیادی به جمع ما بخشید و باعث اعتماد مردم به ما شد. با همکاری این دوستان و حمایت‌های هیئت‌امنا‌ی دانشگاه کارهای خوابگاه‌سازی را شروع کردیم و موفقیت‌هایی هم به دست آوردیم. بعد از مدتی برای آنکه کارهای انجام‌شده منسجم‌تر شوند هسته اولیه بنیاد دانشگاهی فردوسی را تشکیل دادیم. مدتی مهندس شهرستانی ریاست هیئت‌امنا را برعهده داشتند و من نیز به‌عنوان عضو هیئت‌امنا و رئیس هیئت‌مدیره بنیاد فعالیت می‌کردم. هدف اصلی بنیاد دانشگاهی نیز از همان ابتدا افزایش ارتباط جامعه با دانشگاه در امور خیریه‌ای و نیکوکارانه بود. این بنیاد پس از مدتی بدل به الگویی شد برای دانشگاه‌های دیگر در سطح کشور».

نکته انتهای

«یادم هست روزی در مجله یغما، سؤالی پرسیده شده بود که سعادت در چیست؟ هر کسی پاسخی داده بود. یک چینی گفته بود که سعادت در

تجارت است. یک هندی پاسخ داده بود که سعادت در ریاضت است. به نظر من سعادت در وجدان آدم‌هاست».

اگر تخت یابی اگر تاج و کنج وگر چند پوبنده باشی به رنج
سرا انجام جای تو خاکست و خشت جز از تخم یکی بنایت کشت

زنده یاد مهندس سیدجواد شهرستانی
رئیس اسبق هیئت امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

زنده یاد مهندس سیدجواد شهرستانی (۱۳۰۳-۱۳۹۵) در طول حیات خویش در جایگاه‌های مدیریتی متعدد چون: معاونت مخابرات لشکر خراسان، رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل برق منطقه‌ای خراسان، شهردار مشهد، شهردار تهران (در دو نوبت)، استاندار کرمانشاه و وزیر راه و ترابری به ایفای نقش پرداخته‌اند. ایشان در دهه پایانی عمر خویش با توجه به مسئولیت‌پذیری که در عرصه اجتماعی برای خود تعریف کرده بودند با حضور در جمع دوستانشان در ستاد همیاران عمران دانشگاه فردوسی مشهد در تلاش بودند تا با استفاده از ظرفیت خیران، راه‌های توسعه عمرانی و رفاهی را برای دانشگاه و دانشجویان هموار سازند. پس از شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی، ایشان ضمن حضور در بنیاد، از جمله افراد تأثیرگذار در آن نیز بوده‌اند. مقبولیت و اعتماد اجتماعی که شخصیت مهندس شهرستانی بر پایه آن شکل گرفته و استوار شده بود باعث شد تا در دوران حضورشان در هیئت مدیره بنیاد دانشگاهی فردوسی، خیران زیادی با بنیاد ارتباط گیرند. ایشان در ۱۸ تیرماه ۱۳۹۵ به دلیل عوارض ناشی از بیماری ذات‌الریه فوت کردند.

خرم آنکس که در این محنت‌گاه
خاطری را سبب تسکین است

زنده یاد حاج عباس حکیمیان

عضو سابق هیئت امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

ایشان فردی با سابقه طولانی کار اداری در حوزه های اقتصادی و بانکی بودند که از طریق آشنایی با مرحوم حاج علی باقرزاده (بقا) با بنیاد دانشگاهی فردوسی آشنا شده و در طول دوران حیات خویش همکاری های گسترده خیر خواهانه ای را با بنیاد داشته اند. زنده یاد عباس حکیمیان، تمکن مالی خویش را به راحتی در اختیار دیگران گذاشته و با داشتن دغدغه کمک به مردم و انجام کار خیر از همراهان بنیاد دانشگاهی فردوسی بودند. از جمله خصوصیات اخلاقی و رفتاری ایشان شوخ طبعی و خوش رویی بوده است که در جلسات هیئت امنای بنیاد باعث انبساط خاطر اعضا می شد. در بخش ساخت و سازهای بنیاد، ایشان به دلیل فعالیت و حضورشان در صنعت چوب عنوان کرده بودند که هر خوابگاه و مکانی که بنیاد دانشگاهی فردوسی بسازد، تمام کارهای چوبی آن ها را متقبل خواهند شد؛ اقدامی خیر خواهانه که تا زمان حیات، انجامش دادند و نمونه هایی از آن را در خوابگاه های متعدد و ساختمان بنیاد دانشگاهی فردوسی می توان مشاهده کرد. دغدغه رفاه دانشجو دیگر محوری بود که ایشان در آن حضور پررنگی داشتند؛ آن زمان که معاون

دانشجویی و فرهنگی دانشگاه گزارشی از وضعیت نامناسب برخی دانشجویان برای تهیه ژتون غذای دانشجویی را در جلسه هیئت‌مدیره مطرح ساختند، زنده‌یاد حکیمیان نخستین فردی بود که بیان داشت آبروی دانشجویان باید حفظ شود و با این رویکرد موضوع لزوم شارژ کارت تغذیه دانشجویان کم‌بضاعت توسط بنیاد را مطرح کردند و خود نیز بخشی از آن را متقبل شدند. متأسفانه ایشان در آذر ماه سال ۱۳۹۴ در اثر سگته قلبی دارفانی را وداع گفتند. یادشان گرامی و راهشان پر رهرو. خوشبختانه راه نیک‌اندیشانه ایشان توسط فرزندشان آقای دکتر علی حکیمیان در بنیاد دانشگاهی فردوسی، دنبال می‌شود. برای ایشان هم دوام توفیق و سلامتی آرزو مندیم.

کسی نیک‌پند به هر دو سرای که نیکی رساند به خلق خدای

زنده یاد دکتر حسین اشتیاق حسینی
عضو سابق هیئت امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی

مرحوم دکتر اشتیاق حسینی رئیس سابق دانشگاه فردوسی مشهد در فاصله سال‌های ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۹، از خیران فعال در بنیاد دانشگاهی فردوسی بوده‌اند. ایشان فردی علاقه‌مند به انجام امور خیر بودند و در زمینه‌های مختلف مانند ساخت مدرسه به انجام امور خیرانه می‌پرداختند. ایشان از آغاز شکل‌گیری بنیاد دانشگاهی فردوسی به عضویت هیئت امنای بنیاد درآمده و یاری‌رسان بنیاد بودند. مرحوم اشتیاق حسینی به‌عنوان دبیر در جلسات هیئت امنای بنیاد حضور داشته و عمدتاً صورت جلسات هیئت امنای بنیاد مزین به خط ایشان بوده است. یاد و خاطره‌شان گرامی باد.

آخرین صورت جلسه بنیاد به خط مرحوم دکتر اشتیاق حسینی

بماند سالها این نظم و ترتیب مگر صاحب دلی روزی به رحمت
 بماند سالها این نظم و ترتیب مگر صاحب دلی روزی به رحمت
 بماند سالها این نظم و ترتیب مگر صاحب دلی روزی به رحمت
 بماند سالها این نظم و ترتیب مگر صاحب دلی روزی به رحمت

نباشد همی نیک و بد، پایدار همان به که نیکی بود یادگار

بزرگ‌زادگان نیک‌اندیش

بنیاد دانشگاهی فردوسی که از سال ۱۳۸۳ فعالیت خود را آغاز کرده، تاکنون با قوت به مسیر نقش‌آفرینی‌اش ادامه داده است؛ پیش‌کسوتانی که با نیت خیر و نیک‌اندیشانه این بنای ماندگار را ساخته‌اند، نسلی پر از تجربه و دغدغه‌مند بودند که توانسته‌اند این بینش زیبا را به فرزندان خود نیز منتقل کنند؛ فرزندانی که همچون پدران نیک‌اندیششان، خود این راه را ادامه می‌دهند. در این قسمت از نگارش تاریخ شفاهی بنیاد دانشگاهی فردوسی، به معرفی تنی چند از فرزندان برومند این پیش‌کسوتان نیک‌اندیش و مؤسسان گرانقدر اولیه بنیاد خواهیم پرداخت تا ضمن معرفی این عزیزان، از خدمات و همیاری و همکاری آن‌ها نیز تجلیل به عمل آوریم (ترتیب بر اساس حروف الفبا است).

خانم ربابه باقرزاده

ایشان که بانویی فرهیخته و فرهنگ‌دوست و علاقه‌مند به مسائل رفاهی و فرهنگی، اجتماعیِ دانشجویان است، فرزند برومند زنده‌یاد استاد گرانقدر آقای حاج علی باقرزاده «بقا» از مؤسسان و اولین بنیانگذاران بنیاد دانشگاهی فردوسی هستند که ضمن عضویت افتخاری در هیئت‌امنای بنیاد، ارتباط تنگاتنگ و صمیمانه خود را از همان سال‌های ابتدایی شروع به کار بنیاد حفظ کرده است، به طوری که همواره کمک‌های مادی و معنوی خود را برای حمایت از دانشجویان مستعد و نیازمند بالاخص دانشجویان دختر مدنظر داشته و حمایت‌ها و مساعدت‌های خود را به طرق مختلف ابراز کرده و می‌کنند.

آقای مهندس علی اکبر باقرزاده

ایشان دیگر فرزند خیر و نیک‌اندیش روان‌شاد آقای حاج علی آقا باقرزاده هستند که همچنان رهرو راه مرحوم پدر بوده و ضمن اینکه در ادوار مختلف پذیرای عضویت در هیئت‌مدیره بنیاد بوده‌اند، همواره منشأ خدمات شایان و ارزشمندی به‌منظور ارتقا و بهبود وضعیت معیشتی دانشجویان مستعد و نیازمند بوده و کمک‌های نقدی خود را تحت‌عنوان کمک‌هزینه تحصیلی «بورسیه» در اختیار این بنیاد قرار داده‌اند. ضمناً کمک‌های مادی و فکری ایشان در پیشبرد امور عمرانی و ساخت سراهای دانشجویی و انتقال تجربیات و دانش فنی ایشان که در کمال تواضع با خلوص نیت در اختیار بنیاد قرار داده شده، درخور تقدیر و ستایش است.

آقای دکتر علی حکیمیان

ایشان فرزند مرحوم حاج عباس حکیمیان از پایه گذاران این بنیاد در دانشگاه فردوسی مشهد است. دکتر علی حکیمیان پس از رحلت مرحوم پدر، همواره یاریگر بنیاد در انجام فعالیت‌های خیرخواهانه هستند.

ایشان در این باره اظهار می‌دارند که «من هرچه دارم از پدرم دارم، بسیار از ایشان آموختم. امیدوارم این مجموعه که یادگار پدر و حاصل زحمات اوست روزبه روز پیشرفت کند و برقرار و درخشان باشد. هر کاری لازم باشد از اهداف دیگر می‌گذرم تا این زحمات حفظ شود و همان طور که پدرم آرزو داشت، مثمر‌تر و پیشرو و مفید فایده برای کشورمان باشد. همچنین مصمم شدم آنچه را پدرم از من خواست دنبال کنم و تلاشم را در این زمینه متمرکز کنم و حامی اینگونه مجموعه‌ها باشم.»

ایشان در ارتباط با ضرورت ارتباط دانشگاه با جامعه و نقش بنیاد دانشگاهی فردوسی در کمک به آن بیان داشت که در کشورهای

پیشرفته دنیا ارتباط تنگاتنگی بین صنعت با دانشگاه وجود دارد، اما در ایران گویا صنعت و دانشگاه دو مقوله کاملاً جدا از هم هستند و ارتباط و همکاری متقابل بین این دو ضعیف است. امیدوارم که با تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی و کارهای مفیدی که در طی ۱۷ سال گذشته از طرف بنیاد انجام شده است، ارتباط و همکاری های متقابل بین این دو مقوله قوی تر شود تا این فاصله و عدم همکاری از بین برده شود و بتوان از دانشگاه کمک گرفت تا از دانش دانش آموختگان و دانشجویان به نفع پیشبرد صنعت کشور یاری جست تا دانشگاهیان کار را به سوی پیشرفت و بهینه سازی سوق دهند.

آقای مهندس حسین مشارزاده مهربابی

مهندس مشارزاده فرزند خیر نیک‌اندیش و گرانقدر آقای مهندس علی مشارزاده هستند که همواره از سال‌های گذشته در کنار پدر، یاریگر بنیاد در انجام فعالیت‌های نیکوکارانه هستند.

خانم مهندس بنفشه یغمائی

ایشان، فرزند پرومند آقای مهندس فرامرز یغمائی هستند؛ با توجه به اینکه در رشته معماری تخصص دارند همواره در کمک به طراحی سازه‌های دانشجویی در حال ساخت بنیاد، یاریگر بنیاد هستند.

پیوست

نامهٔ ارسالی به ادارهٔ ثبت اسناد با موضوع درخواست ثبت

بنیاد دانشگاهی فردوسی مورخ ۱۳۸۳/۰۳/۳۱

۱۳۸۳/۳/۳۱

"بسمه تعالی"

ریاست محترم ثبت ناحیه ۲ مشهد

با سلام و احترام،

نظر به افزایش جمعیت جوان کشور و تقاضای اجتماعی برای بهره‌مندی از آموزش عالی و با عنایت به فرهنگ و سنت‌های اسلامی مبنی بر تأمین مالی مراکز و نهادهای علمی، آموزشی و فرهنگی از سوی جامعه و ضرورت ترویج سنت‌های حسنه و وقف، هدایا و کمک‌های مردمی و تشویق افراد خیر برای رفع بخشی از کمبودها و تسکین‌های دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی در اجرای مأموریت‌های محوّل شده و ارتقای کفّی و کیفی آنها، تعدادی از اعضای هیأت علمی دانشگاه فردوسی و خیرین جامعه خراسان بر آن شدند که به قصد رسیدن به اهداف فوق مؤسسه‌ای علمی فرهنگی، غیر سیاسی و غیرانتفاعی که از حیث تشکیلاتی مستقل از تشکیلات رسمی دانشگاه فردوسی می‌باشد به نام "بنیاد دانشگاهی فردوسی" به منظور فرهنگ سازی و اتخاذ راهکارهای مناسب جهت جذب کمک‌های مردمی، حمایت از دانشجویان مستعد بی بضاعت با در اختیار قرار دادن بورسهای تحصیلی کوتاه مدت و بلند مدت، فراهم آوردن زمینه اشتغال دانشجویان با توجه به مهارت‌های آنان و ایجاد مراکز رفاهی یا آموزشی مورد نیاز دانشگاه فردوسی از قبیل خوابگاه‌های دانشجویی، کتابخانه و غیره تأسیس نمایند.

خواهشمند است با توجه به مراتب فوق، دستور فرمائید نسبت به ثبت این مؤسسه با نام فوق‌الذکر اقدام لازم مبذول فرمایند. ۱۳۸۳/۳/۳۱. الف.ب

از طرف هیات مؤسس

دکتر کرامت‌الدین داور

این سند به شماره ۲۱۳۰۹۴۶ در تاریخ ۱۳۸۳/۳/۳۱ در دفتر ثبت اسناد ثبت گردید.

**ارائه گزارش دانشگاه فردوسی مشهد در ارتباط با تشکیل
بنیاد دانشگاهی فردوسی
در مصوبات دهمین جلسه از دوره سوم هیئت امنای دانشگاه‌های
منطقه شمال شرق کشور (تهران - ۱۳۸۳/۱۰/۱۴)**

دستور هشتم: درخواست دانشگاه فردوسی مشهد برای اعطای یک پایه تحصیلی به برپای آوردن آزمون‌های مرکز کارشناسی ارشد معادل اخذ کرده شد.

مجموعه: با توجه به انگیزه‌های بی‌شائبه و تعهد و شجاعت آقایان: سیدمحمد خیابانی پانزده - محمد عزیززاده نمینی و جعفر طالبان شریف و سرکار خانمها: فاطمه بوسیدنی و ام‌البنین سبزواری از مزینان آموزشیار به مرئی، هیات امنای مشروطاً به اینکه نامبردگان مرکز کارشناسی ارشد معادل خود را از دانشگاه‌های معتبر دریافت کرده باشند و همچنین رضایت دانشگاه از فعالیت‌های آنها با اعطای یک پایه تحصیلی به نامبردگان موافقت نمود.

دستور نهم: گزارش فروش ساختمانهای دانشگاه فردوسی مشهد موضوع مصوبات ۸۱/۵/۳، ۷۸/۳/۴، ۸۱/۵/۳ و ۸۱/۱۱/۲۱ هیات امنا مجموعه: گزارش مشروح نحوه هزینه نمودن عواید حاصل از فروش ساختمانهای دانشگاه فردوسی مشهد توسط رئیس آن دانشگاه ارائه و مورد تأیید اعضای جلسه قرار گرفت.

دستور دهم: ارائه گزارش دانشگاه فردوسی مشهد در ارتباط با ایجاد دانشکده‌های معماری و شهرسازی و منابع طبیعی و محیط زیست مجموعه: گزارش مورد نظر مورد توجه اعضا قرار گرفت و امضا ضمن تأکید به ضرورت ایجاد این دانشکده‌ها در شمال شرق کشور، مطرح دانستند از مراجع زیربط برای اقدامات بعدی پیگیری گردد.

دستور نهم: ارائه گزارش دانشگاه فردوسی مشهد در ارتباط با تشکیل بنیاد دانشگاهی فردوسی *

مجموعه: گزارش دانشگاه فردوسی مشهد در خصوص تشکیل بنیاد نیکوکاری غیر سیاسی، غیر انتفاعی و غیر دولتی مذکور مطرح و اعضا ضمن تشجیع از این اقدام، آن را در گسترش ارتباطات مردمی دانشگاه و جامعه مهم توصیف کردند و به دانشگاه فردوسی مشهد اجازه دادند که با تصویب هیات رئیسه دانشگاه نسبت به: ۱- واگذاری محل موقت و همچنین ۵۰۰ متر مربع از اراضی پردیس دانشگاه بدون حق تصرف مالکانه برای ساخت بنا مناسب برای استقرار بنیاد، ۲- ارائه کمک‌های نقدی و غیر نقدی بلاعوض تا سقف پنجاه میلیون تومان و نیز به امانت دادن بعضی از اموال متعلق و غیر متعلق خود برای مدت زمان معین به ۳ بنیاد دانشگاهی فردوسی ۴ اقدام نماید. همچنین هیات امنای درخواست کردند در صورت امکان یکی از اعضای هیات امنا در جلسه هیات امنای آن بنیاد شرکت نمایند.

دستور دهم: درخواست رئیس دانشگاه فردوسی مشهد در خصوص پیگیری تکلیفات آن دانشگاه، در ارتباط با مصوبات ۸۲/۱۱/۲۰ و ۸۳/۴/۱۳ هیات امنا در خصوص ملایم سازی و بهسازی لوله ای ساختمانهای دانشگاه جهت کاهش خطر پذیری ناشی از زلزله جهت تأمین اعتبار هرچه سریعتر

مجموعه: درخواست مذکور مطرح و مقرر شد با توجه به ریسک پذیری بالای ساختمانهای دانشگاه فردوسی مشهد، موارد درخواستی آن دانشگاه از طریق حوزه معاونت طرح و توسعه وزارت هرچه سریعتر جهت تأمین اعتبار و شروع اقدامات اجرایی به مراجع زیربط منمکس گردد.

دستور یازدهم: درخواست دانشگاه فردوسی مشهد برای مخالفت از پرداخت شهریه

مجموعه: با درخواست دانشگاه فردوسی مشهد برای معاف کردن آقای محمد محمدیان دانشجوی دوره شبانه رشته جغرافیا) به شماره دانشجویی ۸۰۲۳۱۳۰۳۶۰ که در سالحه رانندگی هر دو پای خود را از دست داده و از تمکن مالی برای پرداخت شهریه برخوردار نیست مطرح و مورد موافقت قرار گرفت.

دین‌خواه سازمان اسناد
تایید شد

تاریخ: ۱۳۸۳/۱۰/۱۴
شماره: ۸۳۳۳۳۳۳
موضوع: ...

نامه فرماندار شهرستان مشهد با موضوع عدم امکان صدور مجوز
برای تأسیس بنیاد دانشگاهی فردوسی توسط فرمانداری شهرستان
مشهد در مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۱۷

نامه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور با موضوع تأیید ثبت
بنیاد دانشگاهی فردوسی
با شماره ثبت ۱۴۶۴ و تاریخ تأسیس ۱۳۸۳/۰۹/۲۳

Page 1 of 1

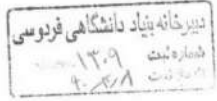

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
قوه قضائیه

شناسه ملی: ۱۰۲۸۰۱۲۷۹۸۴
شماره ثبت: ۱۲۴۴
تاریخ تأسیس: ۱۳۸۳/۰۹/۲۳

نوع شخصیت حقوقی: موسسه
عنوان شخصیت: بنیاد دانشگاهی فردوسی
اسمان نشانی: خراسان رضوی
واحد کنونی: مشهد

آدرس دفتر مرکزی: مشهد، محله باغ ملک، پردیس دانشگاه فردوسی مقابل دانشگاه ادبیات
حسب دانشگاه کشاوری

کد پستی دفتر مرکزی: *

دفترخانه بنیاد دانشگاهی فردوسی
شماره ثبت: ۱۳۰۹
تاریخ ثبت: ۲۰۲۸

آگهی تأسیس مؤسسه بنیاد دانشگاهی فردوسی توسط اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان در مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۱

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان

تاریخ: ۱۳
شماره: ۲۱۹۱۲۵

بسه تمالی

آگهی تأسیس مؤسسه بنیاد دانشگاهی فردوسی

مؤسسه فوق در تاریخ ۸۳/۹/۲۳ تحت شماره ۱۲۶۴ در این اداره به ثبت رسیده و خلاصه تفصیلات آن بشرح زیر جهت اطلاع عموم آگهی می شود:

- ۱- موضوع مؤسسه: تحقق اهداف خیر خواهانه از طریق جلب کمکهای مردمی و دولتی بمنظور ارائه خدمات دانشگاهی مورد نیاز دانشجویان و همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۲- مؤسسين مؤسسه: آقایان ۱- دکتر عبدالرضا باقری ۲- حاج علی باقرزاده ۳- دکتر حسن حاجی کاظمی ۴- مهندس جواد شهرستانی ۵- مهندس حمید مستشاری ۶- علیرضا ناظری
- ۳- مرکز اصلی مؤسسه: مشهد - مقابل پارک ملت - پردیس دانشگاه فردوسی - مقابل دانشگاه ادبیات - جنب دانشکده کشاورزی
- ۴- سرمایه مؤسسه مبلغ ۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال میباشد که تماماً نقدی و پرداخت شده است .
- ۵- مدیران مؤسسه و اشخاصیکه حق امضاء دارند: آقایان ۱- حاج علی باقر زاده ۲- دکتر کامران داوری ۳- دکتر حسن حاجی کاظمی ۴- علیرضا ناظری ۵- خانم عدرا برزگر بسه سمت اعضای اصلی هیئت مدیره و آقایان ۱- مهندس فرامرز یغمائی ۲- دکتر عباس یوسفی به سمت اعضای علی البدل برای مدت دو سال انتخاب گردیدند. ضمناً آقایان ۱- حاج علی باقر زاده بسه سمت رئیس هیئت مدیره ۲- دکتر حسن حاجی کاظمی به سمت نائب رئیس هیئت مدیره ۳- علیرضا ناظری به سمت مدیر عامل بنیاد به مدت ۲ سال انتخاب گردیدند. ضمناً اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور با امضای ثابت مدیر عامل و رئیس هیئت مدیره و مدیر امور مالی آقای اصغر اصغری به همراه مهر بنیاد معتبر است.
- ۶- انحلال مؤسسه مطابق قانون تجارت و اسامنامه می باشد.
- ۷- اسامنامه مؤسسه در ۲۶ ماده ۱۵ تبصره به تصویب رسیده است.
- ۸- بازرسان بنیاد آقایان ۱- مهندس محمد گرجستانی ۲- مهندس محمد فقیه زاده به ترتیب به سمت بازرسان اصلی و علی البدل برای مدت یکسال تعیین گردیدند.

رونوشت:

- ۱- روزنامه محلی ۲- روزنامه رسمی کشور جمهوری اسلامی ایران ۳- دارائی شهرستان مشهد
- ۴- جهت اطلاع ۵- مدیریت اماکن عمومی ۵- واحد آمار بانک مرکزی شعبه مشهد جهت اطلاع

رئیس ثبت اسناد و املاک دو شهید
علیرضا قییمی بیدختی

آگهی تأسیس مؤسسه بنیاد دانشگاهی فردوسی، مندرج
در روزنامه خراسان مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۰۴

تاسیس مؤسسه بنیاد دانشگاهی فردوسی مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۰۴

آگهی تأسیس مؤسسه بنیاد دانشگاهی فردوسی مورخه فوق در تاریخ ۲۳/۹/۸۳ تحت شماره ۱۲۴۲ در این اداره به ثبت رسیده و خلاصه تقاضاینامه آن بشرح زیر جهت اطلاع عموم آگهی می‌شود: ۱- موضوع مؤسسه: تحقق اهداف، طرح‌واره‌ها از طریق جلب کمکهای مردمی و دولتی منظور ارائه خدمات دانشگاهی مورد نیاز دانشجویان و همکارانی با دانشگاه فردوسی مشهد. ۲- موسسین مؤسسه: آقایان ۱- دکتر عبدالرضا باقری ۲- حاج علی باقرزاده ۳- دکتر حسن حاجی کاظمی ۴- مهندس حمزه شهرستانی ۵- مهندس حمید مستشاری ۶- علیرضا نظری ۷- مرکز اصلی مؤسسه: مشهد، مقابل پارک مشتاق. ۸- رئیس دانشگاه فردوسی- مقابل دانشگاه ادبیات- جنب دانشگاه کشاورزی ۹- سرمایه مؤسسه مبلغ ۱۵۰۰۰۰۰۰ ریال میباشد که تماماً نقدی و پرداخت شده است. ۵- مدیران مؤسسه و اشخاصیکه حق امضاء دارند: آقایان ۱- حاج علی باقرزاده ۲- دکتر کاترین داونی ۳- دکتر حسن حاجی کاظمی ۴- علیرضا نظری ۵- خانم هدیا بزرگو به سمت اعضای اصلی هیئت مدیره و آقایان ۱- مهندس فرامرز یعلیانی ۲- دکتر عباس یوسفی به سمت اعضای علی‌البدل برای مدت دو سال انتخاب گردیدند. ضمناً آقایان ۱- حاج علی باقرزاده به سمت رئیس هیئت مدیره ۲- دکتر حسن حاجی کاظمی به سمت نائب رئیس هیئت مدیره ۳- علیرضا نظری به سمت مدیرعامل بنیاد به مدت ۲ سال انتخاب گردیدند. ضمناً اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور با اعضای ثابت مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل مالی آقای اصغر اصغری به همراه مهر بنیاد معتبر است. ۶- انجمنال مؤسسه مطابق قانون تجارت و اساسنامه می‌باشد. ۷- اساسنامه مؤسسه در ۳۶ ماده و ۱۵ تبصره به تصویب رسیده است. ۸- بازرسان بنیاد آقایان: ۱- مهندس محمد گرجستانی ۲- مهندس محمد قلیه زاده به ترتیب به سمت بازرسان اصلی و علی‌البدل برای مدت یکسال تعیین گردیدند.

تاریخ: ۱۳۸۳/۱۱/۰۴
رئیس ثبت اسناد و املاک ناحیه دو مشهد - علیرضا یعلیانی مدیرکل

صهغه ۱۶ نیازمند برای عمومی خوان
تاسیس ۳ بهمن ۱۳۸۳

صورت جلسه اولین جلسه مجمع عمومی هیئت مؤسس بنیاد دانشگاهی فردوسی در مورخ ۱۳۸۴/۰۲/۰۵

بسم الله الرحمن الرحیم

شماره:
تاریخ: ۸۴/۰۲/۰۵
پوسته:

بسم الله الرحمن الرحیم

«صورت جلسه»

پس از تشکیل و به ثبت داده شدن بنیاد دانشگاهی فردوسی تحت شماره ۱۴۶۴، اولین جلسه مجمع عمومی هیئت مؤسس بنیاد با حضور کلیه اعضا در ساعت ۶ بعد از ظهر روز دوشنبه ۸۴/۲/۵ همزمان با ولادت باسعادت حضرت رسول اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) در محل ساختمان بنیاد تشکیل و پس از بحث و تبادل نظر در خصوص ماده ۳ اساسنامه راجع به سرمایه بنیاد، اعضای هیئت مؤسس تمام سهم الشرکه خود را جهت هزینه نمودن در زمینه امور علمی، فرهنگی و رفاهی و به تحقق رساندن اهداف مندرج در اساسنامه به بنیاد دانشگاهی فردوسی هدیه نموده و بنابراین اعلام می شود که بنیاد فاقد سرمایه می باشد.

دکتر عبدالرضا باقری
حاج علی باقرزاده
دکتر حسن حاجی کائلی

مهندس سیدجواد شهرستانی
مهندس حمید مستشاری
علیرضا ناظری

FARDOOSI ACADEMIC FOUNDATION
بنیاد دانشگاهی فردوسی
شماره ثبت: ۱۳۸۴/۰۲/۰۵

صورت جلسه اولین جلسه کمیته عمران بنیاد دانشگاهی فردوسی

در مورخ ۱۳۸۶/۰۳/۲۲

بسمه تعالی

«صورت جلسه کمیته عمران بنیاد»

«تاریخ: ۸۶/۳/۲۲»

اولین جلسه کمیته عمران بنیاد دانشگاهی فردوسی ساعت ۷ صبح روز سه شنبه ۸۶/۳/۲۲ طبق دعوت قبلی مدیر عامل، با حضور آقایان مهندس محمدرضا قانع، مهندس اکبر باقرزاده و مهندس محمد فقیه زاده و آقای مهندس شریف به نمایندگی از طرف معاونت محترم دانشجویی دانشگاه در محل ساختمان بنیاد تشکیل گردید. ابتدا مدیر عامل بنیاد ضمن خوشامدگویی به اعضای کمیته و تشکر از اینکه عضویت کمیته را پذیرفته اند، هدف از تشکیل این کمیته را که پیشنهاد، برنامه ریزی و نظارت بر کارهای عمرانی که بایستی بنیاد دانشگاهی در جهت کمک به دانشجویان در دانشگاه بمرحله اجرا در آورد، بیان نمودند. ایشان اظهار داشتند که بر اساس نظر هیأت مدیره مقرر گردیده است که در هر کمیته، یک نفر از اعضا بعنوان مسئول و یک نفر بعنوان دبیر تعیین گردیده تا صورتجلسات مربوطه که حاوی تصمیمات و پیشنهادات کمیته می باشد جهت طرح در هیأت مدیره و تصمیم گیری درباره آن در دستورکار هیأت مدیره قرار گیرد. پس از آن مقرر گردید که مسئولیت کمیته فوق با آقای مهندس فقیه زاده و دبیری آن با آقای مهندس شریف باشد. در این هنگام مسائل مختلف عمرانی مطرح که پس از مذاکره و گفتگو موارد ذیل جهت طرح در هیأت مدیره پیشنهاد گردیدند: ۱- زمینی جهت احداث خوابگاه بر اساس طرح جامع دانشگاه برای خوابگاه سازی از دانشگاه درخواست شده. ۲- در راستای اجرای بنیاد ۱ پیشنهاد زمین حاشیه بولوار بهروزی بعثت مغایرت آن با بند ۱، عدم محیط مناسب جهت سکونت دانشجویی و تجاری بودن زمین، مناسب خوابگاه تشخیص داده نشد. ۳- با توجه به پهنای فوق پیشنهاد گردید زمینی در مجاورت خوابگاه فجر (حاشیه جنوبی پردیس) در محدوده بولوار رضوی در حدود ۲ هکتار جهت ساخت دو بلوک خوابگاهی بمساحت حدود ۱۰۰۰۰ متر مربع زیربنا از دانشگاه درخواست تا در صورت موافقت دانشگاه نسبت به ساخت آن جهت دانشجویان نوبت دوم اقدام لازم بعمل آید. ۴- اعضای کمیته تأکید کردند که روند فعالیت بنیاد به شیوه ای ادامه یابد که مستقل و غیر دولتی باقی مانده و استقلال خود را در هر حال حفظ نماید. این جلسه در ساعت ۸:۳۰ دقیقه پایان رسید.

Handwritten signatures of the committee members, including the names 'محمد فقیه زاده' and 'اکبر باقرزاده'.

نامه بنیاد دانشگاهی فردوسی خطاب به معاونت دانشجویی دانشگاه
فردوسی با موضوع اطلاع از آغاز فرایند اداری جهت اخذ مجوز
نشریه داخلی بنیاد مورخ ۱۳۸۷/۰۲/۱۵

۱۳۸۷/۰۲/۱۵
۸۷.۵۱۰

بنیاد دانشگاهی فردوسی

جناب آقای دکتر بذرافشان مقدم
معاونت محترم دانشجویی دانشگاه

باسلام و احترام، چون بنیاد دانشگاهی فردوسی طبق اساسنامه خود و به منظور اطلاع رسانی و جلب کمک های مردمی قسراست نشریه دو فصلنامه ای به مدیریت مسئولی اینجانب علیرضا ناظری و به نام همباران منتشر و مراحل صدور مجوز آن از طرف اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی در دست اقدام میباشد. لذا مراتب جهت استحضار بشرح فوق گزارش گردید.

با احترام مجدد
علیرضا ناظری
مدیر عامل

شماره: ۱۱۷۳۳۸۸۷۷
تلفن: ۰۵۱-۸۳۸۶۷۷۲
تعمیر: ۰۵۱-۸۳۸۶۷۷۲

شماره: ۰۵۱-۸۳۸۶۷۷۲

صورت جلسه کمیته فرهنگی و اجتماعی بنیاد دانشگاهی فردوسی

مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۰۷

2020

«دستگاه عالی»

اتحادیه تخصصی

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۲/۰۷

«صورت جلسه کمیته فرهنگی و اجتماعی»

جلسه کمیته فرهنگی و اجتماعی بنیاد دانشگاهی فردوسی در روز سه شنبه ۸۶/۱۲/۲۷ با حضور خانمها: دکتر کوبنده، پولادین، باقرزاده، برزگر و گرجستانی و آقایان دکتر کافی و دکتر ناظری تشکیل و موارد زیر مورد بحث و توافق قرار گرفت.

۱- دستورالعمل نحوه درمان دانشجویان بیمار بی بضاعت توسط بنیاد دانشگاهی فردوسی مطرح و پس از بحث و تبادل نظر به تصویب کمیته رسید و مقرر شد برای بررسی و تصویب به هیأت مدیره بنیاد ارسال شود.

۲- با توجه به مشکلات موجود در مورد تأمین هزینه های تغذیه و موارد دیگر با توجه به تأمین منابع مالی مقرر گردید، سرکار خانم پولادین به عنوان نماینده کمیته فرهنگی و اجتماعی با مسئول محترم دفتر مشوره دانشجویان و دیگر تشکلهای دانشجویی و یا ادارات مستقر در دانشگاه جهت توزیع مناسب آن بین دانشجویان تعیین شدند.

۳- مقرر گردید پس از تصویب دستورالعملهای کمک هزینه تحصیلی و درمان توسط هیأت مدیره محترم، ساز و کارهای اجرای آن در جلسه آینده کمیته مورد بررسی قرار گیرد.

شرح وظایف کمیته علمی مورخ ۱۳۸۶/۰۵/۲۳

FROM : Dept Math Mashad U FI 317749 PHONE NO. : 051 817749 815645 Aug. 14 2007 10:11AM F1

① - سرپرست هیئت مدیره
پژوهشگاه دانشهای پایه
رئیس هیئت مدیره دانشگاه
ملازمین طاقی

② - سلام و احترام
عزیزان محترم کمیته علمی بنیاد دانشگاه فردوسی
دکتر باقری، دکتر سناگرچی و دکتر لوسفی
رئیس هیئت مدیره
بنیاد دانشگاهی فردوسی

۱۳۸۶/۰۵/۲۳

شرح وظایف کمیته علمی

در جهت تحقق آن دسته از اهداف بنیاد که جنبه های آموزشی و علمی دارند، کمیته ای تحت عنوان کمیته علمی شکل گرفته است. این کمیته در پرتو قلمرو اهداف تعیین شده در ماده ۷ اساسنامه بنیاد، وظایف زیر را برای خود قابل است:

- بررسی وضعیت تحصیلی متقاضیان استناد از بورس و یا هر گونه کمک مالی به منظور استعداد سنجی آنان از نظر پایه آموزشی و عملکرد علمی (در موارد مقتضی از متخصصین رشته های مختلف دانشگاهی کمک گرفته می شود).
- تعیین یک نفر از اعضای هیأت علمی یا کارکنان هر دانشکده که تمایل به همکاری با بنیاد دارند به عنوان رابط کمیته علمی بنیاد با دانشکده ها.
- تسهیل دانشجویانی که کمک مالی بنیاد را دریافت داشته اند به تلاش علمی بیشتر و در صورت لزوم ایجاد بستر مناسب برای این منظور به کمک نمایندگان کمیته علمی بنیاد در دانشکده ها.
- درخواست کار دانشجویی از دانشکده ها برای آن دسته از متقاضیان کمکهای مالی بنیاد که به تشخیص کمیته علمی، توانمندیها و قابلیتهای لازم برای انجام این نوع کارها را دارند.
- طراحی و پیاده سازی یک بانک اطلاعاتی از آخرین کارآفرین و دانش آموختگان مستعد نیازمند و جویای کار به منظور پسترسازی و تسهیل در بازپرداخت وامهای شرفلتی.
- بررسی و تصویب اهدای جوایز به نرات برگزیده دوره های کارشناسی معرفی شده از هر دانشکده.
- بررسی چگونگی اهدای جوایز به دانشجویانی که در مسابقات علمی دانشجویی و المپیادهای علمی جابر رتبه های برتر شده اند.
- جلب و جذب دانش آموزان و دانشجویان مستعد و نیازمند کمک وردنی به مناطق مختلف دانشگاهی.

اطلاعیه شماره ۸ / موضوع: جایزه ویژه اعضای هیئت علمی دانشگاه مورخ ۱۳۸۹/۰۲/۱۵

«بسمه تعالی»

بنیاد دانشگاهی
فردوسی

«اطلاعیه شماره ۸»

تاریخ ۱۳۸۹/۲/۱۵

«جایزه ویژه اعضای هیات علمی دانشگاه»

بنیاد دانشگاهی فردوسی در راستای تحقق اهداف مندرج در اساسنامه خود به منظور همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد در جهت ارتقاء کمی و کیفی آن به عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه ای و همچنین پاس داشت کین دانش و لاج نهادن به فعالیت های علمی و پژوهشی استاذان و تشویق و ترغیب هر چه بیشتر نسل جوان دانشگاهی و نخبران به کار و تلاش علمی بیشتر، به سوزات برنامه همه ساله تشویق از دانشجویان ممتاز دانشگاه، مبادرت به تنظیم و تصویب "این نامه نحوه اعطای جایزه علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی به عضو هیات علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد" نموده است.

این جایزه هر سال به یک عضو هیات علمی برجسته دانشگاه در یکی از شاخه های چهارگانه (علوم انسانی و هنر - کشاورزی و دامپزشکی - علوم پایه - فنی و مهندسی) که بر اساس شرایط این نامه مزبور، در سطح دانشگاه یا کشور، از طریق کار و تلاش، به برجستگی های ویژه علمی، پژوهشی و فناوری نائل شده و بالاترین امتیاز را در بین اعضای هیات علمی آن شاخه تخصصی (طبق جدول امتیازات پیوست شماره ۳ این نامه) کسب نموده باشد، اعطا می شود. ضمناً آن دسته از اعضای هیات علمی می توانند در فهرست نامزدهای دریافت جایزه قرار گیرند که طی سه سال گذشته حداقل ۷۵٪ امتیاز از حداکثر امتیاز ماده ۲ این نامه طرح پژوه دانشگاه (آخرین ویرایش) در شاخه تخصصی مربوطه را کسب کرده و میانگین سه ساله امتیاز کیفیت تدریس آن ها بالاتر از امتیاز کیفیت تدریس اعضای هیات علمی شاخه تخصصی مربوطه باشد.

جایزه عبارت از یک لوح تقدیر با امضای مشترک ریاست محترم دانشگاه و ریاست محترم هیات اناء بنیاد دانشگاهی فردوسی به همراه یک نشان (به شرح پیوست شماره ۱ این نامه) و بیست سکه کامل بهار آزادی می باشد.

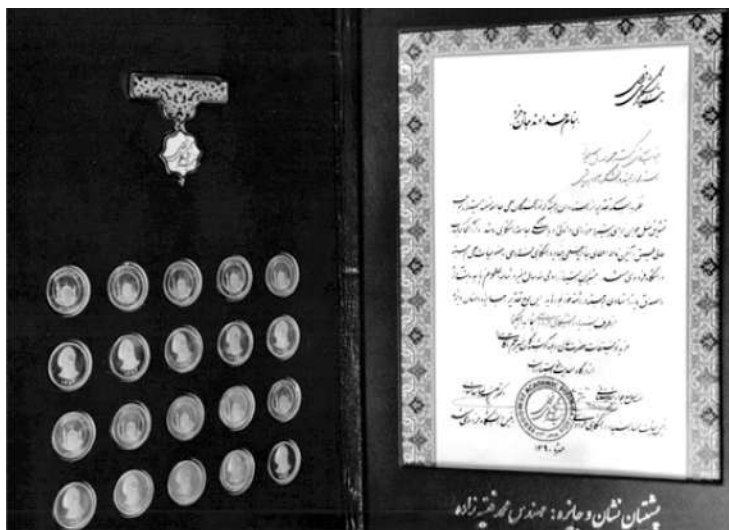
در ضمن خاطر نشان می سازد که بر اساس تصمیم هیات مدیره بنیاد، این جایزه در سال جاری برای شاخه تخصصی علوم انسانی و هنر در نظر گرفته شده است.

بنیاد دانشگاهی فردوسی

نمونه‌ای از لوح جایزه ویژه اعضای هیئت علمی دانشگاه

پشتیبان نشان و جایزه مهندس محمد فقیه‌زاده

نامه مدیرعامل وقت بنیاد دانشگاهی فردوسی خطاب به معاونت
وقت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه با موضوع معاینات پزشکی و
درمان رایگان برای دانشجویان بی بضاعت در مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱۰

شماره: ۱۵۰۷ / بنیاد
تاریخ: ۹۰/۱۰/۱۰
پیرسنگ

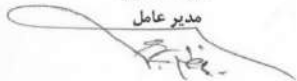
بنیاد

بنیاد
فردوسی
دانشگاه آزاد

جناب آقای دکتر مجتبی طهمورث پور
معاونت محترم دانشجویی و فرهنگی دانشگاه

با سلام و احترام و با تشکر از همکاریهای جنابعالی با بنیاد
دانشگاهی فردوسی به استحضار می رساند، با توجه به اینکه یکی
از خیران گرامی در جلسه مورخ ۹۰/۰۹/۲۴ بنیاد تعهد نموده اند
که نسبت به درمان رایگان کلیه دانشجویان نیازمند دانشگاه
فردوسی مشهد که احتیاج به معالجات پزشکی در درمانگاه ها یا
بیمارستانها داشته باشند و از طریق بنیاد دانشگاهی فردوسی
معرفی گردند، اقدام خواهند نمود، لذا خواهشمند است ضمن ابلاغ
موضوع به کلیه دانشکده ها، دستور فرمائید نسبت به معرفی
دانشجویان مربوطه از طریق مرکز بهداشت دانشگاه به بنیاد
دانشگاهی فردوسی اقدام لازم مبذول فرمایند.

با احترام مجدد
علیرضا ناظری
مدیرعامل

رونوشت: سرکار خانم دکتر فروزان پاسالار ریاست محترم مرکز بهداشت دانشگاه
جهت استحضار و اقدام لازم

کسر در ۱۰
کسر در ۱۰
کسر در ۱۰

۱۵۰۷
۹۰/۱۰/۱۰

نشانی:
مشهد - میدان آزادی
پردیس دانشگاه
مقالین دانشکده ادبیات -
بنیاد دانشگاهی فردوسی
کد پستی: ۹۱۷۷۹۴۸۱۷۴
تلفن: ۰۵۱۱-۸۷۶۶۷۷۴
شماره: ۰۵۱۱-۸۷۶۶۷۷۴

نامهٔ بنیاد دانشگاهی فردوسی خطاب به فرمانداری مشهد با موضوع درخواست معافیت مالیاتی در مورخ ۱۳۹۰/۰۴/۲۴

شماره: ۸۳۲۴/بند
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۴/۲۴
روز: ۱۱

بنیاد دانشگاهی فردوسی

فرمانداری محترم شهرستان مشهد

با سلام و احترام به استحضار می‌رساند، از آن‌جا که بنیاد دانشگاهی فردوسی که مؤسسه‌ای علمی فرهنگی، رفاهی، غیرانتفاعی و عام‌المنفعه به شماره ثبت ۱۴۶۴ مورخ ۸۳/۹/۲۳ می‌باشد، در جهت حمایت از دانشجویان بی‌بضاعت و مستعد دانشگاه فردوسی مشهد، تأسیس گردیده است و فعالیت‌های آن طبق نامه شماره ۱۷۹۰۵ مورخ ۸۳/۴/۱۸ اداره بهزیستی شهرستان مشهد، در راستای اهداف و فعالیت‌های بهزیستی و یا سازمان دیگری نبوده و ثبت آن در اداره ثبت شرکتها بر اساس نامه شماره ۵/۱۷۴۱۴ مورخ ۸۳/۳/۱۷ فرماندار محترم شهرستان مشهد، صورت پذیرفته است، لذا تقاضا دارد دستور فرمائید نسبت به صدور پروانه و نامه برخوردارتی از معافیت‌های مالیاتی موضوع بند ط ماده ۱۳۹ مربوط به درآمد و هزینه سال ۱۳۸۹ بنیاد دانشگاهی فردوسی اقدام فرمایند، قبلاً از دستور مساعدی که صادر خواهید فرمود، تشکر و سپاسگزاری می‌نماید. ضمناً پیوست‌ها به شرح زیر می‌باشد.

با احترام مجدد
علیرضا ناظری
مدیر عامل

۱- نامه شماره ۱۷۹۰۵ اداره بهزیستی مشهد
۲- نامه شماره ۵/۱۷۴۱۴ فرماندار محترم مشهد
۳- نامه شماره ۳/۹/۱۸۶۵ آگهی تأسیس
۴- نامه شماره ۲/۱/۱۴۶۴ آگهی تغییرات
۵- نامه شماره ۳/۶۶۰۵۶ آگهی تغییرات
۶- اساسنامه بنیاد دانشگاهی فردوسی
۷- لیست اعضای هیات امضاء بنیاد
۸- تراز دریافت و پرداخت سال ۱۳۸۹ بنیاد
۹- بروشورهای معرفی بنیاد

رونوشت: اداره کل محترم امور مالیاتی خراسان رضوی جهت استحضار و اقدام لازم.

نشانی: مشهد - میدان آزادی
پردیس دانشگاه
معاون دانشکده ادبیات
بنیاد دانشگاهی فردوسی
تلفن: ۹۷۳۲۳۸۷۴
تلفن: ۰۵۱-۸۷۶۶۷۲
تلفن: ۰۵۱-۸۷۶۶۷۳

نشانی الکترونیکی:
www.faf.um.ac.ir

فرم درخواست تعهد پشتیبانی مالی بورس‌های تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی مورخ مرداد ۱۳۹۴

بنیاد دانشگاهی فردوسی

بسته تحلی

«مردانماه ۱۳۹۴»

فرم درخواست تعهد پشتیبانی مالی بورسهای تحصیلی بنیاد دانشگاهی فردوسی

**دشت پیکر باره دانش بگیرد
بزرگ آرد چرخ نیوفری را**

با توجه به اینکه بنیاد دانشگاهی فردوسی که سازمانی مردم نهاد بوده و با هدف پشتیبانی از دانشگاه فردوسی مشهد در جهت مساعدت و همیاری با دانشجویان مستعد و بی بضاعت دانشگاه بنیانگذاری شده است و با عنایت به اینکه یکی از اهداف عالیه اساسنامه بنیاد "همکاری با دانشگاه در جهت ارتقاء کمی و کیفی آن به عنوان دانشگاهی برتر در سطح ملی و منطقه ای می باشد" و این امر جزء با جذب و پذیرش دانشجویان نخبه و برتر کنکور سراسری میسر نمیگردد، لذا بنیاد درصدد برآمده است که با تخصیص بورسهای تحصیلی در رشته های تأثیرگذار جامعه، به تحقق این هدف اقدام نماید. بدینوسیله از جنابعالی تقاضا دارد در صورت موافقت با مشارکت در این طرح نسبت به تکمیل و ارسال فرم زیر به بنیاد، پرورش دهنده نهاد امروز درخت تومنند علم و دانش فردایی باشید که در سایه‌اش، ملتی خوشبخت و مسعادتمند زندگی خواهند کرد.

شما در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ هزینه بورس تحصیلی یک دانشجو در ماه مبلغ ۲۰۰/۰۰۰ تومان به مدت ۹ ماه می باشد که این بورس تا ۴ سال ادامه می باید.

بنیاد دانشگاهی فردوسی

بسته تحلی

"فرم تعهد پشتیبانی مالی بورسهای تحصیلی بنیاد به دانشجویان ورودی سال ۱۳۹۴"

اینجاب _____ فرزند _____ متولد سال _____ به شماره شناسنامه _____
 صادره از _____ به شماره کارت ملی _____ شغل _____ تعهد می نمایم با توجه به موارد
 فوق الذکر نسبت به پشتیبانی مالی بورسهای تحصیلی تعداد _____ دانشجو (ورودی سال ۱۳۹۴) در رشته های مدرج
 در ذیل (به ترتیب اولویت) به مدت چهارسال اقدام نمایم.
 اولویت دانشجویان بورسیه موردنظر:

دانشجوی ۱- دانشکده: _____ تعداد: _____ نفر ۲- دانشکده: _____ تعداد: _____ نفر
 ۳- دانشکده: _____ تعداد: _____ نفر ۴- دانشکده: _____ تعداد: _____ نفر

نام و نام خانوادگی: _____
 امضاء و تاریخ: _____

نشانی: _____
 تلفن ثابت: _____ تلفن همراه: _____

نمونه فرم شارژ کارت تغذیه برای دانشجویان
تحت حمایت بنیاد دانشگاهی فردوسی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(فرم شماره ۱)

تاریخ: _____

جناب آقای دکتر مهدی سپهرایی
مدیر کل محترم امور دانشجویی دانشگاه

با سلام، بدینوسیله خانم/آقای _____
دانشجوی دوره _____ رشته _____
دانشکده _____ به شماره دانشجویی _____

را به حضورتان معرفی می‌نماید. خواهشمند است دستورفرمائید نسبت به
شارژ کارت تغذیه یک وعده غذای نهار نامبرده فوق‌الذکر از قرار هر
وعده غذا _____ ریال از تاریخ _____ لغایت پایان نیمسال
اول، سال تحصیلی جاری که وجه آن از طرف بنیاد دانشگاهی فردوسی
طی چک پیوست نامه شماره _____ مورخ _____
به آن اداره کل پرداخت گردیده است اقدام لازم مبذول فرمائید.

با احترام
دکتر علی مشهدی
مدیر مرکز مشاوره دانشجویی دانشگاه

اعتبارنامه خرید کتاب برای دانشجویان ممتاز تحت حمایت بنیاد دانشگاهی فردوسی

شماره:
تاریخ: مهرماه ۱۳۹۱
پوسته:

بنیاد دانشگاهی فردوسی

« اعتبارنامه خرید کتاب »

جناب آقای مصطفی کدکنی
ریاست محترم فروشگاه کتاب پردیس دانشگاه

با سلام، بدینوسیله خانم/آقای /
دانشجوی دوره رشته
دانشکده به شماره دانشجویی
را به حضورتان معرفی می نماید. خواهشمند است دستور فرمایند
نامبرده فوق در قبال خرید کتب درسی و تسلیم این نامه به آن
فروشگاه تا مبلغ ۳۰۰۰٫۰۰۰ ریال (سیصد هزار ریال) از تخفیف لازم
که از طرف بنیاد دانشگاهی فردوسی پرداخت خواهد شد، برخوردار
گردد. ضمناً این نامه فقط اختصاص به دانشجوی فوق الذکر داشته
و خریدار بایستی در زمان خرید کتاب، کارت دانشجویی معتبر خود
را به فروشنده ارائه و ذیل نامه را تکمیل و امضاء نماید.

با احترام
علیرضا ناظری
مدیر عامل

• بدینوسیله گواهی می نماید مبلغ ۳۰۰۰٫۰۰۰ ریال کتاب رایگان در
اختیار اینجانب قرار گرفت. نام و نام خانوادگی:
شماره تلفن همراه:
تاریخ و امضاء:

نشانی:
مشهد- میدان آزادی
پردیس دانشگاه
مقابل دانشکده ادبیات
بنیاد دانشگاهی فردوسی
کد پستی: ۹۱۷۷۹۴۸۱۷۴
تلفن: ۰۵۱۱-۸۷۹۶۷۴۴
تلفن: ۰۵۱۱-۸۷۹۶۷۴۴
نشانی سایت:
www.faf.um.ac.ir

پیش‌نویس اساسنامه مؤسسه دانش‌یار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد

پیش‌نویس اساسنامه

ماده ۱ تعریف مؤسسه

مؤسسه دانش‌یار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد که از این پس به اختصار مؤسسه نامیده می‌شود، مؤسسه‌ای است خیریه خدماتی - رفاهی - فرهنگی - غیرسیاسی و غیرانتفاعی و از حیث تشکیلاتی وابسته به دانشگاه فردوسی مشهد که توسط هیأت مؤسس تأسیس شده که با جمع‌آوری و هدایا و کمکهای مردمی - وقف و کمکهای نقدی و غیرنقدی بلاغوش دانشگاه در حوزه معاونت دانشجویی و فرهنگی فعالیت می‌کند.

ماده ۲ اهداف مؤسسه:

- ۱- رسیدگی به امور دانشجویان نیازمند به منظور تأمین لوازم تحصیلی و آموزشی و کمک آموزشی، کمک هزینه ازدواج، کمک هزینه پزشکی، دارو و درمان، از طریق اعطای وامهای بدون بهره.
- ۲- فراهم آوردن زمینه اشتغال دانشجویان با توجه به مهارتهای آنها با استفاده از امکانات بالقوه دانشگاه از قبیل آب، زمین، تجهیزات ساختمان و غیره یا امکانات و کمکهای سایر ارگانها و اشخاص حقیقی و حقوقی (خیرین).
- ۳- فراهم آوردن زمینه لازم جهت ارائه خدمات متنوع (رفاهی - فرهنگی - آموزشی) مورد نیاز دانشجویان در داخل دانشگاه با مشارکت و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی با فرخهای ترجیحی غیرانتفاعی.
- ۴- حمایت مالی از دانشجویان مستعد در جهت فراهم نمودن قضا و امکانات برای شکوفایی آنها.

ماده ۳: سرمایه مؤسسه:

سرمایه به مبلغ ریال که از محل کمکهای دانشگاه و سایر ارگانها و موجودی صندوق رفاہ تأمین گردیده است.

ماده ۴ - مدت فعالیت مؤسسه نامحدود و مرکز آن در مشهد خواهد بود.

ماده ۵ - مرکز مؤسسه در مشهد و محل آن داخل پردیس دانشگاه خواهد بود.

ماده ۶ - مؤسسه دارای شخصیت حقوقی است بر طبق اساسنامه و تحت نظارت دانشگاه اداره می‌شود.

ماده ۷ - ارکان مؤسسه عبارت است از: ۱- هیأت امنا ۲- هیأت مدیره ۳- مدیر عامل ۴- بازرسان

ماده ۸- هیأت امنا:

هیأت امنا متشکل از ۹ نفر مقامهای وقت بشرح زیر:

(۱) رئیس دانشگاه بمنوان رئیس هیأت امنا، و یا نماینده تام‌الاختیار وی.

(۲) معاون دانشجویی و فرهنگی دانشگاه بمنوان نایب رئیس هیأت امنا.

(۳) معاون اداری و مالی دانشگاه.

(۴) معاون آموزشی دانشگاه.

(۵) معاون عمران دانشگاه.

(۶) معاون طرح و برنامه دانشگاه.

(۷) سه نفر از خیرین به پیشنهاد سایر اعضاء و تأیید ریاست هیأت امنا.

ماده ۹: اختیارات و وظایف هیأت امنا:

۱- اصلاح اساسنامه مؤسسه.

گزارش عملکرد مؤسسه همیاری دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۲

 ۱۳۸۲/۸/۲۲

برادر ارجمند جناب آقای دکتر کامران دآوری
معاونت محترم دانشجویی و فرهنگی

با اهداء سلام و آرزوی توفیق الهی ، بر اساس دستور جنابعالی ویدئو گزارش قبلی از وضعیت مؤسسه همیاری دانشجویان دانشگاه ، بدینوسیله گزارشی از عملکرد این مؤسسه و فعالیت های انجام شده در سال ۸۲ تقدیم حضور می گردد . قابل ذکر است این فعالیت ها در راستای اهداف مؤسسه شامل :

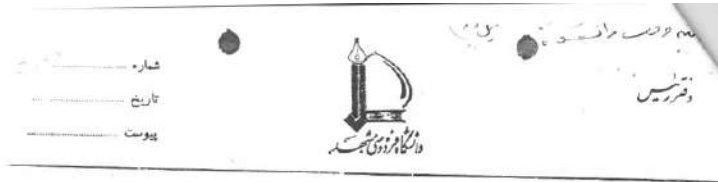
- الف : مشارکت دانشجویان در امور رفاهی و خدماتی خود
- ب : اشتغال زایی برای دانشجویان با هدف تجربه کار اجرائی
- ج : ارائه وامهای دانشجویی کوتاه مدت که تاکنون بسیار موفق بوده و خدمات مناسبی را به دانشجویان ارائه کرده است .
- د : رفع نیازمندیهای ضروری دانشجویان روزانه و شبانه
- ز : ایجاد واحدهای خدمتگاری برای پاسخگویی به خدمات مورد نیاز دانشجویان

واحدهایی که در طی سال ۸۲ راه اندازی و فعال می باشند بشرح زیر است :

- ۱- مدیریت اجرائی خوابگاههای خونگردان برای دانشجویان دوره شبانه در ۴ واحد خوابگاهی در سطح شهر با ظرفیت بالغ بر ۷۵۰ نفر و برای سال آینده برنامه ریزی پذیرش دانشجویان بیشتر در دستور کار می باشد .
- ۲- راه اندازی مؤزنیکی مردانه در کنار زنانه با ارائه خدمات مناسب .
- ۳- راه اندازی تریا رستوران خواهران بصورت یک آلاچیق که به علت عدم رعایت دانشجویان در تفکیک خواهران و برادران تعطیل گردید .
- ۴- تأسیس شرکت آموزشی و پژوهشی و پشتیبانی همیار پرژیس در اواخر سال ۸۲ که با فعال شدن بخش " آموزشی و پژوهشی این واحد تعدادی از دانشجویان دوره کتکرا و کارشناسی ارشد پژوهشگر تحت پوشش قرار خواهند گرفت .
- ۵- واحد تایپ و تکثیر و کپی نت : با در اختیار گذاشتن فضای مناسب واحد تایپ و تکثیر با مدیریت یکی از دانشجویان دوره کارشناسی ارشد راه اندازی گردیده و بخش کپی نت آن در حال راه اندازی است .
- ۶- واحد بیمه اتومبیل : به منظور تحت پوشش قرار دادن نیروهای انسانی و فضای وسیع دانشگاه و ساختمانها و واحدهای تحت پوشش مؤسسه از خطرات مختلف موجود واحد بیمه اتومبیل در سال ۸۲ راه اندازی و فعالیت خود از سال ۸۲ شروع نموده است .
- ۷- یکی از واحدهای بسیار ضروری و مهم که مورد نظر ریاست محترم دانشگاه بوده است ، واحد بست و مختبرات می باشد . واحد بست با بیکری فعال مؤسسه و مدیریت آن در سال ۸۲ افتتاح و واحد مختبرات ، تخصص و کلیه امکانات آن مهیا گردیده که با در اختیار گذاشتن خطوط ارتباطی از ماه آینده فعالیت خود را بطور رسمی آغاز خواهد کرد .

نامه دعوت شرکت در نخستین جلسه کمیته وقف دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۷۳

"بسمه تعالی"

حضرت حجه الاسلام والمسلمین جناب آقای امام زاده ، حضرت حجه الاسلام و المسلمین جناب آقای قبولی
جناب آقای حامد مقدم ، جناب آقای وکیلی ، جناب آقای عنایتی راد

سلام علیکم ، ضمن آرزوی توفیق با عافیت ، با عنایت به تشکیل کمیته "وقف دانشگاه"
و اعلام آمادگی حضرت تعالی به عضویت در کمیته مذکور و بر نتیجه مساعدت در جهت تسلیق
اهداف مورد نظر بدینوسیله از جناب عالی دعوت می شود تا در نخستین نشست کمیته "وقف
دانشگاه" که در ساعت ۸/۵ صبح روز سه شنبه ۷۳/۹/۸ در دفتر اینجانب تشکیل می گردد -
شرکت فرمایند . - ۹/۳/ع

دکتر عبدالرسول کاظم پور

رئیس دانشگاه فردوسی "مشهد"

۲۹۲۴۱

۷۳/۹/۵

رونوشت :

دبیرخانه ستاد جذب هدایا و کمک های مردمی دانشگاه جهت پیگیری لازم

برگ مربوط به اطلاعات ستاد جذب هدایا و کمک‌های مردمی
دانشگاه فردوسی مشهد

ستاد جذب هدایا و کمک‌های مردمی دانشگاه فردوسی مشهد

۱- نشانی :

میدان دکتر علی شریعتی (نقی آباد) ابتدای خیابان
احمدآباد - سازمان مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد
اتاق ۲۰۶

۲- کد پستی : ۹۱۷۶۴

۳- شماره تلفن : مستقیم ۸۲۴۵۸۵
تلفن دانشگاه ۳۵-۸۰۱۰۳۱

۴- شماره فاکس دانشگاه ۸۰۳۰۱۱

۵- شماره حساب بانکی ستاد :

جاری ۴۰۷۰۱۸۳۳۸ بانک تجارت شعبه دانشگاه -
احمدآباد - مقابل بیمارستان گوهرشاد .

۳۳

لیست مطالب مندرج در شمارگان نشریه همیاران

مطالب مندرج در شماره اول / خردادماه ۱۳۸۷

خداوندا تو را سپاس

بنیاد دانشگاهی فردوسی، گامی در جهت تقویت ارتباط دانشگاه و

جامعه

معرفی اعضای هیئت امنای بنیاد

چگونگی ایجاد بنیاد دانشگاهی فردوسی

چکیده‌ای از فعالیت‌های انجام‌شده توسط بنیاد

تاریخچه وقف و نظرات فقهی برخی از مراجع معظم تقلید

مصاحبه با رئیس محترم هیئت‌مدیره بنیاد

گزارشی از مراسم رسمی بهره‌برداری از خوابگاه دختران پردیس ۵

تحصیل در پناه بزرگان خیر شهر

همراهان بنیاد دانشگاهی فردوسی

مصاحبه با مدیرعامل محترم بنیاد

یادی از مرحوم حاج علی امیری‌پور

برخی از برنامه‌های در دست اقدام بنیاد

گزارش اعطای جوایز به دانشجویان ممتاز دانشگاه

کار خیر، زیبایی و عشق

فرم اعلام آمادگی همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شمارهٔ دوم / بهار ۱۳۸۹

انسانم آرزوست

بنیاد دانشگاهی فردوسی

مصاحبه با جناب آقای مهندس حمید مستشاری نایب‌رئیس هیئت‌امنا بنیاد

واقف و موقوف هر دو ماندگار

جایزه نوبل به‌عنوان یک وقف ماندگار در عرصه‌های علمی

وقف در ایران باستان

مراسم افتتاح سالن بدنسازی خوابگاه پردیس ۵

دستورالعمل نحوهٔ درمان دانشجویان بیمار مستعد بی‌بضاعت

دستورالعمل نحوهٔ اعطای کمک‌هزینهٔ تحصیلی به دانشجویان مستعد

بی‌بضاعت

برخورداری نظام آموزش عالی کشورهای توسعه‌یافته از کمک‌های مردمی

گزارشی از برگزاری جلسات مجمع عمومی و هیئت‌مدیره بنیاد دانشگاهی

فردوسی

گزارش ساخت خوابگاه جدید برای دانشجویان دختر شبانهٔ «پردیس ۷»

انتشار اولین خبرنامه بنیاد حامیان دانشکدهٔ فنی دانشگاه تهران

خلاصه‌ای از فعالیت‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی در طی فاصلهٔ زمانی

برگزاری سومین و چهارمین مجمع عمومی هیئت‌امنا و هیئت‌مدیره

گزارش اعطای جوایز به دانشجویان ممتاز دانشگاه

لیست دانشجویان ممتاز دانشگاه فردوسی مشهد سال تحصیلی ۱۳۸۶-۱۳۸۵

۱۳۸۵

اطلاعیهٔ شمارهٔ ۷ بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره سوم / بهار ۱۳۹۰

سلام بر انسانیت

معرفی نمایندگان بنیاد در دانشکده‌ها

معرفی کمیته‌های شش‌گانه بنیاد

مصاحبه با جناب آقای دکتر مجتبی طهمورث پور

بنیاد افشار به عنوان یک یادگار ماندگار

گزارش شبی فراموش‌نشده

گزارش روند انجام و اعطای جایزه ویژه عضو هیئت‌علمی برجسته

دانشگاه در سال ۱۳۸۹

آیین‌نامه نحوه اعطای جایزه علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی به عضو

هیئت‌علمی برجسته دانشگاه فردوسی مشهد

آیین‌نامه جایزه فردوسی اهدایی دکتر محمدجعفر یاحقی

گزارشی از پیشرفت ساخت خوابگاه در حال احداث پردیس ۷

شبی از شب‌های خوابگاه مریم

سخنرانی آقای دکتر محمدجعفر یاحقی در مراسم تجلیل از

دانش‌آموختگان برتر

لیست اسامی دانش‌آموختگان برتر دوره‌های کاردانی و کارشناسی سال

تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ دانشگاه فردوسی مشهد

مصاحبه با یکی از دانش‌آموختگان ممتاز دانشگاه فردوسی مشهد

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی سال

تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ دانشگاه فردوسی مشهد

شعر نیکوکاری

مطالب مندرج در شماره چهارم / بهار ۱۳۹۱

درد بر حماسه ایثار

تجربه برخی از کشورهای پیشرفته در جذب کمک‌های انسان‌دوستانه

گزارش مراسم تجلیل از دانش‌آموختگان برتر و عضو هیئت‌علمی

برجسته دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۹۰-۸۹

گزارش تکمیلی پیشرفت ساخت خوابگاه شبانه دخترانه پردیس ۷

معرفی بنیاد فرهنگی البرز

کمک به دانشگاه‌ها و توسعه آموزش عالی

گزارش مراسم تجلیل از خیرین نیکاندیش بنیاد دانشگاهی فردوسی

رنجنامه یک دانشجو از دیاری دیگر

گزارش مختصری از فعالیت‌های کمیته فرهنگی و اجتماعی بنیاد

دانشگاهی فردوسی

لیست اسامی فارغ‌التحصیلان ممتاز دوره‌های کاردانی و کارشناسی

دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹

دانشجویانی که بالاترین میانگین را در بین دانش‌آموختگان دانشکده

خود کسب نموده‌اند

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی

دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره پنجم / بهار ۱۳۹۲

جهان را سقف بشکافیم

مصاحبه با جناب آقای اصغر ناظران تولیت محترم مجتمع رفاهی

فرهنگی دانشجویی زنده‌یاد حاج احمد ناظران

گزارش عملکرد هشت‌ساله بنیاد دانشگاهی فردوسی

معرفی سازمان موقوفات ملک

گزارش مراسم تجلیل از دانش‌آموختگان برتر و عضو هیئت‌علمی

برجسته دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۹۱

لیست اسامی فارغ‌التحصیلان ممتاز دوره‌های کاردانی و کارشناسی

دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۹۱

دانشجویانی که بالاترین میانگین را در بین دانش‌آموختگان دانشکده

خود کسب نموده‌اند

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی

دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۹۱

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره ششم / بهار ۱۳۹۳

در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست
گزارش هفتمین جلسه مجمع عمومی سالیانه عادی هیئت امنای بنیاد
دانشگاهی فردوسی
گزارش مراسم گرامیداشت مرحوم حاج احمد ناظران و بهره‌برداری رسمی
از مجتمع رفاهی، فرهنگی و دانشجویی زنده‌باد حاج احمد ناظران

نیکوکاری

بنیاد گیب

شوق پرواز

گزارش بهره‌برداری از مجتمع رفاهی خوابگاه پردیس ۷

اعطای بورس تحصیلی به دانشجویان برتر

حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی

تشکیل کارگروه دانشجویی بنیاد

غرفه بنیاد در مراسم استقبال از دانشجویان جدیدالورود در مهرماه ۱۳۹۲

فعالیت‌های کارگروه دانشجویی بنیاد

لیست اسامی فارغ‌التحصیلان ممتاز دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه

فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۱۳۹۲

دانشجویانی که بالاترین میانگین را در بین دانش‌آموختگان دانشکده خود

کسب نموده‌اند

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه

فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۱۳۹۲

یارگران دانشگاهی بنیاد

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره هفتم / بهار ۱۳۹۴

حافظ وظیفه تو دعاگفتن است و بس

بنیاد دانشگاهی فردوسی در یک نگاه

افتتاحیه مجتمعی خوابگاهی بنیاد (پردیس ۷)

چهره ماندگار

گفتگو با بانوان خیر و همیار بنیاد

نگاهی کوتاه به نهادهای خیریه

کدام کشورها سخاوتمندترند؟

گفتگو با جناب آقای دکتر محمدتقی ایمانپور

وقف و گسترش کتابخانه در جهان اسلام

گفتگو با سرکار خانم جوانبخت

نقش غذای سالم و ایمنی در سلامت جامعه

خبرنامه خیرین آموزش عالی

فعالیت‌های کانون یاریگران بنیاد در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۳

تجلیل از دانش‌آموختگان برتر و عضو برجسته هیئت‌علمی دانشگاه فردوسی

مشهد در ۷ دی‌ماه ۱۳۹۳

لیست اسامی فارغ‌التحصیلان ممتاز دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه

فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲

دانشجویانی که بالاترین میانگین را در بین دانش‌آموختگان دانشکده خود

کسب نموده‌اند

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه

فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲

دل‌گویه‌های دانشجویان

جاودانه‌ساختن نام خود در بنیاد نیکوکاری دانشگاهی فردوسی

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره هشتم / بهار ۱۳۹۵

سلام

نخستین گردهمایی ملی خیرین آموزش عالی کشور

خیر نیکاندیش مهندس فرامرز یغمایی

تحلیل روانکاوانه نیکوکاری

معرفی دو تن از اعضای هیئت علمی بنیاد دانشگاهی فردوسی

معرفی بنیاد فرهنگی مصلی نژاد

وقف

آن‌ها که ماندگارند

تجلیل از دانش‌آموختگان برتر دانشگاه فردوسی مشهد

فارغ‌التحصیلان ممتاز دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه فردوسی

مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۳

گفتگو با نیکوکاران همیار بنیاد

دلگویی مریم نادری

اعطای بورس تحصیلی به دانشجویان ممتاز

نمونه‌ای از حمایت‌های بنیاد دانشگاهی فردوسی از دانشجویان

فرم دعوت از دانش‌آموختگان دانشگاه فردوسی مشهد جهت همکاری

با بنیاد

مطالب مندرج در شماره نهم / بهار ۱۳۹۶

اخلاق و مدارا

بنیاد دانشگاهی فردوسی در یک نگاه

فعالیت‌های بنیاد در سال ۹۵

اخبار بنیاد دانشگاهی فردوسی

گزارش نهمین جلسه مجمع عمومی عادی هیئت‌امنا بنیاد دانشگاهی
فردوسی

مراسم افتتاحیه خوابگاه دکتر محمد فرهادی

ساختمان اداری بنیاد دانشگاهی فردوسی

مراسم تجلیل از دانش‌آموختگان برتر و عضو هیئت‌علمی برجسته دانشگاه
فردوسی مشهد

دانش‌آموختگان برتر دوره کارشناسی دانشگاه فردوسی مشهد در سال
تحصیلی ۹۵-۹۴

لیست اسامی دانشجویان رتبه اول دوره‌های کاردانی و کارشناسی دانشگاه
فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۴

نیکوکاری در ایران و جهان

کارکردهای مشابه وقف و تراست

معرفی بنیاد فرهنگی مصلی نژاد

معرفی دکتر عباس مصلی نژاد

لوح یادمان یاریگران

چهره ماندگار حاج عباس حکیمیان

در ستایش اسطوره از دست‌رفته خراسانیان

نیک‌اندیش نیک‌کردار حاج علی باقرزاده (بقا)

دلگویه‌های یک دانشجو در مراسم افتتاحیه خوابگاه دکتر مصلی نژاد

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شمارهٔ دهم / بهار ۱۳۹۷

یادگارهای ماندگار

بنیاد دانشگاهی فردوسی در یک نگاه

گزارش دهمین مجمع عمومی عادی هیئت‌امناى بنیاد دانشگاهی

فردوسی

ضرورت وقف برای علم

دیگردوستی منشِ تباری ایرانیان

در امور خیریه سهیم شویم

گزارش مراسم تجلیل از دانش‌آموختگان برتر و عضو برجستهٔ

هیئت علمی

دانش‌آموختگان برتر دورهٔ کارشناسی

دانش‌آموختگان برتر حائز بالاترین معدل در هر دانشکده

دانشجویان رتبه اول دوره‌های کارشناسی

برگزاری کارگاه‌های هنری

بنیاد گوردن و بتی‌مور

نقش تغذیه و فعالیت بدنی در کیفیت زندگی سالمندان

پندی از شاهنامه

علم‌آموزی بر بستر وقف

دلگوییٔ دانشجو

فرم اعلام همیاری با بنیاد دانشگاهی فردوسی

مطالب مندرج در شماره یازدهم / تابستان ۱۳۹۸

بنیاد دانشگاهی فردوسی در یک نگاه
یازدهمین مجمع عمومی عادی هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی
دانشگاه به نامیدن نام تو افتخار می‌کند...
بیداری خوابگاه‌ها
خداحافظ دانشگاه فردوسی
دانش‌آموختگان برتر دوره کارشناسی دانشگاه فردوسی مشهد سال
تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۶
شش دهه خدمت بی‌منت
یاد آرید ای مهمان زین مرغزار
دانشجویان رتبه اول، دوم و سوم دوره‌های کارشناسی دانشگاه
فردوسی مشهد در سال ۹۷-۹۶
نگاهی به نظام مدیریت وقف‌های علم‌دوستانه در کشور کانادا
در محضر پیش‌کسوتان
دیگر نگران لرزش دست خود نباشید
راز سلامتی در ویتامین آفتاب
بنیاد در همایش‌ها

مطالب مندرج در شماره دوازدهم / پاییز ۱۳۹۹

سخن نخست

دوازدهمین مجمع عمومی عادی هیئت‌امنای بنیاد دانشگاهی فردوسی
سرای ماندگار به نام بزرگ‌مردی نامدار، به همت والای خیرین به
یادگار

تجلیل از دانش‌آموختگان برتر سال تحصیلی ۹۸-۹۷
دانش‌آموختگان برتر

موقوفه حاج ملامحمد (فرامرزان)، همراه مددکاری بنیاد
نقش حمایتی بنیاد در شرایط کرونا
معلم اخلاق امسال ما، کرونا
رتبه‌های برتر

وقف‌های علم محور، چتری بر توسعه همه‌جانبه دانش
مسئولیت‌پذیری اجتماعی

بنیاد، همراه همیشگی فعالیت‌های فرهنگی
ساخت دست مصنوعی با حمایت مالی بنیاد دانشگاهی فردوسی
لزوم هم‌اندیشی خیرین با حوزه آموزش عالی
امضای تفاهم‌نامه سه‌جانبه همکاری‌های مشترک علمی آموزشی
تفاهم‌نامه کمک‌هزینه تحصیلی ماهر محبی
انتصاب دکتر ابوالفضل باباخانی به سمت مدیرعامل بنیاد

بر این رواق زبرد نوشته اند به زر که جز نکوبی اهل کرم نخواهد ماند

تجلیل از خیران سال ۱۳۸۶

از راست به چپ: زنده یاد مهندس سیدجواد شهرستانی، دکتر علیرضا عاشوری، زنده یاد علی باقرزاده (بقا)، مهندس حمید مستشاری، زنده یاد دکتر حسین اشتیاق حسینی

تجلیل از خیران سال ۱۳۹۰

از راست به چپ: زنده یاد علی باقرزاده (بقا)، دکتر عبدالرضا باقری، مهندس علی مشارزاده
مهراپی، زنده یاد مهندس سیدجواد شهرستانی، دکتر محمد کافی
افتتاحیه خوابگاه پردیس ۷ سال ۱۳۹۳

افتتاحیه خوابگاه پردیس ۷ سال ۱۳۹۳

تجلیل از خیران وزارت علوم ۱۳۹۴

شرکت‌ها و نیکوکاران زیادی از ابتدای تأسیس بنیاد تاکنون در انجام این فعالیت‌ها با ما همراه بوده‌اند که از همه آن‌ها سپاسگزاریم و از خداوند متعال برای همه آن‌ها سلامتی و توفیق بیشتر آرزو مندیم. به‌عنوان نمونه، اسامی برخی از آن‌ها به شرح زیر است:

همکاران پرتلاش بنیاد که به‌عنوان بازوهای توانمند هیئت‌مدیره، بنیاد را در انجام مأموریت‌ها پشتیبانی می‌کنند.

آقای علیرضا ناظری که نهال تنومند امروز بنیاد مدیون همت بلند، پیگیری‌های مستمر، دلسوزی، امانت‌داری، انضباط و وقت‌شناسی اوست. آقای دکتر ابوالفضل باباخانی که با کوله باری از تجربه در امور اجرایی، بی‌ریا و صادقانه، سکانتدار امور اجرایی بنیاد را عهده دارند. خانم دکتر فاطمه هادوی، عضو هیئت‌امنا و رئیس روابط عمومی بنیاد: استادی باتجربه، پرکار، دلسوز و پرتلاش که حمایت همه‌جانبه از دانشجویان دغدغه‌همیشگی اوست.

کارکنان بنیاد (به ترتیب حروف الفبا)

آقای مسعود ادیب نیشابوری: متصدی امور مالی و مسئول پذیرش و اسکان دانشجویان متأهل، با سوابق و تجارب درخشان در زمینه‌های اداری و مالی، فردی اخلاق‌مدار، مسئولیت‌پذیر و دلسوز، وظیفه‌شناس و دقیق.

خانم زهرا اکبرزاده: متصدی امور دبیرخانه و دفتر مدیریت: با خصوصیات اخلاقی برجسته، مؤدب، فعال و خلاق در زمینه کارهای گرافیکی و طراحی.

خانم سیده مرضیه خالقی میران: هماهنگ‌کننده امور مربوط به روابط عمومی بنیاد، متعهد، وظیفه‌شناس و درعین‌حال پرکار، آرام و مؤدب.

آقای محمود صنعتی تیرگان: مدیر امور سراها و امور داخلی بنیاد، مدیر روزهای سخت، انسانی گره‌گشا و حلال مشکلات.

آقای ذبیح‌اله فرجی: متصدی امور تدارکات و کارپرداز و ناظر بر امور عمومی خوابگاه‌ها، بسیار متواضع، فعال، پرتلاش و خوش‌برخورد.

خانم مهری کیان‌مهر: مسئول پیگیری امور دانشجویی و اسکان دانشجویان دختر در سراهای تحت پوشش بنیاد، جویای کسب علم و درعین‌حال پیگیر و پرتلاش و مسئولیت‌پذیر.

آقای براتعلی ولی زاده: مسئول مستقیم تنظیم و ثبت اسناد و نگهداری حساب‌های مالی و گزارش‌های دوره‌ای سیستمی، فردی باهوش و با خصوصیات اخلاقی برجسته.

آقای محمدرضا برومند از پرسنل خدماتی شاغل در بنیاد: فردی آرام، مؤدب و وظیفه‌شناس.

آقای محمدحسن محمدیان از پرسنل خدماتی سابق بنیاد: ساکت، وظیفه‌شناس و صبور.

همیاری اساتید و همکاران را ارج می نهیم

آنکه توانا تر است، آسان تر می بخشد

جدول شماره ۲- اسامی یاریگران بنیاد دانشگاهی فردوسی
(اعضای هیئت علمی)

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱	ابراهیمی سیدهادی	کشاورزی
۲	ابراهیمی عطری احمد	علوم ورزشی
۳	ابراهیمی نیک محمدعلی	کشاورزی
۴	ابراهیمی ویشکی حمیدرضا	علوم ریاضی
۵	احمدپور علی	مهندسی
۶	احمدزاده حسین	علوم پایه
۷	اخترشناس سیدجواد	علوم پایه
۸	استاد موحد سعید	علوم پایه
۹	اسدی قربانعلی	کشاورزی
۱۰	اسلامی شعبجره روح اله	علوم اداری
۱۱	اسماعیلی کاظم	کشاورزی
۱۲	اشرف امامی علی	الهیات و معارف اسلامی
۱۳	افخمی گلی امیر	دامپزشکی
۱۴	افدسی عباس	الهیات و معارف اسلامی
۱۵	اکبرزاده توتونچی محمدرضا	مهندسی
۱۶	امین شهیدی بابک	مهندسی
۱۷	امین یزدی سیدامیر	علوم تربیتی
۱۸	امینی محمد	علوم ریاضی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱۹	ایمان پور محمدتقی	ادبیات و علوم انسانی
۲۰	آهنچیان محمدرضا	علوم تربیتی
۲۱	آیانی محمدباقر	مهندسی
۲۲	باباخانی ابوالفضل	مهندسی
۲۳	باغشینی حسن	دامپزشکی
۲۴	باقری عبدالرضا	کشاورزی
۲۵	برجی حسن	دامپزشکی
۲۶	شهناز بمبئی چی	علوم ورزشی
۲۷	بنی هاشمی سیدياسر	مهندسی
۲۸	بوزر جمهری خدیجه	ادبیات و علوم انسانی
۲۹	بهزادی حسن	علوم تربیتی
۳۰	بیژه ناهید	علوم ورزشی
۳۱	پارسا مهدی	کشاورزی
۳۲	پرهام عباس	دامپزشکی
۳۳	پوررضا حمیدرضا	مهندسی
۳۴	تجعفری معصومه	علوم تربیتی
۳۵	ترابی اردکانی حمید	علوم ریاضی
۳۶	توکلی زاده محمدرضا	مهندسی
۳۷	تهرانی فر علی	کشاورزی
۳۸	جباری نوقابی هادی	علوم ریاضی
۳۹	جلال راضیه	علوم پایه
۴۰	جوان جعفری عبدالرضا	علوم اداری
۴۱	حاج محمدنیا کمال	کشاورزی
۴۲	حافظی مقدس ناصر	علوم پایه
۴۳	حبیبی راد آرزو	علوم ریاضی
۴۴	حجازیان شیرین	علوم ریاضی
۴۵	حسن زاده مهدی	الهیات و معارف اسلامی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۴۶	حسینی ثانی سیدکمال	مهندسی
۴۷	حسین زاده سیدرضا	ادبیات و علوم انسانی
۴۸	خانزادی سعید	دامپزشکی
۴۹	خانه‌باد محمد	علوم پایه
۵۰	خدابخشیان رسول	کشاورزی
۵۱	خزاعی نژاد مهدی	علوم پایه
۵۲	خواجه حسینی محمد	کشاورزی
۵۳	خوشرفتاریزدی ناهید	علوم ورزشی
۵۴	داوری کامران	کشاورزی
۵۵	دهقانی حسام	دامپزشکی
۵۶	رادمرد عبدالله	ادبیات و علوم انسانی
۵۷	رجایی سید جلال	ادبیات و علوم انسانی
۵۸	رجب‌یون مسعود	دامپزشکی
۵۹	رحیم‌نیا فریبرز	علوم اداری
۶۰	رزمخواه مصطفی	علوم ریاضی
۶۱	رشیدلمیر امیر	علوم ورزشی
۶۲	رضوانی مقدم پرویز	کشاورزی
۶۳	رضوی حمیده	مهندسی
۶۴	رضانیان نوید	علوم پایه
۶۵	روحی گل خطمی احسان	مهندسی
۶۶	زارع حسینی سیده فاطمه	الهیات و معارف اسلامی
۶۷	سرمد مجید	علوم ریاضی
۶۸	سلیمی فر مصطفی	علوم اداری
۶۹	سوادی عبدالرضا	مهندسی
۷۰	سهرابی مهدی	علوم ورزشی
۷۱	سهیلی علیرضا	علوم ریاضی
۷۲	سیدی حسینی‌نیا سیداحسان	مهندسی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۷۳	سیفی علیرضا	کشاورزی
۷۴	سینائی وحید	علوم اداری
۷۵	شاهنوشی ناصر	کشاورزی
۷۶	شریعتی محمود	مهندسی
۷۷	شریفی کامران	دامپزشکی
۷۸	شور محمود	کشاورزی
۷۹	شهریاری احمدی فرج‌اله	کشاورزی
۸۰	شیبانیان مریم	ادبیات و علوم انسانی
۸۱	صابری کاخکی علیرضا	علوم ورزشی
۸۲	صداقت یاسر	علوم ورزشی
۸۳	صدیق اورعی غلامرضا	ادبیات و علوم انسانی
۸۴	طالب‌پور مهدی	علوم ورزشی
۸۵	طاهرزاده ثانی محمد	مهندسی
۸۶	طاهری حمیدرضا	علوم ورزشی
۸۷	طباطبائیان فخرالسادات	علوم ورزشی
۸۸	ظهوری غلامحسین	علوم پایه
۸۹	عابدی سراسیا علیرضا	الهیات و معارف اسلامی
۹۰	عابدی محمد	علوم اداری
۹۱	عباسپور فرد محمدحسین	کشاورزی
۹۲	عبدی ولی	الهیات و معارف اسلامی
۹۳	عدالتیان دوم محمدرضا	کشاورزی
۹۴	عربان سعید	مهندسی
۹۵	عرفانیان مشیری‌نژاد احمد	علوم ریاضی
۹۶	عزیزیان مریم	ادبیات و علوم انسانی
۹۷	عشقی حسین	علوم
۹۸	عطائی ترشیزی ساره	علوم
۹۹	علمی سولا محمدکاظم	الهیات و معارف اسلامی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱۰۰	علمی سولا محمدرضا	الهیات و معارف اسلامی
۱۰۱	علمی بایگی مجید	مهندسی
۱۰۲	علیرضایی فاطمه	علوم ورزشی
۱۰۳	غفاری ابوالفضل	علوم تربیتی
۱۰۴	غنایی چمن آباد علی	علوم تربیتی
۱۰۵	فاطمی نژاد سیداحمد	علوم اداری
۱۰۶	فتحی علیرضا	مهندسی
۱۰۷	فتوت امیر	کشاورزی
۱۰۸	فخار نوغانی وحیده	الهیات و معارف اسلامی
۱۰۹	فخلعی محمدتقی	الهیات و معارف اسلامی
۱۱۰	فراحی محمد مهدی	علوم اداری
۱۱۱	فرزانه نیما	دامپزشکی
۱۱۲	فرهوش رضا	کشاورزی
۱۱۳	فکور وحید	علوم ریاضی
۱۱۴	فنائی شیخ الاسلامی محمدعلی	مهندسی
۱۱۵	قانع استاد قاسمی فاطمه هلن	علوم ریاضی
۱۱۶	قباچی حسام	علوم اداری
۱۱۷	قبولی درافشان سیدمحمدتقی	الهیات و معارف اسلامی
۱۱۸	قبولی درافشان سیدمحمد مهدی	علوم اداری
۱۱۹	قرائی فیاض	الهیات و معارف اسلامی
۱۲۰	قنبری هاشم آبادی بهرامعلی	علوم تربیتی
۱۲۱	قنسولی بهزاد	ادبیات
۱۲۲	کارشکی حسین	علوم تربیتی
۱۲۳	کاظمی مصطفی	علوم اداری
۱۲۴	کاهانی محسن	مهندسی
۱۲۵	کریم پور علی	مهندسی
۱۲۶	کفاشان کاخکی مجتبی	علوم تربیتی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱۲۷	کفشدار گوهرشادی الهه	علوم پایه
۱۲۸	کیوان فر سعید	علوم ریاضی
۱۲۹	گنج‌پزان مرتضی	علوم ریاضی
۱۳۰	لطفی رضا	مهندسی
۱۳۱	محتشمی وحید	مهندسی
۱۳۲	محمدزاده حسین	علوم پایه
۱۳۳	محمدی غلامرضا	دامپزشکی
۱۳۴	محمودی قرائی محمدحسین	علوم پایه
۱۳۵	مرعشی سیدحسن	کشاورزی
۱۳۶	مزاری نگار	ادبیات و علوم انسانی
۱۳۷	مشتاقی نسرین	کشاورزی
۱۳۸	مطهری فریمانی ناصر	علوم اداری
۱۳۹	معمودی منصور	الهیات و معارف اسلامی
۱۴۰	معظمی مهتاب	علوم ورزشی
۱۴۱	معین فرد حمید	مهندسی
۱۴۲	مغربی مجتبی	مهندسی
۱۴۳	مقیم علی	علوم پایه
۱۴۴	ملکزاده غلامرضا	علوم اداری
۱۴۵	ملکی محسن	دامپزشکی
۱۴۶	موسوی بایگی فاطمه	علوم پایه
۱۴۷	مهرآیین محمد	علوم اداری
۱۴۸	میرزازاده زهرا سادات	علوم ورزشی
۱۴۹	میرشکرایی پژمان	دامپزشکی
۱۵۰	میرابراهیمی بی‌بی هانیه	علوم ریاضی
۱۵۱	میرزاویزیری مجید	علوم ریاضی
۱۵۲	میری حکیم‌آباد سیدهاشم	علوم پایه
۱۵۳	ناجی عظیمی زهرا	علوم اداری

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱۵۴	ناصری مقدم حسین	الهیات و معارف اسلامی
۱۵۵	نجفیان رضوی لیلا	ادبیات و علوم انسانی
۱۵۶	نصیری محلاتی مهدی	کشاورزی
۱۵۷	نظامی احمد	کشاورزی
۱۵۸	نوکاریزی محسن	علوم تربیتی
۱۵۹	ودיעی نوقایی محمدحسین	علوم اداری
۱۶۰	هاشمی تبار غلامرضا	دامپزشکی
۱۶۱	همایونی فر مسعود	علوم اداری
۱۶۲	هوشمند محمود	علوم اداری
۱۶۳	یزدانی مقدم فائزه	علوم پایه
۱۶۴	یاحقی محمدجعفر	ادبیات و علوم انسانی
۱۶۵	یغمائی مقدم محمدحسین	مهندسی
۱۶۶	آذری ازغندی جمشید	ادبیات و علوم انسانی
۱۶۷	ابراهیمی نصرآبادی خسرو	علوم
۱۶۸	ابریشمی جلیل	مهندسی
۱۶۹	احمدپناه منوچهر	ادبیات و علوم انسانی
۱۷۰	ایزدی نجفآبادی رضا	علوم
۱۷۱	باقری نادر	علوم تربیتی
۱۷۲	بریدفاتحی نصرت اله	علوم
۱۷۳	پوزش ابوالقاسم	ادبیات و علوم انسانی
۱۷۴	توتونیان مشهد فائزه	ریاضی
۱۷۵	حائریان اردکانی علی	مهندسی
۱۷۶	حکاکدخت الهام	علوم ورزشی
۱۷۷	خزاعی حمیدرضا	کشاورزی
۱۷۸	دانش شهناز	مهندسی
۱۷۹	زمردیان رضا	ادبیات و علوم انسانی
۱۸۰	سربیشهئی محسن	علوم

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱۸۱	سرگلزائی نظام‌دوست علی	الهیات و معارف اسلامی
۱۸۲	سیفی حسام‌الدین	دامپزشکی
۱۸۳	صدرنبوی رامپور	ادبیات و علوم انسانی
۱۸۴	طهرانی عباس	علوم
۱۸۵	عباسی جواد	ادبیات و علوم انسانی
۱۸۶	عسل‌فروش رضائیه رضا	ادبیات و علوم انسانی
۱۸۷	علمی سولا محمدصادق	الهیات و معارف اسلامی
۱۸۸	غفوری محمد	علوم
۱۸۹	فتاحی سیدرحمت‌اله	علوم تربیتی
۱۹۰	قاسم‌زاده فرشته	علوم
۱۹۱	قاضی خانی محسن	مهندسی
۱۹۲	قاضی‌زاده خلیل	ادبیات و علوم انسانی
۱۹۳	قریشی الحسینی جواد	علوم
۱۹۴	قندیلی سیدجواد	علوم تربیتی
۱۹۵	کلیدری غلامعلی	دامپزشکی
۱۹۶	کمپانی احمد	علوم
۱۹۷	کوهستانی حسینعلی	علوم تربیتی
۱۹۸	لاهوئی مهرداد	علوم
۱۹۹	محتشمی عبدالله	ادبیات و علوم انسانی
۲۰۰	مظاهری سید احمد	علوم
۲۰۱	مقیم فاطمه اشرف	علوم
۲۰۲	موسوی حرمی سیدرضا	علوم
۲۰۳	میرصالحی میرمجتبی	مهندسی
۲۰۴	ناصر محمد مهدی	ادبیات و علوم انسانی
۲۰۵	ناظری علیرضا	ادبیات و علوم انسانی
۲۰۶	هادوی فاطمه	علوم
۲۰۷	هادی‌زاده هادی	علوم

اسامی یاریگران بنیاد دانشگاهی فردوسی (کارکنان)		
ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۱	احمدئی رضا	علوم ریاضی
۲	اعتضادی علیرضا	علوم ریاضی
۳	امامی آل آقا صفیه	الهیات و معارف اسلامی
۴	امینی مطلق رضا	علوم اداری
۵	ایزانلو رقیه	سازمان مرکزی
۶	آهنگر مقدم حسین	علوم
۷	بوستانی سمیه	سازمان مرکزی
۸	پالوانه مجید	ادبیات و علوم انسانی
۹	تقی زاده علی	علوم
10	جهانگردی منصوره	سازمان مرکزی
۱۱	حاصل طلب مهدی	سازمان مرکزی
۱۲	حافظی مهدی	اداره حفاظت فناوری اطلاعات، اسناد و مدارک
۱۳	حسن پور رضا	الهیات و معارف اسلامی
۱۴	حمیده دانش پژوه	الهیات و معارف اسلامی
۱۵	خرقانی فریبا	کشاورزی
۱۶	دلکاله ناصر	مهندسی
۱۷	دیانتی نیت خدیجه	الهیات و معارف اسلامی
۱۸	رجب نیا ابوالفضل	کشاورزی
۱۹	رستمی روشن ابراهیم	الهیات و معارف اسلامی
۲۰	رضایی مقدم لیلا	سازمان مرکزی
۲۱	زارعی طوسی طراوت	سازمان مرکزی
۲۲	صداقت حیدرعلی	الهیات و معارف اسلامی
۲۳	ضیائی سیدجواد	سازمان مرکزی

اسامی یاریگران بنیاد دانشگاهی فردوسی (کارکنان)		
ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشکده
۲۴	علیزاده یزدی مهدی	الهیات و معارف اسلامی
۲۵	غفوریان حبیب‌اله	الهیات و معارف اسلامی
۲۶	قاسمی مهدی	سازمان مرکزی
۲۷	قلی‌زاده طرفردری مرجان	سازمان مرکزی
۲۸	کازرانی مقدم ملیحه	الهیات و معارف اسلامی
۲۹	لطفیان احمد	-
۳۰	مجدی زهرا	سازمان مرکزی
۳۱	مرجانی بجزستانی شهره	مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات
۳۲	معصومی محسن	سازمان مرکزی
۳۳	نداف شرق جعفر	سازمان مرکزی
۳۴	نمازی‌زادگان مسعود	الهیات و معارف اسلامی
۳۵	نورمحمدی میرمحسن	الهیات و معارف اسلامی
۳۶	نوعی غلامحسین	علوم تربیتی
۳۷	اورعی کریمی خدیجه	سازمان مرکزی
۳۸	رنجبر محمود	علوم اداری و اقتصادی
۳۹	سجادی محمدباقر	علوم تربیتی
۴۰	شکیبا بهروز	-
۴۱	شمس محمدمهدی	سازمان مرکزی
۴۲	کاظمی پروانه	علوم تربیتی
۴۳	کدخدای محمد	مدیریت امور اداری و رفاهی
۴۴	مهدی‌نژاد برات‌اله	سازمان مرکزی
۴۵	ولی‌زاده براتعلی	بنیاد دانشگاهی فردوسی

